

## ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Α΄ (Μασ. Σαμουήλ Α΄)

### A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 1

- A Βασ. 1,1 Ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σιφά, ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανά υἱὸς Ἰερεμεήλ υἱοῦ Ἡλιοῦ υἱοῦ Θεοκὲ ἐν Νασιβ Ἐφραΐμ.
- A Βασ. 1,1 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην των Κριτῶν ἐζούσε ἓνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ την πόλιν Ἀρμαθαίμ, την περιοχὴν Σιφά, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς την ὀρεινὴν χώραν, ὅπου κατοικοῦσεν ἡ φυλὴ του Ἐφραΐμ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὠνομάζετο Ἐλκανά καὶ ἦτο υἱὸς του Ἰερεμεήλ, υἱοῦ του Ἡλιοῦ, ὁ ὁποῖος Ἡλιοῦ ἦτο υἱὸς του Θεοκὲ ἀπὸ την Νασιβ, της φυλῆς Ἐφραΐμ.
- A Βασ. 1,2 καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες· ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρῳ Φεννάνα· καὶ ἦν τῇ Φεννάνα παιδία, καὶ τῇ Ἄννα οὐκ ἦν παιδίον.
- A Βασ. 1,2 Ὁ Ἐλκανά εἶχε δυο συζύγους, ἡ μία ὠνομάζετο Ἄννα, ἡ δε ἄλλη ὠνομάζετο Φεννάνα. Ἡ Φεννάνα εἶχε παιδία, ἡ Ἄννα ὁμως δεν εἶχε παιδί.
- A Βασ. 1,3 καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαίμ προσκυνεῖν καὶ θύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ Σαβαώθ εἰς Σηλώ· καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνὶ καὶ Φινεές ἱερεῖς τοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 1,3 Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, εὐσεβὴς καθὼς ἦτο, ἀνέβαινε κάθε χρόνον ἀπὸ την πατριδα του την Ἀρμαθαίμ εἰς Σηλώ, τον ιερὸν τόπον, δια να προσκυνῆ καὶ να προσφέρῃ θυσίας στον Κυριον τον Θεόν τον παντοκράτορα. Εἰς Σηλώ ἀρχιερεὺς ἦτο τότε ὁ Ἡλὶ, ἱερεῖς δε οἱ δύο υἱοὶ του, ὁ Ὁφνὶ καὶ ὁ Φινεές.
- A Βασ. 1,4 καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν Ἐλκανά καὶ ἔδωκε τῇ Φεννάνα, γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας·
- A Βασ. 1,4 Καποῖαν ἡμέραν, κατὰ την ὁποῖαν ὁ Ἐλκανά προσέφερε την καθιερωμένην εἰρηνικὴν θυσίαν, ἔδωκεν εἰς την Φεννάναν καὶ τους υἱοὺς της πολλὰς μερίδας, ἀναλόγους προς τον ἀριθμὸν αὐτῶν, ἀπὸ τα ὑπόλοιπα των θυσιῶν.
- A Βασ. 1,5 καὶ τῇ Ἄννα ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἡγάπα Ἐλκανά ὑπὲρ ταύτην. καὶ Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς,
- A Βασ. 1,5 Εἰς την Ἄνναν ὁμως, ἐπειδὴ δεν εἶχε παιδία, ἔδωκε μίαν μόνον μερίδα δι' αὐτὴν την ἰδίαν. Ἀλλ' ὁ Ἐλκανά ἡγάπα την Ἄνναν περισσότερο ἀπὸ την Φεννάναν. Ὁ Κυριος ὁμως εἶχε δώσει εἰς αὐτὴν στείרותα καὶ δεν ἀποκοτούσε παιδία.
- A Βασ. 1,6 ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς, καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε Κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον.
- A Βασ. 1,6 Δεν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ὁ Κυριος παιδίον, πράγμα το ὁποῖον προεκέλει θλίψιν εἰς αὐτὴν, καὶ ὑπὸ το βάρος της θλίψεως ἦτο διαρκῶς μελαγχολικὴ καὶ ἀθυμος, διότι ὁ Κυριος εἶχε καταστήσει αὐτὴν στείραν καὶ δεν της ἔδιδε παιδί.
- A Βασ. 1,7 οὕτως ἐποίει ἔνιαυτὸν κατ' ἔνιαυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον Κυρίου· καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιε καὶ οὐκ ἤσθιε.
- A Βασ. 1,7 Ἐτσι ἔκανε κάθε ἔτος ὁ Ἐλκανά, ὅταν ἀνέβαινεν εἰς την Σκηνήν του Μαρτυρίου, δια να προσφέρῃ τας καθιερωμένας θυσίας, ἡ δε σύζυγός του ἡ Ἄννα κατελαμβάνετο ἀπὸ ἀθυμίαν, ἔκλαιε καὶ δεν ἔτρωγε.
- A Βασ. 1,8 καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανά ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· Ἄννα. καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἔστι σοι, ὅτι κλαίεις; καὶ ἰνατί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἰνατί τύπτει σε ἡ καρδία σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα;
- A Βασ. 1,8 Ὁ Ἐλκανά, ὁ σύζυγός της, εἶπεν εἰς αὐτὴν· “Ἄννα” ! Ἐκείνη του ἀπήντησεν· “Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε”. Ἐκεῖνος πάλιν της λέγει· “τι συμβαίνει καὶ διατί κλαίεις, καὶ διατί δεν τρῶγεις, καὶ διατί σε πληγώνει ἡ καρδία σου καὶ εἶσαι περιλυτος; Ἐγώ δεν εἶμαι δια σε καλύτερος καὶ ἀπὸ δέκα ἀκόμη παιδία;”
- A Βασ. 1,9 καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλώ καὶ κατέστη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 1,9 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ το οἰκογενειακόν, μετὰ την θυσίαν, φαγητόν εἰς Σηλώ, ἡ Ἄννα εσηκώθη, μετέβη καὶ εστάθη ἐνώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Ὁ ἀρχιερεὺς ὁ Ἡλὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς ἓνα ἀνάκλιτρον εἰς την εἴσοδον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- A Βασ. 1,10 καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε
- A Βασ. 1,10 Ἡ Ἄννα ἦτο βαθύτατα λυπημένη καὶ προσηυχῆθη προς τον Κυριον. Καθ' ὃν δε χρόνον προσηύχετο, ἔκλαιε καὶ ἔχυνεν ἀφθονα δάκρυα.
- A Βασ. 1,11 καὶ ἠύξατο εὐχὴν Κυρίῳ λέγουσα· Ἄδωναί Κύριε Ἐλωέ Σαβαώθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψης ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῆς μου καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτόν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίνεται, καὶ σιδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
- A Βασ. 1,11 Κατὰ την ὥραν ἐκείνην της προσευχῆς ἔκαμε ἓνα τάμα προς τον Θεόν λέγουσα· “Ἄδωναί, Κυριε, Ἐλωέ Σαβαώθ,

εάν ρίψης βλέμμα ευσπλαγχνίας και ίδης την θλίψιν και την εντροπήν της δούλης σου εκ του γεγονότος ότι είμαι στείρα, με ενθυμηθής στο έλεός σου και μου δώσης τέκνον, εγώ σου υπόσχομαι να αφιερώσω αυτό ενώπιόν σου, δια να σε υπηρετή διαρκώς μέχρι της ημέρας του θανάτου του. Υπόσχομαι επί πλέον ότι οίνον και οινοπνευματώδη γενικώς ποτά δεν θα πih το παιδί αυτό εις όλην του την ζωήν· ψαλλίδι δεν θα ανέβη επί της κεφαλής του, δια να του κόψη την κόμην”.

A Βασ. 1,12

καί ἐγενήθη ὄτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον Κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς· Ἐπειδὴ δε αὐτὴ ἐπὶ πολλὴν ὥραν παρέτεινε τὴν προσευχὴν τῆς ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, ὁ ἀρχιερεὺς Ἡλὶ παρετήρει τὸ στόμα αὐτῆς·

A Βασ. 1,12

A Βασ. 1,13

καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο· καὶ ἐλογίσαστο αὐτῇ Ἡλὶ εἰς μεθύουσιν.

A Βασ. 1,13

παρετήρει δηλαδὴ ὅτι αὐτὴ ὠμιλοῦσε ἀπὸ τῆν καρδίαν τῆς, τὰ δε χεῖλη τῆς μόλις ἐκινούντο καὶ ἡ φωνὴ τῆς δεν ἠκούετο καθόλου. Ὁ Ἡλὶ τὴν ἐνόμισε μεθυσμένην.

A Βασ. 1,14

καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλὶ· ἕως πότε μεθυσθήσῃ; περιελοῦ τὸν οἶνον σου καὶ πορεύου ἐκ προσώπου Κυρίου.

A Βασ. 1,14

Εἶπε δε ὁ υπηρέτης τοῦ Ἡλὶ, κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἡλὶ· “ἕως πότε θα εἶσαι μεθυσμένη; Σταμάτησε τὴν ἐπήρειαν τοῦ κρασιοῦ σου καὶ ἀπομακρύνσου ἀπὸ τῆν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου”.

A Βασ. 1,15

καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα καὶ εἶπεν· οὐχί, κύριε· γυνὴ, ἧ σκληρὰ ἡμέρα, ἐγὼ εἰμι καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον Κυρίου·

A Βασ. 1,15

Ἀπεκρίθη δε ἡ Ἄννα καὶ τοῦ εἶπε· “οχι, κύριε, δεν εἶμαι μεθυσμένη. Εἶμαι μία σύζυγος, ἡ ὁποία διέρχεται πολὺ πικρὰς ἡμέρας. Οἶνον καὶ ἀλλὰ οινοπνευματώδη ποτά δεν ἔχω πῖει, ἀλλὰ ξεχνῶ τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

A Βασ. 1,16

μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμὴν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν.

A Βασ. 1,16

Μη θεωρήσης ἐμὲ τὴν δούλην σου ὡς ἀμαρτωλὴν καὶ ἀσεβὴ γυναῖκα. Δεν εἶμαι ἐγὼ τέτοια, ἀλλὰ ὁ υπερβολικὸς πόνος ἔχει λυώσει τὴν ψυχὴν μου καὶ δι' αὐτὸ ἀπευθύνω τὴν μακρὰν αὐτὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Κύριον”.

A Βασ. 1,17

καὶ ἀπεκρίθη Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῇ· πορεύου εἰς εἰρήνην· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἴτημά σου, ὃ ἠτήσω παρ' αὐτοῦ.

A Βασ. 1,17

Ὁ Ἡλὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὴν καὶ τῆς εἶπε· “πήγαινε στο καλό· εὐχομαι νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὁλόκληρον τὸ αἴτημά σου καὶ σου δώσῃ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐζήτησες”.

A Βασ. 1,18

καὶ εἶπεν· εὔρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπινε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι.

A Βασ. 1,18

Εἶπε τότε ἡ Ἄννα· “εἶθε ἐγὼ, ἡ δούλη σου, νὰ εὐρῶ χάριν ἐνώπιόν σου καὶ ὁ Κύριος νὰ εἰσακούσῃ τὴν εὐχὴν σου”. Ἀνεχώρησεν ἔπειτα ἡ Ἄννα ἀπὸ τῆν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ μετέβη στο προσωρινὸν κατάλυμα τοῦ συζύγου τῆς, εἰς Σηλῶ. Ἐκεῖ ἔφαγε καὶ ἔπινε καὶ τὸ πρόσωπόν τῆς δεν ἐφαίνετο πλέον θλιμμένον.

A Βασ. 1,19

καὶ ὀρθρίζουσι τὸ πρωῖ καὶ προσκυνοῦσι τῷ Κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς Κύριος, καὶ συνέλαβε.

A Βασ. 1,19

Τὴν ἐπομένην πολὺ πρωῖ ἐσηκώθησαν, προσεκύνησαν ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν τῶν πόλιν, τὴν Ἀρμαθαίμ. Ὁ Ἐλκανὰ εἰσῆλθεν στον οἶκον τοῦ εἰς Ἀρμαθαίμ, ἦλθεν εἰς συνάφειαν μετὰ τὴν σύζυγόν τοῦ τὴν Ἄνναν, ὁ δε Κύριος τὴν ἐπεσκέφθη καὶ ἐμείνεν αὐτὴ ἐγκυος.

A Βασ. 1,20

καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ καὶ εἶπεν· ὅτι παρὰ Κυρίου Θεοῦ Σαβαῶθ ἠτηράμην αὐτόν.

A Βασ. 1,20

Κατὰ τὸν κανονικὸν χρόνον, τὸν ἑνάτον δηλαδὴ μῆνα, ἐγέννησεν υἱόν καὶ ὠνόμασεν αὐτόν Σαμουὴλ λέγουσα· “ονομάζω αὐτόν Σαμουὴλ, διότι ἀπὸ τοῦ Κυρίου τὸν Θεόν τὸν παντοκράτορα ἐζήτησα καὶ τὸν ἔλαβα”.

A Βασ. 1,21

Καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θύσῃ ἐν Σηλῶμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ·

A Βασ. 1,21

Μετὰ ἕνα ἔτος ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ Ἐλκανὰ καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά του, ἀνέβησαν κατὰ τὴν συνήθειάν των εἰς Σηλῶμ, δια νὰ προσφέρῃ ὁ Ἐλκανὰ τὴν ετησίαν θυσίαν, τὸ τάξιμόν του, καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Μωσαϊκοῦ Νομοῦ ὀριζόμενον δέκατον ἀπὸ τὰ γεωργικὰ του προϊόντα.

A Βασ. 1,22

καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθῆσεται τῷ προσώπῳ Κυρίου καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεῖ.

A Βασ. 1,22

Ἡ Ἄννα ὁμως δεν ἀνέβη μαζὴ του καὶ εἶπεν στον ἄνδρα τῆς· “ἐγὼ θα παραμείνω καὶ δεν θα ἀναβῶ στον ναόν τοῦ Κυρίου, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἐποχὴ καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναβῆ καὶ τὸ τέκνον μας αὐτό μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν του. Τότε θα το παρουσιάσωμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δια νὰ παραμῆνῃ ἐκεῖ ἰσοβίως”.

A Βασ. 1,23

καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ποιεῖ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς

αυτό· ἀλλὰ στήσαι Κύριος τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου. καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.

A Βασ. 1,23

Ο Ελκανά, ο σύζυγός της, της εἶπε· “κάμε αυτό που νομίζεις ότι είναι καλόν. Καθισε, δηλαδή, εδώ μέχρις ότου απογαλακτίσῃς το παιδίον. Εὐχομαι δέ, να εκπληρώσῃ ο Κυριος το τάμα σου, όπως το εἶπες”. Η Άννα παρέμεινε στον οἶκον της, μέχρις ότου απογαλακτίσῃ τον υἱόν της.

A Βασ. 1,24

καὶ ἀνέβη μετ’ αὐτοῦ εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἶφι σεμιδάλεως καὶ νέβελ οἴνου καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον Κυρίου ἐν Σηλὼμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ’ αὐτῶν.

A Βασ. 1,24

Κατόπιν ἀνέβη και αυτή με τον σύζυγόν της εἰς Σηλὼμ φέρουσα μαζί της ως θυσίαν αιματηράν ἓνα μόσχον τριῶν ετῶν και την ἀνάλογον αναίμακτον θυσίαν ἀπὸ ἄρτους, εἴκοσι περίπου χλιόγραμμα σημιγδάλι και ἓνα ασκί κρασί. Εἰσῆλθον εἰς την αὐλήν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, που εὐρίσκετο εἰς την Σηλὼμ. Το δε παιδίον ἦτο μαζί τους.

A Βασ. 1,25

καὶ προσήγαγον ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν, ἣν ἐποίησε ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ Κυρίῳ, καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον. καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου πρὸς Ἡλὶ

A Βασ. 1,25

Προσέφεραν τα προς θυσίαν στον οἶκον του Κυρίου. Ο πατήρ ἔσφαξε το ζῶον, το οἷον κάθε ἔτος προσέφεραν εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου ως θυσίαν. Ἐπειτα δε ὠδήγησε και παρέδωσε το παιδί στον Κυριον, ἔσφαξε και εθυσίασε τον τριετή μόσχον και η Άννα η μητέρα του παιδίου ἐπλησίασε προς τον Ηλὶ

A Βασ. 1,26

καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοί, κύριε· ζῆ ἡ ψυχὴ σου, ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ καταστάσα ἐνώπιόν σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς Κύριον·

A Βασ. 1,26

και του εἶπε· “παρατηρήσατέ με, κύριε ὅσον εἶναι ἀληθινόν ότι σεις εἴσθε ο Ηλὶ, ἄλλο τόσο εἶναι ἀληθινόν ότι ἐγὼ εἶμαι η γυναῖκα ἐκεῖνη, η οἷα εὐρέθη κάποτε ἐνώπιόν σου προσευχομένη προς τον Θεόν.

A Βασ. 1,27

ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην, καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὸ αἴτημά μου, ὃ ἤτησάμην παρ’ αὐτοῦ· Διὰ το παιδίον τούτο ἐγὼ τότε πρρηυχήθην. Ο δε Κυριος ἐδέχθη το αἴτημά μου και ἐπραγματοποίησεν αὐτό το οἷον του ἐζητούσα.

A Βασ. 1,28

καγὼν κιχρῶ αὐτόν τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ζῆ αὐτός, χρῆσιν τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν.

A Βασ. 1,28

Και ἐγὼ σήμερον ἀφιερῶν αὐτό το παιδί μου στον Κυριον, δια να υπηρετή τον Κυριον ἰσοβίως”. Η Άννα εἶπε κατόπιν την κατωτέρω ὠδήν.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 2

A Βασ. 2,1

Ἔστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ’ ἐχθρούσ μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου.

A Βασ. 2,1

Η λυπημένη και κλονισμένη καρδία μου ἐστερεώθη με την δύναμιν και την χάριν του Κυρίου. Ἐξυψώθη η δύναμῖσ μου δια του Θεοῦ μου, το στόμα μου διάπλατα ἠνοιξεν ἐναντίον των ἐχθρῶν μου. Εἶμαι γεμάτη χαράν ἀπὸ την σωτηριώδη δύναμιν του Κυρίου.

A Βασ. 2,2

ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

A Βασ. 2,2

Διότι δεν ὑπάρχει ἀπολύτως κανένας ἄλλος ἅγιος, ὅπως εἶναι ο Κυριος, οὔτε κανένας ἄλλος δίκαιος ὅπως εἶναι ο δίκαιος Θεὸς μας. Δεν ὑπάρχει κανένας ἄλλος ἅγιος, πλὴν ἀπὸ σε Κυριε.

A Βασ. 2,3

μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά, μὴ ἐξελεθῶ μεγαλορῆμοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

A Βασ. 2,3

Ἀνθρωποι, μη καυχᾶσθε και μη λαλήτε υπερήφανα λόγια. Ἀσ μη ἐξέλθουν ἀπὸ το στόμα σας ἀλαζονικά λόγια, διότι ο Θεὸς εἶναι ο μόνος παντογνώστησ Κυριος. Αυτὸς εἶναι, που φέρει εἰς ἀριστον πέρασ τα τέλεια αὐτοῦ ἔργα.

A Βασ. 2,4

τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν·

A Βασ. 2,4

Δυνατῶν πολεμιστῶν τα τόξα ἀπεδείχθησαν ἀνίσχυρα, ἐνὸς ἐξ ἀντιθέτου ἄνθρωποι ἀσθενεῖσ και ἀδύνατοι περιεζώσθησαν και ἀπέκτησαν δύναμιν.

A Βασ. 2,5

πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

A Βασ. 2,5

Ἀνθρωποι πλοῦσοι εἰς υλικά ἀγαθὰ ἐπτώχυναν και ἐπεινάσαν, ἐνὸς ἄνθρωποι πτωχοί, οἱ οἷοι ἐπεινούσαν, ἐγίναν πλοῦσοι τόσοσ πολύ, ὅστε ἐγκατεστάθησαν εἰς εὐφορον χώραν. Ὑπῆρξε στεῖρα, η οἷα ἐγέννησε πολλὰ παιδιά και ἐξ ἀντιθέτου ὑπῆρξε πολῦτεκνος με πολλὰ παιδιά, η οἷα ἐν τέλει ἐμεινε μόνη της και ἀπωφανισμένη,

A Βασ. 2,6

Κύριος θανατοῖ και ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου και ἀνάγει·

A Βασ. 2,6

Ο Θεὸς εἶναι ο κύριος του θανάτου και της ζωῆς. Αυτὸς θανατῶνει και αὐτὸς ζωογονεῖ, αὐτὸς κατεβάζει τους ἀνθρώπους στον τάφον και αὐτὸς τους ἐπαναφέρει πάλιν εἰς την ζωήν.

- A Βασ. 2,7  
A Βασ. 2,7  
Κύριος πτωχίζει και πλουτίζει, ταπεινοῖ και ἀνυψοῖ.  
Ο Κυριος είναι εκείνος ο οποίος καθιστά πτωχούς τους πλουσίους και κάμνει πλουσίους τους πτωχούς. Ταπεινώνει και ανυψώνει.
- A Βασ. 2,8  
A Βασ. 2,8  
ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα και ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαοῦ και θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.  
Αυτὸς ανεγείρει ἀπὸ την γην τον κατάκοιτον πτωχὸν· πεινῶντα και στερουόμενον, που κοιμάται εις την κοπριάν, τον ανυψώνει και τον ενθρονίζει ως ισχυράν μεταξύ των ισχυρῶν της γης. Αυτὸς αναδεικνύει τους πτωχοὺς και αποκλήρους κληρονόμους θρόνων ενδόξων.
- A Βασ. 2,9  
A Βασ. 2,9  
διδουὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ και εὐλόγησεν ἔτη δικαίου· ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ,  
Αυτὸς είναι εκείνος, ο οποίος εκπληρώνει το αἴτημα του ευσεβοῦς. Αυτὸς ἐπλήθυνε τα ἔτη της ζωῆς του δικαίου δυνατὸς εις την πραγματικότητά δεν είναι εκείνος, ο οποίος ἔχει σωματικὴν δύναμιν.
- A Βασ. 2,10  
A Βασ. 2,10  
Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος. μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, και μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, και μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνειῖν και γινώσκειν τὸν Κύριον και ποιεῖν κρίμα και δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς και ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, και δίδωσιν ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν και ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.  
Ο Κυριος καθιστά ἀνίσχυρον τον οιονδήποτε εχθρόν του. Ο Κυριος είναι ο μόνος ἅγιος. Λοιπὸν, ας μὴ καυχᾶται ο σοφὸς με την σοφίαν αὐτοῦ οὔτε ο δυνατὸς με την δυνάμιν του, οὔτε ο πλούσιος δια τον πλούτον του. Αλλὰ στούτο πρέπει να καυχᾶται ο συνετὸς ἄνθρωπος, στο γεγονός ὅτι γνωρίζει και σκέπτεται τον Κυριον και προ παντός στο ὅτι εφαρμόζει δικαιοσύνην εν μέσω των ἄλλων ἀνθρώπων. Ο Κυριος ἀνέβη στους ουρανοὺς και ἀπὸ εκεί ἐξαπέλυσε βροντάς και κερανοὺς. Αυτὸς κρίνει και δικάζει την οικουμένην μέχρι των περάτων της γης. Διδει δύναμιν στους βασιλεῖς μας, αὐτὸς μεγαλώνει την δύναμιν του βασιλέως, τον οποίον αὐτὸς θα ἔχη χρίσει”.
- A Βασ. 2,11  
A Βασ. 2,11  
Και κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον Κυρίου και ἀπήλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ, και τὸ παιδᾶριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ Κυρίου ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως.  
Η Άννα ἀφῆκε το παιδίον της, τον Σαμουήλ, εκεί ἐνώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και ἐπανήλθεν εις την Ἀρμαθαίμ. Το παιδίον της ἀνέλαβε να υπηρετῆ τον Θεόν κοντά στον Ἡλὶ τον ἀρχιερέα.
- A Βασ. 2,12  
A Βασ. 2,12  
Και οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ οὐκ εἰδότες τὸν Κύριον. και τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ, παντός τοῦ θύοντος·  
Οι υἱοὶ ὅμως του ἀρχιερέως Ἡλὶ ἦσαν ἐλεινοὶ και κακοῆθεις, ἐστία μολύνσεως. Δεν ἐσέβοντο τον Κυριον και δεν ἐζούσαν σύμφωνα με τον θεῖον νόμον. Ἐκανον κατάχρησιν των δικαιωμάτων του ἱερέως ἐνώπιον του λαοῦ, ἐνώπιον παντός Ἰσραηλίτου, ο οποίος προσήρχετο να προσφέρῃ την θυσίαν.
- A Βασ. 2,13  
A Βασ. 2,13  
και ἤρχετο τὸ παιδᾶριον τοῦ ἱερέως, ὡς ἂν ἠψήθη τὸ κρέας, και κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,  
Ο δούλος του ἀρχιερέως Ἡλὶ, κατόπιν ἐντολῆς του Οφνὶ και Φινεές, προσήρχετο, πριν βράση το κρέας της θυσίας, κρατῶν εις τα χέρια του ἓνα μεγάλο πηροῦνι με τρία δοντια.
- A Βασ. 2,14  
A Βασ. 2,14  
και ἐπάταξεν αὐτήν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν· και πᾶν, ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρα, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς· κατὰ τὰδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ.  
καὶ ἤρχετο τὸ παιδᾶριον τοῦ ἱερέως, ὡς ἂν ἠψήθη τὸ κρέας, και κρεάγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,  
Ο δούλος του ἀρχιερέως Ἡλὶ, κατόπιν ἐντολῆς του Οφνὶ και Φινεές, προσήρχετο, πριν βράση το κρέας της θυσίας, κρατῶν εις τα χέρια του ἓνα μεγάλο πηροῦνι με τρία δοντια.
- A Βασ. 2,15  
A Βασ. 2,15  
και ἐπάταξεν αὐτήν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκεῖον ἢ εἰς τὴν χύτραν· και πᾶν, ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρα, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς· κατὰ τὰδε ἐποίουν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι Κυρίῳ ἐν Σηλώμ.  
Εβύθιζε το πηροῦνι στον μεγάλον λέβητα η εις την χαλκίνην χύτραν η εις την μικροτέραν χύτραν, και κάθε τι το οποίον ἤρπαζε το πηροῦνι, ο δούλος το ἐπαιρνε δια τον ιερέα τον κύριόν του. Κατὰ πορόμοιον τρόπον οι υἱοὶ του Ἡλὶ ἐφέροντο προς κάθε Ἰσραηλίτην, ο οποίος προσήρχετο να θυσιάσῃ εις Σηλώμ.
- A Βασ. 2,16  
A Βασ. 2,16  
και πρὶν θυμαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδᾶριον τοῦ ἱερέως και ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι· δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεῖ, και οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ κρέας ἐφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος.  
Πριν δε τεθῆ το λίπος των θυσιαζομένων ζώων στο θυσιαστήριον, δια να ἀνέλθῃ ως θυμίαμα ο καπνὸς ἀπὸ αὐτό, ἤρχετο ο δούλος του ἱερέως και ἔλεγεν στον ἀνδρα, ο οποίος προσέφερε την θυσίαν· “δος μου κρέας να ψήσωμε δια τον ιερέα και δεν θα πάρω ἀπὸ σένα κρέας, το οποίον βράζει στον λέβητα”.
- A Βασ. 2,17  
A Βασ. 2,17  
και ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων· θυμιαθῆτω πρῶτον, ὡς καθήκει, τὸ στέαρ, και λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων, ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. και εἶπεν· οὐχί, ὅτι νῦν δώσεις, και ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς.  
Ο δε Ἰσραηλίτης ο οποίος προσέφερε την θυσίαν ἔλεγεν· “ας καὶ πρῶτα το λίπος ἐπάνω στο θυσιαστήριον, ὅπως ο Θεὸς διατάσσει, και ἐπειτα πάρε ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐπιθυμεῖ η ψυχὴ σου”. “Ὅχι, ἀπαντούσε ο δούλος. Τωρα θα μου δώσης. Και αν υποτεθῆ ὅτι δεν μου δώσης, ἐγὼ θα το πάρω δια της βίας”.
- A Βασ. 2,18  
A Βασ. 2,18  
και ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον Κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ὅτι ἠθέτουσαν τὴν θυσίαν Κυρίου.  
Αὐτὸ ἦτο ἐνώπιον του Κυρίου ἁμαρτία των υπηρετῶν των ἱερέων, πάρα πολὺ μεγάλη, διότι καταφρονούσαν την θυσίαν του Κυρίου και ἀσεβούσαν προς αὐτὸν τον Κυριον.
- A Βασ. 2,18  
A Βασ. 2,18  
και Σαμουήλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον Κυρίου παιδᾶριον περιεζωσμένον ἐφοῦδ βάρ,  
Το παιδίον Σαμουήλ προσέφερε τας υπηρεσίας του προς τον Κυριον· ἦτο δε ἐζωσμένον με ἓνα λινὸν ἐφοῦδ.



- A Βασ. 2,19 και διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἢ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἀνέφερον αὐτῷ ἕξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν.
- A Βασ. 2,19 Ἐκτός τούτου, ἡ μητέρα του εἶχε κατασκευάσει δι' αὐτὸν ἕνα μικρὸν ἐπενδυτὴν, τὸν ὁποῖον ἀνανέωνε κάθε ἔτος φέρουσα καινούργιον, ὅταν ἤρχετο μαζὴ με τὸν σύζυγόν της, δια να προσφέρῃ τὴν θυσίαν.
- A Βασ. 2,20 καὶ εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων· ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους, οὗ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ. καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ,
- A Βασ. 2,20 Ὁ Ηλὶ, ὁ ἀρχιερεὺς, ἠυλόγησε τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα του λέγων· “εἶθε ὁ Κύριος να σου δώσῃ πολλὰ παιδιά ἀπὸ τὴν γυναῖκα αὐτὴν ἀντὶ τοῦ τάματος, τὸ ὁποῖον ἔδωκες εἰς αὐτόν, ἀντὶ τοῦ παιδιοῦ σας τούτου”. Ὁ Ἐλκανὰ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του τὴν Ἀρμαθαίμ.
- A Βασ. 2,21 καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας, καὶ ἐμεγαλύνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον Κυρίου.
- A Βασ. 2,21 Ὁ Κύριος ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν τὴν εὐσεβῆ Ἄνναν. Ἐτσι δε αὐτὴ ἀπέκτησε τρεῖς ἀκόμη υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας. Τὸ παιδίον Σαμουὴλ ἐμεγάλωνεν ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- A Βασ. 2,22 Καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα· καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποίουν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
- A Βασ. 2,22 Ὁ Ηλὶ, ὁ ἀρχιερεὺς, ἐγήρασε πλεόν πολὺ, ἐπληροφορεῖτο δε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔκανον οἱ υἱοὶ του μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- A Βασ. 2,23 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἵνατί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ Κυρίου;
- A Βασ. 2,23 Ἐλεγε δε πρὸς τὰ παιδιά του· “διατί πράττετε αὐτὸ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον πληροφοροῦμαι ἀπὸ τὸ στόμα ὅλου τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου;
- A Βασ. 2,24 μὴ, τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἢ ἀκοή, ἦν ἐγὼ ἀκούω· μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαί, ἃς ἐγὼ ἀκούω, τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν Θεῷ.
- A Βασ. 2,24 Μὴ, παιδιά μου, μὴ πράττετε αὐτὰ, διότι ὅσα ἀκούω δια σας δεν εἶναι καθόλου καλὰ καὶ τιμητικὰ. Μὴ φέρεσθε ἔτσι, διότι δεν εἶναι καθόλου καλαὶ αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἐγὼ ἀκούω δια τὴν κακὴν συμπεριφορὰν σας καὶ ἐπὶ πλεόν γίνονται σκάνδαλον στον λαόν, ὥστε να μὴ σέβωνται καὶ να μὴ υπηρετοῦν τὸν Θεόν.
- A Βασ. 2,25 ἐὰν ἀμαρτάνων ἀμάρτη ἀνὴρ εἰς ἄνδρα, καὶ προσεῦξονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· καὶ ἐὰν τῷ Κυρίῳ ἀμάρτη, τίς προσεῦξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτούς.
- A Βασ. 2,25 Ἐὰν ἕνας ἄνθρωπος πταισῇ ἀπέναντι ἐνὸς ἄλλου, εἶναι δυνατόν να προσευχηθῶν ἄλλοι δια τὸν πταιστήτην καὶ να ζητήσουν συγχώρησιν ἀπὸ τὸν Κύριον δι' αὐτόν. Ἐὰν ὅμως κανεὶς ἀμαρτήσῃ ἀπέναντι τοῦ Κυρίου, ποῖός εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖός θα προσευχηθῇ δι' αὐτόν; Ἀλλὰ τὰ παιδιά του Ηλὶ δεν ἤκουον τὰς συμβουλὰς τοῦ πατρὸς τῶν. Ἐσκληρύνοντο εἰς τὴν ἀσεβείαν τῶν. Ὁ δε Κύριος εἶχε λάβει ὀριστικὴν ἀπόφασιν να καταστρέψῃ αὐτούς.
- A Βασ. 2,26 καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων.
- A Βασ. 2,26 Ὁ νεαρός Σαμουὴλ, ὅσον παρήρχετο ὁ χρόνος, τόσοσιν καὶ ἐμεγάλωνε· καὶ ἦτο ἐνάρετος ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.
- A Βασ. 2,27 καὶ ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος Θεοῦ πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθη πρὸς οἶκον τοῦ πατρὸς σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραῶ
- A Βασ. 2,27 Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἕνας προφήτης τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς τὸν Ηλὶ καὶ του εἶπε· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος. Ἐγὼ ἀπεκαλύφθη βεβαίως στους προγόνους σου, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὴν πατρικὴν σου οἰκογένειαν, στον Ααρῶν καὶ τὸν Μωϋσῆν, ὅταν ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν Αἰγύπτῳ, δούλος τοῦ Φαραῶ καὶ στον οἶκον τοῦ Φαραῶ.
- A Βασ. 2,28 καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ πάντων τῶν σκήπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεῦειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου καὶ θυμιᾶν θυμίαμα καὶ αἶρειν ἐφουδὸν καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν·
- A Βασ. 2,28 Μεταξὺ δε ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐξέλεξα ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου φυλὴν τοὺς ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι θα ἔπρεπε να μὴ υπηρετοῦν καὶ ἔτσι να ἔχουν τὸ δικαίωμα να ἀνέρχωνται τὰς βαθμίδας τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, να θυμιοῦν στο θυσιαστήριον τῶν θυμιμάτων καὶ να φέρουν τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα ἐφουδὸν. Ἐπίσης εἰς τὴν πατρικὴν σου φυλὴν ἔδωσα ἐντολὴν να περιέρχονται πρὸς διατροφὴν τῶν τα ὑπόλοιπα ἀπὸ ὀρισμένας θυσίας τῶν Ἰσραηλιτῶν, αἱ ὁποῖαι θυσία περνοῦν ἀπὸ τὸ πυρ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
- A Βασ. 2,29 ἵνατί ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμιάμα μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱοὺς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου;
- A Βασ. 2,29 Σὺ ὅμως διατί ἐκύτταξες ὄχι με εὐλάβειαν ἀλλὰ με ἀναιδὲς βλέμμα εἰς τὰ προσφερόμενα ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς τὰ θυμιάματα ἐπάνω στο θυσιαστήριον; Διατί ἐπροτίμησες καὶ ἐτίμησες περισσότερο τὸν υἱὸν σου ἀπὸ ἐμὲ καὶ διατί ἀνέχεσαι να γεύωνται ἀπὸ τὰς προσφερομένας θυσίας τῶν Ἰσραηλιτῶν, εὐθὺς ἀμέσως μόλις αὐταὶ παρουσιάζονται, πρὶν ἀκόμη προσφερθῶν στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων;
- A Βασ. 2,30 διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· εἶπα· ὁ οἶκός σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελεύεται

ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν φησὶ Κύριος· μηδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἀλλ’ ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμασθήσεται.

A Βασ. 2,30

Δια τὴν γλιάραν καὶ ἀσεβὴ συμπεριφορὰν σου αὐτὰ λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Σου εἶπα ἄλλοτε καὶ υπεσχέθην ὅτι οἱ πατρικοὶ σου πρόγονοι, ἐπομένως καὶ ὁ ἰδικὸς σου οἶκος, θα εἶναι πάντοτε μαζὴ μου δια να με υπηρετοῦν. Ἀλλὰ τώρα ὁ Κύριος λέγει· Κατ’ οὐδένα λόγον καὶ τρόπον δεν ἀνέχομαι πλέον αὐτό. Ἀλλὰ ἐγὼ θα δοξάζω ἐκείνους, που με με δοξάζουν καὶ με σέβωνται, καὶ θα καταφρονήσω καὶ θα ἐξουθενώσω ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι με καταφρονοῦν.

A Βασ. 2,31

Ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου,

A Βασ. 2,31

Θα ἔλθῃ καιρὸς, κατὰ τὸν οἱποῖον θα ἐξολοθρεύσω τοὺς ἀπογόνους σου καὶ τοὺς ἀπογόνους τῆς οἰκογενείας σου,

A Βασ. 2,32

καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας·

A Βασ. 2,32

καὶ κανένας στὸ μέλλον ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου δεν θα φθάνη εἰς γεροντικὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ θα ἀποθνήσκῃ πολὺ ἐνωρίς.

A Βασ. 2,33

καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν.

A Βασ. 2,33

Εἴαν δε καὶ δεν ἐξολοθρεύσω κάποιον ἄνδρα ἀπὸ ἐκείνους, που υπηρετοῦν στὸ θυσιαστήριόν μου, τούτο θα οφείλεται στὸ ὅτι αὐτοῦ θα ἔχουν σβήσει οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ θα ἔχη καταρρεῦσει ἡ ζωὴ του. Κατὰ κανόνα ὁμως ὅλοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ οἴκου σου θα πέσουν ἀπὸ κτυπήματα ῥομφαίας.

A Βασ. 2,34

καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὃ ἔξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱοὺς σου, Ὁφνὶ καὶ Φινεές· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφότεροι.

A Βασ. 2,34

Ἀπόδειξις καὶ ἐπικύρωσις αὐτῶν, τα οἱποῖα σου λέγω, θα εἶναι αὐτό που θα ἐπέλθῃ ἐναντίον τῶν δύο παιδιῶν σου, τοῦ Οφνὶ καὶ τοῦ Φινεές. Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν θα ἀποθάνουν καὶ οἱ δύο.

A Βασ. 2,35

καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει· καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν, καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας,

A Βασ. 2,35

Εγὼ δε θα ἀναδείξω δια τὸν εαυτὸν μου ἀρχιερέα πιστόν εἰς ἐμὲ ὁ οἱποῖος θα ἐφαρμόσῃ ὅλα ὅσα ἔχω εἰς τὴν καρδίαν μου. Θα ἀναδείξω τὸν οἶκον τοῦ πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένον εἰς ἐμὲ. Καὶ αὐτὸς θα διέρχεται ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του πλησίον τοῦ χρισμένου βασιλέως.

A Βασ. 2,36

καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἔξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων· παρὰ ῥίψον με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

A Βασ. 2,36

Εκεῖνος δε ὁ οἱποῖος θα ἀπολειφθῇ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου, θα ἔλθῃ στοιαύτην ἀξιοδάκρυτον κατάστασιν, ὥστε θα μεταβῇ καὶ θα προσκυνήσῃ αὐτὸν τὸν ἀρχιερέα ζητῶν υπηρεσίαν ἀντὶ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς, ἀντὶ ἐνός ἀργυροῦ ὀβολοῦ λέγων· Πέταξέ με εἰς κάποιαν ἱερατικὴν υπηρεσίαν, δια να τρώω καὶ ἐγὼ ἔστω καὶ ἄρτον μόνον”.

### A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 3

A Βασ. 3,1

Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὄρασις διαστέλλουσα.

A Βασ. 3,1

Ὁ δε νεαρὸς Σαμουὴλ ἐξηκολούθει να υπηρετῇ στὸν ναόν τοῦ Κυρίου με εὐλάβειαν καὶ σεμνότητα, καθοδηγούμενος καὶ παρακολουθούμενος ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα Ἡλί. Ὁ προφητικὸς λόγος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο σπάνιος, δεν υπήρχε δε καὶ προφητεία δι’ ὁραμάτων, ἡ οἱποῖα να διατάσῃ τα δέοντα καὶ να ζεχωρίζῃ ρητῶς τὸ ὀρθὸν ἀπὸ τοῦ ψεύδους.

A Βασ. 3,2

καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἡλὶ ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύναντο βλέπειν.

A Βασ. 3,2

Ὁ Ἡλὶ κατὰ τὴν ἱστορικὴν δι’ αὐτὸν ἐκείνην ἡμέραν ἐκοιμάτο στὸν τόπον, ὅπου συνήθως ἔμενε. Οἱ ὀφθαλμοὶ του, λόγω τῆς γεροντικῆς ἡλικίας, ἤρχισαν να χάνουν τὸ φῶς τῶν, ὥστε να μὴ δύναται πλέον να βλέπῃ καθαρά.

A Βασ. 3,3

καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ, οὗ ἢ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.

A Βασ. 3,3

Ἦτο ἡ ὥρα, κατὰ τὴν οἱποῖαν ἡ ἐπτάφωτος λυχνία ἔκαιεν ἀκόμη, ὁ δε Σαμουὴλ ἐκοιμάτο εἰς κάποιον ἄκρον τοῦ ναοῦ, ἐντὸς τοῦ οἱποῖου υπήρχεν ἡ Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ.

A Βασ. 3,4

καὶ ἐκάλεσε Κύριος· Σαμουὴλ Σαμουὴλ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.

A Βασ. 3,4

Ὁ Κύριος ἐκάλεσε τὸν Σαμουὴλ καὶ εἶπε· “Σαμουὴλ, Σαμουὴλ”. Ὁ δε Σαμουὴλ ἀπήντησεν· “ἰδοὺ ἐγώ, κύριε”.

A Βασ. 3,5

καὶ ἔδραμε πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι ἐκέληκάς με· καὶ εἶπεν· οὐ ἐκέληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε· καὶ ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε.

A Βασ. 3,5

Ἐτρεξε πρὸς τὸν Ἡλὶ καὶ του εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγώ εἶμαι παρῶ· ἤλθα, διότι με ἐκάλεσες”. Ὁ Ἡλὶ ἀπήντησε· “δεν σε ἐκάλεσα· γύρισε πίσω καὶ κοιμήσου”. Ἐπέστρεψε καὶ ἐκοιμήθη.

A Βασ. 3,6

καὶ προσέθετο Κύριος καὶ ἐκάλεσε· Σαμουὴλ Σαμουὴλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ δεύτερον καὶ εἶπεν· ἰδοὺ

- Α Βασ. 3,6 **ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με· καὶ εἶπεν· οὐ κέκληκά σε, ἀνάστρεφε, κάθειυδε·**  
Ο Κυριος και πάλιν εκάλεσε τον Σαμουήλ λέγων· “Σαμουήλ, Σαμουήλ”. Ο Σαμουήλ νομίσας ὅτι ο Ηλί τον εκάλεσε, παρουσιάσθη δευτέραν φοράν προς αυτόν και εἶπε· “ἰδοὺ ἐγώ, ἤλθον διότι με εκάλεσες”. Εἶπεν ὁμως εις αυτόν ο Ηλί· “ὄχι, δεν σε εκάλεσα, γύρισε και κοιμήσου πάλιν”.
- Α Βασ. 3,7 **καὶ Σαμουήλ πρὶν ἢ γνῶναι Θεὸν καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα Κυρίου.**  
Α Βασ. 3,7 Αυτὰ ἐγιναν πριν η ο Σαμουήλ γνωρίση σαφῶς τον καλούντα Θεόν, και πριν λάβη καμμίαν αποκάλυψιν εκ μέρους του Κυρίου.
- Α Βασ. 3,8 **καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι Σαμουήλ ἐν τρίτῳ· καὶ ἀνέστη και ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκάς με. καὶ ἔσοφίσατο Ἡλὶ ὅτι Κύριος κέκληκε τὸ παιδάριον,**  
Α Βασ. 3,8 Δια τρίτην πάλιν φοράν ο Κυριος προσεκάλεσε τον Σαμουήλ. Ο Σαμουήλ εσηκώθη, μετέβη προς τον Ηλί και εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγώ, εἶμαι παρών, ἤλθα διότι με προσεκάλεσες”. Ο Ηλί ἐνόησε τότε, ὅτι ο Κυριος εἶχε καλέσει τον νεαρόν Σαμουήλ,
- Α Βασ. 3,9 **καὶ εἶπεν· ἀνάστρεφε, κάθειυδε, τέκνον, καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε καὶ ἐρεῖς· λάλει, Κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. καὶ ἐπορεύθη Σαμουήλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ.**  
Α Βασ. 3,9 και εἶπε προς αυτόν· “πήγαινε πίσω, παιδί μου, και κοιμήσου· και αν σε καλέση πάλιν η φωνή αυτή που ἴκουσες, θα εἴπης· Λαλει, Κυριε, διότι ο δούλος σου ἀκούει”. Ο Σαμουήλ ἐπήγε πράγματι και ἐκοιμήθη πάλιν στον τόπον του.
- Α Βασ. 3,10 **καὶ ἤλθε Κύριος και κατέστη και ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἄπαξ και ἄπαξ, καὶ εἶπε Σαμουήλ· λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου.**  
Α Βασ. 3,10 Ο δε Κυριος ἤλθε, ἐστάθη κάπου ἐκεῖ και εκάλεσεν αυτόν, ὅπως και προηγουμένως, και εἶπεν ο Σαμουήλ· “λαλεῖ, διότι ο δούλος σου ἀκούει”.
- Α Βασ. 3,11 **καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ· ἰδοὺ ἐγώ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραήλ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ.**  
Α Βασ. 3,11 Ο Κυριος εἶπε προς τον Σαμουήλ· “ἰδοὺ, ἐγώ θα πραγματοποιήσω τα λόγια μου ἐνώπιον του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ κατὰ τέτοιον θαυμαστόν τρόπον, ὥστε θα ἀντηχήσουν και τα δύο αὐτὰ παντός, ο οποίος ἠθελε ἀκούσει αὐτά.
- Α Βασ. 3,12 **ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερώ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα, ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι και ἐπιτελέσω.**  
Α Βασ. 3,12 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην θα ἐπιφέρω κατὰ του Ηλί ὅλα ὅσα εἶπα ἐναντίον του οἴκου του. Θα ἀρχίσω, ἀλλά και θα φέρω εις πέρας, τας ἐναντίον αὐτοῦ τιμωρίας μου.
- Α Βασ. 3,13 **καὶ ἀνήγγελα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγώ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς**  
Α Βασ. 3,13 Ἐχω προαναγγεῖλει εις αυτόν, ὅτι θα τιμωρήσω την οἰκργένειάν του εις αἰῶνα τον ἀπαντα ἐξ αιτίας των ἀμαρτιῶν, που διαπράττουν οἱ υἱοὶ του, διότι οἱ υἱοὶ του βλασφημοῦν τον Θεόν, ο δε Ηλί δεν ἐπέληπτε και δεν ἐνουθετοῦσε αὐτούς, ὅπως ἐπρεπε.
- Α Βασ. 3,14 **καὶ οὐδ’ οὕτως. ὤμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλὶ· εἰ ἐξήλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ ἐν θυμιάματι και ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος.**  
Α Βασ. 3,14 Δεν θα συνεχισθῇ ὁμως αὐτὴ η κατάστασις. Ωρικίσθηκα ἐναντίον της οἰκογενείας του Ηλί και εἶπα· Η ἀμαρτία των παιδιῶν του Ηλί οὐδέποτε θα ἐξλειωθῇ οὔτε με θυμιάματα οὔτε με ἀναϊμάκτους και ἀιματηράς θυσίας”.
- Α Βασ. 3,15 **καὶ κοιμᾶται Σαμουήλ ἕως πρωῆ καὶ ὤρθρισε τὸ πρωῆ καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ Σαμουήλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασιν τῷ Ἡλὶ.**  
Α Βασ. 3,15 Ο Σαμουήλ ἐκοιμήθη μέχρι της πρωῆας, οπότε λίαν πρωῆ ἐξύπνησε και ἀνοιξε τας θύρας του οἴκου του Κυρίου. Ο Σαμουήλ ἐφοβήθη να ἀνακοινώση στον Ηλί την ὄρασιν και προφητείαν την ὁποίαν ἴκουσε.
- Α Βασ. 3,16 **καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουήλ· Σαμουήλ τέκνον· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ.**  
Α Βασ. 3,16 Ο Ηλί εἶπεν ὁμως προς τον Σαμουήλ· “Σαμουήλ, τέκνον μου”. Και Σαμουήλ εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγώ, κύριε, εἶμε παρών”.
- Α Βασ. 3,17 **καὶ εἶπε· τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σε; μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ’ ἐμοῦ· τάδε ποιήσαι σοι ὁ Θεὸς και τάδε προσθεῖη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ’ ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὠσί σου.**  
Α Βασ. 3,17 Εἶπεν ο Ηλί· “ποῖος εἶναι ο λόγος, τον ὁποῖον ἐλάλησε προς σε ο Κυριος; Μὴ μου ἀποκρύψῃς τίποτε ἀπολύτως. Θα σε τιμωρήσῃ ο Θεός, ἐὰν μου ἀποκρύψῃς, ἔστω και ἓνα λόγον ἀπὸ ὅλα τα λόγια, τα ὁποῖα ἐλαλήθησαν εις τα αὐτὰ σου”.
- Α Βασ. 3,18 **καὶ ἀπήγγειλε Σαμουήλ πάντας τοὺς λόγους και οὐκ ἔκρυπεν ἀπ’ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἡλὶ· Κύριος αὐτός, τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.**  
Α Βασ. 3,18 Ο Σαμουήλ ἐφανέρωσε τότε στον Ηλί ὅλα τα λόγια και δεν ἐκρυψε τίποτε ἀπὸ αυτόν. Εἶπε δε ο Ηλί· “ο Κυριος εἶναι αὐτός και ἀς κάμη το καλόν και το πρέπον ἐνώπιόν του”.
- Α Βασ. 3,19 **καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουήλ, καὶ ἦν Κύριος μετ’ αὐτοῦ, και οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.**  
Α Βασ. 3,19 Ο Σαμουήλ δια την ἀρετὴν του και την σύνεσίν του ἐγένε μέγας και πολὺς. Ο Κυριος ἦτο μαζὴ του και τίποτε ἀπὸ

ὅλα τα λόγια, τα οποία ο Σαμουήλ εἶπε, δεν ἐπέσεν εἰς τὴν γῆν, δεν ἐλέχθη ἐπὶ ματαίῳ.

A Βασ. 3,20

καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ὅτι πιστὸς Σαμουήλ εἰς προφήτην τῷ Κυρίῳ.

A Βασ. 3,20

Ὅλοι δε οἱ Ἰσραηλίται, οἱ οποίοι κατοικοῦσαν ἀπὸ τὴν περιοχὴν Δαν καὶ ἕως τὴν περιοχὴν Βηρσαβεὲ, ἐπέισθησαν ὅτι ο Σαμουήλ ἦτο πιστὸς καὶ ἀληθινὸς προφήτης τοῦ Κυρίου.

A Βασ. 3,21

καὶ προσέθετο Κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλὼμ, ὅτι ἀπεκαλύφθη Κύριος πρὸς Σαμουήλ· καὶ ἐπιστεύθη Σαμουήλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων. καὶ Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ πονηρὰ ἢ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου.

A Βασ. 3,21

Ὁ Κύριος ἐπανελημμένως ἐξεδήλωσε τὸ θέλημά του ἐν Σηλὼμ δια τοῦ Σαμουήλ, διότι ἀπεκαλύφθη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουήλ. Ἀπὸ ὅλους δε τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὸ ἓνα ἄκρον τῆς γῆς Παλαιστίνης ἕως τὸ ἄλλο ἄκρον ἐγένε πιστευτὸν καὶ ἀποδεκτὸν ὅτι ὁ Σαμουήλ εἶναι προφήτης τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἡλὶ ἐγήρασε πλέον πολὺ, οἱ δε υἱοὶ του ἐξηκολούθουν νὰ φέρωνται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τῶν ἦτο πονηρὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

#### A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 4

A Βασ. 4,1

Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον· καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενέζερ, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφέκ.

A Βασ. 4,1

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας οἱ Φιλισταῖοι συνεκεντρώθησαν, δια νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰσραηλίται ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς πόλεις τῶν, δια νὰ ἀντιπαραταχθῶν καὶ πολεμήσουν τοὺς Φιλισταίους. Ἦλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀβενέζερ, ἐνῶ οἱ Φιλισταῖοι εἶχον στρατοπεδεύσει εἰς Ἀφέκ.

A Βασ. 4,2

καὶ παρατάσσονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ· καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν.

A Βασ. 4,2

Παρετάχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι, οἱ Φιλισταῖοι, εἰς μάχην ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Κατὰ τὴν μάχην οἱ Ἰσραηλίται ἐνίκηθησαν ἀπὸ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατὰ τὴν σύγκρουσιν, ἡ οποία ἐγένε εἰς τὴν πεδιάδα, ἐφονεύθησαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες ἀπὸ αὐτοῦ.

A Βασ. 4,3

καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ· κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς Κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλὼμ, καὶ ἐξελεθῶ ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν.

A Βασ. 4,3

Ὁ υπόλοιπος στρατὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπανεῆλθεν στὸ στρατόπεδόν του. Οἱ γεροντότεροι Ἰσραηλίται διηρωτήθησαν ἀναμεταξύ τῶν καὶ εἶπαν· “διὰ τί παρεχώρησεν ὁ Κύριος σήμερον νὰ νικηθῶμεν ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους; Ἄς παρῶμεν ἀπὸ τὴν Σηλὼμ τὴν ἱερὰν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ μας καὶ μαζὴ με ἡμᾶς καὶ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἄς ἐξελεθῆ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν Φιλισταιῶν. Αὐτὴ θὰ μας σώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας”.

A Βασ. 4,4

καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλὼμ, καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν Κυρίου καθημένου Χερουβὶμ· καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ, Ὁφνὶ καὶ Φινεές.

A Βασ. 4,4

Ἀπέστειλαν λοιπὸν οἱ Ἰσραηλίται ἀνθρώπους εἰς Σηλὼμ καὶ μετέφεραν ἀπὸ ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, ὁ οποίος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὰ Χερουβὶμ τὰ ευρισκόμενα ἐπὶ τῆς Κιβωτοῦ. Μαζὴ με τὴν Κιβωτὸν ἠκολούθησαν καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἡλὶ, ὁ Ὁφνὶ καὶ ὁ Φινεές.

A Βασ. 4,5

καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς Κυρίου εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ.

A Βασ. 4,5

Συνέβη δε τοῦτο τὸ γεγονός. Ὄταν ἐφθασεν ἡ Κιβωτὸς τοῦ Κυρίου στὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἐκραύγασαν με φωνὴν μεγάλῃ, ἀπὸ τὴν οποία ἀντήχησεν ὅλη ἡ γύρω περιοχὴ.

A Βασ. 4,6

καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι· τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς Κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολὴν.

A Βασ. 4,6

Οἱ ἀλλόφυλοι, οἱ Φιλισταῖοι, ὅταν ἤκουσαν τοὺς ἀλαλαγμοὺς ἐκείνους διηρωτήθησαν μετὰ τῶν λέγοντες· “ποῦ οφείλεται αὕτη ἡ μεγάλη κραυγὴ στὸ στρατόπεδον τῶν Ἑβραίων; Ἐμαθον δε ὅτι ἡ Κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἶχεν ἐλθεῖ στὸ στρατόπεδον ἐκείνων.

A Βασ. 4,7

καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον· οὔτοι οἱ θεοὶ ἦκασιν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολὴν· οὐαὶ ἡμῖν· ἐξελοῦ ἡμᾶς, κύριε, σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην.

A Βασ. 4,7

Ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον ἀναμεταξύ τῶν· “αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοὶ, οἱ οποίοι ἦλθον πρὸς αὐτοὺς στὸ στρατόπεδόν τῶν. Ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς. Γλύτωσέ μας, Κυριε, ἀπὸ τὴν σημερινὴν συμφορὰν, ὅμοια τῆς οποίας δεν ἔχει γίνε εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸν προηγούμενον καιρὸν !

A Βασ. 4,8

οὐαὶ ἡμῖν· τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὔτοι οἱ θεοὶ, οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

A Βασ. 4,8

Ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς· ποῖός θὰ μας ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ παντοδύναμα χέρια τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν θεῶν; Αὐτοὶ οἱ θεοὶ



είναι εκείνοι, οι οποίοι εκτύπησαν με κάθε ειδός πληγής την Αίγυπτον και βοήθησαν τους Ισραηλίτες εις την έρημον.

- A Βασ. 4,9 κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔσσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς.
- A Βασ. 4,9 Ἀλλὰ πάρετε θάρρος, ὦ Φιλισταῖοι. Φανήτε πραγματικοὶ ἄνδρες, δια να μη νικηθῆτε καὶ υποδουλωθῆτε στους Ἑβραίους, ὅπως εκείνοι εἶχον υποδουλωθῆ εἰς ἡμᾶς. Φανήτε ἄνδρες καὶ πολεμήσατε γενναίως εναντίον αὐτῶν” !
- A Βασ. 4,10 καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς· καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκηνώμα αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα, καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγμάτων.
- A Βασ. 4,10 Οἱ Φιλισταῖοι ἐπολέμησαν πράγματι με ἀνδρείαν εναντίον των Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰσραηλίται ἐνίκηθησαν καὶ ο καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἐτράπη εἰς πανικόβλητον φυγὴν δια το σπῆτι του. Οἱ Ἰσραηλίται υπέστησαν πολὺ μεγάλην συμφορὰν, διότι στο πεδῖον της μάχης ἔπεσαν τριάκοντα χιλιάδες πεζοί.
- A Βασ. 4,11 καὶ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλὶ ἀπέθανον, Ὁφνὶ καὶ Φινεές.
- A Βασ. 4,11 Ἡ δε Κιβωτὸς του Θεοῦ ἔπεσεν εἰς τα χέρια των Φιλισταιῶν. Καὶ οἱ δύο δε υἱοὶ του Ηλὶ, ο Οφνὶ καὶ ο Φινεές, εφονεύθησαν.
- A Βασ. 4,12 Καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρώγωτα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.
- A Βασ. 4,12 Ἐνας δε ἀνὴρ Ἰσραηλίτης, ἀνήκων εἰς την φυλὴν του Βενιαμίν, ἔτρεξεν ἀπὸ το πεδῖον της μάχης καὶ ἦλθεν εἰς Σηλὼμ κατὰ την ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν. Τα ἐνδύματά του ἦσαν σχισμένα καὶ χῶμα ἦτο ἐπάνω εἰς την κεφαλὴν αὐτοῦ.
- A Βασ. 4,13 καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἡλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις.
- A Βασ. 4,13 Ὅταν ο ἄνθρωπος αὐτὸς ἐφθασε, την ὥραν ἐκείνην ο Ηλὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς ἕνα κάθισμα πλησίον της πύλης της Σκηνῆς, παρατηρῶν την ὁδόν, ἀπὸ ὅπου ἐπερίμενεν ἀγγελίαν δια την ἐκβασιν της μάχης. Τον κατεῖχεν ἀγωνία, διότι ἡ καρδία του εφοβεῖτο δια την Κιβωτὸν του Κυρίου. Ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἰσῆλθεν εἰς την πόλιν, δια να ἀναγγεῖλῃ τα γεγονότα· καὶ ἀνήγγειλε την συμφορὰν. Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐξέβαλον γοεράς κραυγὰς.
- A Βασ. 4,14 καὶ ἤκουσεν Ἡλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπε· τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθε καὶ ἀπήγγειλε τῷ Ἡλὶ.
- A Βασ. 4,14 Ο Ηλὶ ἤκουσε την βοὴν των κραυγῶν καὶ ἠρώτησεν· εἰς ποῖαν αἰτίαν οφείλεται ο θόρυβος αὐτῶν των κραυγῶν”; Ἀμέσως ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἔσπευσεν, ἦλθε καὶ ἀνεκοίνωσεν στον Ηλὶ τα συμβάντα.
- A Βασ. 4,15 καὶ Ἡλὶ υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστήσαν καὶ οὐκ ἐπέβλεπε·
- A Βασ. 4,15 Ἦτο τότε ο Ηλὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν. Οἱ οφθαλμοὶ του ἦσαν ἀπλανεῖς· εἶχεν ἀκαμπτον το βλέμμα καὶ δεν ἐβλεπε.
- A Βασ. 4,16 καὶ εἶπεν Ἡλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ· τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι ὁ ἦκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς, κἀγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον. καὶ εἶπεν Ἡλὶ· τί τὸ γεγονὸς ῥῆμα, τέκνον;
- A Βασ. 4,16 Ἠρώτησε λοιπὸν ο Ηλὶ πάλιν τους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν γύρω του· “που οφείλεται ο θόρυβος αὐτῶν των κραυγῶν;” Ο ἀγγελιαφόρος ἐκεῖνος ἔσπευσεν, ἐπλησίασε τον Ηλὶ καὶ του εἶπε· “ἐγὼ εἰμαι ἐκεῖνος, ο ὁποῖος ἔχω ἔλθει ἀπὸ το στρατόπεδον, καὶ ἐγὼ κατῶρθωσα να φύγω σήμερον ἀπὸ την μάχην”. Τον ἠρώτησεν ο Ηλὶ· “τι λοιπὸν συνέβη, παιδί μου;”
- A Βασ. 4,17 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπε· πέφευγεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ ἐλήφθη.
- A Βασ. 4,17 Ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος Ἰσραηλίτης ἀπήντησεν· “οἱ Ἰσραηλίται ἐνίκηθησαν, κατελήφθησαν ἀπὸ πανικὸν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐνώπιον των ἀλλοφύλων. Ἐγινε μεγάλη συμφορὰ στον στρατόν, οἱ δύο υἱοὶ σου ἀπέθανον, ἡ δε Κιβωτὸς περιήλθεν εἰς χεῖρας των ἐχθρῶν”.
- A Βασ. 4,18 καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης, καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς· καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἴκοσιν ἔτη.
- A Βασ. 4,18 Ἀμέσως μόλις ο ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀνέφερε την ἀπώλειαν της Κιβωτοῦ του Θεοῦ, ο Ηλὶ κατελήφθη ἀπὸ τοιαύτην ὀδύνην, ὥστε ἔπεσεν ἀπὸ το κάθισμά του πρὸς τα ὀπίσω πλησίον της πύλης καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος του καὶ ἀπέθανε, διότι ο Ηλὶ ἦτο γέρων πλέον καὶ βαρὺς. Αὐτὸς υπῆρξε Κριτῆς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη.
- A Βασ. 4,19 Καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεές συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν· καὶ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ’ αὐτὴν ὠδῖνες αὐτῆς.
- A Βασ. 4,19 Ἡ νύμφη του Ηλὶ, ἡ σύζυγος του Φινεές, ἦτο ἐγκυος, ἐτοιμη να γεννήσῃ. Ὅταν ἤκουσε την ἀγγελίαν, ὅτι ἡ Κιβωτὸς εἶχε κυριευθῆ ἀπὸ τους ἐχθροὺς καὶ ὅτι ο πενθερὸς της ἀπέθανεν, ο δε σύζυγος της εφονεύθη, ἔκλαυσε καὶ ἐγέννησε, διότι τότε της ἦλθαν ἀπὸτομα αἰ ὠδῖνες του τοκετοῦ.

- A Βασ. 4,20 και ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει, καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, ὅτι υἱὸν τέτοκας· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς.
- A Βασ. 4,20 Ὅταν δε ἐγέννησε περιήλθεν εἰς κατάστασιν θανάτου. Αἱ παρευρισκόμενοι ἐκεῖ γυναῖκες εἶπαν εἰς αὐτήν· “μη φοβῆσαι διότι ἐγέννησες υἱόν”. Ἐκείνη δὲν ἀπήντησε, διότι εὐρίσκετο εἰς τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν. Δὲν ἐκατάλαβε τίποτε.
- A Βασ. 4,21 καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον Οὐαὶ Βαρχαβῶθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
- A Βασ. 4,21 Ἐπρόλαβεν ὁμῶς καὶ ὠνόμασε τὸ νεογέννητον παιδί “Οὐαὶ Βαρχαβῶθ”, δηλαδὴ “ἐχάθη ἡ δόξα” ! Τοῦ ἔδωσε δε αὐτὸ τὸ ὄνομα δια τὴν ἀιχμαλωσίαν τῆς Κιβωτοῦ, δια τὸν θάνατον τοῦ πενθεροῦ τῆς καὶ δια τὸν φόνον τοῦ συζύγου τῆς.
- A Βασ. 4,22 καὶ εἶπαν· ἀπόκισται δόξα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι τὴν κιβωτὸν Κυρίου.
- A Βασ. 4,22 Οἱ Ἰσραηλίται κατόπιν αὐτῶν τῶν συμφορῶν εἶπαν· “ἡ δόξα τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐφυγε πλεόν λόγῳ τῆς ἀιχμαλωσίας τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου !”

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 5

- A Βασ. 5,1 Καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰσήνεγκαν αὐτήν ἐξ Ἀβενεζέρ εἰς Ἄζωτον.
- A Βασ. 5,1 Οἱ ἀλλόφυλοι, οἱ Φιλισταῖοι, ἐπήραν τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν μετέφεραν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς μάχης, ἀπὸ τὴν Ἀβενεζέρ, εἰς τὴν Ἀζωτον, τὴν πόλιν τῶν.
- A Βασ. 5,2 καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτήν εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ παρέστησαν αὐτήν παρὰ Δαγῶν.
- A Βασ. 5,2 Ἐπήραν, λοιπόν, οἱ Φιλισταῖοι τὴν Κιβωτὸν αὐτῆν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἔφεραν στὸν ναὸν τοῦ θεοῦ τῶν Δαγῶν. Τὴν ἐτοποθέτησαν δε πλησίον τοῦ ἀγάλματος τοῦ θεοῦ Δαγῶν.
- A Βασ. 5,3 καὶ ὠρθρισαν οἱ Ἀζῶτιοι καὶ εἰσήλθον εἰς οἶκον Δαγῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγειραν τὸν Δαγῶν καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωτίους καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς.
- A Βασ. 5,3 Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀζώτου ἐσηκώθησαν πολὺ πρῶτῃ καὶ εἰσήλθον στὸν ναὸν τοῦ θεοῦ Δαγῶν, προφανῶς δια νὰ προσκυνήσουν. Αἴφνης εἶδον ὅτι τὸ ἀγαλμα τοῦ θεοῦ τῶν Δαγῶν εἶχε πέσει κατὰ γῆς με τὸ πρόσωπον στὸ ἔδαφος ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐσήκωσαν τὸ ἀγαλμα τοῦ θεοῦ τῶν καὶ τὸ ἐτοποθέτησαν πάλιν εἰς τὴν προτέραν τοῦ θέσιν. Ἀλλὰ ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Κυρίου ἔπεσε βαρεῖα καὶ ἐβασάνισεν αὐτούς. Ἐπέφερε δε νόσον στους ἀφεδρώνας ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Ἀζώτου καὶ τῶν περιχώρων τῆς.
- A Βασ. 5,4 καὶ ἐγένετο ὅτε ὠρθρισαν τὸ πρῶτῃ, καὶ ἰδοὺ Δαγῶν πεπτωκῶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγῶν καὶ ἀμφότερα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ἀμαφέθ ἕκαστον, καὶ ἀμφότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλην ἡ ῥάχης Δαγῶν ὑπελείφθη.
- A Βασ. 5,4 Ὅταν τὴν πρῶτῃν οἱ κάτοικοι τῆς Ἀζώτου ἠγέρθησαν καὶ εἰσήλθον πάλιν στὸν ναὸν, εἶδον με ἐκπληξίν, τῶν, ὅτι τὸ ἀγαλμα τοῦ θεοῦ τῶν Δαγῶν εἶχε καὶ πάλιν πέσει κατὰ γῆς ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ με τὸ πρόσωπον στὸ ἔδαφος. Ἡ κεφαλὴ δε τοῦ Δαγῶν καὶ αἱ δύο παλάμαι τῶν χειρῶν τοῦ ἀγάλματος τοῦ εἶχον ἀφαιρεθῆ καὶ εἶχον ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὸ ἄλλο σῶμα πρὸς τὰ ἐμπρός. Οἱ καρποὶ καὶ αἱ παλάμαι τῶν χειρῶν τοῦ εἶχον πέσει στὸ κατώφλι τοῦ ναοῦ. Μονον ὁ κορμὸς τοῦ ἀγάλματος εἶχε μείνει (εἰς τὴν θέσιν, ὅπου εἶχε τοποθετηθῆ προηγουμένως).
- A Βασ. 5,5 διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγῶν καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγῶν ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγῶν ἐν Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι.
- A Βασ. 5,5 Δια τοῦτο οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τοῦ Δαγῶν καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἰσέρχονται στὸν ναὸν τοῦτον τοῦ θεοῦ Δαγῶν, δὲν πατοῦν στὸ κατώφλι τοῦ ναοῦ τοῦτου, που εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἀζωτον, μέχρι τῆς ἡμέρας που γράφονται αὐτά, ἀλλὰ διασκελίζουν με πολλὴν προσοχὴν τὸ κατώφλι τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ.
- A Βασ. 5,6 καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον, καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς καὶ ἐξέξεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες, καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει.
- A Βασ. 5,6 Ἐν τῷ μεταξύ ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Κυρίου ἔπεσε βαρύντατῃ στους κατοίκους τῆς Ἀζώτου, τους ἐτιμώρησε καὶ ἐπέφεραν εἰς αὐτούς ἐκζέματα στους ἀφεδρώνας, ἐνῶ εἰς ὅλην τὴν χώραν τῶν ἐνεφανίσθησαν σμήνη ποντικῶν. Ἐξ αἰτίας ὅλων αὐτῶν τῶν πληγῶν εἰς τὰς πόλεις τῶν κατέλαβε τὴν χώραν πανικός καὶ ἐξηπλώθη ὁ θάνατος.
- A Βασ. 5,7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν· ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ’ ἡμῶν, ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγῶν θεὸν ἡμῶν.

- A Βασ. 5,7 Οι κάτοικοι της Αζώτου, όταν είδον ότι προσεβλήθησαν από τοιαύτην συμφοράν, συνεκεντρώθησαν και είπαν· “δεν πρέπει να παραμείνη η Κιβωτός του Θεού του Ισραήλ μαζί μας, διότι έπεσεν εναντίον μας βαρεία η τιμωρός χειρ του Θεού και εναντίον και αυτού ακόμη του θεού μας Δαγών”.
- A Βασ. 5,8 και άποστέλλουσι και συνάγουσι τούς σατράπας τῶν άλλοφύλων πρὸς αὐτούς καὶ λέγουσι· τί ποιήσωμεν τῆ κιβωτῶ Θεοῦ Ἰσραήλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαῖοι· μετελθέτω κιβωτός τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· καὶ μετῆλθε κιβωτός τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ εἰς Γέθ.
- A Βασ. 5,8 Ἀπέστειλαν λοιπόν ανθρώπους και προσεκάλεσαν εις σύσκεπιν τους άρχοντας των Φιλισταιών και τους ηρώτησαν· “τι θα κάνωμεν σχετικῶς με την Κιβωτὸν του Θεού του Ισραηλιτικού λαού”; Οι κάτοικοι της Γεθ απήντησαν· “ας μεταφερθῆ η Κιβωτός του Θεού εις την πόλιν μας”. Πράγματι η Κιβωτός του Θεού μετεφέρθη εις την πόλιν Γέθ.
- A Βασ. 5,9 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται χεῖρ Κυρίου τῆ πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἑαυτοῖς ἔδρας.
- A Βασ. 5,9 Ἀλλά συνέβη τότε τούτο το γεγονός· όταν αυτή μετεφέρθη εκεί, έπεσε βαρεία η τιμωρός χειρ του Κυρίου εναντίον των κατοίκων της πόλεως και μεγάλη αναταραχῆ συνέβη μεταξύ των, διότι προσέβαλε δια νόσου ο Κυριος τους αφεδρώνας των. Δια τούτο οι κάτοικοι της Γεθ κατεσκεύασαν ειδικά καθίσματα, δια να κάθωνται.
- A Βασ. 5,10 καὶ ἔξαποστέλλουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα. καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσῆλθε κιβωτός Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλωνῖται λέγοντες· τί ἀπεστρέψατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ πρὸς ἡμᾶς θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;
- A Βασ. 5,10 Ἔστειλαν τότε την Κιβωτὸν του Θεού εις την πόλιν Ασκάλωνα. Όταν όμως η Κιβωτός του Θεού εισήλθεν εις την Ασκάλωνα, εφώναξαν οι κάτοικοι της Ασκάλωνος λέγοντες· “διατί εστείλατε την Κιβωτὸν του Θεού του Ισραήλ εις ημᾶς; Δια να θανατώσετε ημᾶς και ὅλον τον λαὸν μας;”
- A Βασ. 5,11 καὶ ἔξαποστέλλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σατράπας τῶν άλλοφύλων καὶ εἶπον· ἔξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ, καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν·
- A Βασ. 5,11 Ἀπέστειλαν λοιπόν αγγελιαφόρους και προσεκάλεσαν τους σατράπας των Φιλισταιών και είπαν· “πάρετε και απομακρύνετε την Κιβωτὸν του Θεού του Ισραήλ και ας σταλή αυτή να τοποθετηθῆ στον τόπον της, δια να διαφύγωμεν ἔτσι τον θάνατον ημεῖς και ο λαὸς μας.
- A Βασ. 5,12 ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῆ πόλει βαρεῖα σφόδρα, ὡς εἰσῆλθε κιβωτός Θεοῦ Ἰσραήλ ἐκεῖ, καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἔδρας, καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν.
- A Βασ. 5,12 Πρέπει δε να φύγη το συντομώτερον, διότι από την στιγμῆν, κατά την οποίαν η Κιβωτός του Θεού των Ισραηλιτῶν εισήλθεν εις την πόλιν μας, εξηπλώθη και επεκράτησε μία βαρεία και πρωτοφανῆς σύγχυσις και πανικός εξ αιτίας των θανάτων. Οσοι ἔζησαν και δεν απέθαναν, προσεβλήθησαν από νόσον στους αφεδρώνας των”. Τοσον δε μεγάλη ἦτο η κραυγῆ της πόλεως, ὡστε ἐφθασεν ἕως στον ουρανόν.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 6

- A Βασ. 6,1 Καὶ ἦν κιβωτός ἐν ἀγρῶ τῶν άλλοφύλων ἐπτά μῆνας, καὶ ἐξέξεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μύας.
- A Βασ. 6,1 Ἡ Κιβωτός της Διαθήκης εἶχεν αφεθῆ στους αγρούς των Φιλισταιών επί επτά μῆνας. Ἡ χώρα των ἐξέβρασε ποντικούς.
- A Βασ. 6,2 καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ τοὺς ἐπαιδοὺς αὐτῶν λέγοντες· τί ποιήσωμεν τῆ κιβωτῶ Κυρίου; γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς.
- A Βασ. 6,2 Οι Φιλισταιοι τότε προσεκάλεσαν τους ιερεῖς, τους μάντις και τους μάγους, οι οποίοι ψάλλουν μαγικὰς ωδάς, και τους ηρώτησαν· “τι πρέπει να κάμωμεν με την Κιβωτὸν του Κυρίου; Πληροφορήσατέ μας, πῶς πρέπει να αποστειλωμεν αὐτὴν στον τόπον της”.
- A Βασ. 6,3 καὶ εἶπαν· εἰ ἔξαποστείλατε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ, μὴ δὴ ἔξαποστείλητε αὐτὴν κενὴν, ἀλλ’ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ τότε ἰαθήσεσθε, καὶ ἐξιλασθήσεται ὑμῖν, μὴ οὐκ ἀποστῆ ἡ χειρ αὐτοῦ ἀφ’ ὑμῶν.
- A Βασ. 6,3 Οι ιερεῖς, οι μάντις και οι μάγοι απήντησαν· “εάν θα επιστρέψετε την Κιβωτὸν του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, να μη την στείλετε κενήν, χωρίς δῶρα, αλλά δια την επανόρθωσιν της ασεβούς και αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς σας προς την Κιβωτὸν, προσφέρετε προθύμως δῶρα και τότε θα θεραπευθῆτε και θα ἐξιλωθῆτε. Εάν όμως δεν ενεργήσετε ἔτσι, υπάρχει φόβος να μην απομακρυνθῆ από σας η τιμωρός χειρ του Κυρίου”.
- A Βασ. 6,4 καὶ λέγουσι· τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶπαν· κατ’ ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν άλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσοῦς, ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῶ λαῶ,
- A Βασ. 6,4 Οι Φιλισταιοι ηρώτησαν· “τι πρέπει να της προσφέρωμεν εις επανόρθωσιν της ασεβείας μας και της

αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς μας προς την Κιβωτόν;” Εκείνοι τους είπαν· “αναλόγως με τον αριθμόν των σατραπειών θα προσφέρετε ομοιώματα εδρών χρυσών ως αφιερώματα, διότι αυτή η ενοχή βαρύνει κυρίως σας, τους άρχοντας και τον λαόν.

- A Βασ. 6,5 και μῖς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν· καὶ δώσετε τῷ Κυρίῳ δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ’ ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.
- A Βασ. 6,5 Ἐπίσης θα προσφέρετε ως αφιερώματα χρυσά ομοιώματα ποντικών, οι οποίοι κατέστρεψαν την χώραν σας, και έτσι θα αποδώσετε την πρέπουσαν τιμήν και δόξαν στον Θεόν. Αυτός δε θα απαλύνῃ και θα αποσύρῃ την τιμωρόν χεῖρα του ἀπὸ σας, ἀπὸ τους θεοὺς σας, ἀπὸ την χώραν σας.
- A Βασ. 6,6 καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον;
- A Βασ. 6,6 Διατί σκληρύνετε τας καρδίας σας και δεν θέλετε να αποστείλετε την Κιβωτόν; Σκληρύνετε, λοιπόν, τας καρδίας σας, ὅπως ἄλλοτε οι Αιγύπτιοι και ο Φαραὼ και δεν ἀφῆκαν ελευθέρους τους Ισραηλίτας; Διατί δεν ενθυμείσθε, ὅτι οι Αιγύπτιοι και ο Φαραὼ, ἀφού ο Θεός τους ετιμώρησέ με σκληράς πληγᾶς, ηναγκάσθησαν να ἀφήσουν τους Ισραηλίτας να ἀπέλθουν ελευθεροί;
- A Βασ. 6,7 καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἄμαξαν καινήν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον·
- A Βασ. 6,7 Τώρα λοιπόν σεις κατασκευάσατε μίαν καινουργῆ ἄμαξαν, πάρετε δύο αγελάδες, αι οποίαι μόλις το πρώτον ἐγέννησαν, ἀλλά χωρὶς τα τέκνα των. Αυτὰς τας αγελάδας ζεύξατέ τας εἰς την ἄμαξαν, τα δε τέκνα των απομακρύνετε τα ἀπὸ αυτὰς και κλείσατέ τα στον σταύλον.
- A Βασ. 6,8 καὶ λήψεσθε τὴν κιβωτόν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὰ σκεῦῃ τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθὰν ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελεύσεται·
- A Βασ. 6,8 Θα παρῆτε την Κιβωτόν και θα την θέσετε εἰς την ἄμαξαν. Ὡς προς δε τα χρυσᾶ σκεῦῃ, τα οποία θα προσφέρετε ως αφιερώματα εἰς ἐπανόρθωσιν της ἀσεβείας σας προς αὐτήν, θα τα θέσετε εἰς δοχεῖον παραπλευρῶς. Τας αγελάδας με την ἄμαξαν και με τα ἀντικείμενα τα ἐπάνω αὐτῆς, θα ἀφήσετε να φύγουν ἀπὸ κοντὰ σας θα τα ἀφήσετε ελευθера να ἀπέλθουν.
- A Βασ. 6,9 καὶ ὄψεσθε, εἰ εἰς ὁδὸν ὀρίων αὐτῆς πορεύεται κατὰ Βαιθσαμύς, αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ ἐὰν μή, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεῖρ αὐτοῦ ἦπται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν.
- A Βασ. 6,9 Θα προσέξετε δέ, ἐὰν αι αγελάδες θα κατευθυνθοῦν προς την Βαιθσαμύς, προς το μέρος των Ισραηλιτῶν, αὐτὸ θα σημαίνῃ, ὅτι πράγματι ο Θεός ἐπέφερεν ἐναντίον σας τας καταστροφᾶς ἐκείνας τας μεγάλας. Ἐὰν ὁμως δεν κατευθυνθοῦν πρὰς την περιοχὴν του Ισραὴλ, εἶναι σημεῖον ὅτι αι συμφοραὶ δεν προήλθον ἀπὸ την τιμωρόν χεῖρα του Θεοῦ, ἀλλὰ συνέβησαν τυχαίως”.
- A Βασ. 6,10 καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὗτω. καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἔζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον
- A Βασ. 6,10 Οι Φιλισταῖοι ἐπραξαν, ὅπως τους εἶπαν οι μάντιες και οι μάγοι. Ἐπήραν δηλαδὴ δύο αγελάδας, αι οποίαι το πρώτον προ ολίγου εἶχον γεννήσει, ἐζευξαν αυτὰς εἰς την ἄμαξαν, τα δε τέκνα των τα ἐκλείσαν εἰς σταύλον.
- A Βασ. 6,11 καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτόν Κυρίου ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὸ θέμα ἐργάβ καὶ τοὺς μῖς τοὺς χρυσοῦς.
- A Βασ. 6,11 Ἔθεσαν την Κιβωτόν του Κυρίου ἐπάνω εἰς την ἄμαξαν, ὅπως ἐπίσης και το δοχεῖον το ἐργάβ, ἐντὸς του οποιίου ἦσαν τα χρυσᾶ ομοιώματα των ποντικῶν.
- A Βασ. 6,12 καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμύς, ἐν τρίβῳ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά· καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὀρίων Βαιθσαμύς.
- A Βασ. 6,12 Αι αγελάδες ἐπήραν την κατεύθυνσιν της οδοῦ, η οποία ὠδηγοῦσε εἰς την πάλιν Βαιθσαμύς. Ἠκολούθουν δε πάντοτε τον ἴδιον δρόμον, χωρὶς να παρεκκλίνουν οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά. Οι σατράπαι των Φιλισταίων ἀκολουθοῦσαν ὀπισθεν ἀπὸ την ἄμαξαν ἕως τα σύνορα της Βαιθσαμύς.
- A Βασ. 6,13 καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμύς ἐθέριζον θερισμόν πυρῶν ἐν κοιλάδι· καὶ ᾄραν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτόν Κυρίου καὶ ἠύφρανθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς.
- A Βασ. 6,13 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην οι κάτοικοι της Βαιθσαμύς ἐθέριζον τα σιτηρὰ των εἰς την πεδιάδα. Ἐσῆκωσαν τους ὀφθαλμοὺς των, εἶδον αἰφνης την Κιβωτόν του Κυρίου και ευχαριστήθησαν πάρα πολὺ, μόλις την ἀντίκρυσαν.
- A Βασ. 6,14 καὶ ἡ ἄμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηὲ τὸν ἐν Βαιθσαμύς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ’ αὐτῇ λίθον μέγαν καὶ σχίζουσι τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ.
- A Βασ. 6,14 Ἡ ἄμαξα, συνεχίζουσα την πορείαν της, εἰσῆλθεν στον ἀγρὸν του Ὡσηέ, που εὐρίσκετο εἰς την περιοχὴν της Βαιθσαμύς, ἐσταμάτησαν δε αι αγελάδες ἐκεῖ πλησίον ἐνός μεγάλου λίθου. Οι κάτοικοι της Βαιθσαμύς ἔσχισαν τα ξύλα της ἀμάξης και προσέφεραν ως θυσίαν ὀλοκαυτώματος προς τον Κυριον τας αγελάδας αυτὰς.



- A Βασ. 6,15 και οι Λευΐται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ θέμα ἐργάβ μετ’ αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ’ αὐτῆς σκευὴ τὰ χρυσᾶ καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου, καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ Κυρίῳ.
- A Βασ. 6,15 Οἱ ιερεῖς Λευΐται ἐπήραν καὶ ἔφεραν τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ δοχεῖον, τὸ ἀργάβ, με τὰ χρυσὰ ἀντικείμενα, που περιείχε, καὶ ἔθεσαν αὐτὰ ἐπάνω στον μεγάλον ἐκείνον λίθον. Οἱ κάτοικοι τῆς Βαιθσαμὺς προσέφεραν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὀλοκαυτώματα καὶ ἄλλας θυσίας πρὸς τὸν Κύριον.
- A Βασ. 6,16 καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐώρων καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- A Βασ. 6,16 Οἱ δε πέντε σατράπαι τῶν Φιλισταίων, ὅταν εἶδαν αὐτά, ἐπέστρεψαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὴν πόλιν Ἀσκάλωνα.
- A Βασ. 6,17 καὶ αὗται αἱ ἔδραι αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ Κυρίῳ· τῆς Ἀζώτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γέθ μίαν, τῆς Ἀκκαρῶν μίαν.
- A Βασ. 6,17 Τα πέντε χρυσὰ ομοιώματα τῶν ἐδρῶν, τὸ ὁποῖα οἱ Φιλισταῖοι προσέφεραν στον Κύριον δια να ἀπαλλαγούν ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐξ αἰτίας τῆς ἀσεβείας τῶν που ἐδείξαν ἀπέναντι τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου, προήρχοντο ἀπὸ τὰς ἐξῆς πόλεις· Μία ἔδρα ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀζωτον, μία ἔδρα ἀπὸ τὴν πόλιν Γαζαν, μία ἔδρα ἀπὸ τὴν Ἀσκάλωνα, μία ἀπὸ τὴν Γέθ καὶ μία ἀπὸ τὴν Ἀκκαρῶν,
- A Βασ. 6,18 καὶ μὴς οἱ χρυσοὶ κατ’ ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπιῶν ἐκ πόλεως ἑστερωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οἷ ἐπέθηκαν ἐπ’ αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὡσηῆ τοῦ Βαιθσαμιστοῦ.
- A Βασ. 6,18 Τα δε χρυσὰ ομοιώματα τῶν ποντικῶν ἦσαν εἰς ἀριθμὸν ἀνάλογα με ὅλας τὰς πόλεις καὶ τῶν πέντε σατραπειῶν τῶν Φιλισταίων ἀπὸ τῆς πλέον ὠχυρωμένης πόλεως μέχρι τοῦ ανοχυρώτου χωρίου τοῦ Φερεζαίου. Ἐκεῖ ἀκόμη εὐρίσκεται ὁ μέγας λίθος, ἐπάνω στον ὁποῖον ἔθεσαν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου, στον ἀγρὸν τοῦ Ὡσηῆ τοῦ κατοικοῦ τῆς Βαιθσαμὺς.
- A Βασ. 6,19 Καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμὺς, ὅτι εἶδον κιβωτὸν Κυρίου· καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ πενήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐπένησεν ὁ λαός, ὅτι ἐπάταξε Κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα.
- A Βασ. 6,19 Τα παιδιά τοῦ Ἰεχονίου δεν ἔμειναν ικανοποιημένα με τοὺς κατοίκους τῆς Βαιθσαμὺς διότι ἐκεῖνοι εἶδον τὴν Κιβωτὸν με κάποια περιέργεια μάλλον καὶ οχι με τὴν πρέπουσαν εὐσέβειαν. Δια τοῦτο ὁ Κύριος ἐφόνευσεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ πενήντα ἄλλας χιλιάδας ἀνδρῶν. Ὁ λαὸς κατελήφθη ἀπὸ μεγάλο πένθος, διότι ὁ Κύριος ἐκτύπησε τὸν λαὸν με τὴν μεγάλην αὐτὴν τιμωρίαν.
- A Βασ. 6,20 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμὺς· τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς Κυρίου ἐφ’ ἡμῶν;
- A Βασ. 6,20 Εἶπαν δε οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Βαιθσαμὺς· “ποῖος ἠμπορεῖ να παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν; Πρὸς ποῖον μέρος θα μεταφερθῇ ἡ Κιβωτὸς τοῦ Κυρίου, δια να ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ ἡμᾶς;”
- A Βασ. 6,21 καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιάρημ λέγοντες· ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν Κυρίου· κατὰβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτοὺς.
- A Βασ. 6,21 Ἀπέστειλαν, λοιπόν, ἀγγελιαφόρους πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Καριαθιάρημ, δια να εἶπουν εἰς αὐτοὺς· “οἱ Φιλισταῖοι ἐπέστρεψαν εἰς ἡμᾶς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου. Ελάτε να τὴν πάρετε καὶ να τὴν μεταφέρετε στον τόπον σας”.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 7

- A Βασ. 7,1 Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιάρημ καὶ ἀνάγουσι τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἠγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου.
- A Βασ. 7,1 Ἐρχονται οἱ κάτοικοι τῆς Καριαθιάρημ καὶ μεταφέρουν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου καὶ εἰσήγαγαν αὐτὴν στον οἶκον τοῦ Ἀμιναδάβ, ὁ ὁποῖος οἶκος εὐρίσκετο εἰς κάποιο ὑψωμα. Καθιέρωσαν δε καὶ ὠρίσαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἐλεάζαρ, να φυλάττη τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης.
- A Βασ. 7,2 Καὶ ἐγενήθη ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιάρημ, ἐπλήθυναν αἱ ἡμέραι καὶ ἐγένετο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψε πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω Κυρίου.
- A Βασ. 7,2 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁμως, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εὐρίσκετο εἰς τὴν Καριαθιάρημ, ἐπέρασε πολὺ χρονικὸν διάστημα, εἰκόσιν ὀλόκληρα ἔτη. Ἄλλ Ἀ κατόπιν ὅλοι οἱ Ἰσραηλταὶ ἐστρεψαν τὰ βλέμματά των ἐν μετανοία, πρὸς τὸν Θεόν.
- A Βασ. 7,3 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ λέγων· εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς Κύριον, περιέλετε θεοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνω, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.

- A Βασ. 7,3 Τότε τους είπεν ο Σαμουήλ τα εξής· “εάν με όλην σας την καρδιαν μετανοήτε και επιστρέψετε προς τον Κυριον, αφαιρέσατε τα αγάλματα των ξένων θεών τα οποία ευρίσκονται μεταξύ σας. Καταστρέψατε τα δάση και τα αγάλματα της Ασάρτης, ετοιμάσατε τας καρδίας σας δια τον Κυριον και εις αυτόν μόνον να υπακούσετε και να δουλεύσετε· και τότε ο Κυριος θα σας απαλλάξη από την κυριαρχίαν των αλλοφύλων”.
- A Βασ. 7,4 και περιείλον οι υιοί Ισραήλ τας Βααλίμ και τὰ ἄλλα Ἰσραηλῶν καὶ ἐδούλευσαν Κυρίῳ μόνῳ.  
A Βασ. 7,4 Οι Ισραηλίται πράγματι ἀφῆρσαν τα διάφορα αγάλματα του θεοῦ Βααλ, τα διάφορα αγάλματα της θεᾶς Ασάρτης και ἐλάτρευσαν ἐκτοτε μόνον τον Κυριον.
- A Βασ. 7,5 καὶ εἶπε Σαμουήλ· ἀθροίσατε πάντα Ἰσραήλ εἰς Μασσηφάθ, καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς Κύριον.  
A Βασ. 7,5 Ο Σαμουήλ δε εἶπε· “συγκεντρωθῆτε ὅλοι οι Ισραηλίται εις την πόλιν Μασσηφάθ, ἐγὼ δε θα προσευχηθῶ δια σας προς τον Κυριον”.
- A Βασ. 7,6 καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφάθ καὶ ὑδρεύοντα ὕδωρ καὶ ἐξεχεαν ἐνώπιον Κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπαν· ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἐδίκασε Σαμουήλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ εἰς Μασσηφάθ.  
A Βασ. 7,6 Οι Ισραηλίται συνεκεντρώθησαν πράγματι εις Μασσηφάθ. Εκεί, εις ἐκδήλωσιν της μετανοίας των και της ἀποκηρύξεως των ἀμαρτιῶν των, ἀντλούσαν ὕδωρ και ἐχυναν αὐτὸ εις την γην. Ἐπίσης ἐνήστευσαν κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην και διεκήρυξαν ἐν μετανοίᾳ· “ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιον του Κυρίου”. Ο δε Σαμουήλ ἦτο Κριτὴς του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ και ἐμενεν εις Μασσηφάθ.
- A Βασ. 7,7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ εἰς Μασσηφάθ, καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραήλ· καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων.  
A Βασ. 7,7 Οἱ Φιλιστῆαι ἐπληροφόρηθησαν ὅτι ὅλοι οι Ισραηλίται εἶχαν συγκεντρωθῆ εἰς Μασσηφάθ. Ἐνόμισαν, ὅτι πρόκειται περὶ πολεμικῆς παρατάξεως, δια τοῦτο ὅλοι οι σατράπαι των Φιλισθίων με τον στρατόν των ἀνέβησαν ἐκεῖ, δια να πολεμήσουν ἐναντίον των Ισραηλιτῶν. Οι Ισραηλίται, ὅταν ἐπληροφόρηθησαν την παράταξιν αὐτὴν των Φιλισθίων, κατελήφθησαν ἀπὸ φόβον και δεν ἐτόλμησαν να ἀντιπαραταχθῶν ἐναντίον αὐτῶν.
- A Βασ. 7,8 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ πρὸς Σαμουήλ· μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ’ ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς Κύριον Θεόν σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων.  
A Βασ. 7,8 Εἶπαν δε προς τον Σαμουήλ· “μη παύσης με φωνὴν μεγάλην να προσεύχῃσαι υπὲρ ἡμῶν προς τον Κυριον τον Θεόν σου, διότι ἐτσι θα μας σώσῃ ο Θεὸς ἀπὸ τα χέρια των Φιλισθίων”.
- A Βασ. 7,9 καὶ ἔλαβε Σαμουήλ ἄρνα γαλαθινὸν ἓνα, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτόν ὀλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ Κυρίῳ. καὶ ἐβόησε Σαμουήλ πρὸς Κύριον περὶ Ἰσραήλ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ Κύριος.  
A Βασ. 7,9 Ο Σαμουήλ ἐπήρην ἓνα ἀρνὶ που ἐθήλαζεν ἀκόμη, και μαζή με ὅλον τον λαόν το προσέφερην ως ὀλοκαῦτωμα προς τον Κυριον. Ο Σαμουήλ ἐκραύγασεν εις την προσευχὴν του προς τον Κυριον υπὲρ του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ. Ο Κυριος ἤκουσε την προσευχὴν του Σαμουήλ.
- A Βασ. 7,10 καὶ ἦν Σαμουήλ ἀναφέρων τὴν ὀλοκαῦτωσιν, καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραήλ. καὶ ἐβρόντησε Κύριος ἐν φωνῇ μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραήλ.  
A Βασ. 7,10 Κατὰ την ὥραν λοιπόν που ο Σαμουήλ προσέφερε το ὀλοκαῦτωμα ως θυσίαν στον Κυριον, οι Φιλιστῆαι ἐπλησίαζα δια να ἐπιτεθῶν ἐναντίον των Ισραηλιτῶν. Τότε ο Κυριος, κατὰ την ιστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν, ἀπέστειλε βροντὰς ἐκκωφαντικὰς κατὰ των Φιλισθίων. Οι Φιλιστῆαι κατελήφθησαν ἀπὸ πανικόν και ἐτσι ἐνικήθησαν ἀπὸ τους Ισραηλίτας.
- A Βασ. 7,11 καὶ ἐξῆλθαν ἄνδρες Ἰσραήλ ἐκ Μασσηφάθ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχόρ.  
A Βασ. 7,11 Ἐξώρμησαν οι Ισραηλίται ἀπὸ την Μασσηφάθ, κατεδίωξαν τους Φιλισθίους και ἐφόνευσαν αὐτοὺς μέχρι του κάτω τμήματος της Βαιθχόρ.
- A Βασ. 7,12 καὶ ἔλαβε Σαμουήλ λίθον ἓνα καὶ ἔστησεν αὐτόν ἀνὰ μέσον Μασσηφάθ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παλαιᾶς καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβενέζερ, λίθος τοῦ βοηθοῦ, καὶ εἶπεν· ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν Κύριος.  
A Βασ. 7,12 Ο δε Σαμουήλ, εις ἀνάμνησιν της θαυμαστῆς αὐτῆς θείας ἐπεμβάσεως, ἐπήρην ἓνα λίθον και τον ἔστησε μεταξύ Μασσηφάθ και Παλαιᾶς. Ὀνόμασε δε αὐτόν τον λίθον “Ἀβενέζερ” ὄνομα το ὁποῖον σημαίνει “λίθος του βοηθούτος Θεοῦ”. Και προσέθεσε· “μέχρις ἐδῶ μας ἐβοήθησεν ο Κυριος”.
- A Βασ. 7,13 καὶ ἐταπεινώσε Κύριος τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὄριον Ἰσραήλ· καὶ ἐγενήθη χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουήλ.  
A Βασ. 7,13 Ἐτσι δε ο Κυριος ἐξηυτέλισε τους Φιλισθίους οι ὁποῖοι δεν ἐτόλμησαν ἄλλην φορὰν εἰσβάλουν εις την χώραν του ισραηλιτικοῦ λαοῦ, διότι τους ἐβάρυνεν ἡ τιμωρὸς χεὶρ του Κυρίου ὅλας τας ἡμέρας της ζωῆς του Σαμουήλ.
- A Βασ. 7,14 καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις, ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραήλ ἀπὸ Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ, καὶ τὸ ὄριον Ἰσραήλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων. καὶ ἦν εἰρήνη ἀνά

μέσον Ἰσραὴλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀμορραίου.

A Βασ. 7,14

Αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας οἱ Φιλιισταῖοι εἶχαν ἀφαιρέσει ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, ἀνακατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ δὲ Φιλιισταῖοι ἐπέστρεψαν αὐτάς τας πόλεις ἀπὸ τὴν Ἀσκάλωνα μέχρι τῆς Ἀβόζ. Ἐτοὶ οἱ Ἰσραηλίται ἀφήρσαν τὴν χώραν τῶν ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους καὶ τὴν ἀνέκτησαν. Συνήφθη δὲ μετὰ τὴν Ἰσραηλιτῶν καὶ Ἀμορραίων εἰρήνην. καὶ ἐδίκαζε Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

A Βασ. 7,15

Ὁ Σαμουὴλ ἔμεινε Κριτὴς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς του.

A Βασ. 7,15

A Βασ. 7,16

καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου Βαιθὴλ καὶ τὴν Γαλαγά καὶ τὴν Μασσηφάθ καὶ ἐδίκαζε τὸν Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις·

A Βασ. 7,16

Καθε δε ἔτος περιώδευε καὶ ἔκαμνε τὸν κύκλον τῶν πόλεων Βαιθὴλ Γαλαγά, Μασσηφάθ, καὶ ἐδίκαζε τὰς διαφορὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσαν τοὺς ἱεροὺς αὐτοὺς τόπους τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας.

A Βασ. 7,17

Ἡ δὲ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς Ἄρμαθαίμ ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

A Βασ. 7,17

Ἡ μόνιμος ὁμως κατοικία του ἦτο εἰς Ἄρμαθαίμ, διότι ἐκεῖ ἦτο τὸ σπίτι του, ἡ πατρίδα του καὶ ἐκεῖ κυρίως ἔλυε τὰς διαφορὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐκεῖ δὲ καὶ ἐκτίσε θυσιαστήριον εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 8

A Βασ. 8,1

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουὴλ, καὶ κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 8,1

Ὁ Σαμουὴλ, ἐπειδὴ πλέον εἶχε γηράσει, κατέστησεν ὡς δικαστὰς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τὰ παιδιά του.

A Βασ. 8,2

καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ· πρωτότοκος Ἰωὴλ, καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβιά, δικασταὶ ἐν Βηρσαβεέ.

A Βασ. 8,2

Τὰ δε ὀνόματα τῶν υἱῶν του εἶναι τὰ ἐξῆς· Ὁ πρωτότοκος ὠνομάζετο Ἰωὴλ, ὁ δε δευτερότοκος ὠνομάζετο Ἀβιά. Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἦσαν δικασταὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐδίκαζαν εἰς τὴν πόλιν Βηρσαβεέ.

A Βασ. 8,3

καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα.

A Βασ. 8,3

Τὰ παιδιά ὁμως τοῦ Σαμουὴλ δὲν ἠκολούθησαν τὸ εὐσεβὲς παράδειγμα τοῦ πατρὸς τῶν, ἀλλὰ κυριευθέντες ἀπὸ φιλαργυρίαν παρεξέκλιναν ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἐδωροδοκοῦντο κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ καταπατοῦσαν τοιοῦτοτρόπως τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

A Βασ. 8,4

καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ παραγίνονται εἰς Ἄρμαθαίμ πρὸς Σαμουὴλ

A Βασ. 8,4

Τότε ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ συνεκεντρώθησαν, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν Ἄρμαθαίμ πρὸς τὸν Σαμουὴλ καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ σὺ γεγήρακας, καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ νῦν κατὰστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζων ἡμᾶς, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.

A Βασ. 8,5

καὶ τοὺς εἶπαν· “ἰδοὺ, σὺ πλέον ἔχεις γηράσει, τὰ δε παιδιά σου δὲν ἀκολουθοῦν τὸ ἰδικόν σου εὐσεβὲς παράδειγμα. Δια τούτο ζητούμεν νὰ ἐγκαταστήσης εἰς ἡμᾶς βασιλέα, δια νὰ λύη αὐτὸς τὰς διαφορὰς μας, ὅπως ἀκριβῶς βασιλέα ἔχουν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη”.

A Βασ. 8,6

καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουὴλ, ὡς εἶπαν, δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζων ἡμᾶς· καὶ προσήυξατο Σαμουὴλ πρὸς Κύριον.

A Βασ. 8,6

Ὁ λόγος αὐτὸς, τὸν ὁποῖον εἶπαν οἱ Ἰσραηλίται “δὸς μας βασιλέα δια νὰ μας διοικῇ”, δὲν ἐφάνη καλὸς στὸν Σαμουὴλ. Δια τούτο ὁ Σαμουὴλ προσηυχῆθη πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἐζήτησε νὰ του φανερώσῃ τι πρέπει νὰ κάμῃ.

A Βασ. 8,7

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθὰ ἂν λαλώσι σοι· ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἡ ἐμὲ ἐξουθενήκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν.

A Βασ. 8,7

Ὁ Κύριος ἀπήντησε πρὸς τὸν Σαμουὴλ καὶ τοὺς εἶπεν· “ἄκουσε τὸ αἶτημα τοῦ λαοῦ, κάμε ὅ,τι αὐτοὶ σου ἐζήτησαν, διότι με τὸ αἶτημά τῶν αὐτὸ δὲν περιφρονοῦν σέ, ἀλλὰ ἐμὲ περιφρονοῦν, ἐπειδὴ δὲν θέλουν νὰ βασιλεύω ἐγὼ εἰς αὐτούς.

A Βασ. 8,8

κατὰ πάντα τὰ ποιήματα, ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἑτέροις, οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί.

A Βασ. 8,8

Ὅπως στὸ παρελθὸν ἐφέρθησαν πρὸς ἐμὲ ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν τοὺς ἐβγάλα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὅπως δηλαδὴ ἐγκατέλιπον ἐμὲ καὶ ἐλάτρευσαν ἄλλους θεοὺς, ἔτσι συμπεριφέρονται καὶ αὐτοὶ τώρα πρὸς σέ.

A Βασ. 8,9

καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν· πλην ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοῖς καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως, ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς.

A Βασ. 8,9

Καὶ τώρα ἄκουσε τὸ αἶτημά τῶν. Μονὸν θα διαμαρτυρηθῆς ἐντόνως πρὸς αὐτούς καὶ θα προβάλης τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα θα ἔχη ἐπάνω τῶν ὁ βασιλεύς”.

A Βασ. 8,10

καὶ εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα

A Βασ. 8,10

Ὁ Σαμουὴλ ἀνεκοίνωσε τὸν λόγον αὐτὸν τοῦ Κυρίου στὸν λαόν, εἰς αὐτούς που ἐζητοῦσαν βασιλέα

- A Βασ. 8,11 και εἶπε· τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως, ὃς βασιλεύσει ἐφ’ ὑμᾶς· τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν ἵππευσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ
- A Βασ. 8,11 καὶ τοὺς εἶπεν· “αὐτὰ θα εἶναι τὰ δικαίωματα τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος θα βασιλεύσῃ εἰς σὰς· Θα πάρῃ τοὺς υἱοὺς σὰς καὶ θα βάλῃ αὐτοὺς ὁδηγούς εἰς τὰ ἄρματά του, ὑπεῖς στο ὑπικόν του, προπορευόμενους ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἄρματά του.
- A Βασ. 8,12 καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ καὶ ποιεῖν σκευὴ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ σκευὴ ἀρμάτων αὐτοῦ·
- A Βασ. 8,12 Θα πάρῃ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ θα τοποθετήσῃ πρὸς ἐξυπηρέτησίν του ἄλλους μὲν ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους, ἄλλους δὲ ἐργάτας δια νὰ θερίζουν τὰ σπαρτὰ του, νὰ τρυγούν τὰ ἀμπέλια του, νὰ κατασκευάζουν τὰ πολεμικὰ του ὄπλα καὶ τὰ εξαρτήματα δια τὰ ἄρματά του.
- A Βασ. 8,13 καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσοῦσας·
- A Βασ. 8,13 Θα πάρῃ τὰς θυγατέρας σὰς, τὰς ὁποίας θα κάμῃ μυροποιοὺς, μαγειρίσσας καὶ ἀρτοποιούς.
- A Βασ. 8,14 καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται καὶ δώσει τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ.
- A Βασ. 8,14 Θα πάρῃ τοὺς ἀγροὺς σὰς καὶ τὰ ἀμπέλια σὰς καὶ τοὺς καρποφόρους ἐλαιῶνας σὰς, καὶ θα τὰ δώσῃ στοὺς δούλους του.
- A Βασ. 8,15 καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
- A Βασ. 8,15 Θα πάρῃ τὸ δέκατον ἀπὸ τὴν ἐσοδεῖαν τῶν σπαρτῶν σὰς καὶ τῶν ἀμπελιῶν σὰς, καὶ θα τὰ δώσῃ στοὺς εὐνούχους καὶ τοὺς δούλους του.
- A Βασ. 8,16 καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ
- A Βασ. 8,16 Ἀκόμη δὲ θα πάρῃ τοὺς δούλους σὰς καὶ τὰς δούλας σὰς, τὰ παχειὰ βόδια σὰς καὶ τοὺς ὄνους σὰς καὶ τὸ δέκατον ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά σὰς δια τὰ ἔργα του.
- A Βασ. 8,17 καὶ τὰ ποιμνία ὑμῶν ἀποδεκατώσει· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δούλοι.
- A Βασ. 8,17 Καὶ ἀπὸ τὰ ποιμνία σὰς θα πάρῃ τὸ δέκατον. Καὶ ἐπὶ πλεόν σεις θα εἰσθε δούλοι του.
- A Βασ. 8,18 καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν, οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακούσεται Κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα.
- A Βασ. 8,18 Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ ἐκείνην καταπικραμμένοι σεις ἀπὸ τὴν καταθλιπτικὴν αὐτὴν μεταχείρισιν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον οἱ ἰδιοὶ δια τὸν εαυτὸν σὰς ἔχετε ἐκλέξει, θα φωνάξετε πρὸς τὸν Κύριον. Ἀλλὰ ὁ Κύριος δὲν θα σὰς ἀκούσῃ τότε, ἐπειδὴ σεις αὐτοβούλως ἐξελέξατε δια τὸν εαυτὸν σὰς βασιλέα”.
- A Βασ. 8,19 καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐχί, ἀλλ’ ἡ βασιλεὺς ἔσται ἐφ’ ἡμᾶς,
- A Βασ. 8,19 Ὁ λαὸς ὁμῶς δὲν ἠθέλε νὰ ὑπακούσῃ στον Σαμουὴλ καὶ ἀπήντησαν εἰς αὐτὸν· “οὐχι ! Ἡμεῖς θέλομεν ὀπωσδήποτε νὰ ἔχωμεν βασιλέα.
- A Βασ. 8,20 καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν.
- A Βασ. 8,20 Θέλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεθα καὶ νὰ διοικούμεθα, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη. Ὁ βασιλεὺς θα μὰς κυβερνᾷ καὶ θα δικάζῃ τὰς διαφορὰς μὰς. Εἰς περίπτωσιν δὲ πολέμου αὐτὸς θα ἐξέρχεται καὶ θα προπορεύεται ἐμπρὸς ἀπὸ ἡμᾶς καὶ θα διεξάγῃ τὸν πόλεμόν μὰς”.
- A Βασ. 8,21 καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ῥῆματα Κυρίου.
- A Βασ. 8,21 Ὁ Σαμουὴλ ἤκουσε τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἀνέφερον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 8,22 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασιλευσον αὐτοῖς βασιλέα. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ· ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.
- A Βασ. 8,22 Ὁ Κύριος ἀπήντησεν στον Σαμουὴλ· “νὰ ὑπακούσῃς εἰς τὴν ἀπαιτήσιν αὐτῶν καὶ νὰ ἀναδείξῃς εἰς αὐτοὺς βασιλέα”. Ὁ Σαμουὴλ εἶπε τότε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ· “πηγαίνετε ὁ καθένας σὰς εἰς τὴν πόλιν του καὶ τὸ αἴτημά σὰς θα πραγματοποιηθῇ.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 9

- A Βασ. 9,1 Καὶ ἀνὴρ ἐξ υἰῶν Βενιαμίν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κίς, υἱὸς Ἀβιήλ, υἱοῦ Ἰαρέδ, υἱοῦ Βαχίρ, υἱοῦ Ἀφέκ, υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναίου, ἀνὴρ δυνατὸς.
- A Βασ. 9,1 Ἐζούσε τότε ἕνας ἀνὴρ ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμίν, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Κίς. Αὐτὸς ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀβιήλ, υἱοῦ τοῦ Ἰαρέδ, ὁ ὁποῖος Ἰαρέδ ἦτο υἱὸς τοῦ Βαχίρ, ὁ δὲ Βαχίρ ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀφέκ καὶ ὁ Ἀφέκ ἦτο υἱὸς ἀνδρὸς Βενιαμίτου. Αὐτὸς ὁ Κίς ἦτο πλούσιος καὶ ἰσχυρὸς.



- A Βασ. 9,2 καὶ τούτῳ υἱός, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Σαούλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθός ὑπὲρ αὐτόν, ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλός ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν.
- A Βασ. 9,2 Εἶχε δε υἱὸν ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Σαούλ. Αὐτός ὁ Σαούλ ἦτο ἀνδρας υψηλόσωμος καὶ ωραῖος. Κανεὶς ἄλλος μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν ἦτο ωραιότερος ἀπὸ αὐτόν. Ἦτο υψηλός, υψηλότερος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅλης τῆς χώρας του.
- A Βασ. 9,3 καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κίς πατρός Σαούλ, καὶ εἶπε Κίς πρὸς Σαούλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ ἀνάστητε καὶ πορευθήτε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους.
- A Βασ. 9,3 Μίαν ἡμέραν αἱ ὄνοι τοῦ πατρός τοῦ Κίς ἐχάθησαν. Εἶπε δε ὁ Κίς πρὸς τὸν υἱὸν του, τὸν Σαούλ· “πάρε μαζί σου ἓνα ἀπὸ τοὺς νεαροὺς υπηρέτας καὶ σηκώθητε καὶ πηγαίνετε εἰς ἀναζήτησιν τῶν ὄνων”. Αὐτὸ καὶ ἐγένε.
- A Βασ. 9,4 καὶ διήλθον δι’ ὄρους Ἐφραὶμ καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σελχὰ καὶ οὐχ εὔρον· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλείμ, καὶ οὐκ ἦν· καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμὶν καὶ οὐχ εὔρον.
- A Βασ. 9,4 Ὁ Σαούλ με τὸν υπηρέτην ἐπέρασαν τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, ἐφθασαν εἰς τὴν χώραν Σελχὰ, ἀλλὰ δὲν εὔρον τὰς ὄνους. Ἦλθον ἐπίσης εἰς τὴν χώραν Σεγαλείμ καὶ οὔτε ἐκεῖ τὰς εὔρον. Ἦλθον εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς Βενιαμὶν καὶ δὲν τὰς εὐρήκαν.
- A Βασ. 9,5 αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σίφ, καὶ Σαούλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ’ αὐτοῦ· δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνείς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ τὰ περὶ ἡμῶν·
- A Βασ. 9,5 Ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν χώραν Σιφ, εἶπεν ὁ Σαούλ στὸν δούλον του, τὸν ὁποῖον εἶχε μαζί του· “ἔλα να ἐπανεέλθωμεν, μήπως ὁ πατήρ μου ἀφήσῃ πλέον τὴν φροντίδα δια τὰς ὄνους του καὶ φροντίζῃ να εὐρῇ ἡμᾶς”.
- A Βασ. 9,6 καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον· ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος, πᾶν, ὃ ἐὰν λαλήσῃ, παραγινόμενον παρέσται· καὶ νῦν πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν, ἐφ’ ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ’ αὐτήν.
- A Βασ. 9,6 Ὁ δούλος ἐκεῖνος εἶπεν στὸν Σαούλ· “ἰδοὺ, εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ὑπάρχει ἓνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐστὶν ὀνομαστός. Καθε τι τὸ ὁποῖον θα προεἶπῃ, ἀσφαλῶς θα γίνῃ. Ἄς πάμε λοιπὸν πρὸς αὐτόν να μας πληροφορήσῃ, ποῖαν ὁδὸν πρέπει να πάρωμεν, δια να εὐρωμεν τὰς ὄνους μας”.
- A Βασ. 9,7 καὶ εἶπε Σαούλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα, καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ; ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεῖον οὐκ ἔστι μεθ’ ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν.
- A Βασ. 9,7 Ὁ Σαούλ ἀπήντησεν στὸν δούλον του· “ναί, να πάμε. Τι θα δώσωμεν ὁμως στὸν ἄνθρωπον αὐτόν τοῦ Θεοῦ; Οἱ ἄρτοι εἰς τὰ σακκιδία μας ἔχουν ἐξαντληθῆ, οὔτε καὶ κανένα ἄλλο δῶρον ἔχομεν μαζί μας, δια να προσφέρωμεν στὸν ἄνθρωπον αὐτόν τοῦ Θεοῦ”.
- A Βασ. 9,8 καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαούλ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ εὔρηται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν.
- A Βασ. 9,8 Ὁ νεαρός δούλος ἐκινήθη να ἀπαντήσῃ πάλιν καὶ εἶπε· “ἰδοὺ, εἰς τὰ χέρια μου ὑπάρχει ἓνα τέταρτον ἀργυροῦ σίκλου. Αὐτὸ θα δώσῃς στὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν προφήτην τούτον, καὶ θα μας εἶπῃ, ποῖον δρόμον πρέπει να ὀκολουθήσωμεν δια να εὐρωμεν τὰς ὄνους μας;
- A Βασ. 9,9 καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορευέσθῳ ἐπερωτᾶν τὸν Θεόν· δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα· ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν Ὁ βλέπων.
- A Βασ. 9,9 Ἀλλοτε οἱ Ἰσραηλίται, ὅταν ἐπηγίαναν να ἐρωτήσουν τὸν Θεόν, ἔλεγαν μεταξὺ τῶν· “ἔλα να πάμε πρὸς τὸν βλέποντα. Ἐστὶ ὁ λαὸς ὠνόμαζε τὸν προφήτην τοῦ Θεοῦ· “Ὁ Βλέπων”.
- A Βασ. 9,10 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ· ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθῶμεν. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν, οἷ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ Θεοῦ.
- A Βασ. 9,10 Ὁ Σαούλ εἶπε πρὸς τὸν νεαρόν υπηρέτην του· “καλὰ εἶπες, ἔλα να πάμε”. Ἐπήγαν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ ἄνθρωπος αὐτός τοῦ Θεοῦ, ὁ προφήτης.
- A Βασ. 9,11 αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσι τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύεσθαι ὕδωρ καὶ λέγουσιν αὐταῖς· εἰ ἔστιν ἐνταῦθα Ὁ βλέπων;
- A Βασ. 9,11 Ἐνῶ αὐτοὶ ἀνέβαιναν τὸν ἀνωφερὴ δρόμον πρὸς τὴν πόλιν, συνήντησαν τὰς νεάνιδας τῆς πόλεως, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ἐξέλθει, δια να πάρουν νερό ἀπὸ κάποιαν ἐκεῖ πηγὴν ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν. Ὁ Σαούλ καὶ ὁ υπηρέτης ἠρώτησαν τὰς νεάνιδας αὐτάς· “μήπως εὐρίσκεται ἐδῶ ὁ “βλέπων”, ὁ προφήτης;”
- A Βασ. 9,12 καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς· ἔστιν, ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἦκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾶ·
- A Βασ. 9,12 Αἱ νεάνιδες ἀπήντησαν εἰς αὐτούς· “ναί, ἐδῶ ἐστὶν, ἰδοὺ εὐρίσκεται ἔμπροσθέν σας. Σήμερον ἀκριβῶς ἔχει ἔλθει εἰς τὴν πόλιν λόγῳ τῆς ἡμέρας, διότι πρόκειται κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν να μεταβῆ καὶ να προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ εἰς κάποιο ὑψωμα, στὸν λόφον.
- A Βασ. 9,13 ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὐρήσετε αὐτόν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτόν εἰς Βαμᾶ τοῦ φαγεῖν· ὅτι οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ ταῦτα

ἐσθίουσιν οἱ ξένοι· καὶ νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὐρήσετε αὐτόν.

A Βασ. 9,13

Ἀμέσως μὲν εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν θὰ τον συναντήσετε, πρὶν αὐτὸς ἀνέβῃ στον λόφον, ὅπου θὰ παρακαθήσῃ στο μετὰ τὴν θυσίαν γεύμα. Ὁ λαὸς, ἄλλωστε, δὲν πρόκειται νὰ φάγῃ ἐκεῖ, ἀν αὐτὸς προηγουμένως δὲν μεταβῇ δια νὰ εὐλογήσῃ τὴν θυσίαν καὶ κατόπιν θὰ φάγουν οἱ ξένοι, οἱ προσκυνηταί. Πηγαίνετε λοιπὸν τῶρα καὶ θὰ τον εὐρήτε ἐκεῖ λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἡμέρας αὐτῆς”.

A Βασ. 9,14

καὶ ἀναβαίνουσι τὴν πόλιν. αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ.

A Βασ. 9,14

Πράγματι μετέβησαν ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ υπηρέτης εἰς τὴν πόλιν. Καθὼς δὲ αὐτοὶ εἰσῆρχοντο ἐντὸς τῆς πόλεως, ἰδοὺ ὁ Σαμουὴλ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶν, δια νὰ ἀναβῇ κατόπιν στον λόφον δια τὴν θυσίαν.

A Βασ. 9,15

καὶ Κύριος ἀπεκάλυψε τὸ ὥτιον Σαμουὴλ ἡμέρα μὴ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Σαοὺλ λέγων·

A Βασ. 9,15

Ὁ Κύριος εἶχεν ὁμιλήσει πρὸς τὸν Σαμουὴλ καὶ μίαν ἡμέραν πρὶν ἔλθῃ ὁ Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν εἶχεν ἀποκαλύψει τὰ ἐξῆς·

A Βασ. 9,16

ὡς ὁ καιρὸς, αὐριον ἀποστελῶ πρὸς σε ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμίν, καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ, καὶ σώσει τὸν λαὸν μου ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων· ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ λαοῦ μου, ὅτι ἦλθε βοή αὐτῶν πρὸς με.

A Βασ. 9,16

“Αὐριον, κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν, θὰ στείλω πρὸς σε ἕνα ἄνδρα ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμίν, τὸν ὁποῖον θὰ χρίσῃ βασιλέα δια τὸν λαὸν μου τὸν ἰσραηλιτικόν. Αὐτὸς θὰ ἀπαλλάξῃ τὸν λαὸν μου ἀπὸ τὰ χεῖρα τῶν Φιλισταίων. Θὰ τοὺς σώσω τοὺς Ἰσραηλίτας, διότι εἶδα με εὐσπλαγχνικὸν βλέμμα τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ μου καὶ διότι ἡ βοή τοῦ στεναγμοῦ τῶν ἐφθασεν ἕως εἰς ἐμέ”.

A Βασ. 9,17

καὶ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ· καὶ Κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ· ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος, ὃν εἶπά σοι, οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου.

A Βασ. 9,17

Ὁ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Σαμουὴλ· “ἰδοὺ, αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, δια τὸν ὁποῖον σου ὠμίλησα. Αὐτὸς θὰ γίνῃ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ μου”.

A Βασ. 9,18

καὶ προσήγαγε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἶπεν· ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος.

A Βασ. 9,18

Ὁ Σαοὺλ ἐπλησίασε τὸν Σαμουὴλ ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ τὸν ἠρώτησε· “εἰπέ μοι, σε παρακαλῶ, ποῖο εἶναι τὸ σπίτι τοῦ βλέποντος, τοῦ προφήτου;”

A Βασ. 9,19

καὶ ἀπεκρίθη Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι αὐτὸς· ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμᾶ καὶ φάγε μετ’ ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἐξαποστελῶ σε πρῶτ’ καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι·

A Βασ. 9,19

Ὁ Σαμουὴλ ἀπήντησε πρὸς τὸν Σαοὺλ· “εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ἀνάβηθι μετὰ μου στον λόφον καὶ φάγε ἐκεῖ μετὰ με ἐμὲ σήμερον. Αὐριον θὰ σε ἀφήσω ἐλεύθερον νὰ ἀναχωρήσῃς, ἀφοῦ προηγουμένως σου ἀποκαλύψω ὅλα ὅσα ἀπασχολοῦν τὸν νοῦν σου.

A Βασ. 9,20

καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν σήμερον τριταίων μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὐρηγῆνται· καὶ τίνοι τὰ ὠραῖα τοῦ Ἰσραὴλ; οὐ σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου;

A Βασ. 9,20

Δια δε τὰς ὄνους τὰς ὁποίας ἐχάσατε πρὸ τριῶν ἡμερῶν, μὴ ἀνησυχῆς, διότι εὐρέθησαν. Εἰς ποῖον, ἄλλωστε, ἄλλον εἰμὴ στον οἶκον τοῦ πατρὸς σου θὰ ἀποδοθῶν ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ;”

A Βασ. 9,21

καὶ ἀπεκρίθη Σαοὺλ καὶ εἶπεν· οὐχὶ ἄνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναιίου ἐγὼ εἰμι τοῦ μικροῦ σκῆπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλων σκῆπτρου Βενιαμίν; καὶ ἵνατί ἐλάλησας πρὸς ἐμέ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο;

A Βασ. 9,21

Ὁ Σαοὺλ ἀπήντησεν· “αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν, διότι ἐγὼ εἰμαι υἱὸς ἀνδρὸς, ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Βενιαμίν, τῆς μικροτέρας ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας φυλάς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ἡ δε οἰκογενεῖά μου εἶναι μικροτέρα ἀπὸ ὅλας τὰς οἰκογενεῖας τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν. Διατί λοιπὸν ὠμίλησες πρὸς ἐμέ καὶ εἶπες αὐτὰ τὰ λόγια;”

A Βασ. 9,22

καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα καὶ ἔθετο αὐτοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρῶτοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἐβδομήκοντα ἀνδρῶν.

A Βασ. 9,22

Ὁ Σαμουὴλ ἐπῆρε τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν νεαρόν υπηρέτην του, τοὺς ὠδήγησε στον οἶκον του καὶ τοὺς ἔβαλε νὰ καθίσουν εἰς τιμητικὴν θέσιν μετὰ τῶν ἄλλων ἐβδομήκοντα περίπου προσκεκλημένων ἐπισήμων ἀνδρῶν.

A Βασ. 9,23

καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ μάγειρῳ· δός μοι τὴν μερίδα, ἣν ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοι.

A Βασ. 9,23

Εἶπε δε ὁ Σαμουὴλ στον μάγειρον· “δός μοι τὴν μερίδα τοῦ κρέατος, τὴν ὁποῖαν σου ἔδωκα καὶ δια τὴν ὁποῖαν σου εἶπα νὰ τὴν θέσῃς κατὰ μέρος”.

A Βασ. 9,24

καὶ ἤψησεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν, καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαοὺλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ τῷ Σαοὺλ· ἰδοὺ ὑπόλειμμα, παράθεσ αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε, ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειται σοι παρὰ τοὺς ἄλλους· ἀπόκνιζε. καὶ ἔφαγε Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

A Βασ. 9,24

Ὁ μάγειρος εἶχε ψῆσει τὴν μερίδα αὐτὴν, ἡ ὁποία ἦτο τὸ παχὺ σαρκώδες μέρος τοῦ μηροῦ, καὶ τὴν παρέθεσε πλησίον τοῦ Σαμουὴλ. Ὁ Σαμουὴλ εἶπεν στον Σαοὺλ· “ἰδοὺ, αὐτὴ ἡ μερίς ἔχει φυλαχθῆ δια σέ. Παρε τὴν ἐμπρὸς σου καὶ φάγε, διότι αὐτὴ εἶναι δείγμα, που μαρτυρεῖ τὴν ἰδιαιτέραν μου προτίμησιν πρὸς σέ, καὶ τίθεται ἐμπρὸς σου ἐπὶ παρουσία ὅλων τῶν ἄλλων. Φάγε λοιπὸν”. Καὶ ἔφαγε πράγματι ὁ Σαοὺλ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μετὰ με

τον Σαμουήλ.

- A Βασ. 9,25 και κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾶ εἰς τὴν πόλιν· καὶ διέστρωσαν τῷ Σαούλ ἐπὶ τῷ δώματι, καὶ ἐκοιμήθη.
- A Βασ. 9,25 Ὁ Σαμουήλ κατέβη ἀπὸ το ὑψωμα τοῦ λόφου μαζὴ με τὸν Σαούλ καὶ τὸν δούλον τοῦ εἰς τὴν πόλιν. Διέταξε δε να στρώσουν δια τὸν Σαούλ στο ἐπάνω διαμέρισμα τοῦ σπιτιοῦ. Τοῦ ἐστρωσαν καὶ ἐκεῖ ἐκοιμήθη.
- A Βασ. 9,26 καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος, καὶ ἐκάλεσε Σαμουήλ τὸν Σαούλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων· ἀνάστα, καὶ ἐξαποστελῶ σε· καὶ ἀνέστη Σαούλ, καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουήλ ἕως ἕξω.
- A Βασ. 9,26 Ὅταν ἐξημέρωσεν, ὁ Σαμουήλ ἐκάλεσε τὸν Σαούλ ἀπὸ τοῦ δώμα, στο ὁποῖον ἐκοιμάτο, καὶ τοῦ εἶπε· “σὴκω, θα σε ἀφήσω τώρα ἐλευθέρων να φύγης”. Ὁ Σαούλ ἐσηκώθη καὶ ἐξῆλθεν μαζὴ με τὸν Σαμουήλ ἕξω ἀπὸ τὴν πόλιν.
- A Βασ. 9,27 αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ Σαμουήλ εἶπε τῷ Σαούλ· εἶπον τῷ νεανίσκῳ καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ σὺ στήθι ὡς σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα Θεοῦ.
- A Βασ. 9,27 Ὅταν κατέβαιναν στο ἄκρον τῆς πόλεως, ὁ Σαμουήλ εἶπεν στον Σαούλ· “περ στον νεαρόν δούλον σου να προχωρήσῃ ἐμπρὸς ἀπὸ ἡμᾶς, συ δε στάσου τώρα ἐδῶ, καὶ πρόσεξε να ἀκούσης τὸν λόγον τοῦ Κυρίου”.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 10

- A Βασ. 10,1 Καὶ ἔλαβε Σαμουήλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐχὶ κέκχρικέ σε Κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐπὶ Ἰσραὴλ; καὶ σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ Κυρίου, καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν.
- A Βασ. 10,1 Ὁ Σαμουήλ ἐπῆρε τότε το δοχεῖον τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχυσε ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Σαούλ, τὸν ἐφίλησε καὶ τοῦ εἶπεν· “ὁ Κύριος σε δεν ἔχει χρίσει ἄρχοντα καὶ βασιλέα στον ἰσραηλιτικὸν λαόν σου; Ναι, συ θα εἶσαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου· συ θα σώσης αὐτὸν ἀπὸ τα χέρια τῶν γύρω ἐχθρῶν σου.
- A Βασ. 10,2 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέ σε Κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα· ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ραχὴλ ἐν τῷ ὄρει Βενιαμὴν ἀλλομένους μεγάλα, καὶ ἐροῦσί σοι· εὐρηνται αἱ ὄνοι, ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν, καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων καὶ ἔδαψιλεύσατο δι’ ὑμᾶς λέγων· τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου;
- A Βασ. 10,2 Ἀυτὰ δε εἶναι δια σε τα σημεῖα, ἀπὸ τα ὁποῖα θα πεισθῆς, ὅτι πράγματι ὁ Κύριος σε ἔχρισεν ὡς ἄρχοντα τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου. Πρῶτον· ἀμέσως μόλις σήμερον ἀναχωρήσης ἀπὸ ἐμὲ, θα εὐρῆς πλησίον στον τάφον τῆς Ραχὴλ, εἰς τα νοτιὰ ὄρια τῆς φυλῆς Βενιαμὴν, δύο ἄνδρας που θα πηδοῦν ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν και οἱ ὁποῖοι θα σου εἶπουν· Εὐρέθησαν αἱ ὄνοι, τας ὁποῖας ἐπήγατε να ἀναζητήσετε, καὶ ὁ πατήρ σου ἐπαυσε πλέον να ἀσχολῆται με το ζήτημα τῶν ὄνων. Ἐχει ὁμως κυριευθῆ ἀπὸ ἀνησυχίαν να εὐρῆ σας καὶ λέγει· Τι πρέπει να κάμω δια να εὐρῶ τὸν υἱόν μου;
- A Βασ. 10,3 καὶ ἀπελεύση ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἤξεις ἕως τῆς ὄρους Θαβῶρ καὶ εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαινόντας πρὸς τὸν Θεόν εἰς Βαιθὴλ, ἕνα αἶροντα τρία αἰγίδια καὶ ἕνα αἶροντα τρία ἀγγεῖα ἄρτων καὶ ἕνα αἶροντα ἄσκον οἴνου.
- A Βασ. 10,3 Δεύτερον σημεῖον· θα φύγῃς ἀπὸ ἐκεῖ, θα προχωρήσης καὶ θα φθάσης μέχρι τῆς τοποθεσίας, ἣ ὁποῖα λέγεται “ὄρος Θαβῶρ”. Ἐκεῖ θα συναντήσης τρεῖς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι θα ἀνέρχονται πρὸς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, εἰς τὴν Βαιθὴλ. Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς θα ὁδηγῆ τρία ἐρίφια, ὁ δεύτερος θα φέρῃ τρία ἀγγεῖα, μέσα εἰς τα ὁποῖα θα ὑπάρχουν ἄρτοι, καὶ ὁ τρίτος θα φέρῃ ἕνα ἀσκὸν με κρασί.
- A Βασ. 10,4 καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην καὶ δώσουσί σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
- A Βασ. 10,4 Αυτοὶ θα σε χαιρετήσουν εἰρηνικῶς καὶ θα σου δώσουν δύο ἄρτους, τοὺς ὁποῖους συ θα λάβῃς ἀπὸ τα χέρια τῶν.
- A Βασ. 10,5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύση εἰς τὸν βουνὸν τοῦ Θεοῦ, οὗ ἔστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων, ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλοφύλος, καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορῶν προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμᾶ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες·
- A Βασ. 10,5 Τρίτον σημεῖον· ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ θα ἀνεβῆς εἰς ἕνα ὑψωμα ἀφιερωμένον στον Θεόν, ὅπου ὑπάρχει κάποιον φυλάκιον τῶν Φιλισταίων. Ἐκεῖ εἶναι ὁ Φιλισταῖος Νασιβ. Θα συμβῆ δε τοῦτο· Ὅταν εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν, ἐπάνω στο ὑψωμα, θα συναντήσης μία ομάδα προφητῶν, οἱ ὁποῖοι θα κατεβαίνουν ἀπὸ αὐτὸ το ὑψωμα. Ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοὺς θα προηγούνται μουσικὰ ὄργανα, λύρα, τύμπανον, αὐλὸς καὶ κιθάρα. Ἡ οὐμᾶς αὐτῆ τῶν προφητῶν θα προφέρῃ λόγια ἱερὰ καὶ ἱερὰ ἄσματα, ἀπὸ τὴν ἐμπνευσίν τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου.
- A Βασ. 10,6 καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ’ αὐτῶν καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον.
- A Βασ. 10,6 Τότε θα ἔλθῃ ἕνα φωνὴ καὶ εἰς σε καὶ θα σε καταλάβῃ Πνεῦμα Κυρίου καὶ μαζὴ με αὐτοὺς θα λέγῃς καὶ συ ἱερὰ λόγια καὶ ἱερὰ ἄσματα. Θα γίνῃς ἄλλος ἄνθρωπος.
- A Βασ. 10,7 καὶ ἔσται ὅταν ἤξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ, ποιεῖ πάντα, ὅσα ἐὰν εὐρῇ ἢ χεῖρ σου, ὅτι Θεὸς μετὰ σοῦ.
- A Βασ. 10,7 Ὅταν δε πραγματοποιηθοῦν εἰς σε αὐτὰ τα τρία σημεῖα, κάμε ὅλα ὅσα αἱ περιστάσεις σου ἐπιβάλλουν, διότι ὁ

Κυριος είναι πλέον μαζί σου.

- A Βασ. 10,8 και καταβήση ἔμπροσθεν τῆς Γαλαλά, καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σε ἀνενεγκεῖν ὀλοκαύτωσιν καὶ θυσίας εἰρηνικάς· ἐπτά ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς σε, καὶ γνωρίσω σοὶ ἃ ποιήσεις.
- A Βασ. 10,8 Κατόπιν θα προχωρήσης εμπρός και θα ἔλθῃς εἰς Γαλαλα. Σου δηλώνω δε ὅτι θα ἔλθω και εγὼ ἐκεῖ πρὸς σέ, δια να προσφέρω ὀλοκαυτώματα και γενικὰς θυσίας πρὸς τον Θεόν. Θα περιμένης επτὰ ἡμέρας μέχρις ὅτου ἔλθω και εγὼ ἐκεῖ, ὅπου και θα σου εἶπω, τι πρέπει να κάμῃς”.
- A Βασ. 10,9 καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφεῖναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουήλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην· καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- A Βασ. 10,9 Ἀμέσως μόλις ο Σαούλ, ἐκπληκτος δι' ὅσα ἤκουσε, ἐστρεψε τα νῶτα του δια να αναχωρήση ἀπὸ τον Σαμουήλ, ο Θεὸς μετέβαλε αὐτοῦ την καρδίαν, ὥστε να γίνῃ ο Σαούλ ἄλλος ἄνθρωπος. Επραγματοποιήθησαν δε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ὅλα ἐκεῖνα τα σημεῖα, που του εἶχε προεἶπει ο Σαμουήλ.
- A Βασ. 10,10 καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξεναντίας αὐτοῦ· καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προεφῆτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
- A Βασ. 10,10 Ἦλθεν ἀπὸ ἐκεῖ ο Σαούλ στο υψωμα και ἰδοὺ μία ομάς προφητῶν ἀπέναντί του. Επεσεν εἰς αὐτὸν Πνεῦμα Θεοῦ και ἐδίδασκε και αὐτὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν λόγια Θεοῦ.
- A Βασ. 10,11 καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθές καὶ τρίτης καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαούλ ἐν προφῆταις;
- A Βασ. 10,11 Ὅλοι δε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον αὐτὸν προηγουμένως και εἶδον και ἰδοὺ ὅτι αὐτὸς εὐρίσκετο ἐν μέσῳ των προφητῶν προφητεύων, διηρωτήθησαν και ἔλεγεν ὁ ἕνας πρὸς τον ἄλλον· “τι εἶναι αὐτὸ το ὁποῖον συνέβη στο παιδί του Κίς; Πράγματι και ο Σαούλ ἀνήκει εἰς την τάξιν των προφητῶν;”
- A Βασ. 10,12 καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπε· καὶ τίς πατὴρ αὐτοῦ; καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολήν, ἢ καὶ Σαούλ ἐν προφῆταις;
- A Βασ. 10,12 Καποῖος δε ἀπὸ τον λαόν ἀπεκρίθη περιφρονητικῶς και εἶπε· “ποιὸς εἶναι ο πατέρας του;” Δια τοῦτο η φράσις αὐτὴ “πράγματι και ο Σαούλ εἶναι μεταξύ των προφητῶν;” Ἐγινε πλέον παροιμιώδης μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν.
- A Βασ. 10,13 καὶ συνετέλεσε προφητεύων καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν.
- A Βασ. 10,13 Ὅταν ο Σαούλ ἐτελείωσε τους ιεροὺς λόγους, μετέβη στο ὑψωμα του Θεοῦ.
- A Βασ. 10,14 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ· ποῦ ἐπορεύητε; καὶ εἶπαν· ζητεῖν τὰς ὄνους· καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσὶ, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουήλ.
- A Βασ. 10,14 Ἐνας συγγενῆς του εἶπεν εἰς αὐτὸν και στον νεαρόν δούλον του· “που ἐπήγατε;” Ἐκεῖνοι ἀπάντησαν· “ἐπήγαμεν εἰς ἀναζήτησιν των ὄνων. Επειδὴ ὅμως δεν τους εὐρήκαμε πουθενά, ἐπληρώθημεν εἰς την πόλιν ὅπου ἦτο ο Σαμουήλ”.
- A Βασ. 10,15 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαούλ· ἀπάγγειλον δὴ μοι, τί εἶπέ σοι Σαμουήλ;
- A Βασ. 10,15 Ὁ συγγενῆς αὐτοῦ του Σαούλ εἶπεν στον Σαούλ· “πὲς μου λοιπόν, τι εἶπεν εἰς σε ο Σαμουήλ;”
- A Βασ. 10,16 καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ· ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὐρηνταὶ αἱ ὄνοι. τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ.
- A Βασ. 10,16 Ὁ Σαούλ ἀπήγγειλε πρὸς τον συγγενῆ του· “μας ἐπληροφόρησεν ὅτι εὐρέθησαν αἱ ὄνοι”. Το ζήτημα της βασιλείας δεν το ἀνέφερεν στον συγγενῆ του.
- A Βασ. 10,17 Καὶ παρήγγειλε Σαμουήλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς Κύριον εἰς Μασσηφάθ
- A Βασ. 10,17 Ὁ Σαμουήλ παρήγγειλλε και ἦλθεν ὅλος ο λαὸς ο ἰσραηλιτικὸς εἰς Μασσηφάθ ἐνώπιον του Κυρίου.
- A Βασ. 10,18 καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ· τὰδε εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ λέγων· ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξελάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλείων τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς·
- A Βασ. 10,18 Εἶπε δε πρὸς τους συγκεντρωθέντος Ἰσραηλίτας· “αὐτὰ λέγει ο Κυριος ο Θεὸς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· Εγὼ ἐβγαλα ἐλευθέρους τους Ἰσραηλίτας ἀπὸ την Αἴγυπτον· σας ἐβγαλα ἀπὸ τα χέρια του Φαραὼ του βασιλέως της Αἰγύπτου και κατόπιν σας ἐσωσα ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη, τα ὁποῖα σας κατέθλιβον.
- A Βασ. 10,19 καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουδενήκατε τὸν Θεόν, ὃς αὐτὸς ἐστὶν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν και θλίψεων ὑμῶν, καὶ εἶπατε· οὐχί, ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα καταστήσεις ἐφ' ἡμῶν· καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν και κατὰ τὰς φυλάς ὑμῶν.
- A Βασ. 10,19 Σεις ὅμως σήμερα περιεφρονήσατε ἐμὲ τον Θεόν σας, ο ὁποῖος υπήρξα ο σωτὴρ σας ἀπὸ ὅλας τας περιπετείας και τας συμφορὰς σας, και εἶπατε· Τιποτε ἄλλο δεν θέλομεν πλην του να ἐγκαταστήσης βασιλέα εἰς ἡμᾶς. Παρουσιασθήτε λοιπόν ἐνώπιον του Κυρίου κατὰ φυλάς και κατὰ δῆμους”.
- A Βασ. 10,20 καὶ προσήγαγε Σαμουήλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραὴλ, καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμίν·
- A Βασ. 10,20 Ὁ Σαμουηλ, προκειμένου να κάμῃ την ἐκλογὴν του βασιλέως, διέταξε να προσέλθουν ὅλαι αἱ φυλαὶ των Ἰσραηλιτῶν. Ἐβαλε δε κλήρους και ο κλήρος ἐπεσεν εἰς την φυλὴν του Βενιαμίν, ἐκ της ὁποίας θα ἐπρεπε να ἐκλεγῇ ο βασιλεύς.



- A Βασ. 10,21 καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμὶν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί· καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν Ματταρί εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς. καὶ ἐζήτηε αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκετο.
- A Βασ. 10,21 Προσῆλθεν ἡ φυλὴ Βενιαμὶν κατὰ δῆμους, ἐγένετο πάλιν κλήρωσις καὶ διακλήρου ὠρίσθη ὁ δῆμος Ματταρί, ἀπὸ ὅπου ἔπρεπε νὰ ἐκλεγῆ ὁ βασιλεὺς. Ἐνεφανίσθη ὁ δῆμος Ματταρί κατ' ἄνδρας καὶ ἐρρίφθη κλήρος καὶ ὁ κλήρος ἔπεσεν στὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κίς. Ὁ Σαμουὴλ ἐζήτηε αὐτόν ἀλλὰ δὲν τὸν εὕρικεν.
- A Βασ. 10,22 καὶ ἐπηρώτησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν Κυρίῳ· εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα; καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσι.
- A Βασ. 10,22 Ὁ Σαμουὴλ ἠρώτησε καὶ πάλιν τότε τὸν Κύριον· “θα ἔλθῃ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐδῶ;” Ὁ Κύριος ἀπήντησεν· “ἰδοὺ, αὐτὸς εἶναι κρυμμένος εἰς τὰς ἀποσκευάς”.
- A Βασ. 10,23 καὶ ἔδραμε καὶ λαμβάνει αὐτόν ἐκεῖθεν καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω.
- A Βασ. 10,23 Ὁ Σαμουὴλ ἔτρεξε, ἐπήρεν αὐτόν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ τὸν ετοποθέτησεν ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ὁ Σαοὺλ, χάρις στὸ μεγάλο ἀνάστημά του, ἦτο υψηλότερος ἀνάμεσα εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, ἀπὸ τοὺς ὠμούς καὶ ἐπάνω, καὶ διεκρίνετο μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- A Βασ. 10,24 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν· εἰ ἐωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ Κύριος, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑμῖν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν· ζήτηω ὁ βασιλεὺς.
- A Βασ. 10,24 Ὁ Σαμουὴλ εἶπε πρὸς ὅλον τὸν λαόν· “δὲν εἶδατε αὐτόν, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος ἐξέλεξε ὡς βασιλεῖά σας; Δὲν ὑπάρχει ἄλλος ὅμοιος με αὐτόν μετὰ τῶν ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν”. Ὁλος ὁ λαὸς ἀνεγνώρισε καὶ παρεδέχθη τὴν ἐκλογὴν αὐτῆν τοῦ βασιλέως καὶ ἐφώνησαν· “ζήτηω ὁ βασιλεὺς”.
- A Βασ. 10,25 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον Κυρίου. καὶ ἐξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- A Βασ. 10,25 Ἀνεκοίνωσε τότε ὁ Σαμουὴλ στὸν λαόν τὰ δικαιώματα τοῦ βασιλέως καὶ ἔγραψεν αὐτὰ εἰς βιβλίον, τὸ ὁποῖον καὶ ετοποθέτησε πλησίον εἰς τὴν Ἱερὰν Κιβωτόν. Μετὰ ταῦτα ὁ Σαμουὴλ διέλυσεν ὅλον τὸν λαόν καὶ ὁ κάθε Ἰσραηλίτης μετέβη εἰς τὴν πόλιν του.
- A Βασ. 10,26 καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά· καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων, ὧν ἦψατο Κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαοὺλ.
- A Βασ. 10,26 Καὶ ὁ Σαοὺλ μετέβη στὸν οἶκον του εἰς Γαβαά. Μερικοὶ δὲ γενναῖοι ἄνδρες, τῶν ὁποῖων τὰς καρδίας ὁ Κύριος εἶχε παρακινήσει, ἐπορεύθησαν μαζὴ με τὸν Σαοὺλ.
- A Βασ. 10,27 καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν· τίς σώσει ὑμᾶς οὗτος; καὶ ἠτίμασαν αὐτόν καὶ οὐκ ἠνεγκαν αὐτῷ δῶρα.
- A Βασ. 10,27 Παρ' ὅλα ὁμῶς αὐτὰ τὰ σημεῖα εὐρέθησαν καὶ μερικοὶ ἀσεβεῖς ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶπαν περιφρονητικῶς· “ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ Σαοὺλ, ὁ ὁποῖος θα μας σώσῃ;” Ἐτσι δὲ περιεφρόνησαν τὸν Σαοὺλ καὶ δὲν προσέφεραν κανένα δῶρον πρὸς αὐτόν ὡς πρὸς βασιλέα.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 11

- A Βασ. 11,1 Καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμωνίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβὶς Γαλαάδ. καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμωνίτην· διάθου ἡμῖν διαθήκην, καὶ δουλεύσομέν σοι.
- A Βασ. 11,1 Ἐνα μῆνα ἔπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ ὁ Νάας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμμωνιτῶν ἐπροχώρησε με στρατὸν πρὸς βορρᾶν καὶ ἐστρατοπέδευσε πλησίον τῆς Ἰαβὶς τῆς πρωτευούσης τῆς χώρας Γαλαάδ. Οἱ Ἰσραηλίται, οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβὶς, εἶπαν πρὸς τὸν Νάας τὸν Ἀμμωνίτην· “κάμε συμφωνίαν φιλίας με ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς θα γίνωμεν δούλοι σου.
- A Βασ. 11,2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμωνίτης· ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκην ὑμῖν, ἐν τῷ ἔξορύξει ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραήλ.
- A Βασ. 11,2 Ὁ Νάας με ἀγερωχίαν πολλὴν ἀπήντησε πρὸς αὐτοὺς· “ἰδοὺ ὑπὸ ποῖον ὄρον θα κλείσω συμφωνίαν φιλίας μαζὴ σας· ἀνὰ θὰ βγάλω τὸ δέξι μάτι ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἔτσι θα προσάψω ἐντροπὴν εἰς ὅλον τὸν λαόν του Ἰσραήλ”.
- A Βασ. 11,3 καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς· ἄνες ἡμῖν ἐπτὰ ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραήλ· ἐὰν μὴ ᾗ ὁ σώζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς.
- A Βασ. 11,3 Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβὶς ἀπήντησαν εἰς αὐτόν· “δώσε μας προθεσμίαν ἐπτὰ ἡμερῶν, δια νὰ στείλωμεν ἀγγελιοφόρους εἰς ὅλην τὴν χώραν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐὰν δὲ δὲν παρουσιασθῆ κανεὶς νὰ μας σώσῃ, θα ἐξέλθωμεν καὶ θα παραδοθῶμεν χωρὶς ὄρους εἰς τὰ χέρια σας”.
- A Βασ. 11,4 καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαά πρὸς Σαοὺλ καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ ἤϊραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
- A Βασ. 11,4 Ἀγγελιαφόροι τῆς Ἰαβὶς μετέβησαν εἰς Γαβαά, πλησίον τοῦ Σαοὺλ, καὶ ἀνέφεραν τὴν δεινὴν θέσιν τῶν ἐνώπιον ὅλου τοῦ ἐκεῖ λαοῦ. Ὁλος ὁ λαὸς, μόλις ἤκουσαν τὴν φοβεράν θέσιν τῶν, ἐφώνησαν δυνατὰ καὶ ἔκλαυσαν.

- A Βασ. 11,5 και ιδού Σαούλ ἤρχετο μετὰ τὸ πρωῖ ἐξ ἀγροῦ, καὶ εἶπε Σαούλ· τί ὄτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς.
- A Βασ. 11,5 Καὶ ιδού, ὁ Σαούλ ἐπέστρεφεν ἀπὸ τοὺς ἀγροῦς του, ὅταν ἡ ἡμέρα εἶχε πλέον προχωρήσει. Ἡρώτησε τότε· “διατί κλαίει αὐτός ὁ λαός;” Ἀνέφεραν εἰς αὐτόν τα λόγια τῶν κατοίκων τῆς Ἰαβίς.
- A Βασ. 11,6 καὶ ἐφῆλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Σαούλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ’ αὐτούς ὀργῆ αὐτοῦ σφόδρα.
- A Βασ. 11,6 Ὁ Σαούλ, ἀμέσως μόλις ἤκουσε τα λόγια αὐτά, συνηπάσθη ἀπὸ πνεῦμα Θεοῦ, ὠργίσθη με πάρα πολὺ μέγαν θυμὸν ἐναντίον τῶν Ἀμμωνιτῶν καὶ τοῦ Ναας.
- A Βασ. 11,7 καὶ ἔλαβε δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων· ὅς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαούλ καὶ ὀπίσω Σαμουήλ, κατὰ τὰδε ποιήσουσι τοῖς βουσίην αὐτοῦ. καὶ ἐπήλθεν ἔκστασις Κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς.
- A Βασ. 11,7 Ἐπήρε δύο ἀγελάδας τὰς διεμέλισε καὶ τὰ κομμάτια τῶν ἀπέστειλε με ἀγγελιαφόρους εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ λέγων· “ἐκεῖνος, πού δεν θα ἀκολουθήσῃ τὸν Σαούλ καὶ τὸν Σαμουήλ στὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Ἀμμωνιτῶν, αὐτὸς θα τιμωρηθῇ· αὐτὴν τὴν τύχην θα ἔχουν τὰ βόδια του”. Τρόμος δε ἀπὸ Θεοῦ ἐπέσεν εἰς ὅλον τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ὅλοι ἐφώναζαν, ὡς εἰς ἕνα ἄνθρωπος, καὶ ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν τοῦ Σαούλ.
- A Βασ. 11,8 καὶ ἐπισκέπτεται αὐτούς Ἀβιεζέκ ἐν Βαμᾶ, πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας καὶ ἄνδρας Ἰούδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας.
- A Βασ. 11,8 Συνεκέντρωσεν ὁ Σαούλ εἰς Ἀβιεζέκ, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς ὑψηλὸν τόπον, ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ ὁποῖοι ἀνήλθον εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν. Μονὴ ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα ἐδῶσε στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἀνήλθον εἰς ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρας.
- A Βασ. 11,9 καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις· τὰδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς· αὔριον ὑμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ εὐφράνθησαν.
- A Βασ. 11,9 Ὁ Σαούλ εἶπε τότε τοὺς ἀγγελιαφόρους τῆς Ἰαβίς· “αὐτὰ θα πῆτε τοὺς κατοίκους τῆς Ἰαβίς· Αὔριον τὸ πρωῖ, μόλις ὁ ἥλιος ἀρχίσῃ νὰ θερμαίνῃ, ἡ σωτηρία σας θα γίνῃ πραγματικότης”. Οἱ ἀγγελιαφόροι ἦλθον εἰς τὴν πόλιν τῶν τῆς Ἰαβίς καὶ ἀνήγγειλαν τοὺς κατοίκους αὐτὰ, καὶ ὅλοι ἐχάρησαν.
- A Βασ. 11,10 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμωνίτην· αὔριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν.
- A Βασ. 11,10 Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβίς εἶπαν στὸν Ναας τὸν Ἀμμωνίτην· “αὔριον θα ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν πόλιν μας καὶ κάμετέ μας, ὅπως σας ἀρέσει”.
- A Βασ. 11,11 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὔριον καὶ ἔθετο Σαούλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἐωθινῇ καὶ ἔτυπον τοὺς υἱοὺς Ἀμμῶν ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα, καὶ ἐγενήθη καὶ ὑπολελειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό.
- A Βασ. 11,11 Κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ Σαούλ διήρσε τὸν στρατὸν τοῦ εἰς τρία τμήματα καὶ ἐπετέθη με δύναμιν στὸ κέντρον τῆς παρατάξεως τῶν Ἀμμωνιτῶν κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας. Οἱ Ἰσραηλίται θαρραλέοι ἐκτυπούσαν καὶ ἐφόνευαν τοὺς ἐχθροὺς τῶν, μέχρις ὅτου ἐξέστανεν ἡ ἡμέρα. Οἱ ἀπομείναντες ἀπὸ τοὺς Ἀμμωνίτας διεσκορπίσθησαν καὶ ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τόσοῦ μεγάλου φόβου, ὥστε δεν ὑπῆρχον οὔτε δύο μαζῇ.
- A Βασ. 11,12 καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουήλ· τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαούλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτούς.
- A Βασ. 11,12 Ὁ λαὸς εἶπε τότε πρὸς τὸν Σαμουήλ· “ποῖοι εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι εἶπαν ὅτι ὁ Σαούλ δεν θα εἶναι βασιλεὺς μας; Φέρετε αὐτούς τοὺς ἄνδρας ἐδῶ, δια νὰ τοὺς φονεύσωμεν”.
- A Βασ. 11,13 καὶ εἶπε Σαούλ· οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν ἐν Ἰσραὴλ.
- A Βασ. 11,13 Ὁ Σαούλ ὁμως εἶπε· “κανεῖς δεν θα φονευθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, διότι σήμερον ὁ Κύριος ἐστειλε τὴν σωτηρίαν στὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν”.
- A Βασ. 11,14 καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων· πορευθῶμεν εἰς Γάλαγα, καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν.
- A Βασ. 11,14 Ὁ Σαμουήλ εἶπε πρὸς τὸν λαόν· “ας πάμε εἰς τὰ Γαλαγα, δια νὰ ἐγκαινιάσωμεν ἐπισημῶς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Σαούλ ὡς βασιλέως”.
- A Βασ. 11,15 καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλαγα, καὶ ἔχρισε Σαμουήλ ἐκεῖ τὸν Σαούλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλαγαῖς καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον Κυρίου· καὶ εὐφράνθη Σαμουήλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥστε λίαν.
- A Βασ. 11,15 Πράγματι μετέβησαν εἰς τὰ Γαλαγα, ὅπου ὁ Σαμουήλ ἐχρῖσε δι' ἐλαίου τὸν Σαούλ βασιλέα εἰς τὰ Γαλαγα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ ὁ Σαμουήλ προσέφερε διαφόρους θυσίας καὶ θυσίας εἰρηνικὰς πρὸς τὸν Κύριον. Ἡυφράνθησαν δε πάρα πολὺ ὁ Σαμουήλ καὶ ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 12

- A Βασ. 12,1 Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα, ὅσα εἶπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα.
- A Βασ. 12,1 Εἶπε τότε ὁ Σαμουὴλ πρὸς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας· “ἰδοὺ, ἐγὼ ἤκουσα τὸ αἴτημά σας, ὅλα ὅσα μου εἶπατε, καὶ ἐγκατέστησα ὡς κυβερνήτην σας βασιλέα.
- A Βασ. 12,2 καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν, κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοὶ μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν· κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- A Βασ. 12,2 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σας πηγαίνει ἀναμεταξὺ σας. Ἐγὼ ὁμῶς ἔχω γηράσει πλέον καὶ πρέπει νὰ ἀναπαυθῶ. Τα παιδιά μου εὐρίσκονται μετὰξὺ σας, χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν ἀξίωσιν διὰ νὰ με διαδεχθῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐγὼ ἐπέρασα τὴν ζωὴν μου ἐνώπιόν σας ἀπὸ τῆς νεότητός ἕως τὴν ἡμέραν αὐτήν.
- A Βασ. 12,3 ἰδοὺ ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ· μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν ἢ τίνα ἐξεπίεσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα; ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν.
- A Βασ. 12,3 Ἰδοὺ ἐγὼ θέτω τώρα τὸν εαυτὸν μου καὶ τὴν συμπεριφορὰν μου ὡς Κριτοῦ ὑπὸ τὴν κρίσιν σας. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἶπατε ἐλευθέρως, εἰ ἔχετε κανένα παράπονον ἐναντίον μου. Μὴπως τυχόν καὶ ἀφήρσα τὸν μόσχον ἀπὸ κανένα σας, ἢ τὸν ὄνον του; Μὴπως ἐτυράνησα ἢ ἀπλῶς ἐπίεσα κανένα ἀπὸ σας; Μὴπως ἐπήρα δῶρον ἀπὸ κάποιον, διὰ νὰ ἐξιλεωθῆ αὐτὸς ἀπέναντί μου ἢ ἐπήρα ἔστω καὶ υποδήματα; Ἐάν σας ἔχω ἀδικήσει εἰπέτε το, διὰ νὰ ἐπιστρέψω εἰς σας ὅ,τι ἀδίκως ἔλαβα”.
- A Βασ. 12,4 καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ· οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν.
- A Βασ. 12,4 Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἀπήντησε πρὸς τὸν Σαμουὴλ· “οὔτε μας ἠδίκησες, οὔτε μας ἐτυράνησες, οὔτε μας συνέτριψες καὶ τίποτε δὲν ἐπήρες ἀπὸ τὰ χέρια κανενός”.
- A Βασ. 12,5 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν· μάρτυς Κύριος ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐχ εὐρήκατε ἐν χειρὶ μου οὐδέν. καὶ εἶπαν· μάρτυς.
- A Βασ. 12,5 Ὁ Σαμουὴλ εἶπε τότε πρὸς τὸν λαόν· “ἐπομένως εἶναι μάρτυς ἐνώπιόν σας ὁ Κύριος καὶ ὁ χρισθεὶς βασιλεὺς Σαούλ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν, ὅτι τίποτε τὸ ἀδίκον δὲν εὐρήκατε εἰς τὴν ζωὴν μου καὶ τὰς χεῖράς μου”. Ὁ λαὸς ἀπήντησε· “ναί, μάρτυρες τῶν ὁσῶν εἶπομεν εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ὁ βασιλεὺς μας”.
- A Βασ. 12,6 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν λέγων· μάρτυς Κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου.
- A Βασ. 12,6 Ὁ Σαμουὴλ ὠμίλησε τότε πρὸς τὸν λαόν καὶ εἶπε· “μάρτυς εἶναι πράγματι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἔφερεν εἰς τὴν ζωὴν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών καὶ ὁ ὁποῖος ἐβγάλε τοὺς προγόνους μας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.
- A Βασ. 12,7 καὶ νῦν κατάστητε, καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀπαγγεῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην Κυρίου, ἣ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν·
- A Βασ. 12,7 Καὶ τώρα ἐλάτε καὶ σταθῆτε νὰ σας δικάσω ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ νὰ διακηρῶ τὴν ἀχαριστίαν σας ἀπέναντι τῆς καλωσύνης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς δικαιοσύνης τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος ἔδειξεν εἰς σας καὶ στοὺς προγόνους σας.
- A Βασ. 12,8 ὡς εἰσήλθεν Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτοὺς Αἴγυπτος, καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρών καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατόκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
- A Βασ. 12,8 Ὄταν ὁ Ἰακώβ μαζὶ με τὰ παιδιά του εἰσήλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον, οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς ἐπίεσαν καὶ τοὺς ἐξουθένωσαν. Τότε οἱ πρόγονοί μας ἐβόησαν διὰ τῆς προσευχῆς τῶν πρὸς τὸν Κύριον ζητούντες ἀπελευθέρωσιν. Ὁ Κύριος ἔστειλε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρών, οἱ ὁποῖοι ἐβγάλαν πράγματι τοὺς προπάτορας μας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς ἔφεραν ὁ Θεὸς καὶ τοὺς ἐγκατέστησεν στὸν τόπον αὐτόν, εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας.
- A Βασ. 12,9 καὶ ἐπελάθοντο Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσώρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωάβ, καὶ ἐπολέμησαν ἐν αὐτοῖς.
- A Βασ. 12,9 Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἐλησμόνησαν τὸν Θεόν καὶ διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοὺς παρέδωκεν ὡς δούλους εἰς τὰ χέρια τοῦ Σισάρα, τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ βασιλέως Ἰαβὶν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἐδρὰν του εἰς τὴν πόλιν Ἀσώρ. Τοὺς παρέδωκεν ἐπίσης ὡς δούλους εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Φιλισταίων καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως τῶν Μωαβιτῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων καὶ ἐπολέμησαν, ἀλλὰ ματαίως.
- A Βασ. 12,10 καὶ ἐβόησαν πρὸς Κύριον καὶ ἔλεγον· ἡμάρτομεν, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν Κύριον καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλλοις· καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι.
- A Βασ. 12,10 Παρεκάλεσαν τότε τὸν Κύριον καὶ ἐβόησαν πρὸς αὐτόν· Ἠμαρτήσαμεν, διότι ἐγκατελείψαμεν τὸν Κύριον καὶ ἐλατρεύσαμεν τὰ ἀγάλματα τοῦ Βααλ, τὰ ἱερὰ ἄλση καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀστάρτης, καὶ τώρα γλύτωσέ μας ἀπὸ

- τα χέρια των εχθρών μας και υποσχόμεθα να λατρεύσωμεν σέ.
- A Βασ. 12,11 καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Ἰεροβάαλ καὶ τὸν Βαράκ καὶ τὸν Ἰεφθάε καὶ τὸν Σαμουήλ καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατῳκέϊτε πεποιθότες.
- A Βασ. 12,11 Ὁ Κυριος ἐστειλε τότε ελευθερωτὰς τοὺς Κριτὰς Γεδεὼν, Βαράκ, Ιεφθάε καὶ ἐμὲ τὸν Σαμουήλ καὶ σὰς ἐβγαλεν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν γύρω εχθρῶν μας καὶ ἔτσι τώρα σεις κατοικεῖτε ἐδῶ ἀσφαλῆς καὶ ἡσυχῆ.
- A Βασ. 12,12 καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμῶν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε· οὐχί, ἀλλ' ἦ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν.
- A Βασ. 12,12 Καὶ ὅταν εἶδατε ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμμωνιτῶν ἐπῆλθεν ἐναντίον σας, εἶπατε· Δὲν θέλομεν παρὰ ὁ βασιλεὺς νὰ μας κυβερνᾷ, ἀν καὶ υπῆρχε βασιλεὺς ἰδικὸς σας, ὁ Κυριος μας.
- A Βασ. 12,13 καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς, ὃν ἐξελέξασθε, καὶ ἰδοὺ δέδωκε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα.
- A Βασ. 12,13 Καὶ τώρα ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς, τὸν ὁποῖον ἐξελέξατε νὰ σας κυβερνᾷ. Ἰδοὺ σας ἐδῶκεν ὁ Κυριος βασιλέα.
- A Βασ. 12,14 ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω Κυρίου πορευόμενοι·
- A Βασ. 12,14 Ἐὰν λοιπὸν τώρα φοβῆσθε τὸν Κυριον καὶ λατρεύετε αὐτὸν καὶ υπακούετε εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ καὶ δὲν γογγύζετε διὰ τὰς ἐντολὰς τὰς ὁποῖας αὐτὸς ἔχει ὀρίσει, τουναντίον δὲ σεις καὶ ὁ βασιλεὺς σας συνεχίζετε νὰ υπακούετε εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καὶ νὰ πορεύεσθε σύμφωνα με αὐτὰς, τότε ὁ Θεὸς θὰ σας εὐλογήσῃ.
- A Βασ. 12,15 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν.
- A Βασ. 12,15 Ἐὰν ὁμως δὲν υπακούετε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, γογγύζετε δὲ καὶ ἀνθίστασθε εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ, ἡ τιμωρὸς χεὶρ τοῦ Κυρίου βαρεῖα θὰ πέσῃ ἐπάνω σας καὶ ἐπάνω στὸν βασιλέα σας.
- A Βασ. 12,16 καὶ νῦν κατάστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, ὃ ὁ Κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν.
- A Βασ. 12,16 Καὶ τώρα σταθῆτε, νὰ ἰδῆτε τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον ὁ Κυριος θὰ πραγματοποιήσῃ ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια σας.
- A Βασ. 12,17 οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον; ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετὸν, καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη, ἣν ἐποιήσατε ἐνώπιον Κυρίου, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.
- A Βασ. 12,17 Ἐποχὴ θερισμοῦ εἶναι τώρα καὶ ἐπομένως εἶναι ἐποχὴ ξηρασίας. Ἐγὼ ὁμως θὰ παρακαλέσω τὸν Κυριον καὶ θὰ δώσῃ ἀστραπὰς καὶ βροντὰς καὶ βροχὴν. Ἀπὸ τὸ θαῦμα δὲ αὐτὸ θὰ πεισθῆτε, ὅτι ἡ ἀμαρτία, τὴν ὁποῖαν διεπράξατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἦτο μεγάλη, με τὸ νὰ ζητήσετε δηλαδὴ διὰ τὸν εαυτὸν σας καὶ νὰ ἔχετε βασιλέα, ὁπως τὰ γύρω σας εἰδωλολατρικὰ ἔθνη”.
- A Βασ. 12,18 καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουήλ τὸν Κύριον, καὶ ἔδωκε Κύριος φωνὰς καὶ ὑετὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν Κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουήλ.
- A Βασ. 12,18 Πράγματι ὁ Σαμουήλ παρεκάλεσε τὸν Κυριον καὶ ὁ Κυριος ἐδῶσε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀστραπὰς καὶ βροντὰς καὶ βροχὴν. Ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτὸ ὅλος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐφοβήθη πολὺ τὸν Θεὸν καὶ τὸν Σαμουήλ.
- A Βασ. 12,19 καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουήλ· πρόσσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς Κύριον Θεὸν σου, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα.
- A Βασ. 12,19 Ὁλος τότε ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἶπε πρὸς τὸν Σαμουήλ· “νὰ προσεύχῃς πρὸς τὸν Θεὸν δι' ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, διὰ νὰ μὴ θανατωθῶμεν. Διότι μέσα εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἀμαρτίας μας προσεθέσαμεν καὶ αὐτὴν, με τὸ νὰ ζητήσωμεν διὰ τὸν εαυτὸν μας βασιλέα”.
- A Βασ. 12,20 καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς τὸν λαόν· μὴ φοβεῖσθε· ὑμεῖς πεποιθήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλην μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὀπισθεν Κυρίου καὶ δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν
- A Βασ. 12,20 Ὁ Σαμουήλ εἶπε πρὸς τὸν λαόν· “μὴ φοβεῖσθε τώρα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι σεις διεπράξατε ὅλην αὐτὴν τὴν κακίαν ζητήσαντες βασιλέα, πλην ὁμως μὴ ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὸν Κυριον, ἀλλὰ νὰ λατρεύετε τὸν Κυριον με ὅλην σας τὴν καρδίαν.
- A Βασ. 12,21 καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οἳ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἳ οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθὲν εἰσιν.
- A Βασ. 12,21 Μὴ ἀκολουθήσετε καὶ μὴ πορευθῆτε ὀπίσω ἀπὸ τὰ εἰδῶλα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν πραγματικότητα εἶναι ἀνύπαρκτοι θεοὶ καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν κατορθώνουν ποτὲ νὰ φέρουν τίποτε εἰς πέρας καὶ δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ σας ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὰς συμφορὰς σας, διότι δὲν εἶναι τίποτε εἶναι ἀνύπαρκτοι.
- A Βασ. 12,22 ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικῶς Κύριος προσελάβετο ὑμᾶς εἰς λαόν.
- A Βασ. 12,22 Μὴ ἀποκαρδιώνεσθε ὁμως, διότι ὁ Κυριος χάριν τοῦ ὀνόματός του δὲν θὰ ἀπορρίψῃ τὸν λαόν του. Θὰ δεῖξῃ ἐπιεικίαν καὶ εὐσπλαγχνίαν πρὸς σας, διότι σας ἔχει προσλάβῃ ὡς ἰδιαίτερόν του λαόν.
- A Βασ. 12,23 καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνέναντι τοῦ προσεύχεσθαι περὶ ὑμῶν, καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν·
- A Βασ. 12,23 Ἐγὼ δὲ ποτὲ δὲν θὰ διαπράξω τὴν ἀμαρτίαν νὰ σταματήσω προσευχόμενος διὰ σας. Ἐξ ἀντιθέτου, θὰ ἐξακολουθῶ νὰ υπηρετῶ τὸν Κυριον, νὰ διδάσκω εἰς σας τὴν καλὴν καὶ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.



- A Βασ. 12,24 πλὴν φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν,
- A Βασ. 12,24 Σεις ὁμως να φοβήσθε τον Κυριον, να λατρεύετε αὐτὸν ἐν ἀλήθειᾳ καὶ με ὅλην σας την καρδίαν, διότι εἶδατε ποίας καὶ πόσας θαυμαστάς εὐεργεσίας ἔκαμε προς σας ο Θεός.
- A Βασ. 12,25 καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.
- A Βασ. 12,25 Ἐὰν ὁμως τυχὸν καὶ εκτραπήτε καὶ ἐπιμείνετε εἰς την κακίαν σας, τότε καὶ σεις καὶ ο βασιλεὺς σας μαζὶ θα καταστραφήτε”.

### A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 13

- A Βασ. 13,1 Καὶ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ δισχίλιοι οἱ ἐν Μαχμάς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθήλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν, καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξάπεστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,1 Ο Σαοὺλ ἐξέλεξε ἀπὸ ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν ὡς σωματοφύλακας του τρεις χιλιάδας ἀνδρας. Ἀπὸ αὐτοὺς αἱ μεν δύο χιλιάδες ἦσαν μαζὴ με τον Σαοὺλ εἰς Μαχμάς, εἰς την ὀρεινὴν περιοχὴν της Βαιθήλ. Οἱ ἄλλοι χίλιοι ἦσαν μαζὴ με τον Ἰωνάθαν εἰς Γαβαὰ της φυλῆς Βενιαμίν. Τους υπολοίπους Ἰσραηλίτας ο Σαοὺλ ἔστειλε τον καθένα εἰς την κατοικίαν του.
- A Βασ. 13,3 καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ· καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι. καὶ Σαοὺλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων· ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι.
- A Βασ. 13,3 Ο Ἰωνάθαν ἐκτύπησε τον Νασιβ τον Φιλισταῖον, ο οποίος εὐρίσκετο με φρουρὰν εἰς ἓνα ὑψωμα. Οἱ Φιλισταῖοι ἐπληροφόρηθησαν την ἐπιχείρησιν του Ἰωνάθαν ἐναντίον της φρουρᾶς των. Ο Σαοὺλ ἐπῆρε θάρρος ἀπὸ την νίκην αὐτῆν του Ἰωνάθαν καὶ διέταξε να σαλπίσουν εἰς ὅλην την χώραν της Παλαιστίνης, ὅτι οἱ ἕως τώρα σκλαβωμένοι Ἰσραηλίται ἐπανεστάτησαν ἐναντίον των Φιλισταίων.
- A Βασ. 13,4 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠκούσε λεγόντων· πέπαικε Σαοὺλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἠσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν Γαλγάλοις.
- A Βασ. 13,4 Ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἐπληροφόρηθησαν την εἰδησιν, ὅτι ο Σαοὺλ προσέβαλε τον ἀλλόφυλον Νασιβ καὶ ἐκυρίευσε το φυλάκιον ἐκεῖνο των Φιλισταίων, δια τοῦτο ο Ἰσραηλιτικὸς λαὸς κατεφρονήθη περισσότερο ἀπὸ τους Φιλισταίους. Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἠκολούθησε τον Σαοὺλ καὶ συνεκεντρώθη εἰς τα Γαλγαλα.
- A Βασ. 13,5 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβαίνουν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἀρμάτων καὶ ἕξ χιλιάδες ἰππέων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει· καὶ ἀναβαίνουν καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμάς ἐξ ἐναντίας Βαιθωρῶν κατὰ νότου.
- A Βασ. 13,5 Οἱ Φιλισταῖοι συνηθροίσθησαν, δια να πολεμήσουν τους Ἰσραηλίτας. Ἀνέβησαν ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν με τριάκοντα χιλιάδας πολεμικὰ ἄρματα καὶ ἕξ χιλιάδας ἰππεῖς καὶ με στρατὸν τὸσον κατὰ το πλήθος, ὅση εἶναι ἡ ἄμμος ἢ πλησίον της θαλάσσης. Οἱ Φιλισταῖοι συνεκεντρώθησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Μαχμάς, ἀπέναντι καὶ προς νότον της Βαιθωρῶν.
- A Βασ. 13,6 καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις,
- A Βασ. 13,6 Οἱ Ἰσραηλίται, ὀλιγάριθμοι καθὼς ἦσαν, ὅταν εἶδαν ὅτι εὐρίσκοντο εἰς ἀδυναμίαν να πολεμήσουν ἐναντίον τὸσον πολλῶν ἐχθρῶν, ἐκρύβησαν ἄλλοι εἰς τα σπήλαια, ἄλλοι εἰς τας μάνδρας, ἄλλοι στους βράχους, ἄλλοι στους βόθρους καὶ ἄλλοι στους λάκκους.
- A Βασ. 13,7 καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαὰδ. καὶ Σαοὺλ ἔτι ἦν ἐν Γαλγάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,7 Μερικοὶ δε διέβησαν τον Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ ἦλθαν εἰς την χώραν Γαδ καὶ την χώραν Γαλαὰδ. Ο Σαοὺλ ὁμως εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τα Γαλγαλα καὶ ὁ ἄλλος Ἰσραηλιτικὸς λαὸς, ο οποίος τον ἀκολουθοῦσε, ἦτο καταπτοημένος.
- A Βασ. 13,8 καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ, ὡς εἶπε Σαμουὴλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς Γαλγαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,8 Ο Σαοὺλ ἐπερίμενε τον Σαμουὴλ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας σύμφωνα με την ἐντολήν του Σαμουὴλ, ἀλλὰ ἀκόμη δεν εἶχεν ἔλθει ο Σαμουὴλ εἰς τα Γαλγαλα. Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς διεσπάρη καὶ ἐφυγε μακρὰν ἀπὸ τον Σαοὺλ.
- A Βασ. 13,9 καὶ εἶπε Σαοὺλ· προσάγαγετε, ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς· καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὀλοκαύτωσιν.
- A Βασ. 13,9 Εἶπε τότε ο Σαοὺλ· “φέρετέ μου να προσφέρω ἐγὼ θυσίαν ὀλοκαυτώματος καὶ θυσίαν εἰρηνικὴν”. Ο Σαοὺλ προσέφερε πράγματι την θυσίαν του ὀλοκαυτώματος.
- A Βασ. 13,10 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται· καὶ ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ εὐλογῆσαι αὐτόν.
- A Βασ. 13,10 Ὅταν ἐτελείωσε την προσφορὰν της θυσίας, ἦλθεν ο Σαμουὴλ. Ο Σαοὺλ ἐβγήκεν εἰς προῦπάντησιν του, δια να τον

χαιρετήση ειρηνικώς.

- A Βασ. 13,11 καὶ εἶπε Σαμουὴλ· τί πεποιήκας; καὶ εἶπε Σαοὺλ· ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχμάς,
- A Βασ. 13,11 Ὁ Σαμουὴλ ἠρώτησε τότε τὸν Σαοὺλ· “τι ἔκαμες; Διατί εθυσίασες;” Ὁ Σαοὺλ ἀπήντησεν· “εθυσίασα διότι εἶδον ὅτι ὁ λαὸς διεσκορπίσθη μακρὰν ἀπὸ ἐμέ καὶ διότι ἀκόμη σὺ δεν εἶχες ἔλθει, ὅπως μου εἶχες υποσχεθῆ, κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν. Καὶ ἐπὶ πλέον, διότι οἱ Φιλισταῖοι εὐρίσκονται εἰς Μαχμάς.
- A Βασ. 13,12 καὶ εἶπα· νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς με εἰς Γάλγαλα καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου οὐκ ἐδεήθην· καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὀλοκαύτωσιν.
- A Βασ. 13,12 Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἐσκέφθην καὶ εἶπα· Τώρα θα ἐπέλθουν οἱ Φιλισταῖοι ἐναντίον μου εἰς Γάλγαλα καὶ ἀκόμη δεν ἔχω παρακαλέσει τὸν Κύριον. Τότε ἐπίεσα τὸν εαυτὸν μου καὶ ἀπεφάσισα καὶ εθυσίασα τὸ ὀλοκαύτωμα”.
- A Βασ. 13,13 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ· μεματῶμαι σοι, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου, ἣν ἐνετείλατό σοι Κύριος, ὡς νῦν ἠτοίμασε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος·
- A Βασ. 13,13 Ὁ Σαμουὴλ εἶπεν στὸν Σαοὺλ· “ἐνήργησες κατὰ τρόπον ἀνόητον καὶ ἀμαρτωλὸν, διότι δεν ἐσεβάσθης τὴν ἐντολήν μου, τὴν ὁποῖαν ἐντολήν ὁ Κύριος σε διέταξε. Ἐάν δεν ἐφέρεσο με αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ Κύριος εἶχεν ἐτοιμάσει, ὥστε νὰ εἶναι παντοτεινὴ ἡ βασιλεία σου.
- A Βασ. 13,14 καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται σοι, καὶ ζητήσῃ Κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἐντελεῖται Κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι Κύριος.
- A Βασ. 13,14 Ἀλλὰ τώρα ἡ βασιλεία σου δεν θα παραμείνῃ πλέον εἰς σέ. Ὁ Κύριος θα ζητήσῃ καὶ θα εὕρῃ ἄνδρα, ὅπως τὸν ποθεῖ ὁ ἴδιος. Ὁ Κύριος θα δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἐντολήν νὰ βασιλεύσῃ, ἐπειδὴ σὺ δεν ἐτήρησες ὅσα σε διέταζεν ὁ Κύριος”.
- A Βασ. 13,15 καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγάλων εἰς ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ. αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλγάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμὶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὑρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιους ἄνδρας.
- A Βασ. 13,15 Ὁ Σαμουὴλ ἠγέρθη καὶ ἐφυγεν ἀπὸ τα Γαλγαλα ἀκολουθῶν τὸν δρόμον του. Οἱ υπόλοιποι ἄνδρες τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἠκολούθησαν τὸν Σαοὺλ, δια νὰ συναντήσουν τὸν στρατὸν καὶ ἀσφαλισθοῦν εἰς τα μετόπισθεν. Ὅταν αὐτοὶ ἦλθον ἀπὸ τα Γαλγαλα εἰς τὴν Γαβαὰ, τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, ὁ Σαοὺλ ἐπιθεώρησε τὸν στρατὸν του, ὁ ὁποῖος εὐρέθη μαζὴ του, καὶ εἶδε ὅτι ἦσαν ἑξακόσιοι μόνον ἄνδρες.
- A Βασ. 13,16 καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὑρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ Βενιαμὶν καὶ ἔκλαιον, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν ἐν Μαχμάς.
- A Βασ. 13,16 Ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνάθαν καὶ ὁ λαός, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο μαζὴ του, ἐκάθισαν εἰς τὴν Γαβαὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν καὶ ἔκλαιον, ἐπειδὴ οἱ Φιλισταῖοι εἶχον πλέον στρατοπεδεύσει πλησίον των εἰς τὴν Μαχμάς.
- A Βασ. 13,17 καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς· ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γοφερὰ ἐπὶ γῆν Σωγάλ,
- A Βασ. 13,17 Ἀπὸ κάποιον δε ἀγρὸν των Φιλισταίων ἐβγήκαν τρία τμήματα στρατοῦ των ἀλλοφύλων, δια νὰ λεηλατήσουν τὴν χώραν των Ἰσραηλιτῶν. Τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ ἐστράφη πρὸς τὴν ὁδὸν, ἡ ὁποία ὠδηγοῦσε εἰς Γοφερὰν, εἰς τὴν χώραν Σωγάλ.
- A Βασ. 13,18 καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρῶν, καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὰ τὴν εἰσκόπτουσαν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβίμ.
- A Βασ. 13,18 Τὸ δεῦτερον τμήμα τοῦ στρατοῦ ἐστράφη πρὸς τὴν πόλιν Βαιθωρῶν καὶ τὸ τρίτον τμήμα τοῦ στρατοῦ ἔλαβε τὴν ὁδὸν, ἡ ὁποία κατευθύνεται πρὸς τὴν Γαβαὰ τὴν πόλιν Γαὶ τῆς Σαβίμ.
- A Βασ. 13,19 καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὐρίσκετο ἐν πάσῃ γῆ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι· μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ.
- A Βασ. 13,19 Σιδηρουργὸς δεν υπήρχεν εἰς ὅλην τὴν ὥραν των Ἰσραηλιτῶν, διότι οἱ ἀλλόφυλοι εἶχον διατάξει νὰ μὴ κατασκευάσουν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίας καὶ δόρατα.
- A Βασ. 13,20 καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,20 Δια τοῦτο ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται κατέβαιναν εἰς τὴν χώραν των Φιλισταίων, δια νὰ σφυρηλατήσῃ ὁ καθένας τὸ θεριστήριόν του καὶ κάθε ἄλλο οικιακὸν εργαλεῖον, δηλαδὴ τὴν ἀξίνην του, τὸ δρέπανόν του.
- A Βασ. 13,21 καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἐτοιμος τοῦ θερίζειν· τὰ δὲ σκεῦα ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα, καὶ τῆ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτή.
- A Βασ. 13,21 Ὁ θερισμὸς ἐπλησίαζεν, τα δε γεωργικὰ εργαλεῖα ἦσαν πανάκριβα. Τρεῖς σίκλους ἐστοίχιζε τὸ νύι καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ ἦτο δια τὴν ἀξίναν καὶ δια τὸ δρέπανον.
- A Βασ. 13,22 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχμάς καὶ οὐχ εὐρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν, καὶ εὐρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτοῦ.
- A Βασ. 13,22 Συνέβη ὁμως κατὰ τας ἡμέρας τοῦ πολέμου εἰς τὴν Μαχμάς μετὰ Φιλισταίων καὶ Ἰσραηλιτῶν νὰ μὴ εὐρίσκειται

ούτε δόρυ, ούτε ρομφαία εις τα χέρια του λαού, ο οποίος ήτο μαζί με τον Σαούλ και με τον Ιωνάθαν. Μονον ο Σαούλ και ο υιός του ο Ιωνάθαν είχαν όπλον.

A Βασ. 13,23

καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἄλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμάς.

A Βασ. 13,23

Και ἰδοὺ ὅτι ἓνα τμήμα του στρατοῦ των Φιλισταίων ἦλθε και ἐπροχώρησεν σε τοποθεσίαν, η οποία ευρίσκεται πέραν ἀπὸ την περιοχὴν Μαχμάς.

#### A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 14

A Βασ. 14,1

Καὶ γίνεται ἡ ἡμέρα καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαούλ τῷ παιδαριῷ τῷ αἶροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ· δεῦρο, καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσάβ τῶν ἄλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνω· καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε.

A Βασ. 14,1

Όταν ἐξημέρωσεν, ο Ιωνάθαν ο υιός του Σαούλ εἶπεν εἰς ἓνα νεαρὸν δούλον του, ο οποίος ἔφερε τον οπλισμὸν του· “ἔλα, ἀς περάσωμεν στο φυλάκιον των Φιλισταίων, που ευρίσκεται ἐκεῖ εἰς την ἄλλην πλευράν”. Δεν ἀνέφερε δε τίποτε στον πατέρα του δια το διάβημα αὐτό.

A Βασ. 14,2

καὶ Σαούλ ἐκάθητο ἐπ’ ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοάν τὴν ἐν Μαγδών, καὶ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες·

A Βασ. 14,2

Ο Σαούλ ευρίσκεται στο ἄκρον του υψώματος και ἐκάθητο κάτω ἀπὸ μίαν ροδιάν εἰς Μαγδών. Μαζὴ του ἦσαν ἑξακόσιοι περίπου ἄνδρες.

A Βασ. 14,3

καὶ Ἀχιά υἱὸς Ἀχιτῶβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβὴδ υἱοῦ Φινεές υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐν Σηλώμ αἵρων ἐφουδ. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν.

A Βασ. 14,3

Επίσης μαζὴ του ἦτο και ο ἀρχιερεὺς Ἀχιά, υἱὸς του Ἀχιτῶβ του ἀδελφοῦ του Ιωχαβήδ, ο οποίος ἦτο υἱὸς του Φινεές υἱοῦ του Ηλὶ. Ο Ἀχιά ἦτο ἀρχιερεὺς εἰς Σηλώμ φορῶν το ἀρχιερατικὸν ἐφουδ. Ούτε δε ο λαὸς ἐγνώριζε τίποτε δια το διάβημα αὐτό του Ιωνάθαν.

A Βασ. 14,4

καὶ ἀνὰ μέσον τῆς διαβάσεως, οὗ ἐζήτει Ἰωνάθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἄλλοφύλων, καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου, ὄνομα τῷ ἐνὶ Βασές και ὄνομα τῷ ἄλλω Σεννά·

A Βασ. 14,4

Απὸ το ἓνα μέρος και το ἄλλο της στενωποῦ, που ἠθελε να διαβῆ ο Ιωνάθαν δια να φθάσῃ ἐκεῖ ὅπου υπήρχον οἱ Φιλισταῖοι, ἦσαν δύο ἀπότομοι βράχοι, ο ἓνας εἰς την μίαν πλευράν και ο ἄλλος εἰς την ἄλλην. Το ὄνομα του ἐνός βράχου ἦτο Βασές, το δε ὄνομα του δευτέρου Σεννά.

A Βασ. 14,5

ἡ ὁδὸς ἢ μία ἀπὸ βορρᾶ ἐρχομένω Μαχμάς και ἡ ὁδὸς ἢ ἄλλη ἀπὸ νότου ἐρχομένω Γαβαέ.

A Βασ. 14,5

Δυο δε δρόμοι ὠδηγοῦσαν προς τους Φιλισταίους, ο ἓνας προς βορράν ἀπέναντι της Μαχμάς, ο δε ἄλλος δρόμος ἦτο προς νότον ἀπέναντι της Γαβαά.

A Βασ. 14,6

καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ· δεῦρο διαβῶμεν εἰς Μεσσάβ τῶν ἀπεριτμητῶν τούτων, εἴτι ποιῆσαι Κύριος ἡμῖν· ὅτι οὐκ ἔστι τῷ Κυρίῳ συνεχόμενον σῶζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις.

A Βασ. 14,6

Ο Ιωνάθαν εἶπεν στον νεαρὸν δούλον του, ο οποίος ἐκρατοῦσε τον οπλισμὸν του· “ἔλα, ἀς περάσωμεν το φυλάκιον των ἀπεριτμητῶν αὐτῶν. Πιθανόν ο Κυριος να μας βοηθήσῃ, διότι τίποτε δεν ἠμπορεῖ να ἐμποδίσῃ τον Κυριον στο να σώσῃ, δια πολλῶν η δι' ὀλίγων, κάποιον, που ευρίσκεται εἰς στενόχωρον θέσιν”.

A Βασ. 14,7

καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ· ποιεὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἡ καρδιά σου ἐκλίνη, ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδιά σου καρδιά μου.

A Βασ. 14,7

Ο νεαρὸς δούλος, ο φέρων το οπλισμὸν του Ιωνάθαν, εἶπεν εἰς αὐτόν· “κάμε ο,τι ποθεῖ ἡ καρδιά σου. Εγὼ ἰδοὺ, θα εἶμαι μαζί σου. Η καρδιά σου εἶναι καρδιά μου, το θέλημά σου θέλημά μου”.

A Βασ. 14,8

καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν· ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς αὐτούς·

A Βασ. 14,8

Ο Ιωνάθαν εἶπεν· “ἰδοὺ, ἡμεῖς μεταβαίνομεν προς τους Φιλισταίους, του ἀνδρας της προφυλακῆς. Θα παρουσιασθῶμεν ἑξαφνα ἐνώπιόν των.

A Βασ. 14,9

ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς· ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν, καὶ στησόμεθα ἐφ’ ἑαυτοῖς και οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ’ αὐτούς·

A Βασ. 14,9

Εὰν λοιπὸν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες μας εἴπουν· Σταθῆτε αὐτοῦ και θα σας δώσωμεν ἀπάντησιν δεν θα προχωρήσωμεν ἐναντίον των.

A Βασ. 14,10

ἐὰν τάδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς· ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν· τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον.

A Βασ. 14,10

Εὰν ὅμως μας εἴπουν· Ελάτε κοντά μου θα μεταβῶμεν τότε προς αὐτούς, διότι αὐτὸ σημαίνει ὅτι ο Κυριος τους παρέδωκεν εἰς τα χέρια μας. Αὐτὸ θα εἶναι το σημεῖον της νίκης μας”.

A Βασ. 14,11

καὶ εἰσῆλθον ἀμφοτέροι εἰς Μεσσάβ τῶν ἄλλοφύλων· καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι· ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν, οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ.

A Βασ. 14,11

Και οἱ δύο, ο Ιωνάθαν και ο δούλος του, ἐνεφανίσθησα στο φυλάκιον των Φιλισταίων. Οἱ ἄνδρε του φυλακίου

- εκείνου είπαν μεταξύ των· “ιδού, οι Εβραίοι βγαίνουν από τας τρώγλας όπου είχαν κρυφθή”.
- A Βασ. 14,12 και ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσάβ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἴρωντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν· ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα. καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἴρωντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ.
- A Βασ. 14,12 Ὡμίλησαν δε οἱ ἄνδρες του φυλακίου προς τον Ιωνάθαν και προς τον υπηρέτην, που εἶχε τον πολεμικὸν οπλισμὸν του Ιωνάθαν, και τους είπαν· “ανεβήτε προς ημᾶς και ἔχομεν να σας ανακοινώσωμεν κάτι”. Εἶπε τότε ο Ιωνάθαν προς αὐτόν, που ἔφερε τον οπλισμὸν του· “ανέβα υστερα από εμέ, διότι ο Κυριος ἔχει παραδώσει αὐτοὺς εἰς τα χέρια ημῶν των Ισραηλιτῶν”.
- A Βασ. 14,13 καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ.
- A Βασ. 14,13 Ὁ Ιωνάθαν ανερριχήθη με τα χέρια και με τα πόδια και μαζή του, ἔπειτα από αὐτόν, ακολουθοῦσε και ο νεαρός δούλος του, που ἔφερε τον οπλισμὸν του. Ὁ Φιλισταῖοι εἶδον ἐνώπιόν των τον Ιωνάθαν. Ὁ Ιωνάθαν ὠρμησε τότε και ἐφόνευσεν αὐτοὺς. Πισω από αὐτόν ο δούλος που ἔφερε τον οπλισμὸν του, ἔδιδεν εἰς τον Ιωνάθαν ἀκόντια και λίθους, δια να κτυπά τους Φιλισταίους.
- A Βασ. 14,14 καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη, ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσιν ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου.
- A Βασ. 14,14 Ἡ αφνιδιαστικὴ αὐτὴ και ορμητικὴ ἐπιθεσις του Ιωνάθαν και του δούλου, που ἔφερε τον οπλισμὸν του, ἐναντίον των Φιλισταίων τούτων, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τον θάνατον εἴκοσι ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν με ἀκόντιον, με πετροβολισμοὺς και με χαλίκια ἀκόμα της υπαίθρου.
- A Βασ. 14,15 καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσσάβ καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν· καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ Κυρίου.
- A Βασ. 14,15 Συγχυσις και πανικός ἐπεκράτησεν στο στρατόπεδον των Φιλισταίων εἰς την ὑπαιθρον και εἰς ὅλον τον λαόν του φυλακίου. Και αὐτό το κύριον σῶμα του στρατοῦ των Φιλισταίων κατελήφθη ἀπὸ τρόμον και δεν ἤθελαν να κάμουν τίποτε εἰς ἀπόκρουσιν της ἐπιθέσεως. Εἰσεῖσθη ἡ γη και τρόμος παρὰ Κυρίου κατέλαβεν ὅλους.
- A Βασ. 14,16 καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν Γαβαὰ Βενιαμὶν καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
- A Βασ. 14,16 Οἱ σκοποὶ του Σαοὺλ, που ἦσαν ἐκ Γαβαὰ της φυλῆς Βενιαμὶν, παρετήρησαν με ἐκπληξιν ὅτι το στρατόπεδον των Φιλισταίων εἶχε περιέλθει εἰς μεγάλην ταραχὴν και σύγχυσιν, οἱ δε στρατιῶται ἐπγαινοήρχοντο ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ.
- A Βασ. 14,17 καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ’ αὐτοῦ· ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν· καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ εὐρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.
- A Βασ. 14,17 Εἶπε τότε ο Σαοὺλ στους ἀνθρώπους, τους στρατιῶτας που τον περιέβαλλαν· “ἐξετάσατε, λοιπόν, και ἐξακριβώσατε ποιὸς ἔχει φύγει ἀπὸ ημᾶς”. Εἰήτησαν, και αἴφνης εἶδον ὅτι δεν εὐρίσκετο ο Ιωνάθαν μαζή των και ο φέρων τον οπλισμὸν νεαρός δούλος του.
- A Βασ. 14,18 καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ Ἀχιᾶ· προσάγαγε τὸ ἐφοῦδ· ὅτι αὐτὸς ἦρε τὸ ἐφοῦδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραὴλ.
- A Βασ. 14,18 Ὁ Σαοὺλ εἶπεν στον Αχιᾶ· “φέρε ἐδῶ το ἐφοῦδ και ρώτησε τον Θεόν, τι πρέπει να κάμωμεν”. Αὐτός, ο Αχιᾶ, ὡς ἀρχιερεὺς που ἦτο, ἐφοροῦσε κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην ἐνώπιον των Ισραηλιτῶν το ιερατικὸν ἄμφιον, το ἐφοῦδ.
- A Βασ. 14,19 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορευέτο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε· καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα· συνάγαγε τὰς χεῖράς σου.
- A Βασ. 14,19 Καθ’ ὃν χρόνον ὠμιλοῦσεν ο Σαοὺλ προς τον ἀρχιερέα τον Αχιᾶ, ο θόρυβος και ἡ οχλοβοή, που προήρχετο ἀπὸ το πανικοβληθέν στρατόπεδον των Φιλισταίων, ολοένα και ἐμεγάλωνεν. Ὁ Σαοὺλ εἶπε τότε προς τον ἀρχιερέα Αχιᾶ· “ἀπόσυρε τα χέρια σου και παύσε να ἐρωτᾷς τον Θεόν”.
- A Βασ. 14,20 καὶ ἀνέβη Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.
- A Βασ. 14,20 Ἐπειτα ο ἴδιος ο Σαοὺλ και ὅλος ο στρατός, που ἦτο μαζή του, ἐπροχώρησαν και ἐφθασαν στο στρατόπεδον των Φιλισταίων εἰς την πεδιάδα της μάχης. Και ἰδοὺ, εἶδον ὅτι ἡ ρομφαία του ἐνός Φιλισταίου ἐστρέφετο φονικὴ κατὰ του ἄλλου και ἔτσι ἐπικρατοῦσε μεταξύ των πολὺ μεγάλη σύγχυσις.
- A Βασ. 14,21 καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν.
- A Βασ. 14,21 Οἱ δε δούλοι των Φιλισταίων, οἱ Εβραῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον λιποτακτῆσει προηγουμένως στο στρατόπεδον των Φιλισταίων, ἐπέστρεψαν προς τους ὁμοεθνεῖς των τους Ισραηλίτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζή με τον Σαοὺλ και με τον Ιωνάθαν.
- A Βασ. 14,22 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον.



- A Βασ. 14,22 Όλοι δε οι Ισραηλίται, οι οποίοι εκρύπτοντο εις την ορεινήν περιοχὴν της φυλῆς Εφραΐμ, ὅταν πληροφορήθησαν ὅτι οἱ Φιλισταῖοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἐσπευσαν καὶ ἠνώθησαν με τοὺς ἄλλους Ισραηλίτας καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν Φιλισταίων.
- A Βασ. 14,23 καὶ ἔσωσε Κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ πόλεμος διήλθε τὴν Βαμῶθ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν· καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ.
- A Βασ. 14,23 Ἐτσι ὁ Κύριος ἔσωσε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους. Ἡ μάχη ὁμῶς ἐσυνεχίζετο καὶ ἐφθασε μέχρι τῆς Βαμῶθ. Ὁλος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός, ὁ ὁποῖος ἦτο μαζὴ με τὸν Σαοὺλ, ἀνήρχετο τώρα εἰς δέκα χιλιάδες ἀνδρας. Ὁ δε πόλεμος εἶχεν ἐπεκταθῆ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς ορεινῆς περιοχῆς τῆς φυλῆς Εφραΐμ.
- A Βασ. 14,24 καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων· ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρὸν μου· καὶ οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου. καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα.
- A Βασ. 14,24 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς καταδιώξεως τῶν Φιλισταίων ὁ Σαοὺλ διέπραξε μίαν μεγάλην ἀπερισκεψίαν, διότι ὠρκίσε τὸν λαὸν τοῦ εἰπῶν· “κατηραμένος θα εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, πού θά φάγῃ κάτι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἕως τῆς ἐσπέρας. Διότι θέλω νὰ ἐξοντώσω τοὺς ἐχθροὺς μου τοὺς Φιλισταίους”. Κανεῖς πράγματι ἀπὸ τὸν λαὸν δὲν ἔφαγε τίποτε. Ὁλοι ἐνήστευσαν.
- A Βασ. 14,25 καὶ Ἰάαλ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ,
- A Βασ. 14,25 Εἰς τὸ δάσος τῆς Ἰάαλ υπήρχε μελισσῶν εἰς μίαν ανοικτὴν περιοχὴν.
- A Βασ. 14,26 καὶ εἰσῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον Κυρίου.
- A Βασ. 14,26 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς διήλθε δια τοῦ μελισσῶνος αὐτοῦ καὶ ἐπροχωροῦσε συζητῶν. Κανεῖς ὁμῶς δὲν ἐτόλμησε νὰ φέρῃ με τὸ χεῖρι τοῦ στο στόμα τοῦ τροφῆν καὶ νὰ φάγῃ κάτι, διότι ὅλοι ἐφοβήθησαν τὸ τάξιμον πού εἶχε κάμει ὁ Σαοὺλ στὸν Κύριον.
- A Βασ. 14,27 καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὄρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν· καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβαψεν αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
- A Βασ. 14,27 Ὁ Ἰωνάθαν ὁμῶς δὲν εἶχεν ἀκούσει τὸν πατέρα του, ὅταν ἐνόρκως ἐδέσμευε τὸν λαὸν νὰ μὴ φάγῃ τίποτε ἕως τῆς ἐσπέρας. Δι' αὐτὸ ἀπλώσε τὴν ράβδον, πού ἐκρατοῦσε εἰς τὸ χεῖρι του, καὶ ἐβύθισε τὸ ἄκρον αὐτῆς εἰς κηρήθραν. Ἐστρεψε κατόπιν τὸ ἄκρον τῆς ράβδου του, πού κρατοῦσε στὸ χεῖρι του, τὸ ἔφερε στο στόμα του καὶ ἔφαγε τὸ μέλι πού εἶχε κολλήσει εἰς αὐτήν. Ἐτσι οἱ ὀφθαλμοὶ του με τὴν ἐλαχίστην αὐτὴν τροφὴν ἐζωήρευσαν.
- A Βασ. 14,28 καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν· ὀρκίσας ὠρκίσε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου λέγων· ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον, καὶ ἐξελύθη ὁ λαός.
- A Βασ. 14,28 Ἐνας δε ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν στὸν Ἰωνάθαν· “ὁ πατήρ σου ἐδέσμευσε με ὄρκον τὸν λαὸν καὶ εἶπε· Καταράμενος ὁ ἄνθρωπος, πού θά φάγῃ σήμερον ὁποιαδήποτε τροφὴν”. Ἐτσι δε ὁ λαὸς εἶχεν ἐξαντληθῆ ἀπὸ τὴν πείναν.
- A Βασ. 14,29 καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ εἶπεν· ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν· ἰδὲ δὴ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ὅτι ἐγευσάμην βραχὺ τι τοῦ μέλιτος τούτου·
- A Βασ. 14,29 Ὅταν ὁ Ἰωνάθαν ἔμαθε τὸν ὄρκον τοῦ πατρὸς του, εἶπεν· “ὁ πατέρας μου ἐβλάψε τὸν λαόν. Κυττάξτε ὅτι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐζωήρευσε με τὸ ολίγον μέλι τοῦ ὁποῖον ἐγεύθην.
- A Βασ. 14,30 ἀλλ' ὅτι εἰ ἔφαγεν ἕσθων σήμερον ὁ λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὧν εὔρεν, ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἢ πληγὴ ἢ ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις.
- A Βασ. 14,30 Ἐάν ὁ λαὸς ἐτρώγε σήμερον ἀπὸ τὴν πολεμικὴν λείαν, ἀπὸ τὰ λάφυρα πού περιήλθον εἰς τὰ χεῖρια του, θά ἐνισχύετο καὶ ἡ θραύσις κατὰ τῶν Φιλισταίων θά ἦτο πολὺ μεγαλύτερα”.
- A Βασ. 14,31 καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων ἐν Μαχμάς, καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα.
- A Βασ. 14,31 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐκτύπησε τὸ τμήμα τῶν Φιλισταίων, πού εὐρίσκετο εἰς Μαχμάς, ἀλλὰ ἐκοπίασε πολὺ καὶ περιέπεσεν εἰς μεγάλην ἐξάντλησιν λόγῳ τῆς πείνης.
- A Βασ. 14,32 καὶ ἐκλήθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα, καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι.
- A Βασ. 14,32 Μετὰ τὸ πέρασ τῆς νηστείας, ὁ λαὸς προσεκλήθη εἰς τὰ λάφυρα τῶν Φιλισταίων νὰ λάβῃ καὶ νὰ φάγῃ. Ἐλαβαν λοιπὸν πρόβατα, βόδια, μοσχάρια, τὰ ὁποῖα ἔσφαζαν κάτω στο χῶμα καὶ ἔφαγαν τὸ κρέας πρὶν ἀκόμη στραγγίσῃ τὸ αἷμα.
- A Βασ. 14,33 καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ λέγοντες· ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ Κυρίῳ φαγὼν σὺν τῷ αἵματι. καὶ εἶπε Σαοὺλ ἐκ Γεθθαίμ· κυλίσσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν.
- A Βασ. 14,33 Ἐγνωστοποιήθη στὸν Σαοὺλ τούτο, ὅτι δηλαδὴ ὁ λαὸς ἡμάρτησεν ἀπέναντι τοῦ Κυρίου, διότι ἔφαγε κρέας μαζὴ

- με το αίμα, πράγμα το οποίον απηγόρευεν ο Θεός. Ο Σαούλ ο οποίος ευρίσκετο εις Γεθθαίμ, είπε· “κυλίσατέ μου και φέρετε εδώ ένα μεγάλον λίθον.
- A Βασ. 14,34 και είπε Σαούλ· διασπάρητε έν τῷ λαῷ και είπατε αύτοῖς προσαγαγεῖν ένταῦθα ἕκαστος τόν μόσχον αύτου και ἕκαστος τὸ πρόβατον αύτου, και σφαζέτω επί τούτου, και οὐ μή άμάρτητε τῷ Κυρίῳ τοῦ ἑσθίειν σύν τῷ αἵματι· και προσήγεν ὁ λαός ἕκαστος τὸ έν τῇ χειρὶ αύτου και ἔσφαζον ἐκεῖ.
- A Βασ. 14,34 Είλεν ακόμη Σαούλ· “διασκορπισθήτε ανάμεσα εις ὅλον τον λαόν και είπατε στους ανθρώπους να φέρη ο καθένας από αυτούς εδώ το μοσχάρι του, το πρόβατόν του και ας σφάξουν αυτά εις το μέρος τούτο. Ετσι, δεν θα αμαρτήσετε τρώγοντες τας σάρκας μαζί με το αίμα”. Πράγματι ο καθένας εκ του λαού ἔφερε το ζῶον, που ήτο εις την κατοχήν του, το ἔσφαζεν ἐκεῖ και το αίμα εχύνετο κοντά στον λίθον, που επείχε θέσιν θυσιαστηρίου.
- A Βασ. 14,35 και ἠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαούλ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· τούτο ἤρξατο Σαούλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.
- A Βασ. 14,35 Ετσι ο Σαούλ οἰκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον προς τιμὴν του Κυρίου. Αυτό δε ήτο το πρώτον θυσιαστήριον, το οποίον οἰκοδόμησεν ο Σαούλ προς τιμὴν του Κυρίου.
- A Βασ. 14,36 Και είπε Σαούλ· καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἄλλοφύλων τήν νύκτα και διαρπάσωμεν έν αύτοῖς ἕως διαφάυση ἡμέρα, και μή ὑπολειπωμεν έν αύτοῖς ἄνδρα. και είπαν· πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ. και είπεν ὁ ἱερεὺς· προσέλθωμεν ένταῦθα πρὸς τὸν Θεόν.
- A Βασ. 14,36 Είπε τότε ο Σαούλ στον λαόν του· “ας καταβῶμεν και να συνεχίσωμεν την καταδίωξιν των Φιλισταίων κατά την νύκτα. Ας λεηλατήσωμεν αυτούς, ἕως ὅτου εξημερώσῃ, και ας μη αφήσωμεν κανένα από αυτούς να ζήσῃ”. Οι Ισραηλίται απήντησαν· “ο,τι σου φαίνεται καλόν, αυτό και κάμε”. Ο δε αρχιερεὺς Αχιά επρότεινεν· “ας πλησιάσωμεν και ας ερωτήσωμεν δια τούτο τον Θεόν”.
- A Βασ. 14,37 και ἐπηρώτησε Σαούλ τὸν Θεόν· εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἄλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αύτους εις χεῖρας Ἰσραήλ; και οὐκ ἀπεκρίθη αύτῷ έν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνην.
- A Βασ. 14,37 Ο Σαούλ ηρώτησε τον Θεόν· “να καταβῶ και να συνεχίσω την καταδίωξιν των Φιλισταίων; Θα παραδώσῃς αυτούς εις τα χέρια ημών των Ισραηλιτών;» Ο Θεός δεν του απήντησε κατά την ημέραν ἐκείνην.
- A Βασ. 14,38 και είπε Σαούλ· προσαγάγετε ένταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραήλ και γνῶτε και ἴδετε έν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον·
- A Βασ. 14,38 Ο Σαούλ ἔδωσεν εντολήν και είπε· “φέρετε εδώ ὅλους τους αρχηγούς του λαού. Εξετάσατε και μάθετε, ποίος διέπραξε την αμαρτίαν αὕτην σήμερον.
- A Βασ. 14,39 ὅτι ζῆ Κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραήλ, ὅτι ἐὰν ἀποκριθῆ κατά Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ ἀποθανεῖται. και οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντός τοῦ λαοῦ.
- A Βασ. 14,39 Διότι, ορκίζομαι στον ζῶντα Κυριον, ο οποίος ἔσωσε τον ισραηλιτικόν λαόν, ὅτι και αν ακόμη η απάντησις είναι εναντίον του υἱοῦ μου του Ιωνάθαν, θα καταδικασθῆ και αὐτός εις θάνατον”. Κανείς ὁμως από τον λαόν δεν απήντησεν εις την ἔνορκον αὕτην ἐκκλησίαν του Σαούλ.
- A Βασ. 14,40 και είπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραήλ· ὑμεῖς ἔσεσθε εις δουλείαν, και ἐγὼ και Ἰωνάθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εις δουλείαν. και είπεν ὁ λαός πρὸς Σαούλ· τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποιεῖ.
- A Βασ. 14,40 Ο Σαούλ είπε τότε στους σιωπῶντας Ισραηλίτας· “σεῖς με την σιωπήν σας, που δεν αποκαλύπτετε τον ἔνοχον, οδηγείτε τον εαυτόν σας εις υποδούλωσιν. Μαζή δέ με σας θα γίνωμεν δούλοι των Φιλισταίων και ἐγὼ και ο Ιωνάθαν”. Ο λαός τότε απήντησε· “κάμε ο,τι θέλεις”.
- A Βασ. 14,41 και είπε Σαούλ· Κύριε ὁ Θεός Ἰσραήλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον; εἰ έν ἐμοὶ ἢ έν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία; Κύριε ὁ Θεός Ἰσραήλ δὸς δῆλους· και ἐὰν τάδε εἴπῃς, έν τῷ λαῷ σου Ἰσραήλ, δὸς δὴ ὁσιότητα. και κληροῦται Ἰωνάθαν και Σαούλ, και ὁ λαός ἐξῆλθε.
- A Βασ. 14,41 Είπε τότε ο Σαούλ προς τον Θεόν· “Κυριε, Θεέ του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ, διατί δεν απήντησες εις ἐμὲ τον δούλον σου σήμερον, που σε ηρώτησα; Εὰν η παράβασις ἐγένεν από ἐμὲ η από τον Ιωνάθαν, ὦ Κυριε, Θεέ του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ, φανέρωσε τούτο με την δήλωσίν που υπάρχει στο αρχιερατικόν εφοῦδ. Εὰν ὁμως η ενοχή βαρύνῃ τον λαόν, φανέρωσον τούτο με την ἀλήθειαν που υπάρχει στο εφοῦδ”. Εγινε κλῆρος και ο κλῆρος ἔπεσε και ὠρίσεν ως ἐνόχους τον Ιωνάθαν και τον Σαούλ. Ο λαός απηλλάγη από κάθε ευθύνην.
- A Βασ. 14,42 και είπε Σαούλ· βάλετε ἀνά μέσον ἐμοῦ και ἀνά μέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου· ὃν ἂν κατακληρώσῃται Κύριος, ἀποθανέτω. και είπεν ὁ λαός πρὸς Σαούλ· οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τούτο. και κατεκράτησε Σαούλ τοῦ λαοῦ, και βάλλουσιν ἀνά μέσον αύτου και ἀνά μέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αύτου, και κατακληροῦται Ἰωνάθαν.
- A Βασ. 14,42 Είπε τότε ο Σαούλ· “βάλτε κλήρους δι' ἐμὲ και δια τον υἱόν μου τον Ιωνάθαν. Εκείνος δέ, τον οποίον δια του κλήρου θα δειξῆ ο Κυριος, θα καταδικασθῆ εις θάνατον”. Ο λαός απήντησε· “δεν ἡμπορεῖ να γίνῃ κάτι τέτοιο”. Αλλά, η γνώμη του Σαούλ επεκράτησεν. Εγινε κλῆρωσις μεταξύ αυτου και του υἱοῦ του του Ιωνάθαν, ο δε κλῆρος ἔδειξεν ως ἔνοχον τον Ιωνάθαν.
- A Βασ. 14,43 και είπε Σαούλ πρὸς Ἰωνάθαν· ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας. και ἀπήγγειλεν αύτῷ Ἰωνάθαν και είπε·

- γευόμενος έγευσάμην έν άκρω τῷ σκήπτρω τῷ έν τῇ χειρί μου βραχὺ μέλι, καί ίδου έγώ άποθνήσκω.  
 Α Βασ. 14,43 Ο Σαούλ ηρώτησε τον Ιωνάθαν· “πές μου, τι έκαμες;” Ο Ιωνάθαν ανέφερεν εις αυτόν και ειπεν· “με το άκρον της ράβδου μου, που ευρίσκετο εις τα χέρια μου, επήρα και εγεύθην ολίγον μέλι. Και να, τώρα εγώ δια τούτο καταδικάζομαι εις θάνατον”.
- Α Βασ. 14,44 καί ειπεν αύτῷ Σαούλ· τάδε ποιήσαι μοι ό Θεός και τάδε προσθει, όπι θανάτῳ άποθανῆ σήμερον.  
 Α Βασ. 14,44 Ο Σαούλ ειπεν εις αυτόν· “ιανδήποτε τιμωρίαν και αν θέλη ας μου επιβάλη ο Κυριος, και την άκομη βαρυτέραν ας προσθήση, εάν δεν καταδικασθής σήμερον εις θάνατον”.
- Α Βασ. 14,45 καί ειπεν ό λαός πρὸς Σαούλ· εί σήμερον θανατωθήσεται ό ποιήσας τήν σωτηρίαν τήν μεγάλην ταύτην έν Ἰσραήλ; ζῆ Κύριος, εί πεσεῖται τριχὸς τῆς κεφαλῆς αύτοῦ επί τήν γῆν· ότι ό λαός τουῦ Θεοῦ έποίησε τήν ήμέραν ταύτην. και προσηύξατο ό λαός περι Ἰωνάθαν έν τῇ ήμέρᾳ εκείνη, και ούκ άπέθανε.  
 Α Βασ. 14,45 Ο ισραηλιτικός όμως λαός ειπεν στον Σαούλ· “θα θανατωθῆ λοιπόν ο Ιωνάθαν σήμερον, αυτός ο οποίος υπήρξεν ο αίτιος της μεγάλης νίκης των Ισραηλιτών; Ο Κυριος ζη και δεν θα πέση ούτε τρίχα από την κεφαλήν του Ιωνάθαν”. Ο λαός του Θεού, ο οποίος επέτυχε την νίκην εκείνην, αυτός προσευχήθη υπέρ του Ιωνάθαν κατά την ημέραν εκείνην και έτσι δεν κατεδικάσθη αυτός εις θάνατον.
- Α Βασ. 14,46 καί άνέβη Σαούλ από όπισθεν τῶν άλλοφύλων, και οι άλλόφυλοι άπήλθον εις τόν τόπον αύτῶν.  
 Α Βασ. 14,46 Ο Σαούλ συνέχισε την καταδίωξιν των Φιλισταίων εις Γαβαά, οι δε Φιλισταίοι πανικόβλητοι επανήλθον εις την χώραν των.
- Α Βασ. 14,47 Καί Σαούλ κατακληροῦται έργον επί Ἰσραήλ. και έπολέμει κύκλῳ πάντας τούς έχθρούς αύτοῦ, εις τόν Μωάβ και εις τούς υίους Ἄμμών και εις τούς υίους Ἐδώμ και εις τόν Βαιθεώρ και εις βασιλέα Σουβά και εις τούς άλλοφύλους· οἷ αν έστράφη, έσώζετο.  
 Α Βασ. 14,47 Ο Σαούλ ειχε λάβει με θειον κλήρον την βασιλικήν εξουσίαν επί του Ισραηλιτικού λαού και επολέμησε τους γύρω εχθρούς του, δηλαδή τους Μωαβίτας, τους Αμμωνίτας, τους Ιδουμαίους, τους κατοικούντας Βαιθεώρ, τον βασιλέα Σουβά και τους Φιλισταίους. Οπουδήποτε δε και αν έστρεφε τας πολεμικάς του επιχειρήσεις, ενικούσε.
- Α Βασ. 14,48 καί έποίησε δύναμιν και έπάταξε τόν Ἄμαλήκ και έξείλατο τόν Ἰσραήλ έκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αύτόν.  
 Α Βασ. 14,48 Συνεκέντρωσε δε πολύν στρατόν και επολέμησε τους Αμαληκίτας, τους ενίκησε και έτσι απήλλαξε τον ισραηλιτικόν λαόν από τα χέρια των εχθρών των, κάτω από την εξουσίαν των οποίων ευρίσκοντο και συνεχώς ελεηλατούντο.
- Α Βασ. 14,49 καί ήσαν οι υιοί Σαούλ Ἰωνάθαν και Ἰεσσιού και Μελχισά· και όνόματα τῶν δύο θυγατέρων αύτοῦ, όνομα τῆ πρωτοτόκῳ Μερόβ, και όνομα τῆ δευτέρῳ Μελχόλ·  
 Α Βασ. 14,49 Οι υιοί του Σαούλ ήσαν· Ο Ιωνάθαν, ο Ιεσσιού και ο Μελχισά. Αι δε δύο θυγατέρες του ωνομάζοντο, η μεν πρωτοτόκος ωνομάζετο Μερόβ, η δε δευτερότοκος ωνομάζετο Μελχόλ.
- Α Βασ. 14,50 καί όνομα τῆ γυναικί αύτοῦ Ἄχινοόμ θυγάτηρ Ἀχιμάας. και όνομα τῷ άρχιστρατήγῳ αύτοῦ Ἄβεννήρ, υιὸς Νήρ, υιοῦ οίκείου Σαούλ·  
 Α Βασ. 14,50 Η σύζυγος του Σαούλ ωνομάζετο Αχινοόμ, ήτο δε θυγάτηρ του Αχιμάας. Ο αρχιστρατήγός του ωνομάζετο Αβεννήρ και ήτο υιός του Νηρ, υιού του θείου του Σαούλ.
- Α Βασ. 14,51 καί Κίς πατήρ Σαούλ και Νήρ πατήρ Ἄβεννήρ υιὸς Ἰαμίν υιοῦ Ἀβιήλ.  
 Α Βασ. 14,51 Ο πατήρ του Σαούλ ωνομάζετο Κίς. Ο δε πατήρ του Αβεννήρ ωνομάζετο Νηρ, ήτο δε υιός του Ιαμίν, ο οποίος πάλιν ήτο υιός του Αβιήλ.
- Α Βασ. 14,52 καί ήν ό πόλεμος κραταιὸς επί τούς άλλοφύλους πάσας τὰς ήμέρας Σαούλ. και ίδὼν Σαούλ πάντα άνδρα δυνατὸν και πάντα άνδρα υιὸν δυνάμεως και συνήγαγεν αύτούς πρὸς αύτόν.  
 Α Βασ. 14,52 Καθ' όλον το διάστημα της ζωής του Σαούλ ο πόλεμος των Ισραηλιτών εναντίον των Φιλισταίων υπήρξεν έντονος. Ο Σαούλ, όταν έβλεπε άνδρα δυνατόν και ικανόν, τον προσελάμβανεν εις την υπηρεσίαν του.

## Α ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 15

- Α Βασ. 15,1 Καί ειπε Σαμουήλ πρὸς Σαούλ· έμέ απέστειλε Κύριος χρισάι σε εις βασιλέα επί Ἰσραήλ, και νῦν άκουε τῆς φωνῆς Κυρίου·  
 Α Βασ. 15,1 Ο Σαμουήλ ειπεν στον Σαούλ· “εμέ έστειλεν ο Θεός να σε χρισω βασιλέα του Ισραηλιτικού λαού. Ακουσε λοιπόν τώρα την εντολήν του Κυρίου.
- Α Βασ. 15,2 τάδε ειπε Κύριος Σαβαώθ· νῦν έκδικήσω ἃ έποίησεν Ἄμαλήκ τῷ Ἰσραήλ, ως άπήντησεν αύτῷ έν τῇ όδῳ άναβαινοντος αύτοῦ έξ Αίγύπτου·  
 Α Βασ. 15,2 Αυτά διατάσσει Κυριος ο παντοκράτωρ· Τωρα εγώ θα τιμωρήσω τους Αμαλικίτας δι' όσα εκείνοι έπραξαν εναντίον των Ισραηλιτών, όταν τους συνήνησαν καθ' οδόν, καθώς ανέβαιναν από την Αίγυπτον.

- A Βασ. 15,3 και νῦν πορεύου καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαλήκ καὶ Ἰερίμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτὸν καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσῃ ἀπ’ αὐτοῦ καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου.
- A Βασ. 15,3 Πηγαίνει λοιπὸν τώρα να κυτπήσῃ τους Αμαληκίτας και αναθεμάτισε αὐτοὺς και ὅλα τα υπάρχοντά των. Δεν θα λυπηθῆς κανένα, ἀλλὰ θα ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς, θα αναθεματίσῃ αὐτοὺς και τα υπάρχοντά των. Κανένα ἀπὸ αὐτοὺς δεν θα λυπηθῆς ἀλλὰ θα φονεύσῃ ὅλους, ἀπὸ ἀνδρα ἕως γυναίκα, ἀπὸ νήπιον μέχρι και θηλάζον, ἀπὸ μοσχάρι μέχρι προβάτον, ἀπὸ καμήλαν μέχρι ὄνον”.
- A Βασ. 15,4 καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ τῷ λαῷ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν Ἰουδαὶν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων.
- A Βασ. 15,4 Ο Σαοὺλ ἔκαμε αὐτὰ γνωστὰ εἰς ὅλον τον λαὸν και ὠρίσεν ὡς συγκέντρωσιν του στρατοῦ τα Γαλγαλα. Εκεί ἐπεθεώρησε και ηῤῥίθησεν ο Σαοὺλ τον στρατὸν του, ο ὁποῖος εὐρέθη ἀπὸ μεν τας ἄλλας φυλάς ὅτι ἀνήρχετο εἰς τετρακοσίας χιλιάδας πεζῶν, ἀπὸ δε την φυλὴν του Ἰουδα εἰς τριάκοντα χιλιάδας πεζοῦς.
- A Βασ. 15,5 καὶ ἦλθε Σαοὺλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαλήκ καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ.
- A Βασ. 15,5 Ο Σαοὺλ με τον στρατὸν αὐτὸν ἐπροχώρησεν ἕως εἰς τας πόλεις των Αμαληκίτων και ἐστήσεν ἐνέδρας εἰς κάποιον ξηροπόταμον.
- A Βασ. 15,6 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Κιναῖον· ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε μετ’ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου· καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλήκ.
- A Βασ. 15,6 Ο Σαοὺλ, πρὶν ἐπιχειρήσῃ τι κατὰ των Αμαληκίτων, εἶπεν στους Κιναῖους ἀπογόνους του πενθεροῦ του Μωϋσέως· “φύγετε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου των Αμαληκίτων, δια να μη συμπεριλάβῃ και σας ἡ τιμωρία, που θα ἐπιπέσῃ ἐναντίον ἐκείνων, πράγμα που δεν ἐπιθυμῶ, διότι οἱ πρόγονοί σας ἐβοήθησαν τους Ἰσραηλίτας, ὅταν ἀνέβαιναν ἀπὸ την Αἴγυπτον”. Οἱ Κιναῖοι πράγματι ἀπεμακρύνθησαν ἐκ μέσου των Αμαληκίτων.
- A Βασ. 15,7 καὶ ἐπάταξε Σαοὺλ τὸν Ἀμαλήκ ἀπὸ Εὐϊλάτ ἕως Σοῦρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου.
- A Βασ. 15,7 Κατόπιν ο Σαοὺλ ἐπετέθη και κατενίκησε τους Αμαληκίτας ἀπὸ την Εὐϊλάτ ἕως την Σοῦρ ἀνατολικά ἀπὸ την Αἴγυπτον.
- A Βασ. 15,8 καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ ζῶντα καὶ πάντα τὸν λαὸν καὶ Ἰερίμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας.
- A Βασ. 15,8 Συνέλαβε δε αἰχμάλωτον τον Ἀγὰγ τον βασιλέα των Αμαληκίτων, τον ὁποῖον και ἐκράτησεν εἰς την ζωὴν, ἐνῶ ὅλον τον ἄλλον λαὸν των Αμαληκίτων κατὰ τον ἀναθεματισμὸν τον ἐπέρασεν ἐν στόματι μαχαίρας.
- A Βασ. 15,9 καὶ περιποιήσατο Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτὰ· καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλόθρευσαν.
- A Βασ. 15,9 Ο Σαοὺλ και ο Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐλυπήθησαν και δεν ἐφόνευσαν τον Ἀγὰγ, τον ἐκράτησαν ζῶντα. Και δεν κατέστρεψαν τα ἐκλεκτὰ ἀπὸ τα πρόβατά του, ἀπὸ τα βόδια του, ἀπὸ τα φαγητὰ του, τους ἀμπελώνας του και γενικῶς ὅλα ἐκεῖνα τα ἐκλεκτὰ ἀγαθὰ που εἶχε. Δεν ἠθέλησαν να τα καταστρέψουν, ὅπως ο Θεὸς τους εἶχε διατάξει, ἀλλὰ κατέστρεψαν κάθε τι μηδαμινὸν και εὐτελές.
- A Βασ. 15,10 Καὶ ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Σαμουὴλ λέγων·
- A Βασ. 15,10 Ο Κυριος εἶπε τότε πρὸς τον Σαμουὴλ τα εἰρησῶ·
- A Βασ. 15,11 παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθὲν μου καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε. καὶ ἠθύμησε Σαμουὴλ καὶ ἐβόησε πρὸς Κύριον ὅλην τὴν νύκτα.
- A Βασ. 15,11 “μετεμεληθην διότι κατέστησα τον Σαοὺλ βασιλέα, ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τον δρόμον μου και δεν ἐτήρησε τας ἐντολάς μου”. Ο Σαμουὴλ ὅταν ἤκουσεν αὐτὰ, περιέπεσεν εἰς μεγάλην λύπην και με θερμὴν προσευχὴν ὅλην την νύκτα ἐβόησε πρὸς τον Κυριον.
- A Βασ. 15,12 καὶ ὤρθρισε Σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τὸ πρωῖ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες· ἦκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἄρμα. καὶ κατέβη εἰς Γάλγαλα πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερον ὀλοκαύτωσιν τῷ Κυρίῳ τὰ πρῶτα τῶν σκύλων, ὧν ἦνεγκεν ἐξ Ἀμαλήκ.
- A Βασ. 15,12 Ἐσηκώθη δε λιαν πρωῖ και ἐπορεύθη, δια να συναντήσῃ τους Ἰσραηλίτας. Ἐγνωστοποιήθη στον Σαοὺλ το γεγονός και του εἶπαν· “εἶχε ἔλθει ο Σαμουὴλ στο Κάρμηλον ὄρος”. Εκεί ο Σαοὺλ εἶχεν ἀνεγείρει τρόπαιον. Ο Σαμουὴλ ἰδὼν το τρόπαιον αὐτοῦ ἠλλάξε κατεύθυνσιν του ἁρματοῦ του. Κατέβη εἰς τα Γαλγαλα πρὸς τον Σαοὺλ. Και ἰδοὺ εἶδεν αὐτὸν να προσφέρῃ θυσίαν ὀλοκαυτώματος πρὸς τον Κυριον τα ἐκλεκτότερα ἀπὸ τα λάφυρα, που εἶχε πάρει κατὰ τον πόλεμον ἐναντίον των Αμαληκίτων.
- A Βασ. 15,13 καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ· εὐλογητὸς σὺ τῷ Κυρίῳ· ἔστησα πάντα, ὅσα ἐλάλησε Κύριος.
- A Βασ. 15,13 Ο Σαμουὴλ ἦλθε πρὸς τον Σαοὺλ, ο δε Σαοὺλ τον ἐχαιρέτησεν εἰρηνικῶς και εἶπε πρὸς αὐτὸν· “εὐλογημένος εἶμι ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἔστησα πάντα, ὅσα ἐλάλησε Κύριος”.



είσαι από τον Κυριον. Εγώ ετήρησα όλα όσα ο Κυριος είχε διατάξει”.

A Βασ. 15,14

καὶ εἶπε Σαμουὴλ· καὶ τίς ἢ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὠσί μου καὶ φωνὴ τῶν βοῶν, ὧν ἐγὼ ἀκούω;

A Βασ. 15,14

Ὁ Σαμουὴλ τον ηρώτησε· “τι είναι αυτά τα βελάσματα προβάτων, που φθάνουν εις τα αυτιά μου και τι σημαίνουν οι μυκηθμοί αυτοί των βοῶν, που ακούω;”

A Βασ. 15,15

καὶ εἶπε Σαοὺλ· ἐξ Ἀμαλήκ ἦνεγκα αὐτά, ἃ περιποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυθῆ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλόθρευσα.

A Βασ. 15,15

Ὁ Σαοὺλ ἀπήντησεν· “αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τους Αμαληκίτας. Εἶναι δε τα καλύτερα ἀπὸ τα πρόβατά τους και ἀπὸ τα βόδια τους, τα οποία ο λαὸς δεν ἐξωλόθρευσε, δια να τα προσφέρῃ θυσίαν εις Κυριον τον Θεόν· όλα δε τα ἀλλὰ τα κατέστρεψα”.

A Βασ. 15,16

καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ· ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με τὴν νύκτα· καὶ εἶπεν αὐτῷ· λάλησον.

A Βασ. 15,16

Εἶπε τότε ο Σαμουὴλ προς τον Σαοὺλ· “ἄφησε αὐτὰς τας δικαιολογίας. Θα σου αναγγείλω ὅσα μου εἶπεν ο Θεὸς κατὰ την νύκτα αὐτὴν”. Ὁ Σαοὺλ ἀπήντησεν· “εὐπέ τα”.

A Βασ. 15,17

καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ· οὐχὶ μικρὸς εἶ σὺ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκῆπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ ἔχρισέ σε Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 15,17

Ὁ Σαμουὴλ εἶπε τότε προς αὐτόν· “συ δεν ἦσουνα πολὺ μικρὸς ἐνώπιον του Θεοῦ, ὅταν ἐγίνες βασιλεὺς και ἐλάβες εις τα χέρια σου το σκῆπτρον των φύλων του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τότε που ο Θεὸς σε ἐχρισε βασιλέα του λαοῦ αὐτοῦ;

A Βασ. 15,18

καὶ ἀπέστειλέ σε Κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέ σοι· πορεύθητι καὶ ἐξολόθρευσον τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς ἐμέ, τὸν Ἀμαλήκ, καὶ πολεμήσεις αὐτούς ἕως συντελέσης αὐτούς.

A Βασ. 15,18

Ὁ Θεὸς σε ὠδήγησεν στον δρόμον ἐκεῖνον της καταστροφῆς των Αμαληκίων και εἶπε προς σέ· Πηγαίνε, ἐξολόθρευσε αὐτούς, οι οποίοι ἠμάρτησαν ἀπέναντί μου, τους Αμαληκίτας. Θα πολεμήσης, μέχρις ὅτου ὅτι ολοκληρώσης τον ὄλεθρόν των.

A Βασ. 15,19

καὶ ἵνατί οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, ἀλλ’ ὤρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκῦλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου;

A Βασ. 15,19

Διατί δεν ἤκουσες την ἐντολὴν του Κυρίου, ἀλλὰ ἐρρίφθης και ἀπλώσες τα χέρια σου εις τα λάφυρα και ἔτσι διέπραξες την μεγάλην αὐτὴν παράβασιν ἐνώπιον του Κυρίου;”

A Βασ. 15,20

καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ· διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπορεύθην τῆ ὁδῷ, ἧ ἀπέστειλέ με Κύριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγάγ βασιλέα Ἀμαλήκ και τὸν Ἀμαλήκ ἐξωλόθρευσα·

A Βασ. 15,20

Ὁ Σαοὺλ ἀπήντησε προς τον Σαμουὴλ· “ὑπήκουσα εις την φωνὴν του λαοῦ. Ἐπορεύθην στον δρόμον, στον ὁποῖον με εἶχε στείλει ο Κυριος και ἔφερα ζωντανόν τον βασιλέα των Αμαληκίων τον Αγάγ, ἀλλὰ τους Αμαληκίτας τους ἐξωλόθρευσα.

A Βασ. 15,21

καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποιμνία καὶ βουκόλια, τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολοθρευμάτος, θῦσαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλγάλοις.

A Βασ. 15,21

Ὁ λαὸς ἐπῆρεν ἀπὸ τα καλύτερα ἐκ των ἀναθεματισμένων λαφύρων, πρόβατα και βόδια, δια να θυσιάσῃ αὐτὰ προς τον Κυριον εις τα Γαλγαλα”.

A Βασ. 15,22

καὶ εἶπε Σαμουὴλ· εἰ θελητὸν τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου; ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴν καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν·

A Βασ. 15,22

Ὁ Σαμουὴλ εἶπε· “νομίζεις ὅτι είναι προτιμότερα δια τον Κυριον τα ὀλοκαυτώματα και αι ἄλλαι θυσίαι, ἀπὸ το να υπακοὴ κανεῖς εις την ἐντολὴν του; Ἡ υπακοὴ εις την ἐντολὴν του είναι ἀνωτέρα ἀπὸ κάθε θυσίαν και η προσεκτικὴ ἀκρόασις του θελήματός του είναι προτιμότερα και ἀπὸ το λίπος των κριῶν.

A Βασ. 15,23

ὅτι ἀμαρτία οἰώνισμά ἐστιν, ὀδύνην και πόνους θεραφῖν ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, και ἐξουδενώσει σε Κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 15,23

Εἶναι δε ἀμαρτία, ομοιάζει με εἰδωλολατρικὴν θυσίαν και φέρει ὀδύνην και πόνον η προσφορὰ θυσίων χωρὶς υπακοὴν στο θεῖον θέλημα. Επειδὴ δε κατεφρόνησες την ἐντολὴν του Κυρίου, δια τούτο θα σε ἀποδοκιμάσῃ ο Κυριος, ὥστε να μη εἶσαι πλέον βασιλεὺς στους Ἰσραηλίτας”.

A Βασ. 15,24

καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ· ἠμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον Κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν και ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν·

A Βασ. 15,24

Εἶπε τότε συγκινημένος ο Σαοὺλ προς τον Σαμουὴλ· “ἠμάρτηκα, διότι παρέβην την ἐντολὴν του Κυρίου και τον ἰδικόν σου λόγον. Ἐκαμα ὁμως αὐτό, διότι ἐφοβήθην τον λαόν και την φωνὴν του λαοῦ ἤκουσα.

A Βασ. 15,25

καὶ νῦν ἄρον δὴ τὸ ἀμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον μετ’ ἐμοῦ, και προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

A Βασ. 15,25

Τώρα συγχώρησέ με και ἐξάλειψε το ἀμάρτημά μου και ἐλα πάλιν μαζὴ μου και θα λατρεύσω τον Κυριον τον Θεόν σου”.

A Βασ. 15,26

καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ· οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα Κυρίου, και

- ἐξουθενώσει σε Κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
- A Βασ. 15,26 Ο Σαμουὴλ εἶπε πρὸς τον Σαοὺλ· “δεν θα εἶμαι πλέον μαζί σου, διότι κατεφρόνησες την εντολήν του Κυρίου. Δια τούτο θα σε εξουθενώσει ο Κυριος, ὥστε να μη εἶσαι πλέον βασιλεὺς του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.
- A Βασ. 15,27 καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν. καὶ ἐκράτησε Σαοὺλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ καὶ διέβρηξεν αὐτό·
- A Βασ. 15,27 Καὶ ο Σαμουὴλ ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν του, δια να απομακρυνθῆ ἀπὸ τον Σαοὺλ. Εκείνος ἐκράτησε τὸ ἄκρον ἀπὸ το ἐπανωφόριον του Σαμουὴλ καὶ τὸ ἐσχισεν.
- A Βασ. 15,28 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ· διέβρηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς σου σήμερον καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ·
- A Βασ. 15,28 Ο Σαμουὴλ του εἶπε τότε· “ἐσχισεν ο Κυριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ σήμερον. Τὴν ἐπῆρε ἀπὸ τα χέρια σου καὶ θα τὴν δώσῃ στον πλησίον σου, ο οποίος θα εἶναι πολὺ καλύτερος ἀπὸ σέ.
- A Βασ. 15,29 καὶ διαιρεθῆσεται Ἰσραὴλ εἰς δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστι τοῦ μετανοῆσαι αὐτός.
- A Βασ. 15,29 Ο δε Ἰσραηλιτικός λαός θα διαιρεθῆ εἰς δύο βασιλεια. Ο Θεός θα πραγματοποιήσῃ τούτο καὶ δεν θα ἀλλάξῃ γνώμην, οὔτε θα μετανοήσῃ, διότι δεν εἶναι ἄνθρωπος ὥστε να μετανοή”.
- A Βασ. 15,30 καὶ εἶπε Σαοὺλ· ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου καὶ ἀνάστρεψον μετ’ ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
- A Βασ. 15,30 Ο Σαοὺλ εἶπε ἄλιν· “ὁμολογῶ ὅτι ἡμάρτησα. Σε παρακαλῶ ὁμως ἀποκατάστησέ με, ὅπως ἤμουνα πρὶν ἐνώπιον των πρεσβυτέρων καὶ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ελα καὶ συ μαζί μου καὶ σου ὑπόσχομαι ὅτι θα λατρεύσω Κυριον τον Θεόν σου”.
- A Βασ. 15,31 καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὀπίσω Σαοὺλ καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.
- A Βασ. 15,31 Ο Σαμουὴλ ἐπέστρεψε πράγματι καὶ ἠκολούθησε τον Σαοὺλ, ο οποίος καὶ ἐλάτρευσε τον Κυριον.
- A Βασ. 15,32 καὶ εἶπε Σαμουὴλ· προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγάγ βασιλέα Ἀμαλήκ. καὶ προσήλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγάγ τρέμων, καὶ εἶπεν Ἀγάγ· εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος;
- A Βασ. 15,32 Ο Σαμουὴλ ἔδωσεν ἐντολήν καὶ εἶπε· “φέρετε ἐδῶ τον Ἀγάγ τον βασιλέα των Ἀμαληκιδῶν”. Καὶ τον ἔφεραν. Προσήλθεν ο Ἀγάγ πλησίον στον Σαμουὴλ τρέμων. Βλέπων δε τον θάνατον που ἐπῆρχετο, εἶπε· “τόσον λοιπὸν πικρὸς εἶναι ο θάνατος !”
- A Βασ. 15,33 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἀγάγ· καθὼτι ἠτέκνωσε γυναῖκας ἢ ῥομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθῆσεται ἐκ γυναικῶν ἢ μήτηρ σου, καὶ ἔσφαξε Σαμουὴλ τὸν Ἀγάγ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλαλά.
- A Βασ. 15,33 Ο Σαμουὴλ εἶπε πρὸς τον Ἀγάγ· “ὅπως ἡ ρομφαία σου ἀφήκε μητέρας χωρὶς παιδιά, ἐτσι καὶ ἐν μέσω των ἄλλων μητέρων ἡ δικὴ σου μητέρα θα μείνῃ χωρὶς σέ, τὸ τέκνον τῆς”. Ο Σαμουὴλ ἔσφαξε τον Ἀγάγ εἰς Γαλαλα ἐνώπιον του Κυρίου.
- A Βασ. 15,34 καὶ ἀπήλθε Σαμουὴλ εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά.
- A Βασ. 15,34 Ἀνεχώρησεν ο Σαμουὴλ δια τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, τὴν Ἀρμαθαίμ, ο δε Σαοὺλ ἀνέβη στον οἶκον του εἰς Γαβαά.
- A Βασ. 15,35 καὶ οὐ προσέθετο ἔτι Σαμουὴλ ἰδεῖν τὸν Σαοὺλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει Σαμουὴλ ἐπὶ Σαοὺλ· καὶ Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ Ἰσραὴλ.
- A Βασ. 15,35 Ο Σαμουὴλ δεν ἐπεδίωξε να ἐπανίδη πλέον τον Σαοὺλ μέχρι του θανάτου του καὶ ἐθρήνει δια τὸ κατάντημα του Σαοὺλ. Ο δε Κυριος μετεμελήθη, διότι κατέστησε βασιλέα του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ τον Σαοὺλ.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 16

- A Βασ. 16,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραὴλ; πλῆσον τὸ κέρας σου ἐλαίου, καὶ δεῦρο ἀποστειλὼ σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως Βηθλεέμ, ὅτι ἐώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔμοι βασιλέα.
- A Βασ. 16,1 Εἶπε δε ο Κυριος πρὸς τον Σαμουὴλ· “ἕως πότε συ θα πένθῃς δια τον Σαοὺλ; Εγὼ ἐξουθένωσα καὶ ἀπέρριψα αὐτόν, ὥστε να μη εἶναι πλέον βασιλεὺς στον ἰσραηλιτικὸν λαόν. Γέμισε τὸ δοχεῖον σου με ἐλαιον καὶ ἐλα, διότι θα σε στείλω πρὸς τον Ἰεσσαὶ ἕως τὴν Βηθλεέμ, ἐπειδὴ εἶδα μεταξύ των υἱῶν του ἐκεῖνον, ο οποίος θα εἶναι βασιλεὺς ὅπως ἐγὼ τον θέλω”.
- A Βασ. 16,2 καὶ εἶπε Σαμουὴλ· πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκούσεται Σαοὺλ καὶ ἀποκτενεῖ με. καὶ εἶπε Κύριος· δάμαλιν βοῶν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἐρεῖς· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἤκω·
- A Βασ. 16,2 Ο Σαμουὴλ ἀπήντησε· “πῶς να πορευθῶ; Ο Σαοὺλ θα πληροφορηθῆ τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ θα με φονεύσῃ”. Ο Κυριος ἀπήντησε· “πάρε μίαν δάμαλιν ἀπὸ τα βόδια, τὴν ὁποῖαν θα οδηγήσῃς μέχρι τῆς Βηθλεέμ, καὶ ἐκεῖ θα πῆς· Ἦλθα να θυσιάσω αὐτὴν στον Κυριον.

- A Βασ. 16,3 και καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοὶ ἃ ποιήσεις, καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἶπω πρὸς σε.  
A Βασ. 16,3 Κατὰ δε τὴν θυσίαν θα προσκαλέσης τὸν Ἰεσσαὶ καὶ ἐκεῖ ἐγὼ θα σου αποκαλύψω, τι πρέπει νὰ κάμῃς. Θα χρίσης δηλαδὴ βασιλέα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θα σου υποδείξω”.
- A Βασ. 16,4 καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάντα, ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεέμ. καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπαν· εἰρήνη ἢ εἴσοδος σου, ὃ βλέπων;  
A Βασ. 16,4 Ὁ Σαμουὴλ ἔκαμεν ὅλα ὅσα διέταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος. Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Βηθλεέμ. Οἱ πρεσβύτεροι τῆς Βηθλεέμ, ὅταν τὸν εἶδαν ἐκεῖ, ἐξεπλάγησαν καὶ εἶπαν· “ὁ ἐρχομὸς σου εἶναι εἰρηνικὸς καὶ ευχάριστος δι’ ἡμᾶς, ὡ προφήτα;”  
A Βασ. 16,5 καὶ εἶπεν· εἰρήνη· θῦσαι τῷ Κυρίῳ ἤκω, ἀγιάσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ’ ἐμοῦ σήμερον, καὶ ἡγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.  
A Βασ. 16,5 Ὁ Σαμουὴλ ἀπήντησε “ναί, εἰρηνικὸς καὶ ευχάριστος εἶναι. Ἠλθα νὰ θυσιάσω πρὸς τὸν Κύριον. Ἐτοιμασθῆτε νὰ λάβετε μέρος καὶ σεις μαζὶ μου εἰς τὴν θυσίαν σήμερον”. Ὁ Σαμουὴλ ἐξηγήσισε, σύμφωνα με τὸν Νόμον, τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τὰ παιδιὰ του καὶ ἐπειτα προσεκάλεσε καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν.
- A Βασ. 16,6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι αὐτοὺς καὶ εἶδε τὸν Ἐλιάβ καὶ εἶπεν· ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ.  
A Βασ. 16,6 Μετὰ τὴν θυσίαν, ὅταν ὁ Σαμουὴλ μαζὶ με τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τὰ παιδιὰ του εἰσήλθαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰεσσαὶ, εἶδε τὸν μεγαλύτερον υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ τὸν Ἐλιάβ, καὶ ἐσκέφθη ἀπὸ μέσα του καὶ εἶπε· “αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου θα εἶναι ἄξιος νὰ χρισθῆ βασιλεὺς”.
- A Βασ. 16,7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἔξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν· ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέπεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ Θεός, ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ Θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν.  
A Βασ. 16,7 Ὁ Κύριος ὅμως εἶπεν στὸν Σαμουὴλ· “μὴ προσέχῃς καὶ μὴ παρασύρῃσαι ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ὄψιν, ἀπὸ τὴν ωραιότητά του, οὔτε ἀπὸ τὸ ἀνάστημά του, διότι ἐγὼ ἀπέρριψα αὐτόν. Ὁ Θεὸς δὲν βλέπει, ὅπως βλέπουν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ ἄνθρωπος βλέπει τὸ πρόσωπον. Ὁ Θεὸς βλέπει τὴν καρδίαν”.
- A Βασ. 16,8 καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ παρήλαθε κατὰ πρόσωπον Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν· οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ Θεός.  
A Βασ. 16,8 Ὁ Ἰεσσαὶ ἐκάλεσε κατόπιν τὸν ἄλλον υἱὸν τοῦ Ἀμιναδάβ, ὁ ὁποῖος προσήλθεν ἐνώπιον τοῦ Σαμουὴλ. Ὁ Σαμουὴλ εἶπεν· “οὔτε αὐτὸν ἐξέλεξεν ὁ Θεὸς ὡς βασιλέα”.
- A Βασ. 16,9 καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμὰ· καὶ εἶπε· καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο Κύριος.  
A Βασ. 16,9 Κατόπιν ὁ Ἰεσσαὶ ὠδήγησεν ἐνώπιον τοῦ Σαμουὴλ τὸν τρίτον υἱὸν του, τὸν Σαμὰ. Ὁ Σαμουὴλ εἶπεν ἀπὸ μέσα του· “οὔτε αὐτὸν ἐξέλεξεν ὁ Κύριος ὡς βασιλέα”.
- A Βασ. 16,10 καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ· καὶ εἶπε Σαμουὴλ· οὐκ ἐξελέξατο Κύριος ἐν τούτοις.  
A Βασ. 16,10 Ὁ Ἰεσσαὶ ὠδήγησεν ἐνώπιον τοῦ Σαμουὴλ καὶ τοὺς ἄλλους τέσσαρας υἱοὺς του, ἐν ὅλῳ ἑπτὰ. Ὁ Σαμουὴλ εἶπε· “κανένα ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἐξέλεξεν ὁ Κύριος ὡς βασιλέα”.
- A Βασ. 16,11 καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ· ἐκλελοίπασιν τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν· ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαὶ· ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν.  
A Βασ. 16,11 Ἡ ρώτησε τότε ὁ Σαμουὴλ τὸν Ἰεσσαὶ· “δὲν ἔχεις ἄλλα παιδιὰ;” Ὁ Ἰεσσαὶ ἀπήντησεν· “ἔχω καὶ κάποιον νεαρόν, ὁ ὁποῖος βόσκει τὰ πρόβατα”. Του εἶπεν ὁ Σαμουὴλ· “στεῖλε ἄνθρωπον καὶ φέρε τὸν ἐδῶ, διότι δὲν θα καθήσωμεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ, πρὶν ἔλθῃ καὶ αὐτός”.
- A Βασ. 16,12 καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν· καὶ αὐτὸς πυρῥάκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν καὶ ἀγαθὸς ὁράσει Κυρίῳ. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουὴλ· ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυίδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός.  
A Βασ. 16,12 Ὁ Ἰεσσαὶ ἔστειλε καὶ ἔφερεν αὐτόν καὶ τὸν παρουσίασεν στὸν Σαμουὴλ. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ ἦτο ξανθός, εἶχεν ωραία μάτια καὶ ἦτα ἀγαθὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Σαμουὴλ· “σῆκω καὶ χρίσε ὡς βασιλέα τὸν Δαυίδ, διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς καὶ ἄξιος ἐνώπιόν μου”.
- A Βασ. 16,13 καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ Δαυίδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω. καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ.  
A Βασ. 16,13 Ὁ Σαμουὴλ ἐπῆρε τὸ δοχεῖον με τὸ ἐλαίον καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀδελφούς αὐτόν ἐχρίσεν ὡς βασιλέα. Ἀπὸ δε τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐπειτα Πνεῦμα Κυρίου ἐπλημμύρισε τὸν Δαυίδ καὶ τὸν καθώδηγούσε. Κατόπιν αὐτῶν ὁ Σαμουὴλ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν πατρίδα του τὴν Ἀρμαθαίμ.
- A Βασ. 16,14 Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαοὺλ, καὶ ἔπνιγεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου.  
A Βασ. 16,14 Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸν Σαοὺλ. Ἐνα δε ἄλλο πνεῦμα, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, πνεῦμα πονηρὸν ἐτάρασεν αὐτόν.
- A Βασ. 16,15 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ δὴ πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει σε·  
A Βασ. 16,15 Οἱ δούλοι τοῦ Σαοὺλ τοῦ εἶπαν· “ἰδοὺ, λοιπόν, ὅτι ἓνα πνεῦμα πονηρὸν κατὰ παραχώρησιν τοῦ Κυρίου σε πνίγει.

- A Βασ. 16,16 εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοι σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησάτωσαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρα, καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλῆ ἐν τῇ κινύρα αὐτοῦ καὶ ἀγαθὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε.
- A Βασ. 16,16 Καὶ τώρα ἀκουσε καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν τῶν δούλων σου. Εἰπόμενον μᾶς νὰ ζητήσωμεν διὰ σε τὸν κύριόν μας ἕνα ἄνδρα, πού νὰ γνωρίζῃ νὰ παίξῃ κιθάραν, ὥστε, ὅταν τὸ πονηρὸν πνεῦμα σε καταλαμβάνῃ, νὰ παίξῃ αὐτὸς τὴν κιθάραν τοῦ καὶ τὸ παίξιμόν του θὰ σοὺ κάμνῃ καλόν, διότι θὰ σοὺ φέρῃ ἀνάπαυσιν καὶ ἠρεμίαν”.
- A Βασ. 16,17 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἴδετε δὴ μοὶ ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς με.
- A Βασ. 16,17 Εἶπε τότε ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους του· “εἰρηνήσατε, λοιπόν, καὶ εὑρετε ἕνα τέτοιον ἄνδρα, ὁ ὁποῖος νὰ παίξῃ καλὰ τὴν κιθάραν καὶ φέρετέ τον πρὸς ἐμέ”.
- A Βασ. 16,18 καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἴδου ἐώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμὸν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετὸς καὶ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ Κύριος μετ’ αὐτοῦ.
- A Βασ. 16,18 Ἐνας ἀπὸ τοὺς νεαροὺς δούλους του εἶπε πρὸς τὸν Σαοὺλ· “ἴδου, ἐγὼ γνωρίζω τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Βηθλεεμίτου, ὁ ὁποῖος γνωρίζῃ νὰ παίξῃ κιθάραν. Ἐπὶ πλέον ὁ ἀνὴρ αὐτὸς εἶναι συνετὸς, πολεμιστὴς, σοφὸς εἰς τὰ λόγια του, ἀνὴρ ωραῖος κατὰ τὴν ὄψιν ὁ δε Κύριος εἶναι μαζὴ του”.
- A Βασ. 16,19 καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων· ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱὸν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου.
- A Βασ. 16,19 Ὁ Σαοὺλ ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Ἰεσσαὶ καὶ του εἶπαν· “στεῖλε μου τὸ παιδί σου, τὸν Δαυὶδ, ὁ ὁποῖος τώρα φυλάσσει τὰ πρόβατά σου”.
- A Βασ. 16,20 καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γομὸν ἄρτων καὶ ἀσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἕνα καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαοὺλ.
- A Βασ. 16,20 Ὁ Ἰεσσαὶ ἐπῆρε δύο περίπου κιλὰ ἄρτους, ἕνα ἀσκή κρασί ἕνα ἐρίφιον ἀπὸ τὰ γίδια του καὶ ἔστειλεν αὐτὰ διὰ τοῦ Δαυὶδ ὡς δῶρα πρὸς τὸν Σαοὺλ.
- A Βασ. 16,21 καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἵρων τὰ σκεύη αὐτοῦ.
- A Βασ. 16,21 Ὁ Δαυὶδ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σαοὺλ καὶ παρουσιάσθη ἐνώπιον του. Ὁ Σαοὺλ τὸν ἠγάπησε πάρα πολὺ καὶ τὸν ἔκαμε ὀλοφόρον του.
- A Βασ. 16,22 καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων· παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὔρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου.
- A Βασ. 16,22 Ἐστειλε δε ὁ Σαοὺλ πρὸς τὸν Ἰεσσαὶ ἀνθρώπους, διὰ νὰ του εἶπουν· “ὡς παραμένῃ κοντὰ μου ὁ Δαυὶδ, διότι τὸν ἔχω ἐκτιμῆσει καὶ ἀγαπήσει πολὺ”.
- A Βασ. 16,23 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνέψυχε Σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ. καὶ ἀφίστατο ἀπ’ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.
- A Βασ. 16,23 Ὅταν λοιπόν τὸ πονηρὸν πνεῦμα κατελάμβανε καὶ συνετάρασσε τὸν Σαοὺλ, ὁ Δαυὶδ ἐπαίρνε τὴν κιθάραν, ἐπαίζεν αὐτὴν με τὰ δάκτυλά του καὶ ἔφερον ἀναψυχὴν καὶ ἀνακούφισιν στὸν Σαοὺλ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐγαλήνευσε, διότι τὸ πονηρὸν πνεῦμα ἀπεμακρύνετο ἀπὸ αὐτόν.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 17

- A Βασ. 17,1 Καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς Σοκχώθ τῆς Ἰουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχώθ καὶ ἀνὰ μέσον Ἀζηκὰ Ἐφερμέμ.
- A Βασ. 17,1 Οἱ Φιλισταῖοι συνήθροισαν τὰ στρατεύματα τῶν πρὸς πόλεμον κατὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, συνεκεντρώθησαν εἰς Σοκχώθ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐκεῖ ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἐφερμέμ μετὰ τῆς Σοκχώθ καὶ τῆς Ἀζηκὰ.
- A Βασ. 17,2 καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 17,2 Ὁ δε Σαοὺλ καὶ οἱ στρατιῶται τοῦ Ἰσραὴλ συνεκεντρώθησαν καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν κοιλάδα. Παρετάχθησαν δε ἀπέναντι ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους, ἐτοίμοι διὰ τὴν μάχην.
- A Βασ. 17,3 καὶ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν.
- A Βασ. 17,3 Ἐτοὶ οἱ Φιλισταῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν πλαγίαν τοῦ ἐνός βουνού, οἱ δε Ἰσραηλίται εἰς τὴν πλαγίαν τοῦ ἄλλου, μετὰξὺ δε αὐτῶν ὑπῆρχεν ἡ κοιλάς.
- A Βασ. 17,4 καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων Γολιάθ ὄνομα αὐτῶν ἐκ Γέθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς·



- A Βασ. 17,4 Από την παράταξιν των Φιλισταιών εξήλθεν ένας ανήρ ισχυρός ονομαζόμενος Γολιάθ, καταγόμενος από την πόλιν Γέθ, του οποίου το ύψος του σώματος ήτο δύομισυ περίπου μέτρα.
- A Βασ. 17,5 και περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου·
- A Βασ. 17,5 Εἰς τὴν κεφαλὴν του ἔφερε περικεφαλαίαν, εἰς δε το στήθος του εἶχε φορέσει ἀλυσιδωτὸν θώρακα. Αὐτὸς ὁ θώραξ ἦτο κατασκευασμένος ἀπὸ σίδηρον καὶ χαλκόν, το δε βᾶρος του ἦτο πενήντα περίπου χιλιόγραμμα.
- A Βασ. 17,6 καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀσπίς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ·
- A Βασ. 17,6 Εἰς τα πόδια του εφορούσε χάλκινες περικνημίδες καὶ στον ὦμον του ἔφεραν ἀσπίδα χαλκίνην.
- A Βασ. 17,7 καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαιόντων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἐξακοσίων σίκλων σιδήρου· καὶ ὁ αἶρων τὰ ὄπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ.
- A Βασ. 17,7 Ὁ κοντὸς του δόρατός του ἦτο χονδρὸς καὶ μεγάλος ὡσάν το ἀντὶ του υφαντοῦ. Ἡ σιδερένια λόγχη του ἐζύγιζεν ἐξ καὶ πλέον κιλά. Ὁ σπλοφόρος του ἐπροπορεύετο ἀπὸ αὐτόν.
- A Βασ. 17,8 καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀλλόφυλος καὶ ὑμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαοῦλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρὸς με,
- A Βασ. 17,8 Ἐσταμάτησε λοιπὸν ἀλαζονικὸς ὁ Γολιάθ καὶ ἐκραύγασε με φωνὴν μεγάλην στο στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “διατὶ ἐξήλθετε νὰ παραταχθῆτε ἐναντίον μας; Ἐγὼ δὲν εἰμαι Φιλισταῖος καὶ σεις δὲν εἰστε Ἑβραῖοι με τον βασιλεῖα Σαοῦλ; Ἐκλέξατε ἕνα ἄνδρα, δια νὰ ἀντιπαραταχθῆ αὐτὸς ἐναντίον μου.
- A Βασ. 17,9 καὶ ἐὰν δυνηθῆ πολεμῆσαι πρὸς με καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους· ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν, ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύετε ἡμῖν.
- A Βασ. 17,9 Ἐὰν αὐτὸς τολμήσῃ καὶ ἠμπορέσῃ νὰ μονομαχήσῃ μαζί μου καὶ με καταβάλλῃ, ἡμεῖς οἱ Φιλισταῖοι θα εἴμεθα δούλοι δικοὶ σας. Ἐὰν ὅμως ἐγὼ φανῶ ἰσχυρότερος ἀπὸ αὐτόν καὶ τον καταβάλλω, σεις θα εἰσθε δούλοι εἰς ἡμᾶς καὶ θα μας ὑπηρετήτε πάντοτε”.
- A Βασ. 17,10 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος· ἰδοὺ ἐγὼ ὠνειδίσα τὴν παράταξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· δότε μοι ἄνδρα, καὶ μονομαχήσομεν ἀμφότεροι.
- A Βασ. 17,10 Ὁ Φιλισταῖος αὐτὸς προσέθεσεν ἀκόμη· “ἰδοὺ, ἐγὼ σήμερον υβρίζω καὶ προκαλῶ τὴν παράταξιν του Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν. Δώστε ἕνα ἄνδρα καὶ νὰ μονομαχήσωμεν οἱ δύο μας”.
- A Βασ. 17,11 καὶ ἤκουσε Σαοῦλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
- A Βασ. 17,11 Ὁ Σαοῦλ καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἤκουσαν τὰ ἀλαζονικά αὐτὰ λόγια του ἀλλοφύλλου, κατεπλάγησαν καὶ ἐτρόμαξαν πάρα πολὺ.
- A Βασ. 17,12 [Καὶ εἶπε Δαυὶδ υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου· οὗτος ἐκ Βηθλεέμ Ἰουδα, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεσσαί, καὶ αὐτῷ ὀκτὼ υἱοί· καὶ ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς ἡμέραις Σαοῦλ πρεσβύτερος ἐληλυθὼς ἐν ἀνδράσι.
- A Βασ. 17,12 Εἶπε τότε ὁ Δαυὶδ, υἱὸς ἀνθρώπου Ἐφραθαίου· αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καὶ ὠνομάζετο Ἰεσσαί. Εἶχε δε ὀκτὼ υἱούς. Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς ὁ Ἰεσσαί κατὰ τὰς ἡμέρας του Σαοῦλ ἦτο ὁ γεροντότερος μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- A Βασ. 17,13 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρεῖς υἱοὶ Ἰεσσαί οἱ μείζονες ὀπίσω Σαοῦλ εἰς πόλεμον, καὶ ὄνομα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν πορευθέντων εἰς τὸν πόλεμον, Ἐλιάβ ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ καὶ ὁ δεῦτερος αὐτοῦ Ἀμιναδάβ καὶ ὁ τρίτος αὐτοῦ Σαμμά.
- A Βασ. 17,13 Οἱ τρεῖς μεγαλύτεροι υἱοὶ του Ἰεσσαί εἶχον μεταβῆ στον πόλεμον, τον ὁποῖον διεξήγεν ὁ Σαοῦλ ἐναντίον τῶν Φιλισταιῶν. Τα ὀνόματα τῶν τριῶν αὐτῶν παιδιῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον πορευθῆ στον πόλεμον ἦσαν· Ὁ πρωτοτόκος Ἐλιάβ, ὁ δευτερότοκος Ἀμιναδάβ καὶ ὁ τρίτος Σαμμά.
- A Βασ. 17,14 καὶ Δαυὶδ αὐτὸς ἐστὶν ὁ νεώτερος καὶ οἱ τρεῖς οἱ μείζονες ἐπορεύθησαν ὀπίσω Σαοῦλ.
- A Βασ. 17,14 Ὁ δε Δαυὶδ ἦτο ὁ νεώτερος ἀπὸ ὅλους. Οἱ τρεῖς μεγαλύτεροι ἠκολούθησαν τον Σαοῦλ δια τον πόλεμον.
- A Βασ. 17,15 Καὶ Δαυὶδ ἀπήλθε καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Σαοῦλ, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.
- A Βασ. 17,15 Ὁ Δαυὶδ εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν βασιλικὴν αὐλὴν του Σαοῦλ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του τὴν Βηθλεέμ, ὅπου ἐβοσκε τὰ πρόβατα του πατρὸς του.
- A Βασ. 17,16 καὶ προῆγεν ὁ ἀλλόφυλος ὀρθρίζων καὶ ὀπιζων καὶ ἐστηλώθη τεσσαράκοντα ἡμέρας.
- A Βασ. 17,16 Ὁ ἀλλόφυλος, αὐτὸς ὁ Φιλισταῖος, προχωροῦσε ἐμπρὸς ἀπὸ το στρατεύμα τῶν Φιλισταιῶν με στάσιν προκλητικὴν κάθε πρωὶ καὶ κάθε βράδυ. Τοῦτο διήρκει ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.
- A Βασ. 17,17 καὶ εἶπεν Ἰεσσαί πρὸς Δαυὶδ· λαβὲ δὴ τοῖς ἀδελφοῖς σου οἶφι τοῦ ἀλφίτου καὶ δέκα ἄρτους τούτους καὶ διάδραμε εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ δὸς τοῖς ἀδελφοῖς σου,
- A Βασ. 17,17 Εἶπε δε ὁ Ἰεσσαί στον Δαυὶδ τον υἱόν του· “πᾶρε ἕνα οἶφι (εἴκοσι περίπου κιλά) χονδραλεσμένο σιτάρι ἢ κριθᾶρι καὶ τους δέκα αὐτοὺς ἄρτους καὶ πήγαινε τα πρὸς τους ἀδελφούς σου, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται στον πόλεμον.
- A Βασ. 17,18 καὶ τὰς δέκα τρυφαλίδας τοῦ γάλακτος τούτου εἰσοίσεις τῷ χιλιάρχῳ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἐπισκέψῃ εἰς

ειρήνην, καὶ ὅσα ἂν χρήζωσι γνώση.

A Βασ. 17,18

Επίσης πάρε και δέκα κομμάτια τυρί, τα οποία θα προσφέρης ως δώρον στον χιλιάρχον. Να ιδής πως έχουν οι αδελφοί σου και θα μάθης αν χρειάζονται τίποτε”.

A Βασ. 17,19

καὶ Σαούλ αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δρυὸς πολεμοῦντες μετὰ τῶν ἄλλοφύλων.

A Βασ. 17,19

Ο ἴδιος ο Σαούλ και ὅλος ο ισραηλιτικός στρατός ευρίσκοντο εις την κοιλάδα της δρυός, εις πόλεμον εναντίον των Φιλισταιών.

A Βασ. 17,20

καὶ ὠρθρῖσε Δαυὶδ τὸ πρωῖ, καὶ ἀφῆκε τὰ πρόβατα φύλακι, καὶ ἔλαβε καὶ ἀπήλθε, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰεσσαί· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν στρογγύλωσιν καὶ δύναμιν τὴν ἐκπορευομένην εἰς τὴν παράταξιν· καὶ ἠλάλαξαν ἐν τῷ πολέμῳ.

A Βασ. 17,20

Ο Δαυὶδ εσηκώθη πολὺ πρωῖ, παρέδωκε προσωρινῶς τα πρόβατά του εις κάποιον φύλακα, επήρε τα τρόφιμα και ανεχώρησεν εις συνάντησιν των αδελφών του, ὅπως τον ειχε διατάξει ο πατήρ του ο Ιεσσαί. Ηλθεν στο οχύρωμα την στιγμὴν, κατά την οποίαν μία στρατιωτικὴ δύναμις ἐβγαίνει ἀπὸ το στρατόπεδον, δια να παραταχθῆ εις μάχην και εκραύγαζαν τας πολεμικὰς των ιαχὰς.

A Βασ. 17,21

καὶ παρετάξαντο Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄλλοφυλοι παράταξιν ἐξεναντίας παρατάξεως.

A Βασ. 17,21

Οι Ισραηλίται ἀπὸ το ἓνα μέρος και οι Φιλισταῖοι ἀπὸ το ἄλλο παρετάχθησαν κατά τμήματα δια τον πόλεμον.

A Βασ. 17,22

καὶ ἀφῆκε Δαυὶδ τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἀφ’ ἑαυτοῦ ἐπὶ χεῖρα φύλακος καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἦλθε καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ εἰς εἰρήνην.

A Βασ. 17,22

Ο Δαυὶδ αφήκε τας αποσκευὰς του εις ἓνα φύλακα, δια να τας φυλάττη, ἐτρεξεν εμπρός εις την πρώτην γραμμὴν. Και ὅταν ἦλθεν ἐκεῖ ἠρώτησε τους αδελφούς του τι κανοῦν, πως ἔχουν.

A Βασ. 17,23

καὶ αὐτοῦ λαλοῦντος μετ’ αὐτῶν, ἰδοὺ ἀνὴρ ὁ μεσαῖος ἀνέβαινε, Γολιάθ ὁ Φιλισταῖος ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γέθ, ἐκ τῶν παρατάξεων τῶν ἄλλοφύλων, καὶ ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἤκουσε Δαυὶδ.

A Βασ. 17,23

Ἐνὼ αὐτὸς συνωμιλοῦσε με τους αδελφούς του, ἰδοὺ ο γίγας ἐκεῖνος εν τῷ μέσω των στρατευμάτων Ισραηλιτῶν και Φιλισταιῶν ενεφανίσθη και ἀνέβαινε προκλητικῶς. Ο Φιλισταῖος αὐτὸς ὠνομάζετο Γολιάθ και κατήγετο ἀπὸ την Γέθ, ἀπὸ το στρατόπεδον των Φιλισταιῶν. Αὐτὸς λοιπὸν ὠμίλησεν υβριστικῶς και εμπαικτικῶς, ὅπως συνήθως, εναντίον των Ισραηλιτῶν. Ο Δαυὶδ ἤκουσε τα αλαζονικὰ ἐκεῖνα λόγια.

A Βασ. 17,24

Καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτούς τὸν ἄνδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

A Βασ. 17,24

Ολοι οι Ισραηλίται ὅταν εἶδαν τον Φιλισταῖον αὐτὸν, ἐτράπησαν εις φυγὴν, διότι ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ.

A Βασ. 17,25

καὶ εἶπεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ· εἰ ἑωράκατε τὸν ἄνδρα τὸν ἀναβαίνοντα τοῦτον, ὅτι ὄνειδῖσαι τὸν Ἰσραὴλ ἀνέβη; καὶ ἔσται ἀνὴρ, ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν, πλουτίσει αὐτόν ὁ βασιλεὺς πλοῦτον μέγαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δώσει αὐτῷ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ποιήσει ἐλεύθερον ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

A Βασ. 17,25

Καποῖος Ισραηλίτης, (κήρυξ ἰσως του βασιλέως), εἶπε· “εἶδате αὐτὸν τον ἄνδρα τον Φιλισταῖον, ο ὁποῖος προχωρεῖ; Ἐρχεται δια να προκαλέσῃ τους Ισραηλίτας. Ἐκεῖνος ο Ισραηλίτης ο ὁποῖος θα τον φονεύσῃ, θα πάρῃ ἀπὸ τον βασιλέα πολὺν πλοῦτον και την θυγατέρα του βασιλέως θα την λάβῃ ὡς σύζυγόν του. Ο δε βασιλεὺς θα ἀπαλλάξῃ και την οικογένειαν αὐτοῦ ἀπὸ κάθε φορολογίαν”.

A Βασ. 17,26

καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς συνεσηκώτας μετ’ αὐτοῦ λέγων· ἢ ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν πατάξῃ τὸν ἄλλόφυλον ἐκεῖνον, καὶ ἀφελεῖ ὄνειδισμὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ; ὅτι τίς ἄλλόφυλος ὁ ἀπερίμητος αὐτός, ὃτι ὠνειδισε παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;

A Βασ. 17,26

Ο Δαυὶδ ἠρώτησε τους ἄνδρας, οι ὁποῖοι ευρίσκοντο ἐκεῖ κοντὰ του· “θα ἀμειφθῆ λοιπὸν ο ἄνδρας ἐκεῖνος, ο ὁποῖος θα καταβάλῃ τον Φιλισταῖον τοῦτον και θα ἐξαλείψῃ ἔτσι την προσβολὴν του κατὰ του Ισραηλιτικοῦ λαου; Ποῖος εἶναι αὐτὸς ο ἀπερίμητος Φιλισταῖος, ο ὁποῖος υβρίζει τον στρατὸν του αληθινοῦ και αιωνίου Θεοῦ;”

A Βασ. 17,27

καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ λαὸς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων· οὕτως ποιηθήσεται τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν πατάξῃ αὐτόν.

A Βασ. 17,27

Οι ἐκεῖ γύρω ἄνθρωποι ἀπήντησαν στον Δαυὶδ και του εἶπον· “να, ἔτσι θα ἀμειφθῆ ο ἄνδρας ἐκεῖνος, ο ὁποῖος θα νικήσῃ και θα φονεύσῃ τον Γολιάθ”.

A Βασ. 17,28

καὶ ἤκουσεν Ἐλιάβ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ μείζων ἐν τῷ λαεῖν αὐτόν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ ὠργίσθη θυμῷ Ἐλιάβ ἐν τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν· ἵνατί τοῦτο κατέβησ καὶ ἐπὶ τίνα ἀφῆκας τὰ μικρὰ πρόβατα ἐκεῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ; ἐγὼ οἶδα τὴν ὑπερηφανίαν σου καὶ τὴν κακίαν τῆς καρδίας σου, ὅτι ἔνεκεν τοῦ ἰδεῖν τὸν πόλεμον κατέβησ.

A Βασ. 17,28

Ο Ελιάβ, ο μεγαλύτερος ἀδελφός του Δαυὶδ, ὠργίσθη εναντίον του Δαυὶδ, ὅταν τον εἶδε να συνομιλῆ με τους ἀνθρώπους του στρατοῦ και εἶπεν εις αὐτόν· “διατί ἦλθες ἐδῶ, εις ποιὸν ἀφήκες τα λίγα πρόβατά μας εις την ἐρημον; Ἐγὼ ξέρω την υπερηφάνειάν σου και την κακὴν σου καρδίαν. Ἐγκατέλειψες τα πρόβατα και ἦλθες ἐδῶ, δια να ιδῆς τον πόλεμον”.

A Βασ. 17,29

καὶ εἶπε Δαυὶδ· τί ἐποίησα νῦν; οὐχὶ ῥῆμά ἐστι;

A Βασ. 17,29

Ο Δαυὶδ ἀπήντησε· “τι ἐκαμα λοιπὸν τώρα. Ἐνα ἀπλοῦν λόγον δεν εἶπα;”

A Βασ. 17,30

καὶ ἐπέστρεψε παρ’ αὐτοῦ εἰς ἐναντίον ἐτέρου καὶ εἶπε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ λαὸς

κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ πρώτου.

A Βασ. 17,30

Ο Δαυίδ απεμακρύνθη ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν του δια να ερωτήσῃ ἄλλον, στὸν ὁποῖον καὶ ἀπηύθυνε τὰ ἴδια λόγια. Ὅλοι του ἀπήντησαν, ὅπως του εἶχαν ἀπαντήσῃ καὶ οἱ πρώτοι.

A Βασ. 17,31

καὶ ἠκούσθησαν οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Δαυίδ, καὶ ἀνηγγέλησαν ὀπίσω Σαούλ καὶ παρέλαβεν αὐτόν.]

A Βασ. 17,31

Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἀντήλλαξεν ὁ Δαυίδ με τοὺς ἀνθρώπους του λαοῦ, ἐφθασαν εἰς τὰ αὐτιά του βασιλέως. Ὁ βασιλεὺς ἐστειλεν ἐνὰ ἄνθρωπον καὶ παρέλαβεν αὐτόν καὶ τὸν ὠδήγησε πρὸς τὸν Σαούλ.

A Βασ. 17,32

Καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Σαούλ· μὴ δὴ συμπεσέτω καρδία τοῦ Κυρίου μου ἐπ' αὐτόν· ὁ δοῦλός σου πορεύεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἄλλοφύλου τούτου.

A Βασ. 17,32

Ὁ Δαυίδ εἶπε τότε πρὸς τὸν Σαούλ· “ἀς μὴ ταραχθῆ. Καὶ ἀς μὴ πτοηθῆ καθόλου ἡ καρδία του κυρίου μου, του βασιλέως· ἐγὼ ὁ δούλος σου θα μεταβῶ καὶ θα πολεμήσω ἐναντίον αὐτοῦ του Φιλισταίου”.

A Βασ. 17,33

καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς τὸν Δαυίδ· οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἄλλοφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ σύ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ.

A Βασ. 17,33

Ἀπήντησεν ὁ Σαούλ πρὸς τὸν Δαυίδ· “δεν εἶναι δυνατόν να βαδίσῃς ἐναντίον του Φιλισταίου αὐτοῦ καὶ να πολεμήσῃς αὐτόν, διότι εἶσαι μικρὸς κατὰ τὴν ηλικίαν καὶ τὸ σῶμα, ἐνῶ ἐκεῖνος εἶναι πολεμιστῆς ἀξιόλογος ἀπὸ τὴν νεαράν του ηλικίαν”.

A Βασ. 17,34

καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Σαούλ· ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ, καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης,

A Βασ. 17,34

Ὁ Δαυίδ του ἀπήντησε καὶ εἶπεν· “ἐγὼ ὁ δούλος σου ἤμουν ἀβοσκός, που ἐβοσκα τὰ πρόβατα του πατρός μου. Ὅταν συνέβαινε να ἐλθῇ λιοντάρη ἢ ἀρκούδα, καὶ ἤρπαζε πρόβατον ἀπὸ τὴν ἀγέλην τῶν προβάτων μου,

A Βασ. 17,35

καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ εἰ ἐπανάστατο ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν.

A Βασ. 17,35

ἐτρέχα πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, ἐφόνευα τὸ θηρίον τούτου καὶ ἀποσπούσα τὸ πρόβατον ἀπὸ τὸ στόμα του. Ἀν δε τὸ θηρίον ἐπετίθετο ἐναντίον μου, τὸ ἐπιανα ἀπὸ τὸν λαιμόν, τὸ ἐκτυπούσα καὶ τὸ ἐφόνευα.

A Βασ. 17,36

καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον ἔτυπεν ὁ δοῦλός σου, καὶ ἔσται ὁ ἄλλοφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων· οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραὴλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος, ὃς ὠνείδισε παράταξιν Θεοῦ ζῶντος;

A Βασ. 17,36

Λέοντα καὶ ἄρκον ἐγὼ ὁ δούλος σου ἐκτύπησα καὶ ἐφόνευσα. Ὁ ἀπερίτμητος, λοιπόν, αὐτὸς Φιλισταῖος, θα γίνῃ εἰς τὰ χέρια μου ὡς ἐνὰ ἀπὸ τὰ θηρία αὐτά. Ἀφοῦ τέτοια ἔχω κατορθώσει, δεν πρέπει λοιπόν τώρα να μεταβῶ καὶ να φονεύσω τὸν Φιλισταῖον καὶ να ἐξαλείψω τὴν προσβολὴν τὴν ὁποῖαν κάνει κατὰ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ; Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ ἀπερίτμητος ὁ ὁποῖος ἐτόλμησε να ομιλήσῃ περιφρονητικῶς δια τὸν στρατόν του ἀληθινοῦ Θεοῦ;

A Βασ. 17,37

Κύριος, ὃς ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου, αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἄλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου. καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Δαυίδ· πορεύου, καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ.

A Βασ. 17,37

Ὁ Κύριος ὁ ὁποῖος με ἐγλύτωσε ἀπὸ τὸ στόμα του λέοντος καὶ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς ἀρκούδας, αὐτὸς θα με γλυτώσῃ καὶ ἀπὸ τὰ χέρια του ἀπερίτμητου αὐτοῦ Φιλισταίου”. Ὁ Σαούλ εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυίδ· “πῆγαινε καὶ ὁ Κύριος εἴθε να εἶναι μαζὴ σου”.

A Βασ. 17,38

καὶ ἐνέδυσεν Σαούλ τὸν Δαυίδ μανδύαν καὶ περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ

A Βασ. 17,38

Ὁ Σαούλ ἐφόρεσεν στὸν Δαυίδ στρατιωτικὸν μανδύαν καὶ ἐθέσεν εἰς τὴν κεφαλὴν του χαλκῆν περικεφαλαίαν.

A Βασ. 17,39

καὶ ἔξωσεν τὸν Δαυίδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου αὐτοῦ. καὶ ἐκοπίασεν περιπατήσας ἅπαξ καὶ δις· καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Σαούλ· οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι. καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ.

A Βασ. 17,39

Ἀκόμη δε ἔξωσεν τὸν Δαυίδ με τὴν ῥομφαίαν του ἐπάνω ἀπὸ τὸν μανδύαν. Ὁ Δαυίδ ἐτσι ἐξωπλισμένος προσεπάθησε να βαδίσῃ μίαν καὶ δύο φορές, ἀλλὰ μόλις καὶ μετὰ κόπου τὸ κατάρθωσεν. Ὁ Δαυίδ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “δεν ἠμπορῶ να βαδίσω με αὐτά, διότι δεν ἔχω συνηθίσῃ”. Κατ' ἐντολήν του βασιλέως ἀφηήρεσαν τὴν πανοπλίαν αὐτὴν ἀπὸ τὸν Δαυίδ.

A Βασ. 17,40

καὶ ἔλαβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ ἔθετο αὐτούς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμνικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν καὶ σφενδόνην αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἄλλοφυλον.

A Βασ. 17,40

Ὁ Δαυίδ ἐπῆρε τὴν ράβδον του στὸ χέρι του, ἐδιάλεξε πέντε λείους λίθους ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον καὶ ἐθέσεν αὐτοὺς στὸ ποιμενικὸν του σακκίδιον, τὸ ὁποῖον εἶχε πάντοτε μαζὴ του, δια να θέτῃ μέσα εἰς αὐτὰ τὰ διάφορα πράγματα. Ἐπίσης ἐπῆρε καὶ τὴν σφενδόνην του στὸ χέρι καὶ ἐβάδισεν ἐναντίον του ἀνδρός αὐτοῦ, του Φιλισταίου.

A Βασ. 17,41

[Καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄλλοφυλος πορευόμενος καὶ ἐγγίζων πρὸς Δαυίδ, καὶ ἀνὴρ ὁ αἴρων τὸν θυρεὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβλεψεν ὁ ἄλλοφυλος.]

A Βασ. 17,41

Ὁ Φιλισταῖος ἐπροχώρησε πρὸς τὸν Δαυίδ καὶ ἐπλησίασε πρὸς αὐτόν, ὁ δε ὀπλοφόρος του Φιλισταίου, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὴν ἀσπίδα ἐκεῖνον, ἐβάδιζεν ἔμπροσ ἀπὸ τὸν Γολιάθ. Ὁ Γολιάθ παρετήρησε προσεκτικῶς,

A Βασ. 17,42

καὶ εἶδε Γολιάθ τὸν Δαυίδ καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους

ὀφθαλμῶν.

- A Βασ. 17,42 εἶδε τον Δαυίδ και τον κατεφρόνησε, διότι τον εἶδε μικρόν παιδίον ξανθόν με ωραία μάτια.
- A Βασ. 17,43 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυίδ· ὡσεὶ κύων ἐγὼ εἶμι, ὅτι σὺ ἔρχῃ ἐπ’ ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυίδ· οὐχί, ἀλλ’ ἢ χειρῶν κυνός. καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυίδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.
- A Βασ. 17,43 Ὁ ἀλλόφυλος λοιπὸν αὐτὸς εἶπε πρὸς τον Δαυίδ· “ὡς εἶναι εἶμαι σκυλί ἐρχεσθαι ἐναντίον μου με ῥάβδον και με πέτρας;” Ὁ Δαυίδ ἀπήντησεν· “ὄχι, ἀλλὰ εἶσαι χειρότερος ἀπὸ το σκυλί”. Ὁ Φιλισταῖος κατηράσθη τον Δαυίδ ἐν ὀνόματι των θεῶν του.
- A Βασ. 17,44 καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυίδ· δεῦρο πρὸς με, καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς.
- A Βασ. 17,44 Εἶπε δε τότε ο ἀλλόφυλος πρὸς τον Δαυίδ· “ἔλα ἐδὼ και θα δώσω τας σάρκας σου εἰς τα πτηνά του ουρανοῦ και εἰς τα θηρία της γης”.
- A Βασ. 17,45 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον· σὺ ἔρχῃ πρὸς με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σε ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Σαβαώθ παρατάξεως Ἰσραὴλ, ἦν ὠνειδίσας σήμερον·
- A Βασ. 17,45 Εἶπε δε ο Δαυίδ πρὸς τον ἀλλόφυλον· “σὺ ἐρχεσθαι ἐναντίον μου με ρομφαίαν και με δόρυ και με ασπίδα. Εγὼ δε προχωρῶ ἐναντίον σου ἐν ὀνόματι Κυρίου του Θεοῦ του Παντοκράτορος, του Θεοῦ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τον ὁποῖον σὺ σήμερον ἐνέπαιξες και ὕβρισες.
- A Βασ. 17,46 καὶ ἀποκλείσει σε Κύριος σήμερον εἰς τὴν χειρὰ μου, καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἔστι Θεὸς ἐν Ἰσραὴλ·
- A Βασ. 17,46 Σήμερον θα σε παραδώσῃ ο Κυριος εἰς τα χέρια μου, θα σε φονεύσω, θα ἀποκόψω την κεφαλὴν σου και θα δώσω τα μέλη σου και τα μέλη του στρατοῦ των Φιλισταίων κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν εἰς τα πτηνά του ουρανοῦ και εἰς τα θηρία της γης και θα μάθουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὅτι ο ἀληθινὸς Θεὸς εὐρίσκεται στον Ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- A Βασ. 17,47 καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει Κύριος, ὅτι τοῦ Κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει Κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.
- A Βασ. 17,47 Ὀλον δε αὐτὸ το πλήθος του λαοῦ θα μάθῃ ὅτι ο Κυριος δεν σώζει μόνον με το δόρυ και με την ρομφαίαν, ὅτι ο Θεὸς εἶναι ο κυρίαρχος και του πολέμου και ὅτι ο Κυριος θα σας παραδώσῃ εἰς τα χέρια μας”.
- A Βασ. 17,48 καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυίδ.
- A Βασ. 17,48 Εσηκώθη ο ἀλλόφυλος και ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν του Δαυίδ.
- A Βασ. 17,49 καὶ ἐξέτεινε Δαυίδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδίον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἓνα καὶ ἐσφενδόνισε καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδου ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
- A Βασ. 17,49 Ὁ Δαυίδ ἀπλωσε το χέρι του στο σακκιδίον του, ἐπῆρεν ἀπὸ ἐκεῖ ἓνα λίθον τον ὁποῖον και ἐξεσφενδόνισεν ἐναντίον του Φιλισταίου και τον ἐκτύπησεν στο μέτωπον. Ὁ λίθος αὐτὸς διετρύπησε την περικεφαλαίαν, εἰσῆλθεν στο μέτωπον του Φιλισταίου και τον ἐπλήγωσε θανασίμως. Ὁ Γολιάθ ἔπεσε πρηνῆς κάτω στο χῶμα.
- A Βασ. 17,50 [Καὶ ἐκραταίωσε Δαυίδ ὑπὲρ τὸν ἀλλόφυλον ἐν τῇ σφενδόνῃ καὶ ἐν τῷ λίθῳ, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ῥομφαία οὐκ ἦν ἐν χειρὶ Δαυίδ.]
- A Βασ. 17,50 Ἔτσι ο Δαυίδ ἀνεδείχθη ἰσχυρότερος ἀπὸ τον ἀλλόφυλον και νικητὴς ἐναντίον του με μίαν σφενδόνην και ἓνα λίθον. Ἐκτύπησε τον Φιλισταῖον και τον ἐφόνευσε. Ὁ Δαυίδ δεν εἶχε ρομφαίαν εἰς τα χέρια του.
- A Βασ. 17,51 καὶ ἔδραμε Δαυίδ καὶ ἐπέστη ἐπ’ αὐτόν καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἀφείλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ ἔφυγον.
- A Βασ. 17,51 Δια τοῦτο ἔτρεξε και ἐστάθη ἐπάνω ἀπὸ τον βαρῆως τραυματισμένον Φιλισταῖον, ἐπῆρε την ρομφαίαν ἐκείνου, τον ἐθανάτωσε και του ἀπέκοψε την κεφαλὴν. Οἱ Φιλισταῖοι εἶδαν ὅτι ο ἀκατανίκητος, ὅπως ἐπίστευαν, πρόμαχος των ἐφονεύθη, κατελήφθησαν ἀπὸ πανικόν και ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.
- A Βασ. 17,52 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γέθ και ἕως τῆς πύλης Ἀσκάλωνος, καὶ ἔπεσον τραυματῖαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν και ἕως Γέθ και ἕως Ἀκκαρῶν.
- A Βασ. 17,52 Οἱ Ἰσραηλίται ηγέρθησαν τότε με ἀλαλαγμόν, κατεδίωξαν τους Φιλισταῖους ἕως την εἰσοδὸν της Γεθ και ἕως την πύλην της Ἀσκάλωνος. Ἀπὸ τους Φιλισταῖους ἐφονεύθησαν πολλοὶ και οἱ νεκροὶ κατέκειντο εἰς την ὁδὸν των πυλῶν μέχρι της Γεθ και μέχρι της Ἀκκαρῶν.
- A Βασ. 17,53 καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν.
- A Βασ. 17,53 Οἱ Ἰσραηλίται ἐπιστρέφοντες ἀπὸ την καταδίωξιν των Φιλισταίων καταπατοῦσαν και ἐλεηλατοῦσαν τα στρατόπεδά των.
- A Βασ. 17,54 καὶ ἔλαβε Δαυίδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.



- A Βασ. 17,54 Ο Δαυίδ επήρε την κεφαλήν του Γολιάθ, έφερεν αυτήν εις την Ιερουσαλήμ, τα δε όπλα του εχθρού τα απέθεσεν ο Δαυίδ εις την σκηνήν του.
- A Βασ. 17,55 [Και ώς είδε Σαούλ τόν Δαυίδ έκπορευόμενον εις άπάντησιν του άλλοφύλου, είπε προς Άβεννήρ τόν άρχοντα τής δυνάμεως· Υιός τίνος ό νεανίσκος ούτος; και είπεν Άβεννήρ· ζή ή ψυχή σου, βασιλεϋ, εί οίδα.
- A Βασ. 17,55 Όταν ο Σαούλ είδε τον Δαυίδ να προχωρή εις μονομαχίαν κατά του Γολιάθ είπε προς τον Άβεννήρ τον αρχηγόν του στρατού του· “τίνος είναι υιός αυτός ο νεαρός;” Ο Άβεννήρ απήντησεν· “ορκίζομαι εις την ζωήν μου, βασιλεϋ, ότι δεν τον γνωρίζω”.
- A Βασ. 17,56 και είπεν ό βασιλεύς· έπερώτησον σύ, υιός τίνος ό νεανίσκος ούτος.
- A Βασ. 17,56 Ο βασιλεύς ειπ· “ρώτησε συ, τίνος είναι υιός ο νεαρός αυτός”.
- A Βασ. 17,57 και ώς επέστρεψε Δαυίδ του πατάξει τόν άλλοφύλον, και παρέλαβεν αυτόν Άβεννήρ και εισήγαγεν αυτόν ένώπιον Σαούλ, και ή κεφαλή του άλλοφύλου έν τή χειρι αυτού.
- A Βασ. 17,57 Όταν ο Δαυίδ επέστρεφεν από την νίκην του εναντίον του Φιλισταίου Γολιάθ τον παρέλαβεν ο Άβεννήρ και τον παρουσίασεν ένώπιον του Σαούλ. Η δε κεφαλή του Γολιάθ ήτο εις τα χέρια του.
- A Βασ. 17,58 και είπε προς αυτόν Σαούλ· υιός τίνος εί, παιδάριον, και είπε Δαυίδ· υιός δούλου σου Ίεσσαί του Βηθλεεμείτου.]
- A Βασ. 17,58 Ο Σαούλ ηρώτησεν αυτόν· “νεαρέ, τίνος είσαι υιός;” Ο Δαυίδ απήντησεν· “είμαι υιός του δούλου σου του Ιεσσαί, ο οποίος κατάγεται από την Βηθλεέμ.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 18

- A Βασ. 18,1 [Και έγένετο ώς συνετέλεσε λαλών προς Σαούλ, και ή ψυχή Ίωνάθαν συνεδέθη τή ψυχή Δαυίδ και ήγάπησεν αυτόν Ίωνάθαν κατά τήν ψυχήν αυτού.
- A Βασ. 18,1 Όταν ο Δαυίδ ετελείωσε την συνομιλίαν του με τον Σαούλ, η ψυχή του Ιωνάθαν συνεδέθη με στενήν φιλιαν με την ψυχήν του Δαυίδ. Ο Ιωνάθαν τον ηγάπησεν, όπως και τον εαυτόν του.
- A Βασ. 18,2 και έλαβεν αυτόν Σαούλ έν τή ημέρα εκείνη και ούκ έδωκεν αυτόν επιστρέψαι έν τώ οίκω του πατρός αυτού.
- A Βασ. 18,2 Επήρεν ο Σαούλ τον Δαυίδ κατά την ημέραν εκείνην μαζί του και δεν τον αφήκε να επιστρέψη εις την οικογένειαν του πατρός του.
- A Βασ. 18,3 και διέθετο Ίωνάθαν και Δαυίδ έν τώ άγαπᾶν αυτόν κατά τήν ψυχήν αυτού.
- A Βασ. 18,3 Ο Ιωνάθαν συνεδέθη δια στενής φιλίας με τον Δαυίδ, διότι τον ηγάπα όπως και τον εαυτόν του.
- A Βασ. 18,4 και έξεδύσαστο Ίωνάθαν τόν έπενδύτην τόν επάνω και έδωκεν αυτόν τώ Δαυίδ και τόν μανδύαν αυτού και έως τής ρομφαίας αυτού και έως του τόξου αυτού και έως τής ζώνης αυτού.
- A Βασ. 18,4 Και, επάνω εις την μεγάλην του αυτήν προς αυτόν αγάπην, έβγαλεν ο Ιωνάθαν το επανωφόρι του και το έδωκεν στον Δαυίδ, όπως επίσης τον στρατιωτικόν μανδύαν του, την ρομφαίαν, το τόξον του και την ζώνην του.
- A Βασ. 18,5 και έξεπορεύετο Δαυίδ, έν πᾶσιν, οίς απέστειλεν αυτόν Σαούλ, συνήκε· και κατέστησεν αυτόν Σαούλ επί τούς άνδρας του πολέμου, και ήρσεσεν έν όφθαλμοίς παντός του λαού και γε έν όφθαλμοίς δούλων Σαούλ.]
- A Βασ. 18,5 Ο Δαυίδ ανελάμβανε προθύμως κάθε επιχείρησιν, προς την οποίαν τον έστελλεν ο Σαούλ, και την έφερε πάντοτε εις πέρας. Δια τούτο ο Σαούλ διώρισεν αυτόν αρχηγόν του στρατού του. Η πράξις αυτή ήρσεσεν εις όλον τον ισραηλιτικόν λαόν και εις αυτούς ακόμη τους αυλικούς του Σαούλ.
- A Βασ. 18,6 Και έξήλθον αί χορεύουσαι εις συνάντησιν Δαυίδ εκ πασών πόλεων Ίσραήλ έν τυμπάνοις και έν χαρμοσύνη και έν κυμβάλοις.
- A Βασ. 18,6 Όταν ο Δαυίδ επέστρεψε μετά τον φόνον του Φιλισταίου, αι γυναίκες εβγήκαν από όλας τας πόλεις των Ισραηλιτών, χορεύουσαι και τραγουδούσαι, εις συνάντησιν του Δαυίδ με τύπανα και κύμβαλα και με χαράν μεγάλην.
- A Βασ. 18,7 και έξήρχον αί γυναίκες και έλεγον· επάταξε Σαούλ έν χιλιάσιν αυτού και Δαυίδ έν μυριάσιν αυτού.
- A Βασ. 18,7 Αι δε γυναίκες, που διηύθυναν τον χορόν των γυναικών, έλεγαν· “ο Σαούλ εφόνευσε χιλιάδες εχθρών, ο δε Δαυίδ εφόνευσε μυριάδες εχθρών”.
- A Βασ. 18,8 και πονηρόν έφάνη τώ ρήμα έν όφθαλμοίς Σαούλ περι του λόγου τούτου, και είπε· τώ Δαυίδ έδωκαν τας μυριάδας και έμοι έδωκαν τας χιλιάδας.
- A Βασ. 18,8 Το εγκώμιον αυτό των γυναικών προς τον Δαυίδ δεν ήρσεσεν στον Σαούλ. Αυτός δε παραπονούμενος έλεγεν· “στον Δαυίδ απέδωκαν τας μυριάδας, εις εμέ δε τας χιλιάδας”.
- A Βασ. 18,9 [Και ήν Σαούλ υποβλεπόμενος τόν Δαυίδ από τής ημέρας εκείνης και επέκεινα.
- A Βασ. 18,9 Από την ημέραν εκείνην και εντεύθεν ο Σαούλ υπέβλεπε τον Δαυίδ.

- A Βασ. 18,10 και ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἐπαύριον καὶ ἔπεσε πνεῦμα Θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαούλ καὶ προεφήτευσεν ἐν μέσῳ οἴκου αὐτοῦ. Καὶ Δαυὶδ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὡς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ Σαούλ.
- A Βασ. 18,10 Δια τοῦτο τὴν επομένην ἡμέραν κατέλαβε τὸν Σαούλ, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, ἕνα πονηρὸν πνεῦμα καὶ τὸν περιέφερον εἰς ἕκστασιν μέσα στον οἶκον του. Ο Δαυὶδ ἔπαιζε με τὰ χέρια του κιθάραν, ὅπως συνήθως, τὸ δε δόρυ εὐρίσκετο στο χέρι του Σαούλ.
- A Βασ. 18,11 καὶ ἦρε Σαούλ τὸ δόρυ καὶ εἶπε· πατάξω ἐν Δαυὶδ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ· καὶ ἐξέκλινε Δαυὶδ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ δις.]
- A Βασ. 18,11 Ἐσήκωσε ὁ Σαούλ τὸ δόρυ του καὶ εἶπε ἀπὸ μέσα του· “θα καρφώσω τὸν Δαυὶδ στον τοίχον”. Ο Δαυὶδ ὁμως δύο φορές εφυλάχθη καὶ ἐσώθη.
- A Βασ. 18,12 καὶ ἐφοβήθη Σαούλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ,
- A Βασ. 18,12 Ο Σαούλ ἐφοβήθη καὶ δὲν ἠθέλε πλέον νὰ βλέπῃ τὸν Δαυὶδ.
- A Βασ. 18,13 καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἑαυτῷ χιλιάρχον, καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.
- A Βασ. 18,13 Τὸν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ ἐμπρὸς του καὶ τὸν διώρισεν ἀρχηγὸν χιλίων μόνον ἀνδρῶν. Ο Δαυὶδ πηγαينوήρχετο ἀνάμεσα στον λαόν.
- A Βασ. 18,14 καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ.
- A Βασ. 18,14 Ο Δαυὶδ ὑπῆρξε συνετὸς εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας του, διότι ὁ Κύριος ἦτο μαζὴ του.
- A Βασ. 18,15 καὶ εἶδε Σαούλ ὡς αὐτὸς συνιεῖ σφόδρα, καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
- A Βασ. 18,15 Εἶδεν ὁ Σαούλ, ὅτι ὁ Δαυὶδ ἐνεργεῖ με πολλὴν σύνεσιν καὶ κατελήφθη ἀπὸ ἕνα δέος πρὸς αὐτόν.
- A Βασ. 18,16 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἠγάπα τὸν Δαυὶδ, ὅτι αὐτὸς εἰσεπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.
- A Βασ. 18,16 Ὅλοι ὁμως οἱ Ἰσραηλίται καὶ μάλιστα οἱ Ἰουδαῖοι ἀγαποῦσαν τὸν Δαυὶδ, ὁ ὁποῖος ἐπικοινωνοῦσε με τὸν λαόν καὶ πηγαينوήρχετο ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
- A Βασ. 18,17 [Καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Δαυὶδ· ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ μου ἡ μείζων Μερὸβ, αὐτὴν δώσω σοι εἰς γυναῖκα, καὶ πλὴν γίνου μοι εἰς υἱὸν δυνάμεως καὶ πολέμει τοὺς πολέμους Κυρίου. καὶ Σαούλ εἶπε· μὴ ἔστω χεὶρ μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτὸν χεὶρ ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 18,17 Ο Σαούλ εἶπε κάποιαν ἡμέραν πρὸς τὸν Δαυὶδ· “ἡ μεγαλυτέρα μου κόρη εἶναι ἡ Μερὸβ. Αὐτὴν θα σου δώσω ὡς σύζυγον ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι συ θα ἀναδειχθῆς γενναῖος πολεμιστὴς καὶ θα λαμβάνῃς μέρος στους πολέμους, τοὺς ὁποῖους ὀρίζει ὁ Κύριος”. Ἐπρότεινε δε αὐτὸ ὁ Σαούλ συλλογιζόμενος καθ' ἑαυτόν καὶ λέγων· “ἀς μὴ ἀπλώσω ἐγὼ φονικὸν τὸ χέρι μου ἐναντίον του. Ἀς ἀφήσω νὰ φονευθῆ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀλλοφύλων”.
- A Βασ. 18,18 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ· τίς ἐγὼ εἰμι καὶ τίς ἡ ζωὴ τῆς συγγενείας τοῦ πατρός μου ἐν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσομαι γαμβρὸς τοῦ βασιλέως;
- A Βασ. 18,18 Ο Δαυὶδ ὁμως εἶπε πρὸς τὸν Σαούλ· “ποῖός εἰμαι ἐγὼ καὶ ποιά εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀξία τῆς συγγενείας τοῦ πατρός μου μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὥστε ἐγὼ νὰ γίνω γαμβρὸς τοῦ βασιλέως; Εἶναι δι' ἐμὲ αὐτὸ πάρα πολὺ”.
- A Βασ. 18,19 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ δοθῆναι τὴν Μερὸβ θυγατέρα Σαούλ τῷ Δαυὶδ, καὶ αὕτη ἐδόθη τῷ Ἰσραὴλ τῷ Μοθυλαθειτῇ εἰς γυναῖκα. ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ.]
- A Βασ. 18,19 Ὅταν ὁμως ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ δοθῆ ἡ κόρη του Σαούλ ἡ Μερὸβ ὡς σύζυγος εἰς τὸν Δαυὶδ ἐδόθη αὐτῇ εἰς ἕνα Ἰσραηλίτην Μοθυλαθειτῆν.
- A Βασ. 18,20 Καὶ ἠγάπησε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαούλ τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ, καὶ ἠθύνηθη ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
- A Βασ. 18,20 Ἡ Μελχὸλ ὁμως, ἡ ἄλλη κόρη του Σαούλ, ἠγάπησε τὸν Δαυὶδ καὶ ἐγένεν αὐτὸ γνωστὸν στον Σαούλ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως τὸν ηυχαρίστησε.
- A Βασ. 18,21 καὶ εἶπε Σαούλ· δώσω αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον. καὶ ἦν ἐπὶ Σαούλ χεὶρ ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 18,21 Ο Σαούλ εἶπεν ἀπὸ μέσα του· “θα δώσω τὴν Μελχὸλ ὡς σύζυγον στον Δαυὶδ καὶ αὐτὴ θα γίνῃ δι' αὐτόν πρόσκομμα καὶ πειρασμός”. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ Φιλισταῖοι ἐπέεζαν πάλιν τοὺς Ἰσραηλίτας.
- A Βασ. 18,22 καὶ ἐνετείλατο Σαούλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων· λαλήσετε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ἰδοὺ θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσί σε, καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ.
- A Βασ. 18,22 Ο Σαούλ διέταξε τοὺς δούλους του καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “εἶπατε εἰς τὸν Δαυὶδ ἐμπιστευτικῶς ὅτι νὰ, ὁ βασιλεὺς θέλει νὰ σου δώσῃ τὴν κόρην του ὡς σύζυγον. Ὅλοι δε οἱ αὐλικοὶ σε ἀγαποῦν. Γίνε λοιπὸν γαμβρὸς τοῦ βασιλέως”.
- A Βασ. 18,23 καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαούλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἶπε Δαυὶδ· εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγάμβρευσαι βασιλεῖ; γὰρ ἄνθρωπος ταπεινὸς καὶ οὐχὶ ἔνδοξος.
- A Βασ. 18,23 Οἱ αὐλικοὶ του Σαούλ εἶπαν αὐτὰ ἐμπιστευτικῶς στον Δαυὶδ. Ο Δαυὶδ ἀπήντησε· “καὶ εἰς σὰς τοὺς ἰδίους δὲν φαίνεται ἀνόητον νὰ θελήσω ἐγὼ νὰ γίνω γαμβρὸς τοῦ βασιλέως; Ἐγὼ εἰμαι ἀσημος καὶ πτωχὸς ἄνθρωπος. Ἐπομένως δὲν ἔχω νὰ προσφέρω στον βασιλεῖα ὡς δῶρον κάτι, πὺ νὰ ἀξίζῃ”.

- A Βασ. 18,24 και ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαοῦλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησε Δαυίδ.
- A Βασ. 18,24 Οἱ δούλοι τοῦ Σαοῦλ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν τοὺς εἶχε δώσει ὁ Δαυίδ.
- A Βασ. 18,25 καὶ εἶπε Σαοῦλ· τὰδε ἐρεῖτε τῷ Δαυίδ· οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδικήσαι ἐχθρούς τοῦ βασιλέως· καὶ Σαοῦλ ἐλογίσαστο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 18,25 Ὁ Σαοῦλ εἶπε τότε· “αὐτὰ θα πῆτε στον Δαυίδ· Ὁ βασιλεὺς δεν θέλει κανένα γαμήλιον δῶρον. Ἐνα μόνον θέλει. Ἐκατὸν ἀκροβυστίας ἀλλοφύλων, δια να ἐκδικηθῆς ἐτσι τοὺς ἐχθρούς τοῦ βασιλέως”. Ὁ Σαοῦλ εἶπεν αὐτὰ σκεπτόμενος να ρίψη τον Δαυίδ εἰς τα χέρια τῶν Φιλισταίων.
- A Βασ. 18,26 καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαοῦλ τῷ Δαυίδ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠθύνηθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυίδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ.
- A Βασ. 18,26 Οἱ δούλοι τοῦ Σαοῦλ ἐγνωστοποίησαν στον Δαυίδ αὐτὰ τα λόγια τοῦ βασιλέως καὶ ἤρρεσαν στον Δαυίδ να γίνη κατ' αὐτὸν τον τρόπον γαμβρός τοῦ βασιλέως.
- A Βασ. 18,27 καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας καὶ ἀνήνεγκε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν. καὶ ἐπιγαμβρεῦεται τῷ βασιλεῖ καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχὸλ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα.
- A Βασ. 18,27 Ὁ Δαυίδ ἠτοιμάσθη, μετέβη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ ἐναντίον τῶν Φιλισταίων. Ἐφόνευσαν πράγματι ἑκατὸν Φιλισταίους καὶ ἔφερε τὰς ἀκροβυστίας τῶν στον Σαοῦλ. Ἐγινε τότε γαμβρός τοῦ βασιλέως, διότι ὁ βασιλεὺς τοῦ ἔδωσε τὴν θυγατέρα τοῦ Μελχὸλ ὡς σύζυγον.
- A Βασ. 18,28 καὶ εἶδε Σαοῦλ ὅτι Κύριος μετὰ Δαυίδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἠγάπα αὐτόν,
- A Βασ. 18,28 Ὁ Σαοῦλ εἶδεν ὅτι ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τὸν Δαυίδ καὶ ὅτι ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς τον ἀγαποῦσε.
- A Βασ. 18,29 καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυίδ ἔτι.
- A Βασ. 18,29 Αὐτὸ δε το γεγονός τοῦ ἐνέβαλε ἀκόμη μεγαλύτερον δέος ἀπέναντι τοῦ Δαυίδ.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 19

- A Βασ. 19,1 Καὶ ἐλάλησε Σαοῦλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυίδ.
- A Βασ. 19,1 Ὁ Σαοῦλ, εἰς στιγμὴν παροξυσμοῦ τοῦ φθονοῦ τοῦ, ὠμίλησε πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, τὸν υἱὸν τοῦ, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς δούλους τοῦ καὶ συνέστησεν εἰς αὐτοὺς να θανατώσουν τον Δαυίδ.
- A Βασ. 19,2 καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοῦλ ἠρέϊτο τὸν Δαυίδ σφόδρα, καὶ ἀπήγγειλεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ λέγων· Σαοῦλ ζητεῖ θανατῶσαι σε· φύλαξαι οὖν αὐριον πρῶτ' καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυφῆ,
- A Βασ. 19,2 Ὁ Ἰωνάθαν ὅμως, ὁ υἱὸς τοῦ Σαοῦλ, εἶχε πολὺ μεγάλην φιλίαν πρὸς τὸν Δαυίδ. Δια τοῦτο καὶ ἐπληροφόρησεν αὐτόν λέγων “ὁ Σαοῦλ ζητεῖ να σε φονεύσῃ. Φυλάξου αὐριον το πρῶτ'. Κρύψου, μείνε εἰς ἀγνωστον μέρος, εἰς κάποιαν κρύπτην.
- A Βασ. 19,3 καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ, οὔ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ, καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ὄψομαι ὅ,τι ἐὰν ᾖ, καὶ ἀπαγγεῶ σοι.
- A Βασ. 19,3 Ἐγὼ δε θα ἐξέλθω στον αγρόν, ὅπου θα ἔχῃς κρυβῆ, θα σταθῶ ὀρθίος πλησίον τοῦ πατρός μου. Ἐκεῖ θα του ὁμιλήσω δια σε καὶ θα ἴδω, τι θα μου εἶπῃ. Αὐτὸ δε θα σου το καταστήσω γνωστὸν”.
- A Βασ. 19,4 καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ Δαυίδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοῦλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δούλον σου Δαυίδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα,
- A Βασ. 19,4 Πράγματι ὁ Ἰωνάθαν, στον τόπον ἐκεῖνον, ὠμίλησεν εὐνοϊκὰ υπὲρ τοῦ Δαυίδ πρὸς τὸν πατέρα του τον Σαοῦλ καὶ εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων εἰς αὐτόν· “ὁ βασιλεὺς ἀς μὴ ἀμαρτήσῃ φονεῦων τον δούλον τοῦ Δαυίδ, διότι ποτέ αὐτὸς δεν ἐπταίσειν ἀπέναντι τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τα κατορθώματά του εἶναι πάρα πολὺ ωφέλιμα.
- A Βασ. 19,5 καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἵνατί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῶον θανατῶσαι τὸν Δαυίδ δωρεάν;
- A Βασ. 19,5 Ὁ Δαυίδ αὐτὸς ἐξέθεσε τὴν ζωὴν τοῦ εἰς κίνδυνον καὶ ἐφόνευσεν τον ἀλλόφυλον Γολιάθ. Ἐτσι δε ὁ Κύριος δια τοῦ Δαυίδ ἔσωσε τον Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ μεγάλου ὄλεθρου. Ὅλοι δε οἱ Ἰσραηλίται εἶδον τὴν νίκην αὐτὴν καὶ ἐχάρησαν. Διατί λοιπὸν ἀμαρτάνεις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιθυμεῖς να χύσῃς αἷμα ἀθῶον χωρὶς λόγον;”
- A Βασ. 19,6 καὶ ἤκουσε Σαοῦλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε Σαοῦλ λέγων· ζῆ Κύριος, εἰ ἀποθανεῖται.
- A Βασ. 19,6 Ὁ Σαοῦλ ἤκουσε καὶ παρεδέχθη τα ὀρθὰ λόγια τοῦ Ἰωνάθαν καὶ ὠρκίσθη λέγων· “ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ ζώντος Κυρίου ὅτι ὁ Δαυίδ δεν θα φονευθῆ”.
- A Βασ. 19,7 καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυίδ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰσήγαγεν Ἰωνάθαν

τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.

A Βασ. 19,7

Ο Ἰωνάθαν ἐκάλεισε τότε τὸν Δαυὶδ, κατέστησεν εἰς αὐτὸν γνωστά τα λόγια, τα ὁποῖα ἀντήλλαξε καὶ τὸν παρουσίασεν στὸν Σαοὺλ. Ὁ δε Δαυὶδ υπηρετοῦσε πιστῶς τὸν Σαοὺλ ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

A Βασ. 19,8

καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαοὺλ, καὶ κατίσχυσε Δαυὶδ καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ.

A Βασ. 19,8

Νέος πόλεμος ἐγένετο τότε ἐκ μέρους τῶν Φιλισταίων κατὰ τοῦ Σαοὺλ. Ὁ Δαυὶδ καὶ πάλιν κατὰ τὰς μάχας αὐτὰς ἀνεδείχθη νικητὴς. Ἐπολέμησε καὶ ἐπέφερε πολὺ μεγάλην καταστροφὴν στους Φιλιισταίους. Οἱ δε Φιλιισταὶοὶ πανικόβλητοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐμπροσθέν του

A Βασ. 19,9

Καὶ ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεῦδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ·

A Βασ. 19,9

Ἀλλὰ ἓνα πνεῦμα πονηρὸν, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, κατέλαβε πάλιν τὸν Σαοὺλ. Καὶ ὅταν αὐτὸς ἐπερθε να κοιμηθῆ τὸ δόρυ του εὐρίσκετο πάντοτε στὸ χεῖρ του. Τότε ὁ Δαυὶδ ἐπαίξε τὴν κιθάραν με τὰ δάκτυλά του, δια να κατευνάξῃ τὴν μελαγχολίαν του Σαοὺλ.

A Βασ. 19,10

καὶ ἐζήτηε Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστη Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαοὺλ καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη.

A Βασ. 19,10

Ἐν τούτοις ὁ Σαοὺλ ἐπεζήτησε να φονεύσῃ τὸν Δαυὶδ με τὸ δόρυ του. Ὁ Δαυὶδ ὁμως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν Σαοὺλ καὶ ἔτσι τὸ δόρυ ἐκτύπησε τὸν τοῖχον. Ὁ Δαυὶδ προ τοῦ φανεροῦ πλέον αὐτοῦ κινδύνου ἐφυγε καὶ ἐσώθη.

A Βασ. 19,11

καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρῶτ'· καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ Μελχὸλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· ἐὰν μὴ σὺ σώσης τὴν ψυχὴν σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὔριον θανατωθήσῃ.

A Βασ. 19,11

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα ὁ Σαοὺλ ἐστειλεν ἀνθρώπους του στὸν οἶκον τοῦ Δαυὶδ να παραφυλάξουν, δια να φονεύσουν αὐτὸν τὴν πρῶταν, ὅταν θα ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν οἶκον του. Ἡ Μελχολ ὁμως, ἡ σύζυγος τοῦ Δαυὶδ, κατέστησε εἰς αὐτὸν γνωστὸν τὸ γεγονὸς τούτο καὶ του υπέδειξε ὅτι, ἀν δὲν διαφύγῃ ἐκείνην τὴν νύκτα, τὸ πρῶτ' θα φονευθῆ.

A Βασ. 19,12

καὶ κατάγει ἡ Μελχὸλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σώζεται.

A Βασ. 19,12

Ὁ Δαυὶδ ἐδέχθη τὴν υπόδειξιν τῆς Μελχολ. Ἐπειδὴ ὁμως αἱ θύραι ἐφρουροῦντο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Σαοὺλ, ἡ Μελχολ κατεβίβασε τὸν Δαυὶδ ἀπὸ κάποιον παράθυρον τῆς οἰκίας. Ὁ Δαυὶδ τοιοῦτοτρόπως ἐφυγεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ ἐσώθη.

A Βασ. 19,13

καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὸλ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυπεν αὐτὰ ἱματίῳ.

A Βασ. 19,13

Ἡ Μελχολ ἐπῆρε κάτι σαν ὁμοίωμα ἀνθρώπου καὶ ἔθεσεν αὐτὸ εἰς τὴν κλίνην του. Εἰς τὴν θέσιν δε τῆς κεφαλῆς ἔβαλε ἓνα συκῶτι αἰγῶν. Ἐσκέπασε καὶ τα δύο με τὸ ἐπανωφόρι τοῦ Δαυὶδ, ὥστε να φαίνεται ὅτι ὁ Δαυὶδ κοιμάται.

A Βασ. 19,14

καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτὸν·

A Βασ. 19,14

Ὁ Σαοὺλ εἶχεν ἀποστείλει ἀνθρώπους να συλλάβουν τὸν Δαυὶδ. Οὗτοι ἐπανήλθον καὶ εἶπον στὸν Σαοὺλ, ὅτι ὁ Δαυὶδ εἶναι ἀδιάθετος εἰς τὴν κλίνην.

A Βασ. 19,15

καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ λέγων· ἀγάγετε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς με τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν.

A Βασ. 19,15

Ὁ Σαοὺλ ἀπέστειλε καὶ πάλιν τοὺς ἀνθρώπους του καὶ τοὺς εἶπε· “φέρετε τὸν Δαυὶδ πρὸς ἐμὲ ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην του δια να τὸν φονεύσω”.

A Βασ. 19,16

καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ.

A Βασ. 19,16

Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ εἰσήλθον ἀφηνιδίως εἰς τὴν οἰκίαν καὶ στὸ δωμάτιον τοῦ Δαυὶδ καὶ αἰφνης βλέπουν ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην σαν ὁμοίωμα ἀνθρώπου καὶ συκῶτι αἰγῶν στὸ μέρος τῆς κεφαλῆς.

A Βασ. 19,17

καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχολ· ἰνατὶ οὕτως παρελογίσω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν ἐχθρὸν μου καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχολ τῷ Σαοὺλ· αὐτὸς εἶπεν· ἐξαπόστειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανατώσω σε.

A Βασ. 19,17

Ἀνεκοίνωσαν αὐτὰ στὸν Σαοὺλ ὁ δε Σαοὺλ εἶπεν εἰς τὴν Μελχολ· “διὰ τί με ἐνέπαιξες ἔτσι καὶ ἐδωσες καιρὸν στὸν ἐχθρὸν μου να φύγῃ καὶ να σωθῆ;” Ἡ Μελχολ ἀπήντησεν· “αὐτὸς μου εἶπε· Βοήθησέ με να φύγω, εἰδ' ἄλλως θα σε θανατώσω”.

A Βασ. 19,18

Καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουήλ εἰς Ἄρμαθαιμ καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαοὺλ, καὶ ἐπορεύθη Σαμουήλ καὶ Δαυὶδ καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυάθ ἐν Ῥαμὰ.

A Βασ. 19,18

Ὁ Δαυὶδ ἐφυγε καὶ ἔτσι διεσώθη. Ἦλθε πρὸς τὸν Σαμουήλ, που εὐρίσκετο εἰς τὴν Ἄρμαθαιμ, καὶ του ἀνήγγειλεν ὅλα ὅσα ἐκάμε ἐναντίον του ὁ Σαοὺλ. Ὁ Σαμουήλ καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπορεύθησαν καὶ ἐκάθισαν εἰς Ναυάθ Ῥαμὰ.

A Βασ. 19,19

καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ λέγοντες· ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυάθ ἐν Ῥαμὰ.

A Βασ. 19,19

Μερικοὶ ὁμως καταδόται ἀνέφεραν στὸν Σαοὺλ καὶ εἶπαν· “ἰδοὺ, ὁ Δαυὶδ εὐρίσκεται εἰς Ναυάθ ἐν Ῥαμὰ”.

A Βασ. 19,20

καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουήλ εἰστήκει καθεστῆκως ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ προφητεύουσι.



- A Βασ. 19,20 Ο Σαούλ αμέσως απέστειλεν εκεί άνδρας, δια να συλλάβουν τον Δαυίδ. Εκείνοι όταν ήλθαν, είδαν μίαν συγκέντρωσιν προφητών και τον Σαμουήλ να ίσταται εν μέσω αυτών, δια να τους καθοδηγή. Ηλθεν όμως και στους ανθρώπους του Σαούλ πνεύμα Θεού και ήρχισαν να ψάλλουν ιερά άσματα.
- A Βασ. 19,21 και άπηγγέλη τῷ Σαούλ, και άπέστειλεν άγγέλους έτέρους, και έπροφήτευσαν και αύτοί. και προσέθετο Σαούλ άποστείλαι άγγέλους τρίτους, και έπροφήτευσαν και αύτοί.
- A Βασ. 19,21 Αυτό έγινε γνωστόν στον Σαούλ, ο οποίος έστειλεν άλλους ανθρώπους, αλλά και εκείνοι δια πνεύματος Θεού ήρχισαν να ψάλλουν ιερά άσματα. Ο Σαούλ απέστειλε και τρίτην ομάδα ανθρώπων, στους οποίους συνέβησαν τα ίδια, διότι και αυτοί ήρχισαν να ψάλλουν ιερά άσματα.
- A Βασ. 19,22 και έθυμώθη όργη Σαούλ και έπορεύθη και αύτός εις Άρμαθαίμ και έρχεται έως του φρέατος του άλλω του έν τῷ Σεφί και ήρώτησε και είπε· που Σαμουήλ και Δαυίδ; και είπαν· ίδου έν Ναυάθ έν Ύραμά.
- A Βασ. 19,22 Ο Σαούλ κατελήφθη από μεγάλην οργήν και επορεύθη αυτοπροσώπως εις Αρμαθαίμ. Όταν έφθασε έως το φρέαρ του αλωνίου, που ευρίσκεται εις Σεφί, ηρώτησε και είπε· “που είναι ο Σαμουήλ και ο Δαυίδ;” Εκείνοι δε του είπαν· “ιδού, ευρίσκεται εις Ναυάθ Ραμά”.
- A Βασ. 19,23 και έπορεύθη εκείθεν εις Ναυάθ έν Ύραμά, και έγενήθη και έπ’ αύτῷ πνεύμα Θεοῦ, και έπορεύετο προφητεύων έως του έλθείν αύτον εις Ναυάθ έν Ύραμά.
- A Βασ. 19,23 Μετέβη από εκεί εις Ναυάθ Ραμά. Ηλθεν όμως και εις αύτον καθ’ οδόν πνεύμα Θεού και εβάνιζεν απαγγέλλων ιερά άσματα, μέχρις ότου έφθασεν εις Ναυάθ Ραμά.
- A Βασ. 19,24 και έξεδύσατο τά ίμάτια αύτου και έπροφήτευσεν ένώπιον αύτῶν και έπασε γυμνός όλην τήν ήμέραν εκείνην και όλην τήν νύκτα· διά τουτο έλεγον· εί και Σαούλ έν προφήταις;
- A Βασ. 19,24 Εκεί αφήρεσε τα ενδύματά του και απήγγειλεν ιερά άσματα ένώπιον του Σαμουήλ και του Δαυίδ. Επασε γυμνός όλην εκείνην την ήμέραν και όλην την νύκτα. Οι άνθρωποι έκπληκτοι δι’ αυτό, έλεγαν· “αλήθεια ο Σαούλ είναι μεταξύ των προφητών;”

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 20

- A Βασ. 20,1 Καί άπέδρα Δαυίδ εκ Ναυάθ έν Ύραμά και έρχεται ένώπιον Ίωνάθαν και είπε· τι πεποίηκα και τί τὸ άδίκημά μου και τί ήμάρτηκα ένώπιον του πατρός σου, ότι έπιζητεί τήν ψυχήν μου;
- A Βασ. 20,1 Ο Δαυίδ έφυγεν από την Ραμά Ναυάθ, ήλθε και συνήνησε τον Ίωνάθαν, στον οποίον και είπε· “τι κακόν έχω πράξει; Ποίον είναι το άδίκημά μου; Εις τι εγώ έχω πταίσει απέναντι του πατρός σου, ο οποίος ζητεί να με θανατώση;”
- A Βασ. 20,2 και είπεν αύτῷ Ίωνάθαν· μηδαμῶς σοι, ού μη άποθάνης· ίδου ού μη ποιήσει ό πατήρ μου ρήμα μέγα ή μικρόν και ούκ άποκαλύψει τὸ ώτίον μου· και τί ότι κρύψει ό πατήρ μου άπ’ έμοῦ τὸ ρήμα τουτο; ούκ έστι τουτο.
- A Βασ. 20,2 Ο Ίωνάθαν είπεν στον Δαυίδ· “καθόλου· δεν πρόκειται, να φονευθής. Οχι. Ιδού, ο πατήρ μου δεν κάμνει καμμίαν μεγάλην η μικράν πράξιν, αν προηγουμένως δεν μου την εκμυστηρευθή. Πως λοιπόν θα κρύψη ο πατέρας μου ένα τέτοιο πράγμα από εμέ; Αυτό δεν πρόκειται να γίνη”.
- A Βασ. 20,3 και άπεκριθη Δαυίδ τῷ Ίωνάθαν και είπε· γινώσκων οίδεν ό πατήρ σου ότι ευρηκα χάριν έν όφθαλμοίς σου, και είπε· μη γνώτω τουτο Ίωνάθαν, μη ού βούληται· αλλά ζή Κύριος και ζή ή ψυχή σου, ότι, καθως είπον, έμπέλησται ανά μέσον έμοῦ και του θανάτου.
- A Βασ. 20,3 Ο Δαυίδ απήνησεν στον Ίωνάθαν και είπε· “γνωρίζεις πολύ καλά ο πατήρ σου ότι έχω την συμπάθειάν σου. Δεν αποκλείεται να πη· Ας μη μάθη αυτό ο Ίωνάθαν, διότι δεν θα εγκρίνη την πράξιν μου. Σου ορκίζομαι λοιπόν στον Κυριον και εις την ζωήν σου, ότι όπως σου είπα πιστεύω ότι έφθασε πλέον ο καιρός του θανάτου μου”.
- A Βασ. 20,4 και είπεν Ίωνάθαν προς Δαυίδ· τί έπιθυμεί ή ψυχή σου και τί ποιήσω σοι;
- A Βασ. 20,4 Ο Ίωνάθαν ηρώτησε τον Δαυίδ· “τι λοιπόν επιθυμεί η ψυχή σου; Τι θέλεις να κάμω εγώ δια σε;”
- A Βασ. 20,5 και είπε Δαυίδ προς Ίωνάθαν· ίδου δη νεομηνία αύριον, και έγώ καθίσας ού καθήσομαι φαγεῖν, και έξαποστελεῖς με, και κρυβήσομαι έν τῷ πεδίῳ έως δειλης.
- A Βασ. 20,5 Ο Δαυίδ απήνησε προς τον Ίωνάθαν· “ιδού, αύριον είναι η εορτή της πρώτης του νέου μηνός. Εγώ δεν πρόκειται να παρακαθήσω όπως συνήθως εις την τράπεζαν και να συμφάγω με τον πατέρα σου. Αφησέ με να φύγω και να κρυφθώ εις την πεδιάδα έως το απόγευμα.
- A Βασ. 20,6 και εάν έπισκεπτόμενος έπισκέψηται με ό πατήρ σου, και έρείς· παραιτούμενος παρητήσατο άπ’ έμοῦ Δαυίδ δραμείν έως εις Βηθλεέμ τήν πόλιν αύτου, ότι θυσία τῶν ήμερῶν εκεί όλη τῆ φυλῆ.
- A Βασ. 20,6 Εάν δε ο πατήρ σου παρατηρήση την απουσίαν μου και σε ερωτήση δι’ εμέ, να του απαντήσης· Ο Δαυίδ μου εζήτησεν άδειαν να μεταβή έως την πατρίδα του την Βηθλεέμ, διότι εκεί πρόκειται να ποοσφερθή η ετησία θυσία δι’ όλην την οικογενειάν του.

- A Βασ. 20,7 ἐὰν τάδε εἶπῃ· ἀγαθῶς, εἰρήνη τῷ δούλῳ σου· καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῆ σοι, γινώθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ.
- A Βασ. 20,7 Ἐάν σου ἀπαντήσῃ· Πολὺ καλὰ ἡ εἰρήνη αὐτοῦ εἶναι μετὰ τὸν δούλον σου, τότε καλὰ θὰ εἶναι δι' ἐμὲ τὰ πράγματα. Ἐάν ὁμως σου ἀπαντήσῃ με θυμὸν καὶ σκληρότητα, γνώριζε ὅτι ἡ κακία τοῦ ἔχει φθάσει πλέον στο ἀποκορύφωμά της.
- A Βασ. 20,8 καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην Κυρίου τὸν δούλον σου μετὰ σεαυτοῦ· καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σύ, καὶ ἕως τοῦ πατρὸς σου ἵνατί οὕτως εἰσάγεις με;
- A Βασ. 20,8 Δείξε τότε συ καλωσύνην πρὸς ἐμὲ, τὸν δούλον σου. Ἄλλωστε συ εἶχες τὴν πρωτοβουλίαν νὰ συνάψῃς ἐνορκὸν δεσμὸν φιλίας μετὰ ἐμὲ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐάν βέλῃς ὅτι ἐγὼ ὁ δούλος σου διέπραξα μίαν ἀδικίαν, θανάτωσέ με συ. Διατί νὰ με οδηγήσῃς πρὸς τὸν πατέρα σου, ὥστε νὰ με φονεύσῃς ἐκεῖνος;”
- A Βασ. 20,9 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν· μηδαμῶς σοι, ὅτι ἐὰν γινώσκων γινῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ σέ, καὶ ἐὰν μὴ ἦ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγελά σοι.
- A Βασ. 20,9 Ὁ Ἰωνάθαν εἶπε· “κατ' οὐδένα λόγον καὶ τρόπον δεν θὰ γίνῃ αὐτό. Διότι ἐγὼ εἴαν ἀντιληφθῶ, ὅτι ἡ κακία τοῦ πατρὸς μου ἔχει φθάσει στο ἀπροχώρητον ἐναντίον σου καὶ ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ σε φονεύσῃ, καὶ ἀν ἀκόμη δεν ἔχη φθάσει ἡ πληροφορία αὐτὴ εἰς οἰανδήποτε πόλιν, εἰς τὴν ὁποίαν συ θὰ εἰσαι, ἐγὼ ὁ ἴδιος θὰ σου ἀναγγεῖλω αὐτό”.
- A Βασ. 20,10 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν· τίς ἀπαγγείλη μοι, ἐὰν ἀποκριθῆ ὁ πατήρ σου σκληρῶς;
- A Βασ. 20,10 Ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε τότε τὸν Ἰωνάθαν· “ποῖός θὰ με εἰδοποιήσῃ, ἐὰν ὁ πατέρας σου ἀποκριθῆ κατὰ ἓνα σκληρὸν τρόπον πρὸς σέ;”
- A Βασ. 20,11 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ· πορευέου καὶ μένε εἰς ἀγρόν. καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν.
- A Βασ. 20,11 Ὁ Ἰωνάθαν εἶπεν στον Δαυὶδ· “πήγαινε καὶ μένε στον ἀγρόν”. Ἀνεχώρησαν δε καὶ οἱ δύο δια τὸν ἀγρόν ἐκεῖνον.
- A Βασ. 20,12 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ· Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἶδεν, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισσῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἦ περι Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστειλῶ πρὸς σε εἰς ἀγρόν·
- A Βασ. 20,12 Εἶπε δε ὁ Ἰωνάθαν στον Δαυὶδ· “Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ γνωρίζει, ὅτι ἐγὼ θὰ ξεψαχνίσω τὸν πατέρα μου στον κατάλληλον καιρὸν μεθ' αὐτοῦ. Ἐάν ἔχη ἀγαθὰς διαθέσεις δια σε τὸν Δαυὶδ, δεν θὰ ἀποστειλῶ ἀνθρώπον πρὸς σε νὰ σε εἰδοποιήσῃ στον ἀγρόν.
- A Βασ. 20,13 τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τάδε προσθήῃ, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὥτιόν σου καὶ ἐξαποστελά σε καὶ ἀπελεύσῃ εἰς εἰρήνην· καὶ ἔσται Κύριος μετὰ σοῦ, καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρὸς μου.
- A Βασ. 20,13 Ἄλλως, ἐγὼ θὰ σου ἀποκαλύψω ὅσα κακὰ ἀπειλεῖ ἐναντίον σου ὁ πατήρ μου, καὶ θὰ προσπαθῆσω νὰ σε φυγαδεύσω, καὶ συ θὰ ἀπέλθῃς ἐν εἰρήνῃ. Ὁ Θεὸς νὰ με τιμωρήσῃ με κάθε τιμωρίαν, ἀν δεν ἐνεργήσῃ ἔτσι. Ὁ Κύριος θὰ εἶναι μαζί σου, ὅπως ἦτο καὶ μετὰ τὸν πατέρα μου προηγουμένως.
- A Βασ. 20,14 καὶ ἐὰν μὲν ἔτι μοι ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω,
- A Βασ. 20,14 Ὅταν ὁμως συ γίνῃς βασιλεὺς καὶ ζῶ ἀκόμη ἐγὼ, θὰ δείξῃς καλωσύνην πρὸς ἐμὲ. Ἐάν ὁμως ἔχω ἀποθάνει,
- A Βασ. 20,15 οὐκ ἐξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἐξαιρεῖν Κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς εὐρεθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐκζητῆσαι Κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ.
- A Βασ. 20,15 σου ζητῶ νὰ μη στερήσῃς ποτέ τους ἀπογόνους μου ἀπὸ τὴν καλωσύνην σου, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ Κύριος ἀπομακρύνῃ τὸν ἓνα κατόπιν τοῦ ἄλλου ὅλους τους ἐχθροὺς ἀπὸ σένα τὸν Δαυὶδ καὶ τους ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν πρέπει δια τῶν ἀπογόνων σου νὰ ἐπιζῆσῃ χάρις εἰς τὴν προστασίαν τοῦ οἴκου Δαυὶδ. Εἶθε ὁ Κύριος νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ τιμωρήσῃ τους ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ”.
- A Βασ. 20,17 καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὁμῶσαι τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἠγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν.
- A Βασ. 20,17 Ὁ Ἰωνάθαν ὠρκίσθη πρὸς τὸν Δαυὶδ καὶ πάλιν ὅτι τὸν ἀγαπᾷ, ὅπως ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτὸν του.
- A Βασ. 20,18 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν· αὐριον νεομηνία, καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου.
- A Βασ. 20,18 Προσέθεσε δε ἀκόμη ὁ Ἰωνάθαν· “αὐριον εἶναι εορτὴ ἐπὶ τὴν πρώτην τοῦ νέου μηνός. Ὁ πατήρ μου θὰ προσέξῃ τὴν κενὴν ἰδικὴν σου θέσιν.
- A Βασ. 20,19 καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἤξῃς εἰς τὸν τόπον σου, οὗ κρυβῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ ἐργάβ ἐκεῖνο.
- A Βασ. 20,19 Συ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας θὰ ἀπουσιάσῃς. Θὰ ἐπανέλθῃς στον τόπον σου, ὅπου θὰ κρυφθῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν ἐργάσιμον. Θὰ καθίσῃς πλησίον στο γνωστὸν μας ἐκεῖνο κοίλωμα.
- A Βασ. 20,20 καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν ἀματταρί.
- A Βασ. 20,20 Ἐγὼ δε τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ κάμω σκοποβολὴν καὶ θὰ ρίψω βέλη εἰς ἓνα στόχον.
- A Βασ. 20,21 καὶ ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸ παιδάριον λέγων· δεῦρο εὐρέ μοι τὴν σχίζαν·
- A Βασ. 20,21 Κατόπιν θὰ στείλω τὸν νεαρόν δούλον μου λέγων πρὸς αὐτόν· Ἐλα, πήγαινε νὰ βρῆς τὸ βέλος μου.
- A Βασ. 20,22 ἐὰν εἶπω λέγων τῷ παιδαρίῳ· ὧδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε, λάβε αὐτήν, παραγίνου, ὅτι εἰρήνη σοι, καὶ

οὐκ ἔστι λόγος, ζῆ Κύριος· ἐὰν τὰδε εἶπω τῷ νεανίσκῳ· ὥδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα, πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέ σε Κύριος.

A Βασ. 20,22

Εάν εἶπω στον νεαρόν δούλον, το βέλος εἶναι ἐδῶ, δηλαδή ἀνάμεσα ἀπὸ ἐμὲ καὶ ἀπὸ σέ, πάρε συ οἰδίου το βέλος καὶ ἔλα, διότι τα πράγματα εἶναι εἰρηνικά, καὶ δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος δια σέ. Ορκίζομαι ὅτι ἔτσι θα ενεργήσω. Εὖν ὁμως εἶπω στον νεαρόν δούλον μου· Το βέλος εἶναι ἐκεῖ, πέραν ἀπὸ την θέσιν, που συ εὐρίσκεσαι, φύγε διότι ο Θεός σε διατάσσει να αναχωρήσης.

A Βασ. 20,23

καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν ἐγὼ καὶ σύ, ἰδοὺ Κύριος μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος.

A Βασ. 20,23

Δια τα λόγια αὐτά, τα οποία ἀνηλλάξαμεν συ καὶ ἐγώ, ἰδοὺ, θα εἶναι μάρτυς παντοτεινός μεταξὺ μας ο Κυριος καὶ Θεός μας”.

A Βασ. 20,24

Καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγγῶ, καὶ παραγίνεται ὁ μήν, καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν.

A Βασ. 20,24

Ο Δαυὶδ ἐκρύφθη πράγματι στον ἀγγρόν. Εφθασεν ἡ πρώτη του μηνός. Ο βασιλεὺς Σαοὺλ ἦλθεν εἰς την τράπεζαν, δια να φάγη.

A Βασ. 20,25

καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ, ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννήρ ἐκ πλαγίων Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυὶδ.

A Βασ. 20,25

Εκάθισεν εἰς την ὠρισμένην καθέδραν του, ὅπως καὶ προηγουμένως, εἰς την καθέδραν πλησίον του τοῖχου. Ο Ἰωνάθαν ἐκάθισεν ἀπέναντί του. Παραπλεύρως καὶ ἐκ πλαγίων του Σαοὺλ ἐκάθισεν ο Ἀβεννήρ, ο στρατηγός. Εγινε δε αἰσθητόν το γεγονός ὅτι ἦτο κενὴ ἡ θέσις του Δαυὶδ.

A Βασ. 20,26

καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἶρηκε· σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται.

A Βασ. 20,26

Ο Σαοὺλ δεν εἶπε τίποτε κατὰ την ἡμέραν ἐκείνῃν, διότι ἐσκέφθη καθ' εαυτόν, ὅτι ἴσως ο Δαυὶδ να μὴ ἦτο νομικῶς καθαρὸς καὶ δεν του εἶχε δοθῆ ἡ ευκαιρία να κάμη τον νομικὸν καθαρισμόν.

A Βασ. 20,27

καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ· τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν;

A Βασ. 20,27

Την ἐπομένην ἡμέραν, δευτέραν του μηνός, ἔκαμεν ἐντύπωσιν πάλιν ὅτι ἡ θέσις του Δαυὶδ ἦτο κενὴ. Ο Σαοὺλ ἠρώτησε τον Ἰωνάθαν, τον υἱὸν του· “διατί το παιδί του Ἰεσσαὶ δεν ἦλθε χθες καὶ σήμερον εἰς την τράπεζάν μας;”

A Βασ. 20,28

καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ καὶ εἶπεν αὐτῷ· παρήτηται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς Βηθλεέμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι.

A Βασ. 20,28

Ο Ἰωνάθαν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν στον Σαοὺλ· “ο Δαυὶδ ἐζήτησεν ἀπὸ ἐμὲ ἀδειαν να μεταβῆ ἕως εἰς την Βηθλεέμ, την πατρίδα του.

A Βασ. 20,29

καὶ εἶπεν· ἐξαπόστειλον δὴ με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνετείλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου, καὶ νῦν εἰ εὔρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, διαβήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

A Βασ. 20,29

Μου εἶπε δηλαδή· Αφῆσέ με, σε παρακαλῶ, διότι ἡ οἰκογένειά μου θα τελέση θυσίαν εἰς την πόλιν Βηθλεέμ καὶ οἱ ἀδελφοί μου μου παρήγγειλαν να μεταβῶ καὶ ἐγὼ ἐκεῖ. Εὖν λοιπόν ἐχω κάποιαν χάριν ἐνώπιόν σου, δος μου την ἀδειαν να μεταβῶ καὶ να ἰδῶ τους ἀδελφούς μου. Δι' αὐτὸ δεν ἦλθεν εἰς την τράπεζαν του βασιλέως ο Δαυὶδ”.

A Βασ. 20,30

καὶ ἐθυμώθη ὀργῆ Σαοὺλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ· υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σύ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνῃν σου καὶ εἰς αἰσχύνῃν ἀποκαλύψεως μητρὸς σου;

A Βασ. 20,30

Ο Σαοὺλ κατελήφθη ἀπὸ ἰσχυρόν θυμόν ἐναντίον του Ἰωνάθαν καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· “νόθε υιέ, τέκνον διεφθαρμένων γυναικῶν, νομίζεις ὅτι ἐγὼ δεν γνωρίζω, πως εἶσαι φίλος καὶ συνένοχος του υἱοῦ του Ἰεσσαὶ πρὸς ἐντροπήν σου καὶ πρὸς ἐντροπήν της μητρὸς, ἡ ὁποία σε ἐγέννησε;

A Βασ. 20,31

ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῆ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἔτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου· νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος.

A Βασ. 20,31

Διότι, ἐφ' ὅσον ο υἱὸς του Ἰεσσαὶ ζῆ ἐπὶ της γῆς, δεν πρόκειται συ να γίνης βασιλεὺς. Λοιπὸν στείλε ἀμέσως καὶ φέρε ἐδῶ τον νεαρόν, διότι εἶναι ἀξίος θανάτου καὶ πρέπει να θανατωθῆ”.

A Βασ. 20,32

καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ· ἵνατί ἀποθνήσκει; τί πεποίηκε;

A Βασ. 20,32

Ο Ἰωνάθαν ἀπήντησε πρὸς τον Σαοὺλ· “διατί να θανατωθῆ; Τι κακὸν ἔχει κάμει;”

A Βασ. 20,33

καὶ ἐπῆρε Σαοὺλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ,

A Βασ. 20,33

Ο Σαοὺλ τυφλωμένος ἀπὸ τον θυμόν ἐσῆκωσε το δόρυ ἐναντίον του Ἰωνάθαν, δια να τον θανατῶση. Ο Ἰωνάθαν ἐπέισθη ὅτι ἡ κακία αὕτη του πατρὸς του ἐφθασεν στο ἀποκορύφωμά της καὶ τὴν οδηγεῖ πλέον, ὥστε να θανατῶση τον Δαυὶδ.

A Βασ. 20,34

καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῆ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνός ἄρτον, ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι συντετέλεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

A Βασ. 20,34

Ο Ἰωνάθαν γεμάτος καὶ ἐκεῖνος θυμόν ἀνεπήδησεν ἀπὸ την τράπεζαν, δεν ἔφαγε κατὰ την δευτέραν ἡμέραν του

μηνός εκ του φαγητού, διότι συνετρίβη η καρδιά του από τον πόνον δια τον Δαυίδ, όταν είχε πλέον πεισθή, ότι ο πατέρας του επήρην οριστικήν και αμετάκλητον απόφασιν εναντίον του Δαυίδ.

- A Βασ. 20,35 Καί ἐγενήθη πρῶτῃ καὶ ἐξήλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυίδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ.
- A Βασ. 20,35 Τὴν πρῶτῃν τῆς επομένης ἡμέρας, ἐξήλθεν ὁ Ἰωνάθαν στὸν ἀγρόν, ὅπως εἶχε συμφωνήσει προηγουμένως μετὰ τὸν Δαυίδ. Μαζὴ του δε ἦτο καὶ ἓνας νεαρός δούλος.
- A Βασ. 20,36 καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· δράμε, εὐρέ μοι τὰς σχίζας, ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω. καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντιζε τῇ σχίζῃ καὶ παρήγαγεν αὐτήν.
- A Βασ. 20,36 Εἶπε δε ὁ Ἰωνάθαν στὸν νεαρόν δούλον· “τρέξε δια νὰ βρῆς καὶ νὰ μου φέρῃς πάλιν τὰ βέλη, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ρίχνω δια τοῦ τόξου”. Πράγματι ὁ Ἰωνάθαν ἔκαμε σκοποβολὴν καὶ ἐρριψε τὰ βέλη του. Ὁ νεαρός δούλος του ἔτρεξε νὰ τὰ φέρῃ.
- A Βασ. 20,37 καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης, οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν, καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν· ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα·
- A Βασ. 20,37 Ὁ νεαρός δούλος τοῦ Ἰωνάθαν ἐφθασεν στὸν τόπον, ὅπου εἶχεν εξακοντίσει τὸ βέλος ὁ Ἰωνάθαν. Εφώνησε τότε ὁ Ἰωνάθαν καὶ εἶπε· “τὸ βέλος εἶναι ἐκεῖ πέρα, πίσω ἀπὸ σένα. Ἐκεῖ εἶναι τὸ βέλος”.
- A Βασ. 20,38 καὶ ἀνεβόησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων· ταχύνας σπεῦσον καὶ μὴ στήξ. καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχίζας καὶ ἤνεγκε τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ.
- A Βασ. 20,38 Ὁ Ἰωνάθαν εφώνησε τὸν υπηρέτην καθὼς ἐκείνος ἐπήγαινε· “φύγε γρήγορα, μὴ σταματᾷς”. Ὁ νεαρός δούλος ἐμάζεψε τὰ βέλη καὶ ἔφερεν αὐτὰ πρὸς τὸν κύριόν του.
- A Βασ. 20,39 καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν, παρέξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυίδ ἔγνωσαν τὸ ῥῆμα.
- A Βασ. 20,39 Αὐτὸς ὁ δούλος δὲν ἐκατάλαβε τίποτε ἀπὸ ὅσα ἐλέχθησαν, ἐμὴ μόνον ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Δαυίδ κατενόησαν τὴν σημασίαν τῶν λεχθέντων.
- A Βασ. 20,40 καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ· πορεύου, εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν.
- A Βασ. 20,40 Ὁ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὸν σπλισμόν του στὸ παιδάριον καὶ του εἶπε· “πήγαινε, γύρισε εἰς τὴν πόλιν”.
- A Βασ. 20,41 καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυίδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ ἐργάβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως συντελείας μεγάλης.
- A Βασ. 20,41 Ὄταν ὁ νεαρός δούλος ἐφυγε δια τὴν πόλιν, ὁ Δαυίδ ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ κοῖλωμα, ὅπου ἦτο κρυμμένος, ἐπέσε μετὰ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τρεῖς φορές τὸν Ἰωνάθαν. Καὶ οἱ δύο ἠσπάσθησαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἔκλαυσαν ἐπὶ πολὺ καὶ μετὰ πολλὰ δάκρυα.
- A Βασ. 20,42 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ· πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφότεροι ἐν ὀνόματι Κυρίου λέγοντες· Κύριος ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος.
- A Βασ. 20,42 Ὁ Ἰωνάθαν εἶπεν στὸν Δαυίδ· “πήγαινε στὸ καλὸ. Θὰ γίνῃ, ὅπως οἱ δύο μας ὠρκίσθημεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου λέγοντες ὅτι ὁ Κύριος θὰ εἶναι παντοτεινὸς μάρτυς τῆς φιλίας μας ἡ ὁποία θὰ επικρατῇ μεταξὺ ἡμῶν τῶν δύο καὶ μεταξὺ τῶν ἀπογόνων μας.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 21

- A Βασ. 21,1 Καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.
- A Βασ. 21,1 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ, ὁ Δαυίδ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησεν, ὁ δε Ἰωνάθαν ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν.
- A Βασ. 21,2 καὶ ἔρχεται Δαυίδ εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα. καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ;
- A Βασ. 21,2 Ὁ Δαυίδ ἦλθεν εἰς πόλιν Νομβὰ πρὸς τὸν ἀρχιερέα τὸν Ἀβιμέλεχ. Ὁ Ἀβιμέλεχ ἐξεπλάγη πολὺ, ὅταν εἶδε τὸν Δαυίδ καὶ του εἶπε· “διατί εἶσαι μόνος σου καὶ διατί κανεὶς ἄλλος δὲν ὑπάρχει μαζὴ σου;”
- A Βασ. 21,3 καὶ εἶπε Δαυίδ τῷ ἱερεῖ· ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέ μοι· μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα, περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαι σοι· καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημα ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ Θεοῦ πίστις, Φελλανὶ Ἀλεμωνί· καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὐρεθὲν.
- A Βασ. 21,3 Ἀπήνησεν ὁ Δαυίδ στὸν Ἀρχιερέα· “ὁ βασιλεὺς μου ἀνέθεσε σήμερον κάποιον ἔργον καὶ μου εἶπε· Πρόσεξε, κανεὶς νὰ μὴ μάθῃ τὴν ἀποστολήν, δια τὴν ὁποίαν ἐγὼ σε στέλνω καὶ δια τὴν ὁποίαν σου ἔχω δώσει ἐντολὰς. Δια τοῦτο ἐγὼ ἐντόνωσά σου τοὺς νεαροὺς ποὺ με ἀκολουθοῦν νὰ με περιμείνουν στὸν τόπον ποὺ λέγεται “Θεοῦ πίστις”, Φελλανὶ Ἀλεμωνί. Καὶ τώρα σε παρακαλῶ, εἴαν σου εὐρίσκονται πέντε ἄρτοι νὰ μου τοὺς δώσης, ἡ ὅσοι



σου ευρίσκονται”.

- A Βασ. 21,4 και ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν· οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἄλλ’ ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσὶν· εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάρια ἐστὶν ἀπὸ γυναικός, καὶ φάγεται.
- A Βασ. 21,4 Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπήντησεν στον Δαυίδ καὶ του εἶπε· “δεν ἔχω εἰς τὴν διάθεσίν μου ἄρτους κοινούς καὶ συνήθεις, ἀλλὰ μόνον υπάρχουν οἱ ἅγιοι ἄρτοι τῆς προθέσεως, οἱ προσωρισμένοι δια τοὺς ιερεῖς. Ἐάν οἱ νεαροὶ ἀκόλουθοί σου ἔχουν φυλαχθῆ ἀπὸ γυναῖκα, ἠμποροῦν νὰ τοὺς φάγουν”.
- A Βασ. 21,5 καὶ ἀπεκρίθη Δαυίδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀλλὰ ἀπὸ γυναικός ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν· ἐν τῷ ἔξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδία ἡγνισμένα, καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου.
- A Βασ. 21,5 Ὁ Δαυίδ ἀπήντησεν στον ἀρχιερέα καὶ του εἶπεν· “ἀπὸ γυναῖκα ἐχομεν φυλαχθῆ ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέρες. Ὅταν δε ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὴν πόλιν, οἱ μεν νεαροὶ ἀκόλουθοί μου ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ κάθε νομικὴν ἀκαθαρσίαν. Ὁ δρόμος ὁμως καὶ ὁ σκοπός, δια τὸν ὁποῖον πορευόμεθα δεν εἶναι ἅγιος, ἀλλὰ κοσμικός. Τα σακκιδία μας ὁμως θα εἶναι καθαρὰ, ὥστε νὰ δεχθῶν τοὺς καθιερωμένους ἄρτους, τοὺς ὁποῖους σήμερον θα πάρωμεν”.
- A Βασ. 21,6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτος, ἀλλ’ ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου Κυρίου τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρα ἔλαβεν αὐτούς.
- A Βασ. 21,6 Ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ Ἀβιμέλεχ, ἐπειτα ἀπὸ τὴν διαβεβαίωσιν αὐτῆν τοῦ Δαυίδ, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, διότι δεν υπήρχον ἐκεῖ ἄλλοι ἄρτοι, ἐμὴ μόνον οἱ ἄρτοι οἱ ὁποῖοι εἶχον τεθῆ προ τοῦ Κυρίου· οἱ ἄρτοι, οἱ ὁποῖοι θα ἀφηροῦντο ἀπὸ ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, δια νὰ ἀντικατασταθῶν ἀπὸ ἄλλους θερμούς καὶ προσφάτους ἄρτους, ὅπως γίνεται κάθε εβδομάδα.
- A Βασ. 21,7 καὶ ἐκεῖ ἦν ἔν τῶν παιδάρων τοῦ Σαούλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος νεεσσαρὰν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνας Σαούλ.
- A Βασ. 21,7 Ἐκεῖ, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, εὐρίσκετο καὶ ἓνας δούλος τοῦ Σαούλ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐγκλειστος στον ναὸν τοῦ Κυρίου. Ὁ δούλος αὐτὸς ὠνομάζετο Δωὴκ ὁ Συρος. Εβόσκε δε τὰς ἡμιόνας τοῦ Σαούλ.
- A Βασ. 21,8 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἀβιμέλεχ· ἰδὲ εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἶληφα ἐν τῇ χειρὶ μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδὴν.
- A Βασ. 21,8 Ὁ Δαυίδ ἠρώτησε τὸν Ἀβιμέλεχ, μήπως εἶναι ἐδῶ μαζὴ σου κανένα δόρυ ἢ καμμία ῥομφαία, διότι τὴν ἰδικὴν μου ῥομφαίαν καὶ τὰ ἄλλα ὄπλα μου δεν τὰ ἐπῆρα μαζὴ μου, ἐπειδὴ ἦτο βιαστικὴ καὶ δεν ἐπεδέχτο ἀναβολὴν ἢ ἐντολὴ τοῦ βασιλέως”.
- A Βασ. 21,9 καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς· ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἡλά, καὶ αὐτὴν ἐνειλημμένη ἦν ἐν ἱματίῳ· εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λαβέ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἕτερα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα. καὶ εἶπε Δαυίδ· ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὡσπερ αὐτῆ, δός μοι αὐτήν.
- A Βασ. 21,9 Ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν στον Δαυίδ· “ἰδοὺ, ἡ ῥομφαία τοῦ Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου, τὸν ὁποῖον συ ἐκτύπησες εἰς τὴν κοιλάδα Ἡλά, ὑπάρχει ἐδῶ καὶ εἶναι τυλιγμένη στο ἱμάτιον. Ἐάν θέλῃς νὰ πάρῃς αὐτήν, πάρε τὴν δια τὸν εαυτὸν σου. Ἄλλῃ ἐκτὸς αὐτῆς δεν ὑπάρχει”. Καὶ εἶπεν ὁ Δαυίδ· “καὶ ἀν υπήρχε καμμία ἄλλῃ, δεν θα ἦτο περισσότερο κατάλληλος ἀπὸ αὐτὴν δι’ ἐμέ. Δός μοι τὴν.
- A Βασ. 21,10 καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ· καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαούλ. Καὶ ἦλθε Δαυίδ πρὸς Ἀγχοῦς βασιλεῖα Γέθ.
- A Βασ. 21,10 Ὁ ἀρχιερεὺς του τὴν ἔδωκεν. Ὁ Δαυίδ ἐσηκώθη καὶ ἐφυγε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μακρὰν ἀπὸ τὸν Σαούλ. Ἦλθε δε πρὸς τὸν Ἀγχοῦς βασιλεῖα τῆς Γέθ.
- A Βασ. 21,11 καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχοῦς πρὸς αὐτὸν· οὐχὶ οὗτος Δαυίδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι λέγουσαι· ἐπάταξε Σαούλ ἐν χιλιᾶσιν αὐτοῦ καὶ Δαυίδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ;
- A Βασ. 21,11 Οἱ δούλοι τοῦ Ἀγχοῦς εἶπαν πρὸς αὐτὸν· “αὐτὸς δεν εἶναι ὁ Δαυίδ ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας τῶν Ἰσραηλιτῶν; Πρὸς χάριν αὐτοῦ καὶ δια τὴν δόξαν αὐτοῦ αἱ προεξάρχουσαι τοῦ χοροῦ δεν ἐπαλλαν καὶ δεν ἔλεξαν· Ὁ Σαούλ ἐφόνευσε χιλιάδας ἐχθρῶν ὁ Δαυίδ ὁμως ἐφόνευσε μυριάδας;”
- A Βασ. 21,12 καὶ ἔθετο Δαυίδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχοῦς βασιλέως Γέθ.
- A Βασ. 21,12 Ὁ Δαυίδ ἤκουσε καὶ ἐπρόσεξε τὰ λόγια αὐτὰ καὶ ἐφοβήθη πολὺ τὸν Ἀγχοῦς τὸν βασιλεῖα, μήπως τυχόν καὶ τὸν ἐκδικηθῆ.
- A Βασ. 21,13 καὶ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σιελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πῶγωνα αὐτοῦ.
- A Βασ. 21,13 Δι’ αὐτὸ ἄλλαξε τὸ πρόσωπόν του ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ προσεποιήθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν παράφρονα. Ἐκτυπούσε τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως, ἐκινούσε κατὰ ἐξάλλον τρόπον τὰ χέρια του, ἐπεφτε ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας τῶν πυλώνων τῆς πόλεως, καθ’ ὃν χρόνον ὁ σιελός του ἐτρέχεν στο γένειόν του, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει με τοὺς τρελλούς.

- A Βασ. 21,14 και εἶπεν Ἀγγοῦς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἴδου ἴδετε ἄνδρα ἐπιληπτον, ἵνατί εἰσηγάγετε αὐτὸν πρὸς με;  
 A Βασ. 21,14 Ὁ Ἀγγοῦς εἶπε πρὸς τοὺς δούλους του· “ἴδου, γὰρ κυττάξετε, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι τρελλός. Διατί τον εφέρατε πρὸς ἐμέ;
- A Βασ. 21,15 μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ, ὅτι εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεῦσθαι πρὸς με; οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.
- A Βασ. 21,15 Μὴπως ἐγὼ ἔχω ἔλλειψιν ἀπὸ ἐπιληπτικῶν ἀνθρώπων καὶ εφέρατε αὐτὸν νὰ κάμνη ἐξάλλους πράξεις, ὅπως οἱ ἐπιληπτικοί; Μὴ τον ἀφήσετε νὰ εἰσέλθῃ εἰς καμμίαν οἰκίαν”.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 22

- A Βασ. 22,1 Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυὶδ καὶ διεσώθη καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ. καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ.
- A Βασ. 22,1 Ὁ Δαυὶδ ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Γεθ καὶ ἦλθε σῶος καὶ ἀβλαβῆς στο σπήλαιον τῆς Οδολλάμ. Οἱ ἀδελφοὶ του καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι του σπιτιοῦ του, ὅταν ἐπληροφόρηθησαν αὐτὸ, κατήλθον ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ στο σπήλαιον, πλησίον τῆς πόλεως, πρὸς αὐτόν.
- A Βασ. 22,2 καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῆ, καὶ ἦν ἐπ’ αὐτῶν ἡγούμενος· καὶ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες.
- A Βασ. 22,2 Συνεκεντρώθησαν γύρω ἀπὸ τὸν Δαυὶδ καὶ πολλοὶ ἐνδεεῖς χρεωφειλῆται καὶ καθένας, ὁ ὁποῖος ἦτο λυπημένος κατὰ τὴν καρδίαν. Εἰς ὅλους αὐτοὺς ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Δαυὶδ. Ὅλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζὴ του, ἀνῆρχοντο εἰς τετρακοσίους περίπου ἄνδρας.
- A Βασ. 22,3 καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφάθ τῆς Μωάβ καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ· γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί, ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ Θεός.
- A Βασ. 22,3 Ὁ Δαυὶδ ἐφυγεν ἀπὸ τὸ σπήλαιον τῆς Οδολλάμ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πάλιν Μασσηφάθ τῆς χώρας Μωάβ. Εἶπε δε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν· “ἀς παραμείνουν, σε παρακαλῶ, κοντὰ σου ὁ πατέρας μου καὶ ἡ μητέρα μου, μέχρις ὅτου ἴδῶ τι θὰ κάμῃ δι’ ἐμέ ὁ Θεός”.
- A Βασ. 22,4 καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωάβ, καὶ κατώκουν μετ’ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὄντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ.
- A Βασ. 22,4 Αὐτὰ παρεκάλεσεν ὁ Δαυὶδ τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν. Εκείνος ἐδέχθη τὴν παράκλησιν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἔτσι οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐμείναν εἰς τὴν χώραν Μωάβ καθ’ ὅλον τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Δαυὶδ εὐρίσκετο εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην.
- A Βασ. 22,5 καὶ εἶπε Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ· μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ, πορεύου καὶ ἕξεις εἰς γῆν Ἰούδα. καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίχ.
- A Βασ. 22,5 Ὁ προφήτης Γαδ εἶπε πρὸς τὸν Δαυὶδ· “μὴ κάθου εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν, ἀλλὰ φύγε καὶ πῆγαινε εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας”. Ὁ Δαυὶδ πράγματι μετέβη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν πόλιν Σαρίχ.
- A Βασ. 22,6 Καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, ὅτι ἐγνωσταὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ· καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ῥαμά, καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ.
- A Βασ. 22,6 Ὁ Σαοὺλ ἐπληροφόρηθη τὸ γεγονός, διότι εἶχε γίνῃ πλέον γνωστός ὁ τόπος, ὅπου εὐρίσκετο ὁ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζὴ του. Ὁ Σαοὺλ ἐκάθισεν εἰς κάποιον ὑψωμα ἐπάνω ἀπὸ ἕνα χωράφι εἰς τὴν Ῥαμά. Εἰς τὰ χέρια του δε ἐκρατοῦσε τὸ δόρυ καὶ ὅλοι οἱ δούλοι του ἴσαντο ὄρθιοι πλησίον του.
- A Βασ. 22,7 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ· ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμὴν· εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους;
- A Βασ. 22,7 Εἶπε ὁ Σαοὺλ πρὸς τοὺς δούλους του, οἱ ὁποῖοι τὸν περιεστοίχιζαν· “ἀκούσατε, λοιπόν, σεις ποὺ ἀνήκετε εἰς τὴν φυλὴν Βενιαμὴν. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαὶ θὰ σας δώσει πράγματι ἀγροὺς καὶ ἀμπελῶνας καὶ θὰ διορίσῃ ὅλους σας ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους; Πιστεῦτε εἰς τέτοιες ὑποσχέσεις;
- A Βασ. 22,8 ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ’ ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὄπιόν μου ἐν τῷ διαθέσθαι τὸν υἱὸν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὄπιόν μου, ὅτι ἐπήγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ’ ἐμέ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
- A Βασ. 22,8 Καὶ ὅμως ὅλοι σεις, σαν νὰ ἔχετε συνωμοτήσῃ ἐναντίον μου, διότι κανεῖς ἀπὸ σας δὲν μου ἀνέφεραν ὅτι ὁ υἱὸς μου ἐκάμε ἐνορκον συμφωνίαν φιλίας με τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαὶ. Κανεῖς ἀπὸ σας δὲν ἐνδιαφέρεται καὶ δὲν πονεῖ γιὰ μένα, διότι ἄλλως θὰ μου εἶχεν ἀναφέρει ὅτι τὸ παιδί μου ἐξήγειρεν αὐτὸν τὸν δούλον μου καὶ τὸν ἐκάμε ἐχθρόν ἐναντίον μου μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας”.
- A Βασ. 22,9 καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὸς ἐπὶ τὰς ἡμιόνους Σαοὺλ καὶ εἶπεν· ἑώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ

- Α Βασ. 22,9 παραγινόμενον εις Νομβά προς Άβιμέλεχ υιόν Άχιτώβ τόν ιερέα,  
Ο Δωήκ, ο Συρος, ο οποίος ήτο αρχηγός επί των ανθρώπων που εφύλασσαν τας ημιόνους του Σαουλ, εσηκώθη και είπεν· “εγώ είδα τον υιόν του Ιεσσαί, ότι ήλθεν εις Νομβά προς τον αρχιερέα Αβιμέλεχ, τον υιόν του Αχιτώβ.
- Α Βασ. 22,10 και ήρώτα αύτῷ διά τοῦ Θεοῦ και έπισπισμόν έδωκεν αύτῷ και την ρομφαίαν Γολιάθ τοῦ άλλοφύλου έδωκεν αύτῷ.
- Α Βασ. 22,10 Ο αρχιερεύς δε ηρώτησε χάριν αυτού τον Θεόν και έδωκεν εις αυτόν τροφάς. Και την ρομφαίαν του Γολιάθ του άλλοφύλου του έδωκεν”.
- Α Βασ. 22,11 και απέστειλεν ό βασιλεύς καλέσαι τόν Άβιμέλεχ υιόν Άχιτώβ και πάντας τούς υιούς τοῦ πατρός αύτοῦ τούς ιερείς τούς έν Νομβά, και παρεγένοντο πάντες προς τόν βασιλέα.
- Α Βασ. 22,11 Ο βασιλεύς έστειλε τότε ανθρώπους του και εκάλεσαν τον Αβιμέλεχ, τον υιόν του Αχιτώβ, και όλους τους υιούς του πατρός του, τους ιερείς που ευρίσκοντο εις Νομβά. Ολοι δε αυτοί ήλθον και παρουσιάσθησαν στον βασιλέα.
- Α Βασ. 22,12 και είπε Σαούλ· “άκουε δή, υιέ Άχιτώβ· και είπεν· ίδου εγώ, λάλει κύριε.
- Α Βασ. 22,12 Είπεν ο Σαούλ· “άκουσε, λοιπόν, παιδί του Αχιτώβ”. Εκείνος απήντησεν· “ιδου εγώ, λαλεί, Κυριε”.
- Α Βασ. 22,13 και είπεν αύτῷ Σαούλ· ινατί συνέθου κατ’ έμοῦ σύ και ό υιός Ίεσσαί δοῦναι σε αύτῷ ἄρτον και ρομφαίαν και έρωτῶν αύτῷ διά τοῦ Θεοῦ θέσθαι αύτόν επ’ έμέ εις έχθρόν, ώς ή ήμέρα αύτη;
- Α Βασ. 22,13 Ο Σαούλ είπε· “διατί έχετε συνωμοτήσει εναντίον μου συ και ο υιός του Ιεσσαί, ώστε να δώσης εις αυτόν ἄρτον και να δώσης την ρομφαίαν του Γολιάθ και να συμβουλευθής δι’ αυτόν τον Θεόν και έτσι να γίνη αυτός εχθρός μου μέχρι της ημέρας αυτής;”
- Α Βασ. 22,14 και απεκριθη τῷ βασιλεῖ και είπε· και τίς έν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ώς Δαυιδ πιστός και γαμβρός τοῦ βασιλέως και ἄρχων παντός παραγγέλματός σου και ένδοξος έν τῷ οἴκῳ σου;
- Α Βασ. 22,14 Ο αρχιερεύς απήντησεν στον βασιλέα και είπε· “ποιός άλλος από όλους τους δούλους σου είναι τόσο πιστός εις σε, όσον ο Δαυιδ, ο γαμβρός του βασιλέως ο προεξάρχων πάντοτε εις την εκτέλεσιν κάθε εντολής σου, ένδοξος μεταξύ όλων των αυλικών σου;
- Α Βασ. 22,15 ἢ σήμερον ἦργμαι έρωτῶν αύτῷ διά τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς. μη δότω ό βασιλεύς κατὰ τοῦ δούλου αύτοῦ λόγον και έφ’ όλον τόν οἶκον τοῦ πατρός μου, ότι οὐκ ἦδει ό δοῦλός σου έν πᾶσι τούτοις ρῆμα μικρόν ἢ μέγα.
- Α Βασ. 22,15 Μηπως, τάχα, σήμερον εκαμα αρχήν να ερωτώ δι’ αυτόν τον Θεόν; Καθόλου. Μη θελήση ο βασιλεύς να καταλογίση ευθύνην εις εμέ και εις όλους τους ανθρώπους του σπιτιού μου δια την διαγωγήν μου προς τον Δαυιδ, διότι εγώ ο δούλος σου ούτε όλην την υπόθεσιν γνωρίζω ούτε καν μικράν γνώσιν αυτής έχω”.
- Α Βασ. 22,16 και είπεν ό βασιλεύς Σαούλ· θανάτῳ άποθανῆ, Άβιμέλεχ, σύ και πᾶς ό οἶκος τοῦ πατρός σου.
- Α Βασ. 22,16 Είπεν ο βασιλεύς Σαούλ· “θα εκτελεσθής συ, Αβιμέλεχ, και όλη η οικογένεια του πατρός σου”.
- Α Βασ. 22,17 και είπεν ό βασιλεύς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς έφεστηκόσι προς αύτόν· προσαγάγετε και θανατοῦτε τούς ιερείς τοῦ Κυρίου, ότι ή χειρ αύτῶν μετα Δαυιδ, και ότι εγνωσαν ότι φεύγει αυτός, και οὐκ άπεκάλυψαν τὸ ώτίον μου. και οὐκ έβουλήθησαν οι παῖδες τοῦ βασιλέως επενεγκείν τὰς χείρας αύτῶν άπαντῆσαι εις τούς ιερείς Κυρίου.
- Α Βασ. 22,17 Διέταξεν ο βασιλεύς αμέσως τους άνδρας της σωματοφυλακής του, που ισταντο πλησίον του, και είπε· “φέρετε εδώ και εκτελέσατε τους ιερείς του Κυρίου, διότι αυτοί έχουν συμμαχήσει με τον Δαυιδ. Ενώ δε εγνωρίζαν ότι ο Δαυιδ είχε δραπετεύσει από εμέ δια να μη τιμωρηθῆ, δεν μου απεκάλυψαν το γεγονός”. Οι άνδρες της σωματοφυλακής του βασιλέως, δεν ετόλμησαν να σηκώσουν τα χέρια των και να φονεύσουν τους ιερείς του Κυρίου.
- Α Βασ. 22,18 και είπεν ό βασιλεύς τῷ Δωήκ· επιστρέφου σύ και άπάντα εις τούς ιερείς. και επεστράφη Δωήκ ό Σύρος και έθανάτωσε τούς ιερείς τοῦ Κυρίου έν τῇ ήμέρᾳ εκείνη, τριακοσίους και πέντε άνδρας, πάντας αἴροντας έφουδ.
- Α Βασ. 22,18 Είπε τότε ο βασιλεύς προς τον Δωήκ· “γύρισε συ και κτύπα τους ιερείς”. Ο Δωήκ ο Συρος εγύρισε πράγματι και εθανάτωσε τους ιερείς του Κυρίου κατὰ την ημέραν εκείνην. Τριακοσίους και πέντε άνδρας εφόνευσε, όλους έχοντας το ιερατικόν ένδυμα εφουδ.
- Α Βασ. 22,19 και την Νομβά την πόλιν τῶν ιερέων έπάταξεν έν στόματι ρομφαίας άπ’ άνδρός έως γυναικός, άπό νηπίου έως θηλάζοντος και μόσχου και ὄνου και προβάτου.
- Α Βασ. 22,19 Ο δε Σαούλ εν στόματι μαχαίρας επέρασε την πόλιν Νομβά, όλους τους κατοίκους της πόλεως αυτής των ιερέων από άνδρός έως γυναικός, από νηπίου μέχρι θηλάζοντος, από μόσχου μέχρι ὄνου και προβάτου.
- Α Βασ. 22,20 και διασώζεται υιός εις τῷ Άβιμέλεχ υιῷ Άχιτώβ, και ὄνομα αύτῷ Άβιάθαρ, και έφυγεν όπισω Δαυιδ.
- Α Βασ. 22,20 Από δε την σφαγήν αυτήν διεσώθη ένας μόνον υιός του Αβιμέλεχ, υιού του Αχιτώβ. Το όνομα του διασωθέντος ήτο Αβιάθαρ. Αυτός έσπευσε και κατέφυγε πλησίον του Δαυιδ.
- Α Βασ. 22,21 και άπήγγειλεν Άβιάθαρ τῷ Δαυιδ, ότι έθανάτωσε Σαούλ πάντας τούς ιερείς τοῦ Κυρίου.
- Α Βασ. 22,21 Ο Αβιάθαρ ανήγγειλεν στον Δαυιδ ότι ο Σαούλ εθανάτωσεν όλους τους ιερείς του Κυρίου.

- A Βασ. 22,22 και εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ· ἦδιν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαούλ· ἐγὼ εἰμι αἶπιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρὸς σου·
- A Βασ. 22,22 Ο δε Δαυὶδ ἀπήντησεν στον Ἀβιάθαρ· “καλὰ το εἶχα ἀντιληφθῆ κατὰ την ημεραν εκεινην ὅτι ο Δωὴκ ο Συρος θα ἔσπευδε να ἀναγγεῖλη ὅλα στον Σαούλ. Εγὼ εἶμαι η αιτία του φόνου των ἀνθρώπων της πατρικῆς σου οικογενείας.
- A Βασ. 22,23 κάθου μετ’ ἐμοῦ, μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ ἔὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύλαξα σὺ παρ’ ἐμοί.
- A Βασ. 22,23 Καθισε μαζί μου και μη φοβῆσαι. Διότι ἐγὼ, ὅπως φροντίζω δια τον εαυτὸν μου, θα φροντίσω και δια την ιδικῆν σου ζωῆν. Μεινε πλησίον μου και θα ευρίσκεσαι εν ασφαλείᾳ”.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 23

- A Βασ. 23,1 Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλᾷ, καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσι, καταπατοῦσι τοὺς ἄλλω.
- A Βασ. 23,1 Ἦλθον μερικοὶ και ἀνήγγειλαν στον Δαυὶδ· “ἰδοὺ, οἱ Φιλισταῖοι κάνουν πολεμικὰς επιχειρήσεις εναντίον της πόλεως Κεῖλᾷ, καταπατοῦν τα ἀλώνια των και ληλατοῦν τα σιτηρὰ των κατοίκων της πόλεως”.
- A Βασ. 23,2 καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου λέγων· εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε Κύριος· πορεύου καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεῖλᾷ.
- A Βασ. 23,2 Ο Δαυὶδ συνεβουλεύθη τον Κυριον και ηρώτησε· “να μεταβῶ και να κτυπήσω τους Φιλισταίους;” Ο Κυριος του ἀπήντησε· “πήγαινε, και θα κτυπήσης τους αλλοφύλους τούτους και θα σώσης την πόλιν Κεῖλᾷ”. Ο Δαυὶδ ἀνεκοίνωσε την ἀπάντησιν αὐτὴν του Κυρίου στους ἀνδρας του.
- A Βασ. 23,3 καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἔὰν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλᾷ; εἰς τὰ σκύλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα;
- A Βασ. 23,3 Και εκεινοι ειπαν προς αυτον· “ἰδοὺ, ημεῖς φοβούμεθα, μολονότι ευρισκόμεθα στο κέντρον της Ιουδαίας. Και πως θα τολμησωμεν να πορευθῶμεν εις την Κεῖλᾷ; Θα ριψωμεν τον εαυτον μας αναμεσα εις τα λαφυρα των αλλοφυλων;”
- A Βασ. 23,4 καὶ προσέθετο Δαυὶδ ἔτι ἐπερωτήσαι διὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι καὶ κατὰβηθι εἰς Κεῖλᾷ, ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου.
- A Βασ. 23,4 Συνεβουλεύθη και πάλιν ο Δαυὶδ τον Κυριον και ο Κυριος ειπε προς αυτον· “σῆκω, και κατέβα εις την πόλιν Κεῖλᾷ, διότι ἐγὼ παραδίδω τους αλλοφύλους εις τα χέρια σου”.
- A Βασ. 23,5 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ εἰς Κεῖλᾷ καὶ ἐπολέμησε τοῖς ἀλλοφύλοις, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλᾷ.
- A Βασ. 23,5 Πλήρης πίστεως στους λόγους του Κυρίου εβάδισεν ο Δαυὶδ και οἱ ἄνδρες, που ἦσαν μαζί του, εις την Κεῖλᾷ και επολέμησαν τους Φιλισταίους. Εκεινοι δε νικημένοι ετράπησαν εις φυγήν. Ο Δαυὶδ τότε επήρε τα κτήνη αυτων και επέφερε τρομεράν καταστροφὴν εις αυτοὺς. Ετσι δε ἔσωσε τους κατοίκους της Κεῖλᾷ.
- A Βασ. 23,6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀβιμέλεχ πρὸς Δαυὶδ καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾷ κατέβη ἔχων ἐφοῦδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- A Βασ. 23,6 Ο Ἀβιάθαρ, ο υἱὸς του Ἀβιμέλεχ, ο οποίος εχε καταφύγει κοντὰ στον Δαυὶδ, κατέβηκε μαζί με αυτον εις την πόλιν Κεῖλᾷ, ἔχων το αρχιερατικὸν ἄμφιον του εφοῦδ.
- A Βασ. 23,7 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαούλ ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾷ, καὶ εἶπε Σαούλ· πέπρακεν αὐτόν ὁ Θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν.
- A Βασ. 23,7 Αυτό το ἀνήγγειλαν στον Σαούλ, ὅτι δηλαδὴ ο Δαυὶδ ἔχει ἔλθει εις την Κεῖλᾷ. Ο Σαούλ ειπε τότε· “ο Θεὸς τον ἔχει πλέον οριστικῶς παραδώσει εις τα χέρια μου, διότι εἶναι ἀποκλεισμένος εις την πόλιν αὐτήν. Τα τεῖχη της ἔχουν θύρας και μοχλοὺς, ὥστε να, μη ημπορὴ να διαφύγῃ”.
- A Βασ. 23,8 καὶ παρήγγειλε Σαούλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεῖλᾷ συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ.
- A Βασ. 23,8 Ο Σαούλ ἔδωσεν εντολήν εις ὅλους τους Ἰσραηλίτας, που ημπορούσαν να φέρουν ὅπλα, να κατεβούν εις Κεῖλᾷ και να αποκλείσουν εκει τον Δαυὶδ και τους ἀνδρας του.
- A Βασ. 23,9 καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαούλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα· προσάγαγε τὸ ἐφοῦδ Κυρίου.
- A Βασ. 23,9 Ο Δαυὶδ ἀντελήφθη ὅτι η μοχθηρία του Σαούλ εναντίον του δεν εἶχε καθόλου κατευνασθῆ. Και ειπε προς τον Ἀβιάθαρ τον αρχιερέα· “φέρε το εφοῦδ και ερώτησε δια μέσου αυτου τον Κυριον”.
- A Βασ. 23,10 καὶ εἶπε Δαυὶδ· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ζητεῖ Σαούλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεῖλᾷ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι’ ἐμέ.



- A Βασ. 23,10 Και ο ίδιος προσευχήθη και εἶπε· “Κυριε, Θεέ του Ισραηλιτικού λαοῦ, ἐγὼ ο δούλος σου ἔχω πληροφορηθῆ ὅτι ο Σαούλ ἔχει ἀπόφασιν να ἔλθῃ εἰς Κεῖλά, να καταστρέψῃ τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας μου.
- A Βασ. 23,11 εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαούλ, καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου; Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπάγγελον τῷ δούλῳ σου. καὶ εἶπε Κύριος· ἀποκλεισθήσεται.
- A Βασ. 23,11 Σε παρακαλῶ, λοιπὸν, φανέρωσέ μου αν θα κατεβῆ πράγματι ο Σαούλ δια να κάμῃ ἀποκλεισμόν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, ὅπως ο δούλος σου, ἐγὼ, ἔχω πληροφορηθῆ; Κυριε, Θεέ του Ἰσραὴλ, ἀπάντησε εἰς τὴν ἐρώτησίν μου αὐτὴν”. Ο Κυριος ἀπήντησε· “να. Θα ἀποκλεισθῆ ἡ πόλις αὐτὴ ἀπὸ τον Σαούλ”.
- A Βασ. 23,12 [Καὶ εἶπε Δαυιδ· εἰ παραδώσουσι παρὰ τῆς Κεῖλά ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς χεῖρας Σαούλ; καὶ εἶπε Κύριος· παραδώσουσι.]
- A Βασ. 23,12 Παλιν ο Δαυιδ ἠρώτησε τον Κυριον· “οι κάτοικοι τῆς Κεῖλά θα παραδώσουν ἐμὲ καὶ τοὺς ἄνδρας μου εἰς τα χέρια του Σαούλ;” Καὶ ο Κυριος ἀπήντησε· “να, θα σας παραδώσουν”.
- A Βασ. 23,13 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλά καὶ ἐπορεύοντο οὔ ἐὰν ἐπορεύοντο· καὶ τῷ Σαούλ ἀπηγγέλη ὅτι, διασέσωσται Δαυιδ ἐκ Κεῖλά, καὶ ἀνῆκε τοῦ ἐλθεῖν.
- A Βασ. 23,13 Ο Δαυιδ καὶ οἱ τετρακόσιοι περίπου ἄνδρες του, ἐσηκώθηκαν, ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Κεῖλά καὶ ἐπορεύοντο ἀσκόπως ἀνά τα διάφορα μέρη. Ἀνηγγέλη δε στον Σαούλ ὅτι ἐφυγεν ο Δαυιδ ἀπὸ τὴν Κεῖλα. Ο Σαούλ ἔτσι ἐματαιώσε τὴν μετὰβασίν του εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν.
- A Βασ. 23,14 Καὶ ἐκάθισε Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν Μασερέμ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζιφ, ἐν τῇ γῆ τῆς αὐχμῶδαι· καὶ ἐζήτηι αὐτὸν Σαούλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
- A Βασ. 23,14 Ο Δαυιδ ἐκάθησεν εἰς τὴν ἐρημον, εἰς Μασερέμ, εἰς στενοὺς τόπους. Ἐκάθητο εἰς τὴν ἐρημον στο ὄρος Ζιφ, εἰς γῆν δηλαδὴ ξηρὰν καὶ ἀνυδρον. Ο Σαούλ ἀναζητοῦσε να εὔρῃ αὐτὸν, ὅπως καὶ ὅλας τὰς προηγουμένας ἡμέρας. Ο Κυριος ὁμως δεν ἐπέτρεψε να πέσῃ ο Δαυιδ εἰς τα χέρια του Σαούλ.
- A Βασ. 23,15 καὶ εἶδε Δαυιδ ὅτι ἐξέρχεται Σαούλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυιδ· καὶ Δαυιδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμῶδει ἐν τῇ Καινῇ Ζιφ.
- A Βασ. 23,15 Ἐπληροφορήθη ὁμως ο Δαυιδ ὅτι ο Σαούλ ἐξῆλθεν εἰς ἀναζητήσιν του. Ο Δαυιδ εὐρίσκετο στο γυμνὸν καὶ τραχὺ ὄρος, εἰς τὴν Καινὴν Ζιφ.
- A Βασ. 23,16 καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαούλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυιδ εἰς Καινὴν καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ.
- A Βασ. 23,16 Ο Ἰωνάθαν, ο υἱὸς του Σαούλ, ἐσηκώθη καὶ μετέβη πρὸς τον Δαυιδ, εἰς Καινὴν καὶ με τὴν δύναμιν του Κυρίου ἐνίσχυσε τον Δαυιδ.
- A Βασ. 23,17 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὔρῃ σε ἡ χεὶρ Σαούλ τοῦ πατρός μου, καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαί σοι εἰς δεῦτερον· καὶ Σαούλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως.
- A Βασ. 23,17 Εἶπε λοιπὸν ο Ἰωνάθαν πρὸς αὐτὸν· “μὴ φοβῆσαι, δεν θα πέσης εἰς τα χέρια του πατρός μου. Σὺ θα γίνῃς βασιλεὺς στον ἰσραηλιτικὸν λαόν. Ἐγὼ δε θα εἶμαι δια σε δεῦτερος κατὰ τὴν ἀξίαν. Ο πατήρ μου ο Σαούλ το γνωρίζει αὐτό, ὅτι ἔτσι θα ἐξελιχθὸν τα πράγματα”.
- A Βασ. 23,18 καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον Κυρίου. καὶ ἀκάθητο Δαυιδ ἐν Καινῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ.
- A Βασ. 23,18 Ο Ἰωνάθαν καὶ ο Δαυιδ ἀνεπέσαν ἐνώπιον του Κυρίου τὴν συμφωνίαν τῆς φιλίας των. Κατόπιν ἐχωρίσθησαν. Ο Δαυιδ ἐκάθησεν εἰς τὴν Καινὴν, Ο δε Ἰωνάθαν ἐπέστρεψεν στον οἶκον του.
- A Βασ. 23,19 Καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδου πρὸς Σαούλ ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες· οὐκ ἰδοὺ Δαυιδ κέκρυπται παρ’ ἡμῖν ἐν Μεσσαρά, ἐν τοῖς στενοῖς, ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελὰ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦν;
- A Βασ. 23,19 Οἱ Ζιφαῖοι ἀνέβησαν ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ τραχεῖαν χώραν των στο βουνόν, ὅπου εὐρίσκετο ο Σαούλ, καὶ του εἶπαν· “ο Δαυιδ εἶναι κρυμμένος πλησίον μας εἰς Μεσσαρά, εἰς στενάς καὶ δυσβάτους περιοχάς, εἰς τὴν τοποθεσίαν Καινὴν, στον λόφον Ἐχελὰ δεξιὰ του Ἰεσσαιμοῦν.
- A Βασ. 23,20 καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς· κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως.
- A Βασ. 23,20 Καὶ τώρα ο βασιλεὺς, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας του, ἀς κατεβῆ πρὸς ἡμᾶς. Οἱ Ζιφαῖοι ἔχουν ἀποκλείσει τον Δαυιδ, δια να τον παραδώσουν εἰς τα χέρια του βασιλέως”.
- A Βασ. 23,21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαούλ· εὐλόγημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ·
- A Βασ. 23,21 Εἶπε πρὸς αὐτοὺς ο Σαούλ· “σεῖς εἰσθε εὐλογημένοι παρὰ του Θεοῦ, διότι ἐπονέσατε δι’ ἐμὲ.
- A Βασ. 23,22 πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ, οὔ ἔσται ὁ πούς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ, οὔ εἶπατε, μὴ ποτε πανουργεῦσθαι·
- A Βασ. 23,22 Πηγαίνετε λοιπὸν ἐκεῖ καὶ ἐτοιμάσατε τα τῆς συλλήψεώς του. Πληροφορηθῆτε ἀκριβῶς καὶ ταχέως τον τόπον, ὅπου αὐτὸς εὐρίσκεται καὶ προσέξατε να μην εἶπητε τίποτε, μήπως τυχόν ο Δαυιδ, πανούργος καθὼς εἶναι,

διαφύγη από τα χέρια σας.

- A Βασ. 23,23 και ἴδετε καὶ γνῶτε, καὶ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιάσιν Ἰουδα.
- A Βασ. 23,23 Ἐξακριβῶσατε καὶ μάθετε καλῶς, που εἶναι· καὶ ἐγὼ θα ἔλθω μαζὴ σας. Σας λέγω δε ὅτι καὶ ἀν ἀκόμη ἔχη χωθὴ μέσα εἰς τὴν γῆν, ἐγὼ θα ἐρευνησῶ καὶ θα τὸν εὕρω μεταξύ των χιλιάδων των οικογενειῶν τῆς φυλῆς του Ἰουδα”.
- A Βασ. 23,24 καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαούλ· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαάν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαιμοῦν.
- A Βασ. 23,24 Οἱ Ζιφαῖοι ἐξεκίνησαν καὶ ἐπροχώρησαν ἔμπρος ἀπὸ τον Σαούλ. Ο Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες του εὐρίσκοντο κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς τὴν ἐρημον Μαάν, ἐκ δεξιῶν του Ἰεσσαιμοῦν.
- A Βασ. 23,25 καὶ ἐπορεύθη Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν· καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαάν. καὶ ἤκουσε Σαούλ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἐρημον Μαάν.
- A Βασ. 23,25 Ο Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες του ἐπροχώρησαν εἰς ἀναζητήσιν του Δαυὶδ. Μερικοὶ ὁμως ἄνθρωποι ἀνήγγειλαν στον Δαυὶδ τὸ γεγονός. Δια τοῦτο ο Δαυὶδ κατέβηκε ἀπὸ τον βράχον, που εὐρίσκετο, εἰς τὴν ἐρημον Μαάν. Ο Σαούλ πάλιν ἐπληροφορήθη αὐτὸ καὶ κατεδίωξε τον Δαυὶδ εἰς τὴν ἐρημον Μαάν.
- A Βασ. 23,26 καὶ πορεύονται Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου· καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαούλ, καὶ Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς,
- A Βασ. 23,26 Ο Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες του ἐβάδιζαν ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν του ὄρους, ο δε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες του ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν του ὄρους. Ἦσαν δε πολὺ πλησίον, ὥστε ο Δαυὶδ ἐπροχωροῦσε προφυλακτικὰ ἀπὸ τον Σαούλ. Ο Σαούλ καὶ οἱ ἄνδρες του ἐστρατοπέδευσαν σε κάποιαν τοποθεσίαν ἐναντίον του Δαυὶδ καὶ των ἀνδρῶν του δια να τους συλλάβουν.
- A Βασ. 23,27 καὶ πρὸς Σαούλ ἦλθεν ἄγγελος λέγων· σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν.
- A Βασ. 23,27 Τὴν ὥραν ἐκείνην ἦλθε πρὸς τον Σαούλ ἕνας ἀγγελιαφόρος καὶ του εἶπε· “σπεῦσε ἐδῶ, διότι οἱ ἀλλόφυλοι ἐπιτίθενται ἐναντίον τῆς χώρας μας”.
- A Βασ. 23,28 καὶ ἀνέστρεψε Σαούλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων· διὰ τοῦτο ἐπέκληθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἢ μερισθεῖσα.
- A Βασ. 23,28 Ο Σαούλ ἐσταμάτησε πλέον να καταδιώκει τον Δαυὶδ καὶ ἐπροχώρησε να συναντήσῃ τους ἀλλοφύλους. Δια τοῦτο ο τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη “Βράχος διαχωρισμοῦ”, διότι ἐχωρίσθη ο Σαούλ ἀπὸ τον Δαυὶδ.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 24

- A Βασ. 24,1 Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,1 Ο Δαυὶδ ἐσηκώθη, ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰς στενωποὺς καὶ τὰ καταφύγια τῆς περιοχῆς Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,2 καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαούλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων, ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,2 Ὄταν ο Σαούλ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν καταδίωξιν των ἀλλοφύλων, του ἀνήγγειλαν ὅτι ο Δαυὶδ εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐρημον Ἐγγαδδί.
- A Βασ. 24,3 καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδαιέμ.
- A Βασ. 24,3 Ο Σαουλ ἐπῆρε μαζὴ του τρεῖς χιλιάδας ἀνδρας ἐκλεκτοὺς ἀπὸ ὅλους τους Ἰσραηλίτας καὶ ἐπορεύθη, δια να ἀναζητήσῃ καὶ εὕρῃ τον Δαυὶδ καὶ τους ἀνδρας του εἰς τὴν περιοχὴν Σαδαιέμ.
- A Βασ. 24,4 καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον, καὶ Σαούλ εἰσῆλθε παρασκευάσασθαι· καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηnton.
- A Βασ. 24,4 Ἐφθασε εἰς τὰ ποιμνιοστάσια, που εὐρίσκοντο παραπλευρῶς ἀπὸ κάποιον δρόμον. Ἐκεῖ υπῆρχεν ἕνα σπήλαιον. Εἰς αὐτὸ εἰσῆλθεν ο Σαούλ, δια να ἀνακουφισθῇ καὶ ξεκουρασθῇ. Εἰς τὸ ἐσωτερικόν ὁμως του σπηλαίου ἐκάθηnton ο Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες του.
- A Βασ. 24,5 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἦν εἶπε Κύριος πρὸς σε παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀφείλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος τοῦ Σαούλ λαθραίως.
- A Βασ. 24,5 Οἱ ἄνδρες του Δαυὶδ εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ἐφθασεν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ο Κυριος ἀπεφάσισε καὶ σου παρέδωσεν εἰς τὰ χέρια του ἐχθρόν σου. Καμε λοιπόν εἰς αὐτόν ο,τι σου φαίνεται καλόν”. Ο Δαυὶδ ἐσηκώθηκε, ἐπλησίασε τον κοιμώμενον Σαούλ καὶ ἀφῆρεσε ἕνα ἄκρον ἀπὸ το ἐπανωφόρι του Σαούλ κρυφίως.
- A Βασ. 24,6 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε καρδίαν Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφείλε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ,

- A Βασ. 24,6 Κατόπιν όμως ο Δαυίδ ησθάνθη μεγάλην στενοχωρίαν εις την καρδίαν του, διότι αφήρεσε το άκρον από το επανωφόρι του Σαούλ.
- A Βασ. 24,7 και εἶπε Δαυίδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ· μηδαμῶς μοι παρὰ Κυρίου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ Κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ’ αὐτόν, ὅτι χριστὸς Κυρίου ἐστὶν οὗτος·
- A Βασ. 24,7 Εἶπε δε πρὸς τοὺς ἄνδρας του· “ποτέ να μη επιτρέψη ο Κυριος και κάμω το πράγμα αυτό, το κακόν που υπονοείτε, στον κύριόν μου τον Σαούλ, ο οποίος έχει χρισθῆ βασιλεὺς ἀπὸ τον Θεόν. Ποτέ εγὼ δεν θα βάλω το χέρι μου εις αὐτόν, δια να τον φονεύσω, διότι αὐτὸς ἔχει χρισθῆ ἀπὸ τον Κυριον ως βασιλεὺς και εἶναι βασιλεὺς”.
- A Βασ. 24,8 και ἔπεισε Δαυίδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις και οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν Σαούλ. και ἀνέστη Σαούλ και κατέβη τὴν ὁδόν.
- A Βασ. 24,8 Με τα λόγια αὐτά ἔπεισεν ο Δαυίδ τοὺς ἄνδρας του και δεν τους αφήκε να ξεσηκωθούν και να φονεύσουν τον Σαούλ. Ο Σαούλ ἔπειτα εσηκώθη και κατέβαινε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
- A Βασ. 24,9 και ἀνέστη Δαυίδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαιου, και ἐβόησε Δαυίδ ὀπίσω Σαούλ λέγων· κύριε βασιλεῦ· και ἐπέβλεψε Σαούλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, και ἔκυψε Δαυίδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν και προσεκύνησεν αὐτῷ.
- A Βασ. 24,9 Ο Δαυίδ εσηκώθη ἀπὸ το σπήλαιον ἔπειτα ἀπὸ τὴν αναχώρησιν του Σαούλ και εφώναξε πίσω ἀπὸ αὐτόν λέγων· “κύριε, βασιλεῦ !” Ο Σαούλ ἐγύρισε τὴν κεφαλὴν πρὸς τα ὀπίσω και τότε ο Δαυίδ ἔσκυψε το πρόσωπον αὐτοῦ εις τὴν γην και προσεκύνησε τον Σαούλ.
- A Βασ. 24,10 και εἶπε Δαυίδ πρὸς Σαούλ· ἰνατί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων· ἰδοὺ Δαυίδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου;
- A Βασ. 24,10 Εἶπε δε ο Δαυίδ πρὸς τον Σαούλ· “διὰ τί πείθεσαι εις τας συκοφαντίας ἀνθρώπων ἀναξιολπίστων, οἱ οἱ σοὶ σου λέγουν· Ἰδοὺ, ο Δαυίδ ζητεῖ τὴν ζωὴν σου.
- A Βασ. 24,11 ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐώρακασιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὡς παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εις χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, και οὐκ ἠβουλήθη ἀποκτεῖνάι σε και ἐφεισάμην σου και εἶπα· οὐκ ἐποίησα χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς Κυρίου οὗτός ἐστι.
- A Βασ. 24,11 Ἰδοὺ, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἶδες με τα μάτια σου, ὅτι ο Κυριος σήμερον σε εἶχε παραδώσει εις τα χέρια μου μέσα στο σπήλαιον. Δεν ηθέλησα ὁμως να σε φονεύσω. Σε ελυπήθην. Εσκέφθην και εἶπα· Δεν θα απλώσω εγὼ το χέρι μου ἐναντίον του κυρίου και βασιλέως μου, δια να τον φονεύσω. Διότι αὐτὸς ἔχει χρισθῆ βασιλεὺς ἀπὸ τον Κυριον και Θεόν.
- A Βασ. 24,12 και ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου· ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πτερύγιον και οὐκ ἀπέκταγκά σε. και γνῶθι και ἰδὲ σήμερον ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀσέβεια και ἀθέτησις, και οὐχ ἡμάρτηκα εις σέ· και σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν.
- A Βασ. 24,12 Ἰδοὺ δε το άκρον ἀπὸ το επανωφόρι σου ευρίσκειται εις τα χέρια μου. Εγὼ σου αφήρεσα τὴν άκραν αὐτὴν του ἐνδύματός σου και δεν σε εφόνευσα. Ἰδὲ λοιπὸν σήμερον και μάθε ὅτι δεν ὑπάρχει εις τὴν καρδίαν μου καμμία κακὴ διάθεσις ἐναντίον σου, οὔτε ἀσέβεια, οὔτε ἐπανάστασις. Μαθε ὅτι δεν σου ἔχω πταίσει εις τίποτε. Εσὺ ὁμως με κατατρέχεις και μου στήνεις παγίδας, δια να μου αφαιρέσης τὴν ζωὴν.
- A Βασ. 24,13 δικάσαι Κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σοῦ, και ἐκδικήσαι με Κύριος ἐκ σοῦ· και ἡ χεῖρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σοί,
- A Βασ. 24,13 Ἄς κρῖνη και ἄς δικάσῃ ο Κυριος μεταξὺ σου και ἐμοῦ. Ἄς μου ἀποδώσῃ ο Κυριος το δίκαιον ἀπέναντί σου. Το ἰδικόν μου ὁμως χέρι ποτέ δεν θα πέσῃ φονικόν ἐναντίον σου.
- A Βασ. 24,14 καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία· ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμύελλια· και ἡ χεῖρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ.
- A Βασ. 24,14 Ὅπως λέγει και κάποια ἀρχαία παροιμία· Ἀπὸ τοὺς κακοὺς προέρχεται ἡ κακία. Εγὼ ὁμως δεν θα απλώσω το χέρι μου ἐπάνω σου.
- A Βασ. 24,15 και νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ, βασιλεῦ Ἰσραὴλ; ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ; ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος και ὀπίσω ψύλλου ἐνός;
- A Βασ. 24,15 Τῶρα δέ σε ἐρωτῶ, βασιλεῦ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐναντίον τίνος ἐπιτίθεσαι; Ποιὸν συ ο βασιλεὺς καταδιώκεις; Καταδιώκεις ἐμέ, ο οποίος εἶμαι ἓνα ψόφιο σκυλί, ἓνας ψύλλος;
- A Βασ. 24,16 γένοιτο Κύριος εις κριτὴν και δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και ἀνὰ μέσον σοῦ· ἴδοι Κύριος και κρῖναι τὴν κρίσιν μου και δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου.
- A Βασ. 24,16 Εἶθε ο Κυριος να γίνῃ κριτὴς και δικαστὴς μεταξὺ ἐμοῦ και σου. Ο Κυριος ἄς ἴδῃ, ἄς κρῖνη και ἄς με υπερασπισθῆ και ἄς με γλυτώσῃ ἀπὸ τα δικά σου τα χέρια”.
- A Βασ. 24,17 και ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Δαυίδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαούλ, και εἶπε Σαούλ· ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυίδ; και ἦρε Σαούλ τὴν φωνὴν αὐτοῦ και ἔκλαυσε.
- A Βασ. 24,17 Ὅταν ἐτελείωσεν ο Δαυίδ τα λόγια αὐτά πρὸς τον Σαούλ, εἶπεν ο Σαούλ· “παιδί μου Δαυίδ, αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ σου;” Και ἐβγαλε μεγάλην φωνὴν ο Σαούλ και ἐκλαυσε.
- A Βασ. 24,18 και εἶπε Σαούλ πρὸς Δαυίδ· δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακά.
- A Βασ. 24,18 Εἶπε δε πρὸς τον Δαυίδ· “συ Δαυίδ εἶσαι πολὺ καλύτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι με ευεργετεῖς με πολλὰ ἀγαθὰ, ἐγὼ δε ἀντι

των ευεργεσιών σου σου ανταπέδωκα κακά.

- A Βασ. 24,19 καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς ἀπέκλεισέ με Κύριος εἰς χεῖράς σου σήμερον καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με·
- A Βασ. 24,19 Σὺ μου εἶπες σήμερον το καλόν, το οποίον μου ἔκαμες, ὅταν ο Θεός με παρέδωσεν εἰς τα χεῖριά σου καὶ δεν με εφόνευσες.
- A Βασ. 24,20 καὶ ὅτι εἰ εὖροι τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψει αὐτὸν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ, καὶ Κύριος ἀποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον.
- A Βασ. 24,20 Εκείνος δε ο οποίος θα εὖρη τον εχθρὸν του εἰς δύσκολον θέσιν, ἀπὸ την οποίαν δεν θα ημπορῆ να του ξεφύγη καὶ τον αφήση να φύγη ελεύθερος στον δρόμον του, ὅπως ἔκαμες συ σήμερον, θα αμειφθῆ με πολλὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τον Κυριον.
- A Βασ. 24,21 καὶ νῦν ἰδοῦ ἐγὼ γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις καὶ στήσεται ἐν χειρὶ σου ἡ βασιλεία Ἰσραήλ.
- A Βασ. 24,21 Καὶ τώρα ἰδοῦ, ἐγὼ γνωρίζω ὅτι συ ὀπωσθήποτε θα γίνης βασιλεὺς καὶ με το δικό σου χεῖρι θα στερεωθῆ ἡ βασιλεία των Ἰσραηλιτῶν.
- A Βασ. 24,22 καὶ νῦν ὁμοσὸν μοι ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου.
- A Βασ. 24,22 Ορκίσου μου λοιπὸν σήμερον ἐνώπιον του Κυρίου, ὅτι δεν θα ἐξολοθρεύσης τους απογόνους μου καὶ δεν θα ἐξαφανίσης το ὄνομά μου ἀπὸ τον πατρικὸν μου οἶκον”.
- A Βασ. 24,23 καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ Σαούλ. καὶ ἀπήλθε Σαούλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρὰ στενήν.
- A Βασ. 24,23 Ο Δαυὶδ ὠρκίσθη στον Σαούλ ὅτι ἔτσι θα πράξῃ. Ο Σαούλ ἐπανήλθεν εἰς την πόλιν του ο δε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες του ἀνεχώρησαν εἰς τας στενωποὺς της Μεσσαράς.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 25

- A Βασ. 25,1 Καὶ ἀπέθανε Σαμουήλ, καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραήλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἄρμαθαίμ. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μαάν.
- A Βασ. 25,1 Ο Σαμουήλ ἀπέθανε, καὶ συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ Ἰσραηλιταί, οἱ οποίοι καὶ τον ἐπένθησαν μετὰ θρήνων καὶ τον ἔθαψαν εἰς την αὐλὴν αὐτοῦ εἰς Ἄρμαθαίμ. Τότε ο Δαυὶδ ητοιμάσθη καὶ κατέβηκε ἀπὸ την ἔρημον Μαάν.
- A Βασ. 25,2 καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μαάν, καὶ τὰ ποιμνία αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμηλῷ· καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα, καὶ τοῦτῳ ποιμνία τρισχίλια καὶ αἴγες χίλιαι· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμηλῷ.
- A Βασ. 25,2 Εκεὶ εἰς την Μαάν υπήρχεν ἕνας ἄνθρωπος, του οποίου τα ποιμνία εὐρίσκοντο στο Καρμηλον. Ο ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο πολὺ πλούσιος. Εἶχε τρεῖς χιλιάδες πρόβατα καὶ χιλίας αἴγας. Ἦλθεν ἡ εποχὴ, που θα ἐκούρευε τα ποιμνία του στο Καρμηλον.
- A Βασ. 25,3 καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαία· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός.
- A Βασ. 25,3 Ο ἄνθρωπος αὐτὸς ὠνομάζετο Ναβαλ, ἡ δε γυναικα του ὠνομάζετο Ἀβιγαία. Ἡ γυναικα του ἦτο πολὺ συνετὴ καὶ ωραιότατη εἰς την ὄψιν. Εξ ἀντιθέτου ο σύζυγός της ἦτο σκληρὸς, ἄνθρωπος των κακῶν ἔργων, ἀναιδὴς καὶ κτηνώδης.
- A Βασ. 25,4 καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμηλίος τὸ ποιμνιον αὐτοῦ,
- A Βασ. 25,4 Ο Δαυὶδ, ἐκεὶ εἰς την ἔρημον, που εὐρίσκετο, ἐπληροφορήθη ὅτι ο Ναβαλ κουρεύει τα γδοπρόβατά του εἰς Καρμηλον.
- A Βασ. 25,5 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις· ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην
- A Βασ. 25,5 Ἐστειλε πρὸς αὐτὸν δέκα νεαροὺς καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· “ἀνεβήτε στο Καρμηλον, πηγαίνετε πρὸς τον Ναβαλ καὶ χαρετήσατό τον εἰρηνικῶς ἐκ μέρους μου.
- A Βασ. 25,6 καὶ ἐρέϊτε τὰδε· εἰς ὥρας· καὶ σὺ ὑγιαίνων, καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα.
- A Βασ. 25,6 Να του πῆτε τα ἐξῆς· Καλὴ σου ὥρα· εὐχόμεθα υγιάν εἰς σε καὶ στους ἀθρώπους του σπιτιοῦ σου καὶ εἰς ὅλα ὅσα σου ἀνήκουν.
- A Βασ. 25,7 καὶ νῦν ἰδοῦ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου, οἱ ἦσαν μεθ’ ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμηλῷ·
- A Βασ. 25,7 Τώρα δε ἐγὼ ἔμαθα, ὅτι οἱ ποιμένες σου, οἱ οποίοι εὐρίσκοντο μαζῇ μου εἰς την ἔρημον, κουρεύουν τα αἰγοπρόβατά σου. Αὐτούς τους ποιμένας σου οὐδέποτε ἡμεῖς τους ἐνοχλήσαμεν καὶ οὔτε τους ἐμποδίσσαμεν να βόσκουν τα ποιμνία σου, οὔτε τους διατάξαμεν να μας κάμουν κάτι, να μας ἐξυπηρετήσουν εἰς κάτι καθ’ ὄλον το χρονικὸν διάστημα, που εὐρίσκοντο στο Καρμηλον.



- A Βασ. 25,8 ἐρώτησον τὰ παιδάριά σου καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι. καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι ἐφ’ ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν· δὸς δὴ ὁ ἐὰν εὖρη ἡ χεὶρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυίδ.
- A Βασ. 25,8 Ἐρώτησε τους υπηρέτας σου δι’ αὐτά, που σου λέγω, καὶ θα τα πληροφορηθῆς ἀπὸ αὐτοῦς. Ἀς βρουν λοιπὸν χάριν καὶ ἀς γίνουν ευμενῶς δεκτοὶ ἀπὸ σε οἱ νεαροὶ αὐτοί, τους οὐσίους ἀποστέλλω. Ἐχομεν ἔλθει εἰς καλὴν ἡμέραν, τὴν εὐρτίον ἡμέραν τῆς κούρας. Δοσε σε παρακαλῶ εἰς αὐτοὺς ο,τι σου ευρεθῆ πρόχειρον δι’ ἐμέ, τὸ παιδί σου, τὸν Δαυίδ”.
- A Βασ. 25,9 καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυίδ. καὶ ἀνεπήδησε
- A Βασ. 25,9 Οἱ νεαροὶ αὐτοὶ τοῦ Δαυίδ ἦλθαν καὶ εἶπαν τους λόγους αὐτοὺς πρὸς τὸν Ναβαλ ἐκ μέρους τοῦ Δαυίδ, ὅπως τους εἶχε διατάξει ὁ Δαυίδ.
- A Βασ. 25,10 καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυίδ καὶ εἶπε· τίς ὁ Δαυίδ καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
- A Βασ. 25,10 Ἐκεῖνος ὁμῶς κατελήφθη ἀπὸ θυμόν, ἀνεπήδησε καὶ ἀπεκρίθη εἰς τὰ παιδιά τοῦ Δαυίδ καὶ εἶπε· “Καὶ ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Δαυίδ, ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί; Σήμερον ἔχουν πληθυνθῆ οἱ δούλοι, που εδραπέτευσαν κρυφίως ἀπὸ τους κυρίους αὐτῶν. Δεν ἀποκλείεται ενας ἀπὸ αὐτοὺς νὰ εἶναι καὶ ὁ Δαυίδ.
- A Βασ. 25,11 καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου, ἃ τέθουκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶ;
- A Βασ. 25,11 Θα πάρω λοιπὸν ἐγὼ τὰ ψωμιά μου καὶ τὸ κρασί μου καὶ τὰ σφαχτά μου, τὰ ὁποῖα ἐσφαξα δι’ ἐκείνους που κουρεύουν τὰ πρόβατά μου, καὶ θα δώσω αὐτὰ πρὸς ἀνθρώπους, τους ὁποῖους δεν γνωρίζω ἀπὸ που εἶναι καὶ ἀπὸ που κατὰγονται;”
- A Βασ. 25,12 καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυίδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυίδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα.
- A Βασ. 25,12 Οἱ νεαροὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ Δαυίδ ἀνεχώρησαν ὀπίσω στὸν δρόμον των, ἐπέστρεψαν, ἦλθαν καὶ ἀνήγγειλαν στὸν Δαυίδ ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Ναβαλ.
- A Βασ. 25,13 καὶ εἶπε Δαυίδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ· ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ· καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυίδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες, καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν.
- A Βασ. 25,13 Εἶπε τότε ὁ Δαυίδ στους ἀνδρας του· “ἀς ζωσθῆ ὁ καθένας τὴν ῥομφαίαν του”. Καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες ἀπὸ αὐτοὺς ἀνέβησαν μαζὴ με τὸν Δαυίδ, ἐνῶ διακόσιοι ἄλλοι ἐκάθισαν με τας ἀποσκευάς.
- A Βασ. 25,14 καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Νάβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδαρίων λέγων· ἰδοὺ Δαυίδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ’ αὐτῶν.
- A Βασ. 25,14 Ἐνας ἀπὸ τους νεαροὺς δούλους τοῦ Ναβαλ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἀβιγαίαν, τὴν γυναῖκα τοῦ Ναβαλ. Καὶ τῆς εἶπεν· “ἰδοὺ, ὁ Δαυίδ ἐστειλεν ἀπὸ τὴν ἐρημον, που εὐρίσκεται, ἀγγελιαφόρους νὰ χαιρετήσῃ τὸν κύριον μας καὶ ἐκεῖνος τους ἀπέπεμψε με τραχύτητα.
- A Βασ. 25,15 καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα· οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἤμεν παρ’ αὐτοῖς·
- A Βασ. 25,15 Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἐφέρθησαν πολὺ καλὰ ἀπέναντί μας. Δεν μας ἠμπόδισαν εἰς τίποτε, οὔτε μας διέταξαν νὰ τους δώσωμεν κάτι ὅλας αὐτὰς τας ἡμέρας, κατὰ τας ὁποῖας εὐρισκόμεθα κοντὰ των.
- A Βασ. 25,16 καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ ὡς τείχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἤμεθα παρ’ αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποῖμνιον.
- A Βασ. 25,16 Ἐπὶ πλέον, ὅταν εἴμεθα εἰς τὴν ἐσοχὴν, αὐτοὶ μας ἐφύλατταν ὀλόγυρά μας σαν τείχος νύκτα καὶ ἡμέραν, καθ’ ὅλον τὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἐβόσκαμεν τὰ ποῖμνιά μας.
- A Βασ. 25,17 καὶ νῦν γινώθι καὶ ἰδὲ σὺ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεστο ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ οὔτος υἱὸς λοιμός, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν.
- A Βασ. 25,17 Καὶ τώρα σκέψου καὶ ἰδὲ σὺ, τι θα κάμῃς. Διότι ἡ κακία τοῦ κυρίου μας ἔχει ἀποκορυφωθῆ καὶ θα ξεσπάσῃ ἐναντίον ὅλου τοῦ οἴκου του. Διότι αὐτὸς εἶναι τραχὺς καὶ χυδαῖος καὶ κανεὶς δεν ἠμπορεῖ νὰ του ομιλήσῃ”.
- A Βασ. 25,18 καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου καὶ πέντε πρόβατα πεποημένα καὶ πέντε οἰφί ἀλφίτου καὶ γόμορ ἐν σταφίδος καὶ διακοσίας παλάθας καὶ ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους
- A Βασ. 25,18 Ἡ Ἀβιγαία ἐσπευσεν ἀμέσως, ἐπῆρε διακοσίους ἄρτους, δύο ἀσκούς κρασί, πέντε πρόβατα ἠτομασμένα δια τὸ φαγητόν, ἑκατὸ καὶ πλέον κιλὰ κοπανισμένην κριθήν, πέντε περίπου κιλὰ ξηρὰν σταφίδα, διακόσιες τσαπέλες σῦκα, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφόρτωσεν στους ὄνους.
- A Βασ. 25,19 καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς· προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι. καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε.
- A Βασ. 25,19 Εἶπε δε στους νεαροὺς δούλους τῆς· “πηγαίνετε σεις ἐμπρὸς καὶ ἐγὼ θα σας ἀκολουθήσω”. Εἰς τὸν συζυγόν τῆς δεν εἶπε τίποτε.
- A Βασ. 25,20 καὶ ἐγενήθη αὐτῆς ἐπιβεβηκυῖης ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρου καὶ ἰδοὺ Δαυίδ καὶ οἱ

ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπήντησεν αὐτοῖς·

- A Βασ. 25,20 Όταν αὐτὴ καβάλα εἰς τὴν ὄνον τῆς, κατέβαινε μίαν αναδίπλωσιν τοῦ ὄρου, ἰδοὺ ὁ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαιναν πρὸς συνάντησίν τῆς. Καὶ συνητήθησαν.
- A Βασ. 25,21 καὶ Δαυὶδ εἶπεν· ἴσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν, καὶ ἀνταπέδωκέ μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν·
- A Βασ. 25,21 Ἐλεγε δε ὁ Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας του· “ματαίως ἐγὼ ἐφύλαξα ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐρημον καὶ ἐδώσα ἐντολὴν τοῖς ἀνθρώποις μου νὰ μὴ πάρουν ἀπολύτως τίποτε, ἀπὸ ὅσα του ἀνήκουν. Αὐτὸς μου ἀνταπέδωσε κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ποὺ του ἔκαμα.
- A Βασ. 25,22 τὰδε ποιῆσαι ὁ Θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τὰδε προσθεῖη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Νάβαλ ἕως πρῶτῃ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον.
- A Βασ. 25,22 Ἄς με τιμωρήσῃ ὁ Θεὸς με πολλὰς τιμωρίας, ἐὰν ἕως αὐρίου το πρῶτῷ ἀφήσω ἔστω καὶ ἓνα ἄνδρα ζωντανόν ἀπὸ ὅσους ἀνήκουν στὸν Ναβαλ”.
- A Βασ. 25,23 καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυὶδ καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν
- A Βασ. 25,23 Ἡ Ἀβιγαία εἶδε τὸν Δαυὶδ, ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου τῆς, ἔπεσε με τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς ἐνώπιον τοῦ Δαυὶδ καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν βαθύτατα ἕως τοῦ ἔδαφος
- A Βασ. 25,24 ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία· λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου, καὶ ἄκουσον λόγων τῆς δούλης σου.
- A Βασ. 25,24 Ἐμπρὸς εἰς τὰ πόδια του καὶ του εἶπε· “κύριέ μου, εἰς ἐμὲ ἀς καταλογισθῇ ἡ ἀδικία, τὴν ὁποίαν ὁ σύζυγός μου ἔκαμε ἐναντίον σου. Ἐπίτρεπέ μοι, σε παρακαλῶ, νὰ ομιλήσω ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐνώπιόν σου. Ἀκουσε τὰ λόγια τῆς δούλης σου.
- A Βασ. 25,25 μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτός ἐστι· Νάβαλ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀφροσύνη μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου, ἃ ἀπέστειλας.
- A Βασ. 25,25 Σε παρακαλῶ νὰ μὴ δώσης καμμίαν σημασίαν στὸν τρόπον του ἀνθρώπου αὐτοῦ, διότι εἶναι ἄνθρωπος βάρβαρος καὶ ἀγροῖκος, ἄξιος τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποῖον ἔχει. Ναβαλ εἶναι τὸ ὄνομά του (=ἀνόητος) καὶ ἡ ἀφροσύνη καὶ ἀπερισκεψία τὸν χαρακτηρίζουν. Ἐγὼ, ἡ δούλη σου, δὲν εἶδα τοὺς δούλους τοῦ κυρίου μου, τοὺς ὁποῖους σὺ ἔστειλες πρὸς τὸν σύζυγόν μου.
- A Βασ. 25,26 καὶ νῦν, κύριέ μου, ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε Κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῶν καὶ σώξῃ τὴν χεῖρά σου σοι, καὶ νῦν γένοιτο ὡς Νάβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακὰ.
- A Βασ. 25,26 Καὶ τώρα, κύριέ μου, ὀρκίζομαι στὸν ζώντα Θεὸν καὶ Κυριὸν καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν σου ζωὴν καὶ σε διαβεβαιῶ, ὅτι μετὰ νὰ ἐλθῶ ἐγὼ εἰς σέ, σε ἠμπόδισεν ὁ Κύριος νὰ μὴ εὐρεθῆς εἰς θέσιν, ὥστε νὰ χύσῃς αἷμα ἀθῶν καὶ προεφύλαξε τὸ χεῖρ σου ἀπὸ αὐτὸ το ἀμάρτημα. Εὐχόμαι δε ὅπως ὅλοι οἱ ἐχθροὶ σου, ἐκεῖνοι ποὺ ζητοῦν τὸ κακὸ σου, νὰ ἔχουν τὴν τύχην τοῦ Ναβαλ.
- A Βασ. 25,27 καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου.
- A Βασ. 25,27 Καὶ τώρα πάρε τὰ δῶρα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἡ δούλη σου ἔχω προσφέρει εἰς σε τὸν κύριόν μου. Δος τα τοῖς δούλοις σου, τοῖς στρατιώταις σου οἱ ὁποῖοι σε περιστοιχίζουν.
- A Βασ. 25,28 ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιῆσει Κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ Κύριος πολεμεῖ, καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ ὡποτε.
- A Βασ. 25,28 Συγχώρησε, λοιπόν, τὴν παρανομίαν τῆς δούλης σου, τὴν ἀπρεπῆ δηλαδὴ συμπεριφορὰν τοῦ συζύγου μου. Ἐὰν δε οὕτω πράξῃς, ὁ Κύριος ἐτοιμάζει διὰ σε εὐσεβεῖς ἀπογόνους, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ λείψουν ποτέ. Ὁ πόλεμος δέ, τὸν ὁποῖόν σὺ διεξάγεις, εἶναι πόλεμος ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ διαπραχθῇ ἀπὸ σε οὔτε ἡ παραμικροτέρα ἀδικία.
- A Βασ. 25,29 καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔσται ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης.
- A Βασ. 25,29 Ὅποιοσδήποτε δε ἄνθρωπος καὶ ἀν ἐξεγερθῇ ἐναντίον σου, διὰ νὰ σε καταδιώξῃ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ζωὴν σου, μὴ φοβηθῆς, διότι ἡ ζωὴ τοῦ κυρίου μου θὰ εἶναι ἀσφαλισμένη μέσα εἰς ἀσύντριπτον δεσμόν ζωῆς, τὸν ὁποῖόν Κύριος ὁ Θεὸς χορηγεῖ, ἐνῶ ἡ ζωὴ τῶν ἐχθρῶν σου θὰ εἶναι ὡς σφενδόνην, τοὺς ὁποῖους σὺ θὰ ἐκσφενδονίσῃς μακρὰν.
- A Βασ. 25,30 καὶ ἔσται ὅτι ποιήσῃ Κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα, ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖται σοι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ,
- A Βασ. 25,30 Όταν δε Κύριος ὁ Θεὸς πραγματοποιήσῃ εἰς σε τὸν κύριόν μου ὅλα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα σου ἔχει υποσχεθῆ, ὅταν

- σου δώση την εντολήν να γίνης βασιλεύς του Ισραηλιτικού λαού,
- A Βασ. 25,31 καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου, ἐκχέαι αἷμα ἀθῶον δωρεὰν καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ μου αὐτῷ, καὶ ἀγαθῶσαι Κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ.
- A Βασ. 25,31 δὲν θα ἔχῃς βάρος εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τύφεις τῆς συνειδήσεως, ὅτι ἔχυσες αἷμα ἀθῶων ἀνθρώπων καὶ ἔτσι το χέρι τοῦ κυρίου μου θα διατηρηθῇ καθαρὸν. Ὁταν δὲ ὁ Κύριος θα ἀποστείλῃ τα αγαθὰ εἰς σε τὸν κύριόν μου, ἀσ ενθυμηθῆς καὶ ἐμέ τὴν δούλην σου με καλωσύνην”.
- A Βασ. 25,32 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι.
- A Βασ. 25,32 Εἶπεν ὁ Δαυὶδ εἰς τὴν Ἀβιγαίαν· “ἀσ εἶναι εὐλογημένος Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔστειλε σήμερον σε εἰς συνάντησίν μου.
- A Βασ. 25,33 καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου, καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα καὶ σῶσαι χεῖρά μου ἐμοί.
- A Βασ. 25,33 Εὐλογημένος καὶ ὁ τρόπος αὐτός, πὺ εφῆρθης ἀπέναντί μου, καὶ ἀξιέπαινη εἶσαι συ, ἡ ὁποία σήμερον εἰς τὸν τόπον αὐτὸν με ἠμπόδισες νὰ χύσω ἀθῶα αἵματα καὶ νὰ διατηρήσω τὸ χέρι μου καθαρὸν καὶ ἀνένοχον.
- A Βασ. 25,34 πλὴν ὅτι ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκάλυσε με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν μοι, τότε εἶπα· εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Νάβαλ ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ οὐρῶν πρὸς τοῖχον.
- A Βασ. 25,34 Σε πληροφορῶ ἕως ὅτι εἶχα ὀρκισθῆ εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος με ἠμπόδισε σήμερον νὰ σε κακοποιῆσω, ὅτι, ἀν δὲν ἔσπευδες νὰ ἔλθῃς εἰς συνάντησίν μου, εἶχα πει· Κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἀνδρας οὐ Ναβαλ δὲν θα ζῆ ἕως αὐρίου το πρωῒ”.
- A Βασ. 25,35 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα, ἃ ἔφερον αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου· βλέπε, ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἠρέτισα τὸ πρόσωπόν σου.
- A Βασ. 25,35 Ἐλήρην ὁ Δαυὶδ ἀπὸ τα χέρια τῆς Ἀβιγαίας ὅλα τα δῶρα, τα ὁποία αὐτὴ ἔφερε πρὸς αὐτὸν, καὶ τῆς εἶπεν· “πῆγαινε πάλιν εἰρηνικῆ καὶ ἡσυχος στὸν οἶκόν σου καὶ μὴ λησμονῆς ὅτι ἤκουσα τὴν παράκλησίν σου καὶ ἐξετίμησα τὸ πρόσωπόν σου”
- A Βασ. 25,36 καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς Νάβαλ, καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος βασιλέως, καὶ ἡ καρδία Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ’ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα· καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ.
- A Βασ. 25,36 Ἡ Ἀβιγαία ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ναβαλ καὶ ἰδοὺ, βλέπει ὅτι εἶχε παρατεθῆ στὸν οἶκόν τῆς συμπόσιον πλούσιον, βασιλικόν. Ὁ Ναβαλ εἶχε περιέλθει εἰς εὐθυμίαν καὶ σιγὰ σιγὰ περιέπιπτεν εἰς μεγάλην μέθην. Ἡ Ἀβιγαία δὲν εἶπε τίποτε, οὔτε τὸ παραμικρότερον ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, τα ὁποία ἔλαβον χώραν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Δαυὶδ, ἕως ὅτου ἀνέτειλεν ἡ ἐπομένη ἡμέρα.
- A Βασ. 25,37 καὶ ἐγένετο πρωῒ, ὡς ἐξένησεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος.
- A Βασ. 25,37 Ὁταν ἀνέτειλεν ἡ πρωῒ τῆς ἐπομένης καὶ ὁ Ναβαλ ἀνήνησεν ἀπὸ τὴν μέθην τοῦ, ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτὸν ἡ γυναικα τοῦ ὅλα ἐκεῖνα τα γεγονότα. Ἀμέσως δὲ ἡ καρδία τοῦ Ναβαλ ἐπαθε προσβολήν καὶ αὐτὸς ἐμεινεν ἀναισθητος ὡσὰν ἀψυχος λίθος.
- A Βασ. 25,38 καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξε Κύριος τὸν Νάβαλ, καὶ ἀπέθανε.
- A Βασ. 25,38 Ἐπειτα ἀπὸ δέκα περιπτου ἡμέρας ὁ Κύριος ἐκτύπησε τὸν Ναβαλ καὶ αὐτὸς ἀπέθανε.
- A Βασ. 25,39 καὶ ἤκουσε Δαυὶδ καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν κρίσιν τοῦ ὄνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Νάβαλ, καὶ τὸν δούλον αὐτοῦ περιποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε Κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα.
- A Βασ. 25,39 Ὁ Δαυὶδ ὁ ὁποῖος ἐπληροφορήθη τὸν θάνατον τοῦ Ναβαλ, εἶπεν “εὐλογημένος ἀσ εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε δικαίαν κρίσιν δια τὸν ονειδισμόν, τὸν ὁποῖον υπέστην ἐκ μέρους τοῦ Ναβαλ, ἐτιμώρησεν αὐτὸν δια τοῦτο, ἐμέ δὲ τὸν δούλον τοῦ με ἐπροφύλαξε, ὡστε νὰ μὴ μολύνω τα χέρι μου με ἀδικίας. Ἐπέρριψε δὲ τὴν κακίαν Ναβαλ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ”. Ὁ Δαυὶδ ἔστειλε τότε ἀγγελιαφόρους νὰ εἰπουν εἰς τὴν Ἀβιγαίαν, ἐάν θέλῃ, νὰ λάβῃ αὐτὴν ὡς σύζυγόν τοῦ.
- A Βασ. 25,40 καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν εἰς Κάρμηλον καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες· Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σε λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα.
- A Βασ. 25,40 Οἱ δούλοι τοῦ Δαυὶδ ἦλθαν πρὸς τὴν Ἀβιγαίαν στὸ Κάρμηλον καὶ εἶπαν εἰς αὐτὴν τα ἐξῆς· “ὁ Δαυὶδ μας ἔστειλε πρὸς σέ, δια νὰ σου ἀναγγειλωμέν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ σε λάβῃ ὡς σύζυγόν τοῦ”.
- A Βασ. 25,41 καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νύμφα πόδας τῶν παίδων σου.
- A Βασ. 25,41 Ἐκεῖνη ἀμέσως ἠγέρθη, μετέβη πρὸς τὸν Δαυὶδ, ἔπεσε με τὸ πρόσωπον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ προσεκύνησεν αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπεν· “ἰδοὺ, ἡ δούλη σου, γίνομαι δούλη σου, δια νὰ νίπτω τα πόδια των δούλων σου”.

- A Βασ. 25,42 καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παιδῶν Δαυὶδ, καὶ γίνεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα.
- A Βασ. 25,42 Ἡ Ἀβιγαία ητοιμάσθη, ἀνέβηκε εἰς τὴν ὄνον τῆς καὶ πέντε κοράσια τὴν ἠκολούθησαν. Ἠκολούθησεν αὐτὴ τοὺς δούλους τοῦ Δαυὶδ, ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἐγένε σὺζυγος τοῦ.
- A Βασ. 25,43 καὶ τὴν Ἀχινόομ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰεζραὲλ, καὶ ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες.
- A Βασ. 25,43 Ὁ Δαυὶδ ἔλαβε καὶ δευτέραν ἀκόμη γυναῖκα τὴν Ἀχινόομ, ἡ ὁποία κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν Ἰεζραὲλ, καὶ αἱ δύο αὐταὶ ἦσαν σὺζυγοὶ τοῦ Δαυὶδ.
- A Βασ. 25,44 καὶ Σαοὺλ ἔδωκε Μελχὸλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλιτὶ υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμά.
- A Βασ. 25,44 Ὁ Σαοὺλ, προφανῶς δια να ἐκδικηθῆ τὸν Δαυὶδ, ἔδωσε τὴν Μελχὸλ, τὴν θυγατέρα τοῦ, τὴν γυναῖκα τοῦ Δαυὶδ, ὡς σὺζυγον στὸν Φαλιτὶ υἱὸν τοῦ Ἀμὶς, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ῥομμά.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 26

- A Βασ. 26,1 Καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδους πρὸς τὸν Σαοὺλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες· ἰδοὺ Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελά τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαμοῦν.
- A Βασ. 26,1 Οἱ Ζιφαῖοι ἦλθον ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ τραχεῖαν χώραν τῶν εἰς Γαβαά, ὅπου ἦτο ὁ Σαοὺλ, καὶ τοῦ εἶπαν· “ἰδοὺ, ὁ Δαυὶδ κρύπτεται εἰς τὴν χώραν μας, στὸν λόφον Ἐχελά, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται ἀπέναντι τοῦ Ἰεσσαμοῦν”.
- A Βασ. 26,2 καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ.
- A Βασ. 26,2 Ἠγέρθη ὁ Σαοὺλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ ἔχων μαζὴ τοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρας ἐκλεκτοὺς ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, δια να ἀναζητήσῃ τὸν Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ.
- A Βασ. 26,3 καὶ παρενέβαλε Σαοὺλ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελά τῷ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰεσσαμοῦν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ εἶδε Δαυὶδ ὅτι ἦκει Σαοὺλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον,
- A Βασ. 26,3 Ὁ Σαοὺλ ἦλθε καὶ ἐστρατοπέδευσεν στὸν λόφον Ἐχελά, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο ἀπέναντι τοῦ Ἰεσσαμοῦν· ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ Δαυὶδ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἔρημον. Ἐμαθε δε ὅτι ὁ Σαοὺλ ἦλθε πίσω ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.
- A Βασ. 26,4 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ κατασκόπους καὶ ἔγνω ὅτι ἦκει Σαοὺλ ἔτοιμος ἐκ Κεῖλά.
- A Βασ. 26,4 Ἀπέστειλε κατασκόπους καὶ εβεβαιώθη ὅτι πράγματι ὁ Σαοὺλ εἶχε ἐλθε ἀπὸ τὴν Κεῖλά ἔτοιμος με στρατόν, δια να τὸν συλλάβῃ.
- A Βασ. 26,5 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον, οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαοὺλ, καὶ ἐκεῖ Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκῶς κύκλω αὐτοῦ.
- A Βασ. 26,5 Ὁ Δαυὶδ ἠγέρθη καὶ ἀπεφάσισε να εἰσδύσῃ κρυφίως στὸν τόπον, ὅπου ἐκοιμάτο ὁ Σαοὺλ. Ἐκεῖ δε ἐκοιμάτο καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ, ὁ Ἀβεννήρ, ὁ υἱὸς τοῦ Νῆρ. Ὁ Σαοὺλ ἐκοιμάτο εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ, οἱ δε στρατιῶται ἐκοιμῶντο κύκλω ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ.
- A Βασ. 26,6 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ καὶ εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Ἀβεσσά υἱὸν Σαρουΐας ἀδελφὸν Ἰωάβ λέγων· τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαοὺλ εἰς τὴν παρεμβολήν; καὶ εἶπεν Ἀβεσσά· ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ.
- A Βασ. 26,6 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν φυλὴν τῶν Χετταίων, καὶ πρὸς τὸν ἀνεψιὸν τοῦ τὸν Ἀβεσσά, υἱὸν τῆς ἀδελφῆς τοῦ τῆς Σαρουΐας καὶ ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάβ, καὶ εἶπε· “ποῖός θάρθη μαζὴ μου, δια να εἰσχωρήσωμεν κρυφίως στὸ στρατόπεδον τοῦ Σαοὺλ;” Ὁ Ἀβεσσά ἀπήντησεν· “ἐγὼ θα ἔλθω μαζὴ σου”.
- A Βασ. 26,7 καὶ εἰσπορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβεσσά εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὑπνῷ ἐν λαμπήνῃ, καὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ Ἀβεννήρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδε κύκλω αὐτοῦ.
- A Βασ. 26,7 Ὁ Δαυὶδ πράγματι εἰσεχώρησε μαζὴ με τὸν Ἀβεσσά ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Σαοὺλ κατὰ τὴν νύκτα. Καὶ ἰδοὺ ὁ Σαοὺλ ἐκοιμάτο βαθῶς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ, τὸ δε βασιλικὸν δόρυ τοῦ ἦτο μπηγμένον στὸ χῶμα, κοντὰ στὸ κεφάλι τοῦ. Ὁ Ἀβεννήρ καὶ ὁ στρατὸς τοῦ ἐκοιμῶντο γύρω ἀπὸ αὐτὸν.
- A Βασ. 26,8 καὶ εἶπεν Ἀβεσσά πρὸς Δαυὶδ· ἀπέκλεισε Κύριος σήμερον τὸν ἐχθρὸν σου εἰς χεῖράς σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ.
- A Βασ. 26,8 Ὁ Ἀβεσσά εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυὶδ· “ὁ Θεὸς σήμερον σου ἔχει παραδώσει εἰς τὰ χεῖρα σου τὸν ἐχθρὸν σου. Καὶ τώρα ἀφήσέ με να κτυπήσω αὐτὸν με τὸ δόρυ μου μίαν μόνην φοράν καὶ τὸ δόρυ μου θα φθάσῃ εἰς τὴν γῆν, χωρὶς να παραστή ἀνάγκη να κτυπήσω δευτέρη φορά”.
- A Βασ. 26,9 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσά· μὴ ταπεινώσῃς αὐτὸν, ὅτι τίς ἐποίησε χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν Κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται;
- A Βασ. 26,9 Ὁ Δαυὶδ ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἀβεσσά· “μὴ φονεύσῃς καὶ μὴ ἐξευτελίσῃς αὐτὸν, διότι ποιός θα τολμήσῃ να ἀπλώσῃ





- A Βασ. 26,20 Και τώρα εἶθε να μη χυθῆ το αἷμά μου εἰς ξένην γην, μακρὰν ἀπὸ το πρόσωπον το Κυρίου μου, διότι ο βασιλεὺς των Ἰσραηλιτῶν ἔχει ἐξέλθει καὶ με ἀναζητεῖ, δια να με θανατώσῃ. Με καταδιώκει ὅπως καταδιώκουν τον νυκτοκόρακα εἰς τα βουνά”.
- A Βασ. 26,21 καὶ εἶπε Σαοὺλ· ἡμάρτηκα· ἐπίστρεφε τέκνον Δαυίδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ’ ὧν ἔντιμος ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐν τῇ σήμερον· μεματαιώμαι καὶ ἠγγόνηκα πολλὰ σφόδρα.
- A Βασ. 26,21 Ἀπήντησεν ο Σαοὺλ καὶ εἶπεν· “ἐσφάλα ἀπέναντί σου. Γύρισε πίσω, παιδί μου Δαυίδ καὶ δεν θα σε κακοποιήσω, διότι εσεβάσθης σήμερον την ζωὴν μου. Εγὼ ἐφέρθη κατὰ τρόπον ἀνόητον ἀπέναντί σου καὶ ἔχω παραπλανηθῆ καὶ ἐξαπατηθῆ πάρα πολὺ”.
- A Βασ. 26,22 καὶ ἀπεκρίθη Δαυίδ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως· διελθέτω εἷς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό.
- A Βασ. 26,22 Ἀπήντησεν ο Δαυίδ καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ, τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως εὐρίσκεται ἐδῶ. Ἄς ἔλθῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς νεαροὺς δούλους καὶ ας τὸ πάρῃ.
- A Βασ. 26,23 καὶ Κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ, ὡς παρέδωκε σε Κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου·
- A Βασ. 26,23 Ὁ δε Θεὸς θα ανταποδώσῃ στον καθένα ἀναλόγως των ἔργων τοῦ καὶ τῆς πίστεως ποῦ ἐδείξεν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Διότι ο Κυριος σε παρέδωκε σήμερον εἰς τα χέρια μου καὶ δεν ἠθέλησα να ἀπλώσω τὸ χέρι μου ἐναντίον τοῦ βασιλέως, τον οποίον ὁ Θεὸς ἔχρισε.
- A Βασ. 26,24 καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθῆ ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον Κυρίου καὶ σκεπάσαι με καὶ ἐξελεῖται με ἐκ πάσης θλίψεως.
- A Βασ. 26,24 Ἰδοὺ, ὅπως ἐγὼ σήμερον στον τόπον τοῦτον, εθεώρησα ἀξίαν πολλοῦ σεβασμοῦ την ζωὴν σου, εἶθε καὶ ο Κυριος κατὰ παρόμοιον τρόπον να θεωρήσῃ ἀξίαν την ζωὴν μου καὶ να με σκεπάσῃ, να με προφυλάξῃ καὶ να με ἀπαλλάξῃ ἀπὸ κάθε κίνδυνον καὶ περιπέτειαν”.
- A Βασ. 26,25 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυίδ· εὐλογημένος σὺ, τέκνον, καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος δυνήσῃ. καὶ ἀπῆλθε Δαυίδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- A Βασ. 26,25 Ὁ Σαοὺλ εἶπεν στον Δαυίδ· “τέκνον μου, συ εἶσαι εὐλογημένος. Θα πραγματοποιήσῃς μεγάλα ἔργα καὶ με δύναιμι πολλὴν θα επικρατήσῃς”. Ὁ Δαυίδ συνέχισε τον δρόμον τοῦ καὶ ο Σαοὺλ ἐπέστρεψεν στον τόπον τοῦ.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 27

- A Βασ. 27,1 Καὶ εἶπε Δαυίδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων· νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας Σαοὺλ, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθόν, ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνῆ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.
- A Βασ. 27,1 Ὁ Δαυίδ ἐσκέφθη καὶ εἶπε καθ’ ἑαυτόν· “θα ἔλθῃ, φαίνεται, κάποια ἡμέρα, κατὰ την οποίαν θα πέσω εἰς τα χέρια τοῦ Σαοὺλ, πράγμα το οποίον δεν εἶναι καθόλου καλόν οἱ ἐμέ. Καλύτερα να φύγω καὶ να σωθῶ εἰς την γην των ἀλλοφύλων καὶ ἔτσι ο Σαοὺλ θα σταματήσῃ να με ἀναζητῆ μέσα εἰς τα ὅρια τῆς χώρας των Ἰσραηλιτῶν καὶ θα γλυτώσω ἀπὸ τα χέρια τοῦ”.
- A Βασ. 27,2 καὶ ἀνέστη Δαυίδ καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Ἀμμάχ βασιλέα Γέθ.
- A Βασ. 27,2 Ἐξεκίνησεν ο Δαβίδ καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες μαζί τοῦ καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τον Ἀγχοῦς, τον υἱὸν τοῦ Ἀμμάχ, βασιλέα τῆς Γέθ.
- A Βασ. 27,3 καὶ ἐκάθισε Δαυίδ μετὰ Ἀγχοῦς, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυίδ καὶ ἀμφοτέροι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάαχ Ἰεζραηλῆτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.
- A Βασ. 27,3 Ὁ Δαυίδ μαζί με τοὺς ἐξακοσίους ἄνδρας τοῦ ἐγκατεστάθη ἐκεῖ, εἰς την περιοχὴν τοῦ Ἀγχοῦς, ὁ καθένας με την οικογένειάν τοῦ. Καὶ ο Δαυίδ εἶχε μαζί τοῦ καὶ τας δύο συζύγους τοῦ, την Ἀχινάαμ την Ἰσραηλίτιδα, καὶ την Ἀβιγαίαν την σύζυγον τοῦ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.
- A Βασ. 27,4 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυίδ εἰς Γέθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν.
- A Βασ. 27,4 Ἀνηγγέλη δε στον Σαοὺλ ὅτι ἔχει φύγει πλέον ὁ Δαυίδ ἀπὸ την χώραν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς την χώραν τῆς Γεθ καὶ ἔτσι ὁ Σαοὺλ ἔπαυσε πλέον να τον ἀναζητῆ καὶ να τον καταδιώκῃ.
- A Βασ. 27,5 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἀγχοῦς· εἰ δὴ εὔρηκεν ὁ δοῦλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ’ ἀγρὸν καὶ καθήσομαι ἐκεῖ· καὶ ἵνατί κάθηται ὁ δοῦλός σου ἐν πόλει βασιλευομένη μετὰ σοῦ;
- A Βασ. 27,5 Εἶπε δε ὁ Δαυίδ πρὸς τον Ἀγχοῦς· “ἐὰν ἐγὼ ὁ δούλος σου εὐρήκα χάριν ἐνώπιόν σου, ας μου δώσῃς ὡς τοπον ἐγκαταστάσεώς μου μίαν ἀπὸ τας ἀγροτικὰς πόλεις, δια να καθῆσω ἐκεῖ. Διατί να κάθημαι ἐγὼ ὁ δούλος σου εἰς την πόλιν αὐτήν, ὅπου συ ὡς βασιλεὺς ἔχεις την ἔδραν σου;”
- A Βασ. 27,6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελάκ· διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελάκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας

ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

- A Βασ. 27,6 Πράγματι ο Αγχούς παρεχώρησεν εις αὐτὸν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πόλιν Σεκελάκ. Δια τοῦτο δε ἡ πόλις Σεκελάκ ἀνήκει μέχρι τῆς ἡμέρας που γράφονται αὐτά, στον βασιλέα τῆς Ἰουδαίας.
- A Βασ. 27,7 καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῶ τῶν ἀλλοφύλων τέσσαρας μῆνας.
- A Βασ. 27,7 Ἐμεινεν ὁ Δαυὶδ εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἐκείνην περιοχὴν τῶν Φιλισταίων ἐπὶ τέσσαρες μῆνας.
- A Βασ. 27,8 καὶ ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρὶ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην· καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατωκείτο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψοῦρ τετειχησμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου.
- A Βασ. 27,8 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐξήρχετο ὁ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες του καὶ ἔκαναν ἐπιδρομὰς ἐναντίον τῆς φυλῆς Γεσιρὶ καὶ τῶν Ἀμαληκίτων. Ἡ δε περιοχὴ, τὴν ὁποίαν κατοικοῦσαν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς φυλάς αὐτάς, ἐξετείνεται ἀπὸ τὰ οχυρὰ τῆς Γελαμψοῦρ μέχρι τῆς χώρας Αἰγύπτου.
- A Βασ. 27,9 καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐζωογονεῖ ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς.
- A Βασ. 27,9 Ὁ Δαυὶδ ἔκανε ἐπιδρομὰς εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, ἐκτυποῦσε τοὺς κατοίκους, ἐθανάτωνεν ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ ἔπαιρνε τὰ πρόβατα, τὰ βόδια, τοὺς ὄνους, τὰς καμήλους, τὰ ἐνδύματα καὶ ἐπέστρεψαν πάλιν πρὸς τὸν Αγχούς.
- A Βασ. 27,10 καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ· ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς· κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον Ἰεσμεγὰ καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζὶ.
- A Βασ. 27,10 Ὁ Αγχούς ἠρώτα τὸν Δαυὶδ· “ἐναντίον τίνος σήμερον ἔχεις ἐπιτεθῆ;” Καὶ ὁ Δαυὶδ ἔλεγε πρὸς τὸν Αγχούς· “στο νότια μέρη τῆς Ἰουδαίας, πρὸς νότον Ἰεσμεγὰ καὶ πρὸς νότον τῶν Κενεζαίων”.
- A Βασ. 27,11 καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐζωογονήσα τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γέθ λέγων· μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γέθ καθ’ ἡμῶν λέγοντες· τάδε Δαυὶδ ποιεῖ, καὶ τότε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὡς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῶ τῶν ἀλλοφύλων.
- A Βασ. 27,11 Δεν ἀφῆνεν ἐν τῇ ζωῇ οὔτε ἄνδρα οὔτε γυναῖκα, δια νὰ μὴ ἐλθουν ζῶντες εἰς Γέθ, μήπως τυχόν, ὅπως ἔλεγε· “καὶ καταθέσουν καταμαρτυρίαν ἐναντίον ἡμῶν λέγοντες· Ἰδοὺ, αὐτὰ καὶ αὐτὰ πράττει ὁ Δαυὶδ. Ἰδοὺ ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τοῦ Δαυὶδ καθ’ ὅλον τὸ διάστημα, που παρέμενεν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Φιλισταίων”.
- A Βασ. 27,12 καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα λέγων· ἤσχυνται αἰσχυνομένοι ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.
- A Βασ. 27,12 Ἐτσι δε ὁ Δαυὶδ ἀπέκτησε πολὺ μεγάλην ἐμπιστοσύνην ἐκ μέρους τοῦ Αγχούς, διότι αὐτὸς ἐσκέπτετο καὶ ἔλεγε· “ὁ Δαυὶδ πολεμῶν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔχει μισηθῆ ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας. Δια τοῦτο δε καὶ θα εἶναι εἰς ἐμὲ παντοτείνος ὑπηρέτης καὶ δούλος”.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 28

- A Βασ. 28,1 Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελεθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ· γινώσκων γνῶση ὅτι μετ’ ἐμοῦ ἐξελεύσῃ εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου.
- A Βασ. 28,1 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας συνηθροίσθησαν τὰ ἐπὶ μέρους στρατεύματα τῶν Φιλισταίων εἰς μίαν στρατιάν, δια νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Αγχούς εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυὶδ· “γνωρίζεις βέβαια καλὰ, ὅτι θα ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου μαζὴ με ἐμὲ”.
- A Βασ. 28,2 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς· οὕτω νῦν γνῶση ἃ ποιήσει ὁ δοῦλός σου· καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ· οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαι σε πάσας τὰς ἡμέρας.
- A Βασ. 28,2 Ὁ Δαυὶδ ἀπήντησε πρὸς τὸν Αγχούς· “ἔτσι τώρα θα μάθῃς καλύτερα ἐκεῖνα τὰ κατορθώματα, τὰ ὁποῖα θα πραγματοποιήσῃ ὁ δούλος σου”. Ὁ Αγχούς ἀπήντησε πρὸς τὸν Δαυὶδ· “καὶ ἐγὼ σε εγκαθιστῶ ἀρχηγὸν τῆς προσωπικῆς μου σωματοφυλακῆς”.
- A Βασ. 28,3 Καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαίμ ἐν πόλει αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ περιεῖλε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς.
- A Βασ. 28,3 Ὁ Σαμουὴλ ἀπέθανεν, ὅπως προηγουμένως ἐλέχθη, ὅλοι δε οἱ Ἰσραηλίται ἐθρήνησαν αὐτὸν μετὰ κοπετῶν καὶ δακρύων καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν πόλιν Ἀρμαθαίμ. Πρὶν ἢ ἀποθάνῃ ὁ Σαμουὴλ, ὁ Σαοὺλ εἶχε καταδιώξει τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦσαν, δῆθεν, νεκροὺς ἀπὸ τὸν ἄδην.
- A Βασ. 28,4 καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωμάν, καὶ συναθροίζει Σαοὺλ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουέ.
- A Βασ. 28,4 Οἱ Φιλισταῖοι λοιπὸν συνηθροίσθησαν, ἤλθον καὶ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν πόλιν Σωμάν. Ὁ δε Σαοὺλ συνεκέντρωσεν ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας πολεμιστάς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐστρατοπέδευσαν ἀπέναντι στο ὄρος Γελβουέ.
- A Βασ. 28,5 καὶ εἶδε Σαοὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη, καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα.
- A Βασ. 28,5 Ὁ Σαοὺλ εἶδε τὸ στρατόπεδον τῶν Φιλισταίων καὶ κατελήφθη ἀπὸ φόβον. Ἐδειλίασεν ἡ καρδία του πάρα πολὺ.

- A Βασ. 28,6 και ἐπηρώτησε Σαούλ διὰ Κυρίου, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφηταῖς.
- A Βασ. 28,6 Ἠθέλησε νὰ μάθῃ δια τὴν ἐκβασιν τοῦ πολέμου καὶ ἠρώτησε τὸν Κύριον. Ὁ Κύριος ὁμως δὲν ἀπήντησεν εἰς αὐτόν, οὔτε με τὰ ἐνύπνια, οὔτε με τὴν “δῆλωσιν” καὶ τὴν “ἀλήθειαν”, οὔτε με κανέναν ἀπὸ τοὺς προφῆτας.
- A Βασ. 28,7 καὶ εἶπε Σαούλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστριμυθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτὴν καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ· καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστριμυθος ἐν Ἀενδώρ.
- A Βασ. 28,7 Εἶπε τότε ὁ Σαούλ στοὺς δούλους του· “ἀναζητήσατε καὶ φροντίσατε νὰ μου βρῆτε γυναῖκα μάντισσαν, δια νὰ μεταβῶ πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ τὴν συμβουλευθῶ”. Εἶπαν οἱ δούλοι του πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ὑπάρχει μία μάντισσα εἰς Ἀενδώρ”.
- A Βασ. 28,8 καὶ συνεκαλύψατο Σαούλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ· μάντευσαι δὴ μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι ὄν ἐὰν εἶπω σοι.
- A Βασ. 28,8 Μετημφιέσθη ὁ Σαούλ, ἐβγαλε τὰ βασιλικά ἐνδύματα καὶ ἐφόρεσεν ἄλλα καὶ με δύο ἄνδρας μαζὴ του ἦλθον πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν μάντισσαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς καὶ ὁ Σαουλ τῆς εἶπε· “φανέρωσε σε παρακαλῶ, εἰς ἡμᾶς τὸ μέλλον φέρουσα ἀπὸ τὸν ἄδην πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θὰ σου εἶπω καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ομιλήσῃ δια τῆς κοιλίας σου”.
- A Βασ. 28,9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ· ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε Σαούλ, ὡς ἐξωλόθρευσε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἵνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτὴν;
- A Βασ. 28,9 Ἀπήντησε πρὸς αὐτόν ἡ μάντισσα· “σὺ γνωρίζεις πολὺ καλὰ ὅσα ἔκαμε ἐναντίον τῶν μάντεων ὁ Σαούλ, πῶς δηλαδὴ ἐξωλόθρευσε τοὺς μάντις καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ καλοῦν πνεύματα ἀπὸ τὴν γῆν. Διατί λοιπὸν σὺ ἐκθέτεις εἰς παγίδα κινδύνου τὴν ζωὴν μου, ὥστε νὰ με θανατώσῃ ὁ Σαούλ;”
- A Βασ. 28,10 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαούλ λέγων· ζῆ Κύριος, εἰ ἀπαντήσεται σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ.
- A Βασ. 28,10 Ὁ Σαουλ ὠρκίσθη εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπε· “ὀρκίζομαι στον ζῶντα Κύριον ὅτι κανένα ἀπολύτως κακὸν δὲν θὰ ἐπέλθῃ εἰς σε ἀπὸ αὐτὴν τὴν πράξιν σου.
- A Βασ. 28,11 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ εἶπε· τὸν Σαμουὴλ ἀνάγαγέ μοι.
- A Βασ. 28,11 Ἡ γυνὴ ἠρώτησε· “ποῖόν θέλεις ἀπὸ τοὺς νεκροὺς νὰ καλέσω;” Καὶ ὁ Σαουλ εἶπε· “κάλεσέ μοι τὸν Σαμουὴλ”.
- A Βασ. 28,12 καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαούλ· ἵνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαούλ.
- A Βασ. 28,12 Ἡ γυνὴ εἶδε τὸν Σαμουὴλ νὰ ἀνεβαίνει καὶ ἐκράξε με φωνὴν μεγάλην καὶ εἶπεν ἡ γυναῖκα πρὸς τὸν Σαούλ· “διατί με ἐξηπάτησες; Σὺ εἶσαι ὁ Σαούλ” !
- A Βασ. 28,13 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· μὴ φοβοῦ, εἰπὸν τίνα ἐώρακας, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ· θεοὺς ἐώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς.
- A Βασ. 28,13 Ὁ βασιλεὺς τῆς ἀπήντησε· “μὴ φοβῆσαι. Πές μοι ποῖόν εἶδες”. Εἶπεν εἰς αὐτόν ἡ γυναῖκα· “ἐγὼ εἶδα θεοὺς νὰ ἀναβαίνουν ἀπὸ τὴν γῆν”.
- A Βασ. 28,14 καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἔγνωσ; καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος, καὶ ἔγνω Σαούλ, ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
- A Βασ. 28,14 Ὁ βασιλεὺς τὴν ἠρώτησε· “τι ἀκριβῶς εἶδες;” Εκείνη ἀπήντησεν· “εἶδα ἓνα ὄρθιον ἄνδρα νὰ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸν ἄδην καὶ αὐτὸς ἦτο ἐνδεδυμένος διπλοῖδα”. Ἀμέσως ὁ Σαουλ ἀντελήφθη ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ Σαμουὴλ. Ἐσκυψε μέχρις ἐδάφους τὸ πρόσωπόν του καὶ ἐπροσκύνησε τὸν Σαμουὴλ.
- A Βασ. 28,15 καὶ εἶπε Σαμουὴλ· ἵνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναι με; καὶ εἶπε Σαούλ· θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ’ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις· καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω.
- A Βασ. 28,15 Ὁ Σαμουὴλ εἶπε πρὸς τὸν Σαούλ· “διατί με ἠνώχλησες καὶ με ἐκάλεσες νὰ ἀναβῶ ἐδῶ;” Ἀπήντησεν ὁ Σαούλ· “εὐρίσκομαι ὑπὸ τὸ κράτος μεγάλης θλίψεως. Οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦν ἐναντίον μου, ὁ Θεὸς ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ ἐμὲ, δὲν με ἀκούει πλέον, ἀν καὶ τὸν παρακαλῶ πρὸς τούτο. Δὲν μου ἀπαντᾷ οὔτε δια τῶν προφητῶν οὔτε με τὰ ἐνύπνια. Καὶ τώρα σε ἔχω καλέσει, δια νὰ μου καταστήσῃς γνωστὸν καὶ νὰ με συμβουλεύσῃς τι πρέπει νὰ κάμω”.
- A Βασ. 28,16 καὶ εἶπε Σαμουὴλ· ἵνατί ἐπερωτᾷς με; καὶ Κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου·
- A Βασ. 28,16 Ὁ Σαμουὴλ τοῦ ἀπήντησε· “διατί με ἐρωτᾷς; Ἐγὼ δὲν ἠμπορῶ πλέον εἰς τίποτε νὰ σε βοηθήσω, διότι ὁ Κύριος ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ σε καὶ συμπαρίσταται προστάτης καὶ βοηθός του πλησίον σου, δηλαδὴ τοῦ Δαυὶδ.
- A Βασ. 28,17 καὶ πεποίηκε Κύριός σοι καθὼς ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ μου, καὶ διαρρήξει Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυίδ.
- A Βασ. 28,17 Ὁ Κύριος ἔκαμει ἐναντίον σου ὅ,τι εἶχε προφητεῦσαι δι’ ἐμοῦ. Θὰ διαρρήξῃ ὁ Κύριος καὶ θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ σε τὴν βασιλείαν σου καὶ θὰ τὴν δώσῃ στον πλησίον σου, στον Δαυίδ.



- A Βασ. 28,18 διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς Κυρίου καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλήκ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε Κύριός σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
- A Βασ. 28,18 Τοῦτο δέ, διότι δεν υπήκουσες εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ὥστε να πολεμήσης τοὺς Ἀμαληκίτας και να εκτελέσης εναντίον αὐτῶν ὅσα η δικαία ὀργὴ τοῦ ἐπέβαλλε. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον θα επιφέρῃ ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τιμωρίαν εναντίον σου.
- A Βασ. 28,19 καὶ παραδώσει Κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ και οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων.
- A Βασ. 28,19 Ὁ Κύριος θα παραδῶσῃ μαζὴ με σε και ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τα χέρια τῶν ἄλλοφύλων. Αὔριον συ και τα παιδιά σου θα φονευθοῦν ἀπὸ τοὺς Φιλιστᾶιους και ὁλόκληρος ἡ παρεμβολὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν θα δοθῇ ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς τα χέρια τῶν Φιλιστᾶιων”.
- A Βασ. 28,20 καὶ ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσαν ἐσθηκῶς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ· καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχύς ἔτι, οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.
- A Βασ. 28,20 Ἀνεστατώθη πολὺ ὁ Σαοὺλ ἀπὸ τὸν λόγον ἐκείνον, ἔπεσε καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ σώματός του εἰς τὴν γῆν και κατέκειτο εἰς αὐτὴν, διότι ἐφοβήθη πάρα πολὺ ἀπὸ τα λόγια τοῦ Σαμουὴλ. Δεν ἔμεινε πλέον καμμία δύναμις μέσα του. Δεν ἔφαγε τίποτε ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν και ὅλην τὴν νύκτα”.
- A Βασ. 28,21 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου και ἐθέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου και ἤκουσα τοὺς λόγους, οὐς ἐλάλησάς μοι·
- A Βασ. 28,21 Ἡ μάντισσα γυνὴ ἐπλησίασε πρὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν εἶδε τόσο πολὺ θλιμμένον και εἶπε πρὸς αὐτὸν· “ἰδοὺ λοιπὸν ἤκουσεν ἡ δούλη σου τὴν παράκλησίν σου και ἐξέθεσα τὴν ζωὴν μου εἰς κίνδυνον, διότι υπήκουσα εἰς τα λόγια, τα ὁποῖα μου εἶπες.
- A Βασ. 28,22 καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου, καὶ φάγε, καὶ ἔσται σοι ἰσχύς, ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ.
- A Βασ. 28,22 Ἀκουσε λοιπὸν τώρα και τὴν παράκλησιν τῆς δούλης σου· Θα παραθέσω ἐνώπιόν σου ἓνα κομμάτι ψωμί να φάγῃς και ἔτσι θα ἐπανεέλθῃ εἰς σε ἡ δύναμις, διότι θα βαδίσης δρόμον πολλὸν”.
- A Βασ. 28,23 καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν· καὶ παρεβιάζοντο αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον.
- A Βασ. 28,23 Ὁ Σαοὺλ δεν ηθέλησε να φάγῃ. Ἐπέμεναν ὁμως στοῦτο οἱ συνοδοὶ τοῦ δούλοι και ἡ γυνὴ ἡ μάντισσα. Ἦκουσεν ἐπὶ τέλους τὴν παράκλησίν των, ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ ἔδαφος και ἐκάθισεν εἰς ἓνα δίφρον.
- A Βασ. 28,24 καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομάς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἔσπευσε και ἔθυσεν αὐτὴν καὶ ἔλαβεν ἄλευρα και ἐφύρασε και ἔπεψεν ἄζυμα
- A Βασ. 28,24 Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶχε μίαν καλοθρεμμένην δάμαλιν στο σπίτι της, ἔσπευσε και τὴν ἔσφαξεν ἐπὶ ἄλευρι, το ἐζύμωσε και ἐψησε λαγάνες.
- A Βασ. 28,25 καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ καὶ ἐνώπιον τῶν παιδῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον. καὶ ἀνέστησαν και ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.
- A Βασ. 28,25 Προσέφερον αὐτὰ στον Σαοὺλ και στους συνοδεύοντας αὐτὸν νεαροὺς υπηρέτας του, οἱ ὁποῖοι και ἔφαγον. Ἐπειτα δε ἐσηκώθησαν και ἀνεχώρησαν τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα δια τὸ στρατόπεδόν των.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 29

- A Βασ. 29,1 Καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφέκ, καὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλεν ἐν Ἀενδώρ τὴν ἐν Ἰεζραὲλ.
- A Βασ. 29,1 Οἱ Φιλιστᾶιοι συνεκέντρωσαν ὅλα τα στρατεύματά των εἰς Ἀφέκ, οἱ δε Ἰσραηλίται ἐστρατοπέδευσαν εἰς Ἀενδώρ, εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Ἰεζραὲλ.
- A Βασ. 29,2 καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς.
- A Βασ. 29,2 Οἱ σατράπαι τῶν Φιλιστᾶιων ἐπροπορεύοντο ἐπὶ κεφαλῆς στρατιωτικῶν τμημάτων ἑκατὸν και χιλίων ἀνδρῶν, ὁ δε Δαυὶδ και οἱ ἄνδρες του ἀκολουθοῦσαν τελευταῖοι μαζὴ με τὸν Ἀγχοῦς.
- A Βασ. 29,3 καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων· τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὔτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγούς τῶν ἄλλοφύλων· οὐχ οὔτος Δαυὶδ ὁ δοῦλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραὴλ; γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεῦτερον ἔτος, και οὐχ εὔρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς με και ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- A Βασ. 29,3 Οἱ σατράπαι τῶν Φιλιστᾶιων, ὅταν εἶδαν τὸν Δαυὶδ, εἶπαν πρὸς τὸν Ἀγχοῦς· “ποῖοι εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι προχωροῦν μαζὴ μας;” Ὁ Ἀγχοῦς ἀπήντησεν στους στρατηγούς τούτους τῶν Φιλιστᾶιων· “δεν τὸν γνωρίζετε;

Αυτός είναι ο Δαβίδ, ο δούλος του βασιλέως των Ισραηλιτών, του Σαούλ. Ευρίσκεται μαζί μας δεύτερον τούτο έτος. Τιποτε κατά το διάστημα αυτό άξιον μομφής δεν ευρήκα εις αυτόν από την ημέραν, που έπεσεν εις τα χέρια μου μέχρι της σημερινής ημέρας”.

- A Βασ. 29,4 και έλυπήθησαν επ’ αυτόν οι στρατηγοί των άλλοφύλων και λέγουσιν αυτόν· απόστρεψον τόν άνδρα και αποστραφήτω εις τόν τόπον αυτού, ού κατέστησας αυτόν εκεί, και μη έρχέσθω μεθ’ ήμών εις τόν πόλεμον και μη γινέσθω επίβουλος τής παρεμβολής· και έν τίνι διαλλαγήσεται ούτος τώ κυρίω αυτού; ούχι έν ταίς κεφαλαίς των άνδρών εκείνων;
- A Βασ. 29,4 Οι στρατηγοί των άλλοφύλων επικράνησαν εναντίον του Αγχούς και του είπαν· “περ στον άνδρα αυτόν να επιστρέψη στον τόπον του, εκεί όπου συ τον έχεις εγκαταστήσει και να μη έλθη μαζί μας στον πόλεμον, διότι υπάρχει φόβος να γίνη προδότης των στρατευμάτων μας. Και ποιός ημπορεί να γνωρίζη τον τρόπον, με τον οποίον ο Δαβίδ θα ήθελε να συνδιαλλαγή με τον κύριόν του; Πιθανόν να προτείνη εις αυτόν τας κεφαλάς των ανδρών του στρατεύματός μας.
- A Βασ. 29,5 ούχ ούτος Δαβίδ, ού έξήρχον έν χοροίς λέγοντες· επάταξε Σαούλ έν χιλιάσιν αυτού και Δαβίδ έν μυριάσιν αυτού;
- A Βασ. 29,5 Αυτός δεν είναι ο Δαβίδ, προς χάριν του οποίου έσυραν τον χορόν αι γυναίκες και έψαλλαν· Εφόνευσεν ο Σαούλ χιλιάδας και ο Δαβίδ εφόνευσε μυριάδας;
- A Βασ. 29,6 και εκάλεισεν Αγχούς τόν Δαβίδ και είπεν αυτόν· ζή Κύριος, ότι ευθής συ και αγαθός έν όφθαλμοίς μου, και ή έξοδος σου και ή είσοδος σου μετ’ έμοϋ έν τή παρεμβολή, και ότι ούχ ευρήκα κατά σου κακίαν άφ’ ής ήμέρας ήκεις πρός με έως τής σήμερον ήμέρας· και έν όφθαλμοίς των σατραπών ούκ αγαθός συ·
- A Βασ. 29,6 Ο Αγχούς εκάλεισε τον Δαβίδ και του είπεν· “ορκίζομαι στον ζώντα Θεόν, ότι συ υπήρξες έντιμος και ειλικρινής ενώπιόν μου και γενικώς η συμπεριφορά σου στο στρατεύμα ήτο τέτοια, ώστε τίποτε το αξιοκατάκριτον δεν έχω να σου κατηγορήσω από την ημέραν, που έχεις έλθει μαζί μου μέχρι σήμερα. Εις τα μάτια όμως των σατραπών δεν είσαι ευάρεστος.
- A Βασ. 29,7 και νϋν ανάστρεφε και πορεύου εις ειρήνην, και ού μη ποιήσης κακίαν έν όφθαλμοίς των σατραπών των άλλοφύλων.
- A Βασ. 29,7 Τώρα λοιπόν γύρισε πίσω, πήγαινε εις οδόν ειρήνης, δια να μη τυχόν και ιδής την κακίαν των σατραπών να εκσπά εναντίον σου”.
- A Βασ. 29,8 και είπε Δαβίδ προς Αγχούς· τί πεποιηκά σοι και τί ευρες έν τώ δούλω σου άφ’ ής ήμέρας ήμην ενώπιόν σου και έως τής ήμέρας ταύτης, ότι ού μη έλθω πολεμήσας τούς έχθρούς του κυρίου μου του βασιλέως;
- A Βασ. 29,8 Είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγχούς· “τι κακόν έκαμα εις σε και τι αδίκημα ευρήκες εις εμέ τον δούλον σου, από την ημέραν κατά την οποίαν παρουσιάσθην ενώπιόν σου μέχρι της ήμέρας αυτής, ώστε να μη λάβω μέρος στον πόλεμον του κυρίου μου, του βασιλέως, εναντίον των εχθρών του;”
- A Βασ. 29,9 και άπεκριθη Αγχούς προς Δαβίδ· οίδα ότι αγαθός συ έν όφθαλμοίς μου, άλλ’ οι σατράπαι των άλλοφύλων λέγουσιν· ούχ ήξει μεθ’ ήμών εις πόλεμον.
- A Βασ. 29,9 Ο Αγχούς απήνησε προς τον Δαβίδ· “γνωρίζω πολύ καλά ότι συ εφάνης έντιμος και καλός ενώπιόν μου, αλλά οι σατράπαι των άλλοφύλων λέγουν και επιμένουν· Αυτός δεν θα έλθη μαζί μας στον πόλεμον.
- A Βασ. 29,10 και νϋν όρθρισον τώ πρωϊ συ και οι παιδες του κυρίου σου οι ήκοντες μετ’ σου, και πορεύεσθε εις τόν τόπον, ού κατέστησα ύμας εκεί, και λόγον λοιμόν μη θής έν καρδιά σου, ότι αγαθός συ ενώπιόν μου· και όρθρίσατε έν τή όδω, και φωτισάτω ύμιν, και πορεύθητε.
- A Βασ. 29,10 Και τώρα, λοιπόν, σηκωθείτε λίαν πρωι, συ και οι άνδρες που σε ακολουθούν, οι δούλοι αυτοί του πρώην κυρίου σου του Σαούλ, και επανέλθετε στον τόπον, όπου εγώ σας έχω εγκαταστήσει. Καμμίαν δε κακήν σκεψιν μη βάλης στο μυαλό σου, ότι τάχα, εγώ έχω κάτι εναντίον σου, διότι συ απεδείχθης αγαθός και καλός ενώπιόν μου. Σηκωθείτε, λοιπόν, συ και οι άνδρες σου πρωϊ και μόλις φωτίση αναχωρήσατε”.
- A Βασ. 29,11 και ώρθρισε Δαβίδ αυτός και οι άνδρες αυτού άπελθειν και φυλάσσειν τήν γήν των άλλοφύλων, και οι άλλόφυλοι άνέβησαν πολεμείν επί Ίσραήλ.
- A Βασ. 29,11 Ο Δαβίδ και οι μετ’ αυτού άνδρες ηγέρθησαν λίαν πρωϊ, δια να αναχωρήσουν και να επιστρέψουν και φυλάξουν την χώραν των άλλοφύλων. Οι άλλόφυλοι άνέβησαν και ήρχισαν τον πόλεμόν των εναντίον των Ισραηλιτών.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 30

- A Βασ. 30,1 Καί εγενήθη είσελθόντος Δαβίδ και των άνδρών αυτού τήν Σεκελάκ τή ήμέρα τή τρίτη, και Αμαλήκ επέθετο επί τόν νότον και επί τήν Σεκελάκ και επάταξε τήν Σεκελάκ και ενεπύρισαν αυτήν έν πυρι·
- A Βασ. 30,1 Ο Δαβίδ κατά την τρίτην ήμέραν από της αναχωρήσεώς του επέστρεψε μαζί με τους άνδρας του εις την Σεκελάκ. Οι Αμαληκίται εν τω μεταξύ είχαν επιτεθή νοτιώς της Παλαιστίνης εναντίον της Σεκελάκ, την κατέλαβαν και την

παρέδωσαν στο πυρ.

- A Βασ. 30,2 και τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν καὶ ἀπήλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν.
- A Βασ. 30,2 Κανένα ὁμως ἀπὸ τους κατοίκους δεν εφόνευσαν, ἀλλὰ ὅλους ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς αὐτήν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τους ἐπῆραν αἰχμαλώτους καὶ ἐπανήλθον εἰς τὴν πατρίδα των.
- A Βασ. 30,3 καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτευμένοι.
- A Βασ. 30,3 Ἐφθασεν ὁ Δαυὶδ με τους ἄνδρας του εἰς τὴν πόλιν Σεκελάκ καὶ ἰδοὺ, ἦτο ολόκληρος παραδεδομένη εἰς τὰς φλόγας, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ παιδιὰ των καὶ αἱ θυγατέρες των εἶχαν αἰχμαλωτισθῆ.
- A Βασ. 30,4 καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχὺς ἔτι τοῦ κλαίειν.
- A Βασ. 30,4 Ὁ Δαυὶδ καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες, που ἦσαν μαζὴ του, ἔβγαλαν μεγάλην κραυγὴν καὶ ἔκλαυσαν τόσον πολὺ, ὥστε δεν τους εἶχεν ἀπομείνει πλέον ἰσχὺς νὰ κλαῦσουν περισσότερον.
- A Βασ. 30,5 καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἠχμαλωτεύθησαν, Ἀχινόμο ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου.
- A Βασ. 30,5 Καὶ αἱ δύο γυναῖκες του Δαυὶδ εἶχον ἐπίσης αἰχμαλωτισθῆ, ἡ Αχινόμο ἡ Ἰσραηλίτις καὶ ἡ Αβιγαία ἡ σύζυγος του Ναβαλ του Καρμηλίου.
- A Βασ. 30,6 καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἐκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ.
- A Βασ. 30,6 Ὁ Δαυὶδ ἐλυπήθη πάρα πολὺ δι' αὐτὰ καὶ διότι ὁ λαὸς του εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τον λιθοβολήσῃ. Ἡ ψυχὴ ὅλων ἐπονόουσε βαθύτατα, διότι τὰ παιδιὰ καὶ αἱ θυγατέρες ἐνὸς ἐκάστου ἀπὸ αὐτοὺς, εἶχαν αἰχμαλωτισθῆ. Ὁ Δαυὶδ μέσα εἰς τὴν μεγάλην του αὐτὴν οδύνην ἐνισχύθη ἀπὸ τον Κυριον καὶ Θεόν του.
- A Βασ. 30,7 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερεῶ υἱὸν Ἀχιμέλεχ· προσάγαγε τὸ ἐφοῦδ.
- A Βασ. 30,7 Εἶπε τότε ὁ Δαυὶδ πρὸς τον ἀρχιερεῶ Αβιάθαρ, τον υἱὸν του Αχιμέλεχ· “φέρε ἐδῶ καὶ φέρεσε τὸ ἐφοῦδ”.
- A Βασ. 30,8 καὶ ἐπῆρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ Κυρίου λέγων· εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδούρ τούτου, εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ· καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτούς καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελεῖ.
- A Βασ. 30,8 Ἀφοῦ ὁ ἀρχιερεὺς ἐφόρεσε τὸ ἐφοῦδ, ὁ Δαυὶδ ἠρώτησε τον Κυριον μέσω του ἐφοῦδ καὶ εἶπε· “νὰ ἐπιτεθῶ ἐναντίον αὐτῶν των ληστῶν; Θα τους καταβάλω;” Ὁ Κυριος ἀπήντησε πρὸς αὐτόν· “καταδιώξέ τους διότι ἀσφαλῶς θα τους καταβάλῃς καὶ θα ἀπελευθερώσῃς τους αἰχμαλώτους”.
- A Βασ. 30,9 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, αὐτὸς καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσόρ, καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν.
- A Βασ. 30,9 Ὁ Δαυὶδ ἐβάδισεν αὐτὸς καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες του καὶ ἐφθασαν μέχρι του χειμάρρου Βοσόρ. Εκκεῖ οἱ βραδυπορήσαντες ἐμείναν πίσω.
- A Βασ. 30,10 καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες, οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσόρ.
- A Βασ. 30,10 Ὁ Δαυὶδ με τους υπολοίπους τετρακοσίους ἄνδρας συνέχισε τὴν πορείαν εἰς καταδίωξιν των Ἀμαληκίων, ἐνῶ οἱ ἄλλοι διακόσιοι ἄνδρες ἐκάθισαν πέραν ἀπὸ τον χεῖμαρρον Βοσόρ.
- A Βασ. 30,11 καὶ εὐρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ λαμβάνουσιν αὐτόν καὶ ἄγουσιν αὐτόν πρὸς Δαυὶδ·
- A Βασ. 30,11 Καθὼς προχωροῦσαν οἱ τετρακόσιοι με τον Δαυὶδ, εὐρήκαν εἰς κάποιον ἀγρὸν ἕνα ἄνδρα Αἰγύπτιον, τον συνέλαβαν καὶ τον ὠδήγησαν ἐνώπιον του Δαυὶδ.
- A Βασ. 30,12 καὶ διδόσιν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτόν ὕδωρ· καὶ διδόσιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης, καὶ ἔφαγε, καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.
- A Βασ. 30,12 Ἐδωσαν εἰς αὐτόν τροφήν καὶ ἔφαγε, ἔδωσαν νερό καὶ ἐπιε. Του ἔδωσαν ἐπίσης μερικὰ σύκα, τὰ ὁποῖα ἔφαγε, καὶ τοιοῦτοτρόπως αὐτὸς συνήλθεν ἀπὸ τὴν λιποθυμίαν του, διότι εἶχε τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας νὰ φάγῃ ἄρτον καὶ νὰ πῆ νερό.
- A Βασ. 30,13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· τίνας σὺ εἶ καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον· ἐγὼ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου, καὶ κατέλιπέ με ὁ Κύριός μου, ὅτι ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος.
- A Βασ. 30,13 Τον ἠρώτησεν ὁ Δαυὶδ· “τίνας εἶσαι σὺ; Ἀπὸ που κατάγεσαι;” Καὶ ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος Αἰγύπτιος εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι δούλος ἐνὸς Ἀμαληκίτου καὶ ὁ κύριός μου με ἐγκατέλιπε, διότι τρίτην αὐτὴν ἡμέραν ἐγὼ ἤμην ἀσθενής.
- A Βασ. 30,14 καὶ ἡμεῖς ἐπέθεμέθα ἐπὶ τὸν νότον τοῦ Χολθὶ καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη καὶ ἐπὶ νότον Χελουβ καὶ τὴν Σεκελάκ ἐνεπύρισαμεν ἐν πυρὶ.
- A Βασ. 30,14 Ἡμεῖς εἰμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶχομεν ἐπιτεθῆ πρὸς τὰς νοτίας περιοχὰς τῆς Παλαιστίνης, ἐναντίον των φυλῶν Χολθὶ, εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας πρὸς νότον, εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην, ἡ ὁποῖα ἀνήκει στον Χαλεβ καὶ ἡμεῖς ἐπίσης παρεδώσαμεν στο πυρ τὴν Σεκελάκ”.

- A Βασ. 30,15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· εἰ καταξείεις με ἐπὶ τὸ γεδδούρ τοῦτο; καὶ εἶπεν· ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τοῦ Θεοῦ μὴ θανατώσῃς με καὶ μὴ παραδοῦναι με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ καταξέω σε ἐπὶ τὸ γεδδούρ τοῦτο.
- A Βασ. 30,15 Του εἶπεν ὁ Δαυὶδ· “ἤμπορεῖς νὰ με οδηγήσῃς εἰς αὐτὴν τὴν συμμορίαν;” Ὁ δε Αἰγύπτιος ἀπήντησεν· “ὀρκίσου μου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι δὲν θὰ με φονεύσῃς ἢ δὲν θὰ με παραδώσῃς εἰς τὰ χεῖρα τοῦ κυρίου μου, καὶ ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ σε οδηγήσω ἐναντίον αὐτῆς τῆς συμμορίας”.
- A Βασ. 30,16 καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ εορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις, οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα.
- A Βασ. 30,16 Πράγματι ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος Αἰγύπτιος δούλος, ὠδήγησε τὸν Δαυὶδ στο μέρος, ὅπου εὐρίσκετο ἡ συμμορία τῶν Ἀμαληκίτων. Καὶ ἰδοὺ, οἱ Ἀμαληκίται εἶχαν διασκορπισθῆ εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην τρῶγοντες καὶ πίνοντες καὶ πανηγυρίζοντες διὰ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα λάφυρα, τὰ ὁποῖα εἶχαν πάρει ἀπὸ τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ Ἰούδα.
- A Βασ. 30,17 καὶ ἦλθεν ἐπ’ αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐωσφόρου ἕως δειλῆς καὶ τῆ ἑπαύριον, καὶ οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ’ ἢ τετρακόσια παιδάρια, ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἔφυγον.
- A Βασ. 30,17 Ὁ Δαυὶδ ἐπετέθη αἰφνιδίως ἐναντίον τῶν καὶ τοὺς ἐκτύπη ἀπὸ το πρωῒ ἕως το βράδυ καὶ ἕως τὴν ἄλλην ἡμέραν. Κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἐσώθη εἰ μὴ μόνον τετρακόσιοι νεοί, οἱ ὁποῖοι εἶχον καβαλικεύσει καμήλας καὶ ἐφυγαν ὀλοταχῶς.
- A Βασ. 30,18 καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα, ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκίται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο.
- A Βασ. 30,18 Ὁ Δαυὶδ ξαναπῆρε πάλιν καὶ διέσωσεν ὅλα ὅσα εἶχαν λαφυραγωγῆσει οἱ Ἀμαληκίται, διέσωσε δε καὶ τὰς δύο γυναῖκας τοῦ.
- A Βασ. 30,19 καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως υἰῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων, ὧν ἔλαβον αὐτῶν· τὰ πάντα ἐπέστρεψε Δαυὶδ.
- A Βασ. 30,19 Τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶχαν οἱ Ἰσραηλίται δὲν ἐχάθηκε οὔτε μικρὸν οὔτε μεγάλον ἀπὸ τὰ λάφυρα οὔτε φυσικὰ οἱ ἀιχμαλωτισθέντες υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν. Γενικῶς ὅλα ὅσα εἶχαν λαφυραγωγῆσει οἱ Ἀμαληκίται, ὁ Δαυὶδ τὰ ἐπῆρε πίσω καὶ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Σεκελάκ.
- A Βασ. 30,20 καὶ ἔλαβε πάντα τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων, καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο· ταῦτα τὰ σκύλα Δαυὶδ.
- A Βασ. 30,20 Ἐπῆρην ὁ Δαυὶδ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια· ὠδηγοῦσαν δε αὐτὰ ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα λάφυρα καὶ διαλαλοῦσαν· “αὐτὰ εἶναι τὰ λάφυρα τοῦ Δαυὶδ”.
- A Βασ. 30,21 καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ὑπολειφθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χειμάρρῳ τοῦ Βοσόρ, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ’ αὐτοῦ, καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην.
- A Βασ. 30,21 Ὁ Δαυὶδ μαζὴ με τοὺς τετρακοσίους ἄνδρας τοῦ, ἦλθεν στους διακοσίους ἄλλους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι βραδυποροῦντες εἶχον ὑπολειφθῆ πίσω ἀπὸ τὸν Δαυὶδ καὶ εἶχαν παραμείνει στον χειμάρρον Βοσόρ. Αὐτοὶ ἐξῆλθον εἰς προυπάντησιν τοῦ Δαυὶδ καὶ εἰς προυπάντησιν τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ποὺ ἦσαν μαζὴ με αὐτόν. Ὅταν ἐπλησίασεν ὁ Δαυὶδ ἕως αὐτοῦ, ἐκεῖνοι τὸν ἐχαιρέτησαν εἰρηνικῶς καὶ τὸν ἠρώτησαν διὰ τὰ συμβάντα.
- A Βασ. 30,22 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ καὶ εἶπον, ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ’ ἡμῶν, οὐ δώσωμεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων, ὧν ἐξειλόμεθα, ὅτι ἀλλ’ ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέτωσαν.
- A Βασ. 30,22 Ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ Δαυὶδ μερικοὶ φαῦλοι καὶ πονηροὶ ἄνδρες, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς πολεμιστὰς ποὺ εἶχαν πορευθῆ μαζὴ με τὸν Δαυὶδ, εἶπαν· “αὐτοὶ οἱ βραδυπορήσαντες δὲν μας ἠκολούθησαν εἰς τὴν ἐκστρατείαν· λοιπὸν δὲν θὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς τίποτε ἀπὸ τὰ λάφυρα, τὰ ὁποῖα ἐπῆραμεν. Εἰμὴ μόνον ὁ καθένας τῶν θὰ πάρῃ τὴν γυναῖκα τοῦ καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ καὶ ἀς γυρίσουν πίσω”.
- A Βασ. 30,23 καὶ εἶπε Δαυὶδ· οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν Κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι ἡμᾶς καὶ παρέδωκε Κύριος τὸν γεδδούρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ’ ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.
- A Βασ. 30,23 Ὁ Δαυὶδ ἀπήντησε· “δὲν θὰ κάμετε ἐτσι, διότι ὁ Κύριος παρέδωσε τοὺς ἐχθροὺς μας εἰς τὰ χεῖρα μας. Ὁ Κύριος μας διεφύλαξεν ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ληστῶν τοὺς ὁποῖους καὶ παρέδωκεν εἰς τὰ χεῖρα μας.
- A Βασ. 30,24 καὶ τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων; ὅτι οὐχ ἦττον ἡμῶν εἰσι· διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕτως ἔσται ἢ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη· κατὰ τὸ αὐτὸ μεριοῦνται.
- A Βασ. 30,24 Ποιὸς δὲ ποτέ θὰ ἀκούσῃ αὐτὰ τὰ λόγια σας καὶ θὰ τὰ ἐγκρίνη; Αὐτοὶ ποὺ, βραδυποροῦντες ἐμείναν πίσω, δὲν εἶναι καθόλου κατώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς. Δι’ αὐτὸ ὅποια μερίδα θὰ πάρῃ ἐκεῖνος, ποὺ ἔλαβε μέρος στον πόλεμον, τὴν ἴδια μερίδα ἀπὸ τὰ λάφυρα θὰ πάρῃ καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθισε καὶ ἐφύλασσε τὰς ἀποσκευὰς τῶν πολεμούντων. Ἡ αὐτὴ μερὶς θὰ δοθῆ εἰς ὅλους”.
- A Βασ. 30,25 καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα πᾶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον.



- A Βασ. 30,25 Από την ημέραν εκείνην και έπειτα έγινε αυτό εντολή και νόμος στον ισραηλιτικόν λαόν μέχρι της ημέρας αυτής.
- A Βασ. 30,26 Καί ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σεκελάκ καὶ ἀπέστειλε τοῖς πρεσβυτέρους τῶν σκύλων Ἰούδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ λέγων· ἴδου ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν Κυρίου·
- A Βασ. 30,26 Ο Δαυίδ ἦλθεν εἰς τὴν Σεκελάκ καὶ ἐστειλεν ἀπὸ τὰ λάφυρα στους πρεσβυτέρους τῆς φυλῆς Ἰούδα καὶ στους συνδεομένους με αὐτὸν δια φιλίας λέγων· “ἴδου, ἓνα δῶρον ἀπὸ τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ”.
- A Βασ. 30,27 τοῖς ἐν Βαιθσοῦρ καὶ τοῖς ἐν Ῥαμὰ νότου καὶ τοῖς ἐν Ἰεθθὼρ
- A Βασ. 30,27 Τα δῶρα αὐτὰ ἐδόθησαν εἰς αὐτούς, ποὺ κατοικοῦσαν τὴν Βαιθσοῦρ, εἰς αὐτούς ποὺ κατοικοῦσαν τὴν Ῥαμὰ, πρὸς νότον τῆς Παλαιστίνης, καὶ εἰς ἐκείνους ποὺ κατοικοῦσαν εἰς τὴν Ἰεθθὼρ.
- A Βασ. 30,28 καὶ τοῖς ἐν Ἀροήρ καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδί καὶ τοῖς ἐν Σαφί καὶ τοῖς ἐν Ἐσθιέ
- A Βασ. 30,28 Ἀκόμη δε καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἀροήρ, εἰς τὴν Ἀμμαδί, εἰς τὴν Σαφί καὶ εἰς τὴν Ἐσθιέ.
- A Βασ. 30,29 καὶ τοῖς ἐν Γέθ καὶ τοῖς ἐν Κινάν καὶ τοῖς ἐν Σαφέκ καὶ τοῖς ἐν Θιμάθ καὶ τοῖς ἐν Καρμήλω καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰεραμηλί καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κενεζί
- A Βασ. 30,29 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν τὴν Γέθ, τὴν Κινάν, τὴν Σαφέκ, εἰς αὐτούς ποὺ κατοικοῦσαν εἰς Θιμάθ, στὸ Καρμηλον, εἰς τὴν πόλιν Ἰεραμηλί καὶ στους κατοίκους τῶν πόλεων Κενεζί.
- A Βασ. 30,30 καὶ τοῖς ἐν Ἰεριμουθ καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεέ καὶ τοῖς ἐν Νομβέ
- A Βασ. 30,30 Ἐπίσης ἐδῶκεν εἰς ὅσους κατοικοῦσαν εἰς Ἰεριμούθ, εἰς Βηρσαβεέ καὶ εἰς Νομβέ.
- A Βασ. 30,31 καὶ τοῖς ἐν Χεβρών καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους, οὓς διήλθε Δαυὶδ ἐκεῖ, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.
- A Βασ. 30,31 Ἐδῶκεν στους κατοίκους τῆς Χεβρών καὶ γενικῶς ἐστειλε δῶρα εἰς ὅλους τοὺς τόπους ἀπὸ τους ὁποῖους ἐπέρασαν αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες του.

## A ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 31

- A Βασ. 31,1 Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πίπτουσι τραυματῖαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ.
- A Βασ. 31,1 Οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ Ἰσραηλίται ἐνίκηθησαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Ἐπεσαν δε πολλοὶ Ἰσραηλίται νεκροί, στὸ ὄρος Γελβουέ.
- A Βασ. 31,2 καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισὰ υἱοὺς Σαοὺλ.
- A Βασ. 31,2 Οἱ Φιλισταῖοι κατεδίωξαν τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς του καὶ ἐφόνευσαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν, τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισά, υἱοὺς τοῦ Σαοὺλ.
- A Βασ. 31,3 καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταί, ἄνδρες τοξῶται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια.
- A Βασ. 31,3 Ὁ πόλεμος διεξήγετο με ἰδιαίτεράν σκληρότητα εἰς τὴν περιοχὴν, ὅπου εὐρίσκετο ὁ Σαοὺλ. Εὐρήκαν αὐτὸν οἱ Φιλισταῖοι ἀκοντισταί, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν ἐπάνω ἀπὸ τὸν ομφαλόν.
- A Βασ. 31,4 καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν αἶρωντα τὰ σκεύη αὐτοῦ· σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἐμπαίξωσί μοι. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα· καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ’ αὐτήν.
- A Βασ. 31,4 Ὁ Σαοὺλ εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην, ποὺ ἐβάσταζε τὰ ὄπλα· “βγάλε τὴν ῥομφαίαν σου καὶ φόνευσέ με με αὐτήν, διὰ νὰ μὴ ἔλθουν οἱ ἀπερίτμητοι Φιλισταῖοι καὶ με διατρυπήσουν με τὰς λόγχας τῶν καὶ με ἐξευτελίσουν. Ἀλλὰ ὁ ὑπηρέτης, ποὺ ἐβάσταζε τὰ ὄπλα τοῦ Σαοὺλ, δὲν θῆέλγησε νὰ τὸν φονεύσῃ, διότι ἐφοβήθη πάρα πολὺ. Ἐπῆρεν ὁ Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν του καὶ ἐπεσεν ἐπάνω εἰς αὐτήν.
- A Βασ. 31,5 καὶ εἶδεν ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε μετ’ αὐτοῦ.
- A Βασ. 31,5 Ὁ ὑπηρέτης ποὺ ἐβάσταζε τὰ ὄπλα τοῦ Σαοὺλ, ὅταν εἶδεν ὅτι ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἐπεσε καὶ αὐτὸς ἐπάνω εἰς τὴν ῥομφαίαν του καὶ ἀπέθανε μαζὴ με τὸν Σαοὺλ.
- A Βασ. 31,6 καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό.
- A Βασ. 31,6 Ἔτσι, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀπέθανον μαζὴ ὁ Σαοὺλ, τὰ τρία τοῦ παιδιὰ καὶ αὐτὸς ποὺ ἐβάσταζε τὰ ὄπλα του.
- A Βασ. 31,7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραήλ καὶ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι· καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς.
- A Βασ. 31,7 Οἱ Ἰσραηλίται, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο πέραν ἀπὸ τὴν κοιλάδα καὶ ὅσοι ἦσαν πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, ὅταν εἶδαν ὅτι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίται ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ὅτι ὁ Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ του ἐφονεύθησαν, ἀφήκαν καὶ αὐτοὶ τὰς πόλεις τῶν καὶ ἔφυγαν. Ἦλθον οἱ Φιλισταῖοι καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς.
- A Βασ. 31,8 καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκρούς καὶ εὐρίσκουσι τὸν Σαοὺλ καὶ

τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουέ.

A Βασ. 31,8

Τὴν επομένην ἡμέραν οἱ ἀλλόφυλοι ἦλθαν νὰ λεηλατήσουν τοὺς νεκροὺς. Εὐρήκαν τὸν Σαοὺλ καὶ τὰ τρία τοῦ παιδιὰ νὰ κατὰκινται νεκροὶ στὸ ὄρος Γελδουέ.

A Βασ. 31,9

καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.

A Βασ. 31,9

Ἀναποδογύρισαν τὸν Σαοὺλ, τὸν ἐξέδυσαν, ἐπήραν τὰ ὄπλα τοῦ ὡς τρόπαια τῆς νίκης τῶν καὶ τὰ περιέφεραν εἰς τὰς χώρας τῶν Φιλισταίων, ἐντὸς τῶν ναῶν ὅπου ὑπῆρχον τὰ εἰδῶλα, εἰς ὅλον τὸν λαόν, διαλαλοῦντες τὴν νίκην τῶν.

A Βασ. 31,10

καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἄσταρτεῖον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσάν.

A Βασ. 31,10

Τὰ ὄπλα τοῦ Σαοὺλ τὰ ἀφῆρῶσαν στὸν ναόν τῆς Ἀστάρτης, τὸ δε σῶμα τοῦ το ἐκάρφωσαν στὸ τείχος τῆς Βαιθσάν.

A Βασ. 31,11

καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ·

A Βασ. 31,11

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαβὶς ἣ ἧ οὗσα ἀνήκει εἰς τὴν περιοχὴν Γαλααδ, ἐπληροφορήθησαν τι ἔκαμαν οἱ Φιλισταῖοι στὸν Σαοὺλ.

A Βασ. 31,12

καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάν καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ.

A Βασ. 31,12

Μερικοὶ δε γενναῖοι ἄνδρες ἠγέρθησαν, ἐβάδισαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐπήραν τὸ σῶμα τοῦ Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τοῦ παιδιοῦ τοῦ, τοῦ Ἰωνάθαν, ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάν, τὰ ἔφεραν εἰς τὴν Ἰαβὶς καὶ τὰ ἔκαυσαν ἐκεῖ.

A Βασ. 31,13

καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστέα αὐτῶν καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς καὶ νηστεύουσιν ἐπὶ ἡμέρας.

A Βασ. 31,13

Ἐπήραν τὰ ἀπολειφθέντα ἀπὸ τοῦ πυρ ὀστέα καὶ τὰ ἔθαψαν κάτω ἀπὸ καλλιεργημένην γῆν εἰς τὴν Ἰαβὶς. Εἰς ἐνδειξιν δε πένθους ἐνήστευσαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.